

॥ श्री सिद्धकाय नमः ॥

श्रीनवपद आराधन विधि.

॥ विगेरेना संग्रह सहित. ॥

प्रकाशक
श्री नवपद आराधक सभा
मुंबई.

डॉ. श्रीसुभाष परमहंसराय आयोजित 'आरु'
पायकुली 'सुभाष' पो. जो. नं. ३.

आवृत्ति १ वीं

मूल्य २०००

सं. १६८५ जो. जैव. मु. १ मुंबई

ली. १०-४-१६८६

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૬૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વાવપદ આરોધન વિદિ

વિષય ૮/૩૩:૪૧૪

॥ श्री सिद्धचक्राय नमः ॥

श्री नवपद आराधन विधि.

॥ विगेरेना संग्रह सहित. ॥

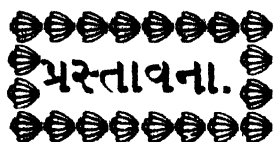
प्रकाशकः

श्री नवपद आराधक सभाज. तरङ्ग
संधवी नगीनहास करमयंद प्रमुष्.
संधवी केशवलाल मोहनलाल ओ. सेक्रेटरी

कीर्तित. सभाजना मेम्बर माटे अंक पुकना ०-४-०
वधु पुके माटे अगर मेम्बर ग्रीवायना माटे ०-८-०

पोस्टेज जुहुं.

संवत् १९८५ ना चैत्र सुद १ आवृत्ति १ वी
पुष्यवार ता. १०-४-१९८६ नकल. २०००

પ્રસ્તાવના.

શ્રી નવપદ આરાધન વિધિના પુસ્તકો આ પહેલા પાણ બહાર પડેલા છે. પરંતુ શ્રીનવપદજીની ઓળી કરનારાઓને તમામ હકીકત એકજ પુસ્તકમાંથી મળી શકે તેવા એક ગ્રંથની જરૂરિયાત હતી તેટલા માટે અમે આ પુસ્તકમાં બે વિભાગ રાખીને પ્રથમ વિભાગમાં શ્રી સિદ્ધચક્રજીની ઓળી સંબંધી સવિસ્તર સમજ સાથે દરેક દિવસની જુદી જુદી વિધિ છપાવી આરાધનાને અંગેના બીજા પાણ અનેક વિષયનો સમાવેશ કરીને તથા બીજા વિભાગમાં નવ દિવસનાં મહોત્સવમાં લાણાવવામાં આવતી બધી પૂજાઓનો તથા સ્નાત્ર વિગેરેનો સંગ્રહ કરીને બહાર પાડી છે. આથી પૂજા સંગ્રહની મોટી ચોપડી સાથે રાખવાની જે મુશ્કેલી રહેતી હતી તે નહિ રહે.

પ્રથમ વિભાગમાં શ્રી સિદ્ધચક્રજીના જુદા જુદા પદોની આરાધના કેવી રીતે થઈ શકે તેનું તથા નવપદોની અંતર્ગત રહેલા ત્રણ તત્ત્વો (દેવ, ગુરૂ, ધર્મ) નું વિસ્તારથી સ્વરૂપ સમજાવવામાં આવ્યું છે તે વારંવાર વાંચીને મનન કરવા યોગ્ય છે, શ્રી સિદ્ધચક્ર ચંત્રમાં રહેલા પદોનું યથાર્થ લાન થયા પછીજ તેની આરાધનમાં ખરો રસ પ્રગટે છે. ત્યાર પછી પૂર્વાચાર્યોના શબ્દોમાં શ્રીસિદ્ધચક્રજી મહાત્મ્ય ટુંકમાં પ્રદર્શિત કર્યું છે. અને પદોની નવ (૯) ની સંખ્યાની વિશિષ્ટતા બતાવી છે. પછી ઓળીની વિધિમાં કરાતા અનુષ્ઠાનોના હેતુ, સ્વરૂપ ક્ષણ વિગેરેનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન કર્યું છે.

તેમાં સાત પ્રકારની શુદ્ધિ, છરીનું પાલન, ક્રિયાના આશય, દોષ લિંગ વિગેરેનું સ્વરૂપ પણ પ્રસંગોપાત સમજાવવામાં આવ્યું છે. પછી નવે દિવસનો સામાન્ય કાર્યક્રમ લીધો છે. ત્યાર પછી નવે દિવસની જુદી વિધિ લખી છે. પછી પારણાના દિવસની વિધિ. પડિ-લેહણ, દેવવંદન. પચ્ચળખાણ પારવું. મૃત્યાદિ વિધિઓ જુદી જુદી છાપેલી છે. તેથી નવીન જોડાનારને મુંઝવણ પડે નહિ. પછી ઓળી કરનારાઓને કેટલીક અગત્યની સૂચનાઓ લખીને શ્રીમદ્ વિનય વિજયજી અને શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય વિરચિત શ્રીપાળ રાસમાંથી અપૂર્વ યોગદાયક પદોનો સંગ્રહ કરી છાપવામાં આવ્યો છે. પછી જીન મંદિરમાં દર્શન પૂજન સમયે તથા દેવવંદનમાં ઉપયોગી પ્રભુ સ્તુતિઓ. ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો થોય જોડાઓ વિગેરેનો સમાવેશ કર્યો છે. વિસ્તાર લયથી પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યોકૃત ભાવ પૂર્ણ ચૈત્યવંદન, સ્તવન, તથા થોયો નવનવની સંખ્યા કરતાં વધુ લીધી નથી. સ્તવનો વિગેરે ચુંટવામાં સિદ્ધચક્રના આરાધનને ઉપયોગી થાય તેના ઉપર ખાસ લક્ષ્ય રાખ્યું છે ત્યાર પછી શ્રી-પાળ રાસના નિચોડરૂપ સિદ્ધચક્ર આરાધનના મહાત્મને દર્શાવનાર પાંચ ઢાળો રાસમાંથી ચુંટી કાઢીને છપાવવામાં આવી છે. અને એ રીતે પ્રથમ વિભાગ પરિપૂર્ણ કર્યો છે.

દ્વિતિય વિભાગમાં પરમ અધ્યાત્મી પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્નાત્ર આપી પછી આઠ દિવસમાં લણાવવાની પંડિત શ્રી વી-રવિજયજી કૃત ચોસઠ પ્રકારી પૂજા છાપવામાં આવી છે ત્યાર પછી નવમા દિવસે લણાવવાની શ્રીમદ્ પદ્મવિજયજી કૃત નવપદ પૂજા છાપી છે, છેવટમાં પારણાને દિવસે લણાવવામાં આવતી શ્રીમદ્ સકલચંદ્રજી ઉપાધ્યાય કૃત સત્તર ભેદી પૂજા દાખલ કરી

છે, શ્રીમદ્ જ્ઞાન વિમળ સૂરિ, શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી તથા શ્રીમદ્ યશો વિજયજી એ ત્રણ જૈન શાસનના છેલ્લા સમર્થ વિદ્વાનોની ભેગી કૃતિરૂપ શ્રીનવપદ પૂજા પણ દાખલ કરી છે. સ્નાત્ર તથા દરેક પૂજાની વિધિઓ પણ સાથેજ દાખલ કરી છે. છેવટમાં પ્રતિમા પૂજન અને તીર્થ યાત્રાનું મહત્વપદ દર્શાવનાર તથા શ્રીનવપદ આરાધક સમાજનો તેની સાથેનો સંબંધ દર્શાવનાર કેટલુંક વિવેચન લાખીને આ પુસ્તકની સમાપ્તિ કરવામાં આવી છે.

આ પુસ્તક છપાવવાનું કામ ઘણીજ ઉતાવળથી કરવામાં આવ્યું છે તેથી તેમાં ભૂલો તથા અશુદ્ધિઓ રહી જવા સંભવ છે. તે સર્વનું તથા શ્રીવીતરાગની આજ્ઞા વિરૂધ્ધ થયેલા લખાણનું મિથ્યા દુષ્કૃત ચાહીએ છીએ. રહી ગયેલી ભૂલો સુધારવા શુદ્ધિ પત્રકમાં યથાશક્તિ પ્રયત્ન કર્યો છે. અમદાવાદમાં ખંભાતવાલા માસ્તર ઉમેદચંદ રાયચંદે મુદ્ર સુધારવાના કામમાં તથા અંથ વખત સર છપાવી તૈયાર કરાવી આપવાના કામમાં નિઃસ્વાર્થપણે જે મદદ કરી છે. તેની અમે અત્રે ખાસ નોંધ લઈએ છીએ. શ્રીનવપદ આરાધન કરનારને આ પુસ્તક ખાસ ઉપયોગી હોવાથી શ્રીનવપદ આરાધક સમાજના તમામ સભ્યોને પડતર કરતાં અડધી કિંમતે આપવાનો અમે પ્રબંધ કર્યો છે.

સં. ૧૯૮૫ ના ચૈત્ર સુદ ૧
બુધવાર તા. ૧૦-૪-૨૯

લી, આ. સેકેટરીઓ,
} શ્રીનવપદ આરાધક સમાજ-મુંબાઈ.

ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં પટેલ મુળચંદલાલ ત્રીકમલાલે
છાપી. ટું પાનકાર નાકા-અમદાવાદ.

શુદ્ધિપત્રક.

પ્રથમ વિભાગ.

પાનું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૨૧	૨	પરમતત્વોજ	પરમતત્વો
„	૭	શક્તા	શકાતો
૨૩	૫	દેવાના	દેવાનો
„	૧૭	શ્રુત	શ્રુત
૩૩	૨૧	બાહ્ય	બાહ્ય
૧	૧૧	આશ્રી	આ શ્રી
૨	૧૫	પ્રકારની	પ્રકારની
૯	૩	સુતિ	સ્પુતિ
„	૧૪	મુક્ત	મુક્તિ
૧૪	૧૨	વિશેષ	વિશેષ
„	૧૩	સંગીતના	સંગતિના
„	૨૦	વિયોગ	વિયોગમાં
૧૯	૨૦	સુયગ ડાંચ	સુયગ ડાંગ
૨૧	૧૪	પંચેદ્રિ	પંચેદ્રિ
„	૨૩	દ્વાવિંશતિ	દ્વાવિંશતિ
૨૨	૩	વ્યાપન્યદર્શન	વ્યવન્ન દર્શન
„	૮	અહાં દિનય	અહાંદિનય
૨૩	૯	વિદ્યાભૂત	વિદ્યાભૂત
„	૧૦	ચૂર્ણાજના	ચૂર્ણાજના
૨૪	૨૦	જીવસ્યાતિ	જીવસ્યાસ્તિ
„	„	નિર્માણ	નિર્વાણ
૨૫	૯	માતૃજ્ઞાનાય	મતિજ્ઞાનાય
„	૧૬	નમઃ	નમઃ
૨૭	૧૦	ચારિત્ર્યે	ચારિત્રાય નમઃ
„	„	નમઃ	નમઃ

પાનું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૩૩	૧૧	નમોસઞ્વ	નમોલોએસઞ્વ
„	„	સાદ્દણ	સાદ્દણ
૩૩	૧૬	ઉપશમે	ઉપશમ
„	૧૦	નકારવા-	નવકારવાળી
„	„	ધી લીસ	વીસ
૩૫	૫	પ્રકારાંતરે	પ્રકારાંતરે
૩૬	૨	કરવું હમેશ	કરવું. હંમેશ
„	„	મુજબ	મુજબ
૩૯	૧૬	સુદ્ધા	સુદ્ધી
„	૧૯	સંધાવરિ	સંધાવરિ
૪૦	૨૧	અખ્તા-	અખ્ત ૫ ખાણું
„	„	ખખાણું	ખખાણું
૪૨	૮	ઉવિખત	ઉખિખત
૪૬	૧૧	દર્શના ત	દર્શનાત
„	૧૨	પૂજનાત	પૂજનાત
„	„	સાક્ષાત	સાક્ષાત
૪૭	૫	રમણ	રમણું
„	૧૫	૦	૪
૪૮	૧	વિધિવદ્	વિધિવદ્
„	„	વિધિતાન્ય	વિધુતાન્ય
„	૨	ભકતોલ્યત	ભકત્યોલ્લસત
૪૯	૮	સંબંધ	સંબંધ
„	૨૧	દિસિવાલ	દિસિપાલ
„	„	અલંકિયો	અલંકિયો

પાત્રું લીટી અશુદ્ધ	શુદ્ધ	પાત્રું લીટી અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૫૦ ૧૫ સુખકુરં	સુખકુરં	૮૪ ૪૪૪૪૪	પ્રવૃજ્ઞા
૫૧ ૯ સુર રમણી	સુરમણી	૬૬ ૬ નય	નય
” ૧૪ નમન	નહવણ	૬૮ ૯ નિશ્ચલ	નિશ્ચલ
૫૫ ૪ સુર નર	સુર નર	૬૯ ૪ પત્રૌધ	પત્રૌધ
” ૪ હીઠ	ધીઠ	૭૦ ૧૫ અણિ	આણી
” ૧૩ બાહની	બાહની	૭૧ ૭ નિવારીયે	નિવારીયે
૫૬ ૧૩ તપદિનતાં	તપદિનમાં	૭૪ ૫ દુરે	દુરે
૫૮ ૧૬ સર્વ ટળે	ભય ન આવે	” ૮ બાહિર ન	બાહિર ને
૬૨ ૧૮ ક્રિયા	ક્રિયા	૭૬ ૧૫ ભાવિયો	ભાવળે
૬૩ ૧૭ સફળે	સફળ	” ૧૬ ”	”
” ” ઉમ્મદ	ઉમ્મદ	” ૨૦ ત	તે
૮૧ ૮ રહ્યો	રહ્યો	૭૭ ૮ તણે	તેણે

સુચના.

૧. આ પુસ્તકને જેમ તેમ રખડતું મુકી આશાતના કરવી નહીં.
૨. શ્રી નવપદજીની ઓળીની નવે દિવસની વિધિ પાના ૧૭ થી શરૂ થાય છે તેમાં પ્રથમ પદ અરિહંતની વિધિ ક્રમાનુસાર બરાબર છે. પરંતુ બાકીના પદોમાં ખમાસમણના હુડા પ્રથમ મુકાઈ ગયા છે અને પછી દરેક દિવસનો કરવાનો વિધિ મુકાયેલો છે તેવી ભુલ થયેલી છે માટે તેના ખપી ભાઈ ખડેનોએ દરેક દિવસનો વિધિ તપાસીને પછી ખમાસમણના હુડા પ્રથમ એક સાથે છપાયેલા છે ત્યાંથી વાંચી લેવા.

શુદ્ધિપત્રક.

દ્વિતીય વિભાગ.

પાત્રું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ	પાત્રું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૩	૧૭	!	નિર્ધૂમ	૪૨	૫	વિદ્વાન	વિધાન
૪	૧૩	નિરદુમ	નિર્ધૂમ	૪૨	૯	ત	તે
૩	૧૧	સનાથ	સનથ	૪૨	૧૨	ત	તે
૭	૧૫	શુચિગુણ	શુચિગુણ	૪૨	૧૨	વૈશાલક	વૈશાલિક
૮	૩	હુકમ	હુકમ	૪૨	૧૪	તારક	નારક
૮	૯	આણા	આણી	૪૩	૧૨	ઘોળા	ઘોળા
૮	૧૧	શાક્ત	શક્તિ	૪૯	૬	વળવ	વળવે
૧૧	૧૬	ન્હાવે	ન્હવરાવે	૫૧	૭	દિવસ	દિવસે
૧૪	૧	કુંદાદિક	કુંદાદિક	૫૧	૧૭	કરે	કરે
૧૫	૧૧	ધૂપ	ધૂમ્ર	૫૨	૭	કર્મ	કર્મ
૧૬	૧	જિનમતિ	જિનમતિ	,,	૮	સધે	સધે
૨૧	૨૨	જાતના પુલ	જાતના પુલ	,,	૧૦	ઓધવ ?	ઓધવ !
૨૩	૧૭	ચંદ્રનોઘે	ચંદ્રનોઘે	,,	૧૪	કષ	કષ
૩૩	૮	પૂજ	પૂજ	,,	,,	વાધર	વાધર
૩૨	૧૪	દિવસે	દિવસે	૫૫	૬	યોધરે	યોધરે
૩૩	૧૮	ચઉં	ચઉ	,,	૮	પાંસરે	પાંસરે
૩૩	૨૧	શેવક	સેવક	,,	૧૭	ધૂપ	ધૂપ
૩૪	૧૬	કુમતિના	કુમતિની	,,	૨૧	ધૂપ	ધૂપ
૨૫	૧૨	મૂંગા	મૂંગા	૫૬	૨	બંધ	બંધ
૩૮	૩	રાજ્ય	રાજ્યે	૫૮	૫	દુર્ગંઝા	દુર્ગંઝા
૩૮	૧૪	વયણુના	વયણુની	૫૯	૧૦	વેદ વિલુદ્ધા	વેદ વિલુદ્ધા

પાનું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૬૦	૧૩	માર્દવ	માર્દવ
૬૨	૨૦	ઓધે	ઓધે
૬૪	૧૬	મણુઅનુ	મણુઅનુ
૬૭	૪	કરં	કરતાં
„	૮	ફડ	ફડ
૬૯	૧	સપ્રગ્ર	સપ્રમ
૭૦	૧	નૈવેધ	નૈવેધ
૭૧	૬	ધસેલું	ધસેલું
૭૨	૫	જ્ઞાનદિશા	જ્ઞાનદશા
૭૪	૫	ઉદય	ઉદય
૭૪	૯	પયામો	પર્યામો
૭૫	૭	પૂષ્પાણિ	પુષ્પાણિ
૭૫	૧૧	લોકસંગ્રા	લોકસંગ્રા
૭૬	૧૧	મોતી ઘો	મોતીઘો
„	૧૪	મોહના	મોહના
„	૧૬	સંઘયણા	સંઘયણા
૭૭	૯	શુચિં	શુચિ
૭૭	૧૪	ધૂવ બંધિ	ધૂવ બંધિ
„	„	અધ્રવા	અધ્રવા
૭૮	૨	તિગ્	તિગ
„	૨	સારસ્વાદન	સારસ્વાદન
૭૯	૬	તિગ્	તિગ
૧૧	૧૧	સાયોગી	સયોગી
„	„	નરગધં	નરગધં
૮૦	૫	સંચિત	સંચિત

પાનું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
„	૬	ધૂજે	ધૂજે
„	„	નરયાયવ	નરયાયવ
„	૧૨	પરિમાં	પરિમા
૮૨	૧૨	દ્વિતીય	દ્વિતિય
૮૬	૧૧	ધર	ધર
૮૬	૧૪	નીચૈર્ગો-	નીચૈર્ગો-
		ત્રૌદય	ત્રૌદય
૮૬	૧૬	„	„
૮૭	૭	કોડકોડી	કોડા કોડી
„	૧૧	ખામી રે?	ખામી રે.
૮૯	૧૦	હિનિ	હાનિ
૯૧	૨૦	તીથોદકૈ:	તીથોદકૈ:
૯૨	૧૫	અદ્યધની	અદ્યધની
૯૩	૧	જિન	જિમ
૯૫	૬	જ્ઞાનદિશા	જ્ઞાનદશા
૯૭	૧૪	અમલક	અમ્લક
૧૦૨	૧૧	નામકમ	નામકર્મ
„	૧૨	ગોત્રકમ	ગોત્રકર્મ
„	૫	એકદાતી	એક દત્તી
૧૦૫	૫	સર્વસાધુભ્ય;	સર્વસા-
			ધુભ્ય
૧૦૬	૪	મંદેસણાણું	મંદેસણાણું
૧૦૭	૭	ઉપપન્ન	ઉપપન્ના
૧૦૮	૪	નિવારણ	નિરાવર્ણ
૧૦૯	૨	પરગુણ	પુરગુણ

પાનું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
"	"	પ્રાકૃતિ	પ્રાકૃત
"	૧૦	કુગ્ગહાણું	કુગ્ગહાણું
૧૧૧	૪	સિંધા	સિંધા
"	૧૨	સિજઝાય	સજઝાય
૧૧૨	૧૦	યોગ્ય	યોગ્ય
૧૧૫	૭	પ્રબોધ	પ્રબોધે
"	"	વિચિત્રા	વિચિત્રા-
		વબોધ	વબોધે
૧૧૮	૫	પ્રકટિત સ્વર વગ્ગાં (પ્રકટિત	
		અઆ ઇત્યાદિ સ્વર	
		સ્વરાઃ કુ સુ ડુ વર્ગે અ	
		તુ પુ વર્ણાઃ આ ઇત્યા-	
		દિ સ્વરાઃ	
		ક ચ દે ત પ	
		વર્ણાઃ)	
૧૧૮	૧૧	નર્તુ	નિર્હર્તુ
"	૧૯	નવ ભવ	નવમે ભવ
૧૨૦	૨૨	અપયામિ	સ્તપયામિ
૧૨૧	૪	પાવે	ભાવે
"	૯	સપ્પોડિ	સપ્પાડિ
"	૧૬	નનં સુહં	નતં સુહં
"	"	જે દંતિન્નિવા-	જે દિંતિ
"	"	ન્હિ	ન્નિવાણિ
"	૧૭	મુખખાઈ	મુખખાઈ
"	૨૪	મણિ રાય	મુણિ રાય
૧૨૨	૫	તતત્તવ	તતત્તવ
"	૧૧	બજઝાં	બજઝાં
"	૧૨	કયપાવનાસ'	કયપાવ-
		નાસં	

પાનું	લીટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૧૨૪	૪	ધોય	ધોય
"	૧૬	સિદ્ધાના	સિદ્ધના
૧૨૫	૧૦	ધોરીરે	ધોરીરે
૧૨૬	૧૨	તિજ	નિજ
૧૨૭	૨	શિવવ	શિવવધુ
૧૨૮	૬	સાધતા	સાધંતા
"	૧૫	આવસિયા-	આવસિયા
		નિહિયા	નિસિહિયા
૧૩૨	૩	કાણુ ગવ્વારા	કાણુગ-
		વારા	
૧૩૩	૧૩	લખિધ મા-	લધિમાદિક
		દિક	
"	"	લધિ	લદ્ધિ
૧૩૪	૧૦	મદં	મદ
૧૩૬	૨૦	પંચવર્ણી	પંચવર્ણી
૧૩૮	૧૦	મદલ	મદંગ
૧૩૯	૧૧	સ્તપયતિ	સ્તપયતિ
૧૪૦	૧૩	કૌતક	કૌતક
૧૪૧	૧૧	(અંગલૂહણાં	અંગ-
		લૂહણાં	લૂહણાં
૧૪૧	૧૩	આંગીગ	આંગીય
૧૪૫	૯	પૂઆમૂષણજા	આમૂ-
		ષણપૂજા	
૧૫૨	૭	જે જે	જય જય
"	૧૪	મુળયંદણ	મુળયંદ
૧૫૫	૧૩	અર્યા	અર્યા
"	૧૮	કથન છે કે	કથન છે કે
૧૫૭	૪	શાસનધોરી	શાસનધોરી
૧૫૯	૧	ઉદેખ	ઉદેશ

અનુક્રમણિકા.

પ્રથમ વિભાગ

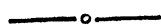
	પૃષ્ઠ.		પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી સિદ્ધયક મહાત્મ્ય	૧	આઠમા	”
૨ સંખ્યા વિશિષ્ટતા	૨	નવમા	”
૩ વિધિ રહસ્ય		૫ શ્રી વિજય લક્ષ્મિ સૂરિકૃત	
૭ પ્રકારની શુદ્ધિનું સ્વરૂપ	૩-૧૬	નવપદ દુહા	૩૫
૬ ‘રી’ પાળવાની સમજણ	”	૬ પારણાના દિવસનો વિધિ	૩૬
જ્ઞાન ક્રિયા બંનેની આવ- શ્યકતા	”	૭ નવપદ મંડળની રચનાનો વિધિ	૩૬
પાંચ પ્રકારના અનુદાનનું સ્વરૂપ	”	૮ કાલિસગ્ગ કરવાનો વિધિ	૩૬
અમૃત ક્રિયાના લક્ષણો	”	૯ પડિલેહણુ વિધિ	૩૭
ક્રિયાનો પાંચ આશયો	”	૧૦ દેવવંદન વિધિ	૩૭
ચિત્તના આઠ દોષો	”	૧૧ પચ્ચખ્ખાણુ પારવાનો વિધિ	૩૮
આયંબિલ તપની વિશિષ્ટતા	”	૧૨ જમ્યા પછી ચૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ	૩૮
શુદ્ધ ક્રિયાના લિંગ	”	૧૩ ઉજમણુની વિધિ	૩૮
૪ શ્રી નવપદજીની ઓળીની વિધિનો કાર્યક્રમ		૧૪ મન્હ જિણાણુની સંજ્ઞા ૫.૩૯	
પ્રથમ દિવસનો વિધિ	૧૬-૩૫	૧૫ સંઘારાપોરિસિ સૂત્ર	૪૦
બીજા	”	૧૬ પચ્ચખ્ખાણુ	૪૧
ત્રીજા	”	૧૭ આવશ્યક સૂચનાઓ	૪૪
ચોથા	”	૧૮ સ્તુતિ સંમહ	૪૬
પાંચમા	”	૧૯ ચૈત્યવંદનો	૪૯
છઠા	”	૨૦ સ્તવનો	૫૫
સાતમા	”	૨૧ થોય જોડાઓ	૬૪

	પૃષ્ઠ.		પૃષ્ઠ.
૨૨ શ્રીમુનીચંદ્ર મુનીશ્વરનો ઉપદેશ ૭૦		૨૫ અનુભવજ્ઞાનનો મહિમા	૮૦
૨૩ શ્રી અજીતસેન મુનિની સ્તુતિ ૭૨		૨૬ શ્રીપાળરાસમાંથી બોધદાયક	
૨૪ શ્રી અજીતસેન મુનિની દેશના ૭૫		પદો	૮૨

દ્વિતિય વિભાગ.

	પૃષ્ઠ.		પૃષ્ઠ.
૧ સ્નાત્ર પૂજાની વિધિ	૧	૫૬ દિવસ	૭૧
૨ પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્નાત્રપૂજા	૨	સપ્તમ દિવસ	૮૧
૩ શ્રી દેવવિજયજી કૃત અષ્ટ પ્રકારી પૂજા	૧૧	અષ્ટમ દિવસ	૯૦
૪ પંડિત શ્રીવીરવિજયજી કૃત આઠે દિવસ લણાવવા માટે ચોસઠ પ્રકારી પૂજા		૫ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયકૃત નવપદ પૂજા	૧૦૩
પ્રથમ દિવસ	૨૧	૬ પંડિત શ્રીપદ્મવિજયજી કૃત નવપદ પૂજા	૧૨૨
દ્વિતીય દિવસ	૩૨	૭ શ્રી સકલચંદ્રજી ઉપાધ્યાય કૃત સત્તરબેદી પૂજા	૧૩૫
તૃતીય દિવસ	૪૧	૮ આરતિઓ તથા મંત્રલઘીવો	૧૫૧
ચતુર્થ દિવસ	૫૧	૯ શ્રી પ્રતિમા પૂજનની પ્રાચીનતા	૧૫૩
પંચમ દિવસ	૬૧	૧૦ ઉદ્દેશ અને બંધારણ	૧૫૯

શ્રી નવપદ આરાધનના મહિમાનું કિંચિત્ દિગ્દર્શન.

જેની આદી નથી અને અંત નથી એવા ચતુર્ગતિ ભ્રમણ રૂપ ભયંકર સંસાર સમુદ્રમાં આ જીવ અનાદિ અનંત કાળથી રખડયા કરે છે !!! પરંતુ અનાદિતાની યુક્તિ પૂર્વક તેમજ શાસ્ત્રદ્વારાએ થતી સિદ્ધિ હૃદયમાં ઠસે તોજ રખડપટ્ટીના કારણે ને દુર કરીને તે રખડપટ્ટી બંધ કરવાના યોગ્ય સાધનોમાં આ જીવ વીર્યોદ્ધાસ પૂર્વક ઉદયમી થાય, સ્વતંત્ર વીચારોથી આવી બાબતોમાં અવળે રસ્તે જવાય છે માટે ગીતાર્થ શુદ્ધ પ્રરૂપક શુદ્ધવર્યો સમક્ષ વસ્તુ સ્થિતિ સમજી ભવ ભ્રમણનો અંત કરવામાં અદ્વિતીય સાધન ભૂત એવા શ્રી નવપદ આરાધના આદિ પ્રસંગોમાં અપ્રમાદી બનવું એજ શ્રેય ઈચ્છનારાઓને આદરણીય માર્ગ છે.

એક વર્ષમાં છ અઠ્ઠાઈઓ આવે છે. કાર્તિક ચોમાસું, ફાગણ ચોમાસું, અને અષાઠ ચોમાસું, આરાધન કાળ. એ ત્રણ ચોમાસાની ત્રણ અઠ્ઠાઈઓ, તથા એક પર્યુષણ પર્વની અને બે શ્રી નવપદ આરાધનની (તેમાં એક આસો માસમાં અને એક ચૈત્ર માસમાં) એ પ્રમાણે છ અઠ્ઠાઈઓ છે. એ છમાં પણ નવપદ આરાધનની બે અઠ્ઠાઈઓ શાશ્વતિ છે. આ અઠ્ઠાઈઓ પૈકી શ્રી પર્યુષણ પર્વની અઠ્ઠાઈ શ્રાવણ વદ ૧૨ થી શરૂ થઈ ભાદરવા સુદ ૪ થી પૂર્ણ થાય છે, બાકીની પાંચ અઠ્ઠાઈઓ તે માસમાં અજવાળીયા

પખવાડીયા (શુકલ પક્ષ)માં આવે છે, જેનો છેલ્લો દિવસ પૂર્ણિમાનો હોય છે. આ દિવસો ઉત્તમ દિવસોની કોટિમાં ગણાય છે. તેમાં પણ નવપદ આરાધનની બે અઠ્ઠાઈઓના દિવસો ધર્મારાધનના અંગે વિશેષ મહત્વતાવાલા છે. આ દિવસોમાં આરંભ એટલે પાપના કાર્યો બંધ રાખવામાં આવે છે. આત્મહિતૈષીઓ નવપદ આરાધનના અંગે આચંબિલ (આચા-મામ્લ) તપ કરે છે, અને વિધિપૂર્વક શ્રી નવપદનું આરાધન કરે છે. જૈન મંદિરોમાં વિવિધ પ્રકારે ભગવંતની ભક્તિ કરવામાં આવે છે. શ્રી જીનેશ્વરના પવિત્ર ધર્માનુરક્તમહાનુભાવો, શ્રી નવપદ આરાધનમાં લીન થઈ, આત્માનંદમાં દિવસો વ્યતિત કરે છે. એ પર્વમાં, આ પર્વના આરાધનથી આત્મ કલ્યાણ કરવાની સાથે લૌકિક સંપદા પામનાર, સતી મયણાસુંદરી અને શ્રીપાલ રાજના ચરિત્રનું પઠન પાઠન થાય છે. એ દિવસો જેમ બને તેમ વિશેષ પ્રકારે નિર્દોષ રીતે વ્યતિત થઈ ધર્મારાધનમાં વધુ સહાયકારક બને, તેના માટે ધર્મ જ્ઞાસુઓ સંવર ભાવને પોષણ કરનાર જીનોકત અનુષ્ઠાનોમાં, પવિત્ર આગમોમાં દર્શાવેલ વિધિ અનુસારે, રક્ત રહી પોતાનો કાળ નિર્ગમન કરે છે.

આહાર સંજ્ઞા, ભય સંજ્ઞા, મૈથુન સંજ્ઞા, અને પરિશ્રદ્ધ સંજ્ઞા, એ ચાર સંજ્ઞા જીવને અનાદિ કાળથી સાથે લાગેલી છે. જીવ તેમાં એક રૂપ થઈ ગયો છે. તે બધું આત્માના સ્વાભાવિક શુણ્ણ હોય એમ તેમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે. એ ચારમાં જે જે પ્રવૃત્તિ કરવી તે બહિરાત્મ ભાવ છે, એમ જીવને પોતાને લાગતું નથી ઉદયિષ્ઠ ભાવે વર્તી જીવની આ અનાદિની અશુદ્ધ પ્રવૃત્તિને ક્ષાયોપશમિકાદિ ભાવ રૂપે બદલાવીને શુદ્ધ આચાર શીખવનાર ચાર પ્રકારનો ધર્મ જીનેશ્વરોએ કહ્યો છે. દાન, શીલ,

તપ અને લાવ એ ચાર પ્રકારના ધર્મના આરાધનથી આત્મ ધર્મ પ્રગટ થાય છે, એટલુંજ નહિ પણ એ ચારનું આરાધન પરંપરાએ મોક્ષજ છે. પરિશ્રદ સંજ્ઞામાં મૂચિત આત્માને દાન એક અદ્વિતીય સાધન રૂપ છે, અનાદિ કાળથી જીવને ગ્રહણ કરવાનો, લેવાનો સ્વભાવ પડી ગયો છે, એ લોભ કષાયની નિશાની છે. લોભ કષાયના પ્રબળ ઉદયવાલા જીવને તો મરણ કાળ સુધી પણ પરિશ્રદ ઉપરથી મમત્વ ભાવ કમી થતો નથી. દાન ગુણ આત્માને ઉચ્ચ કોટિમાં લઈ જવાના કારણ બૂત છે. આ ચોવીસીના પ્રથમ તીર્થંકર ભગવંત રૂપભદ્રેવ, એક ભવમાં તીર્થંકર અને ચક્રવર્તી એ બન્ને પદ્ધતિને પ્રાપ્તકરનાર શ્રીશાંતિનાથ પ્રભુ અને અંતિમ તીર્થંકર ભગવંત મહાવીરના જીવને ઉચ્ચ કોટિમાં લાવવામાં અને પરંપરાએ તીર્થંકર પદવી પ્રાપ્ત કરાવનાર પણ દાન છે. શીલ એ મૈથુન સંજ્ઞાનો પ્રતિસ્પર્ધિ ગુણ છે, જેમ જેમ જીવ શીલ ગુણમાં વધતો જાય છે, તેમ તેમ તેનામાં રહેલી મૈથુન ભાવના કમી થતી જાય છે. અનાદિ કાળની એ અશુદ્ધ પ્રવૃત્તિને જીતવાને, શીલ એ પ્રબળ શસ્ત્ર છે, આહાર કરવો એ આત્મ સ્વભાવ નથી. આહારથી શરીરનું પોષણ થાય છે. આત્માનું થતું નથી. જીવનો મૂળ સ્વભાવ અનાહારી છે. એ અનાહારી

ગુણ પ્રગટ કરવાને તપ પ્રવૃત્તિ, એજ ઉપાય દાન, શીલ, તપ છે. અનશન ઉનોદરી, વૃત્તિ સંક્ષેપ અને અને ભાવ, એ રસ ત્યાગ એ ચાર પ્રકારના તપનો સમાચારેમાં પ્રવૃત્તિ વેશ છ પ્રકારના બાહ્ય તપમાં થાય છે. તેજ મોક્ષ તેનું સેવન એજ આહાર સંજ્ઞાને જીતવાનો માર્ગ છે. ઉપાય છે. જેમ જેમ એનું સેવન વધતું

જશે તેમ તેમ આહાર સંજ્ઞા કરી થશે. 'ઇચ્છા નિરોધ' એ તપનું મૂળ લક્ષણ છે. જગતના લોભ પદાર્થો ઉપરની ઇચ્છાને રોકવી એ ઉત્તમોત્તમ તપ છે, ઔપશમિક, ક્ષાયિક, ક્ષાયોપશમિક, ઔદયિક અને પરિણામિક એમ મુખ્ય પાંચ લેહ ભાવના છે. આત્માનો શુદ્ધ સ્વભાવ ક્ષાયિક ભાવ છે. અને તે જ્યારે ચાર પ્રકારના ઘાતિ કર્મ ક્ષય થાય છે, ત્યારેજ સર્વથા પ્રગટ થાય છે. જેમ જેમ કર્મ પ્રકૃતિનો આત્મામાંથી નાશ થાય છે, તેમ તેમ એ ભાવ પ્રગટ થતો જાય છે. ખાડીના જે ભાવ છે. તે કર્મના ઉપશમ, ક્ષયોપશમાદિથી પ્રગટ થાય છે. દાન શિયળ અને તથા ધર્મ શુદ્ધ ભાવપૂર્વક હોય, તોજ આત્મોન્નતિના સાધક બને છે. મૈત્રી આદિ ચાર ભાવના, અને અનિત્યાદિ બાર ભાવના ભાવવી એ પણ ભાવ ધર્મ છે. અને જીવની અનાદિની ભય સંજ્ઞાને તોડનાર છે. એટલાજ માટે જીનેશ્વરોએ દાન, શીલ, તપ અને ભાવ, એ ચારેની પ્રવૃત્તિને ધર્મ યાને મોક્ષ માર્ગ તરિકે પ્રતિપાદન કરેલો છે.

શ્રી નવપદ આરા- પણ સર્વત્ર ભાવની મુખ્યતા હોવાથી ભાવ ધનામાંરહેલી ભાવ વીનાના દાનાદિ ત્રણ ધર્મ નિષ્કુળ પ્રાય ધર્મની મુખ્યતા. હોવાથી ભાવ ધર્મને પ્રબળ પછે પોષનાર,

શ્રી નવપદ ધ્યાનને શાસ્ત્રકારોએ ઉત્કૃષ્ટ દરબજે સ્થાપેલ છે. નવપદ ધ્યાનને હૃદય સન્મુખ રાખનાર નિત્ય નવીન ભાવોની વિશુદ્ધિને પામતો જાય છે. અને સમ્યક્ત્વની નિર્મળતાને કરતો અદ્ય સમયમાં ઇષ્ટ કાર્યને સાધી શકે છે. અને તેટલાજ માટે આત્માને કર્મથી મુક્ત થવાના અસંખ્ય નિમિત્તોમાં બળવાન નિમિત્ત નવપદનું આરાધન કહેલું છે.

તીર્થંકર નામ કર્મ જેવા મહાન ઉચ્ચ કર્મનો નિકાચીત બંધ કરવાને કારણે ભૂત વીશ સ્થાનકોનું આરાધન શાસ્ત્રોમાં દર્શાવેલું છે. આ પદોનું મહત્વ એવા પ્રકારનું છે કે આ વીશમાંથી કોઈ પણ એક પદ સ્થાનકના સંપૂર્ણ આરાધનથી તીર્થંકર નામ

કર્મ જેવી ઉત્કૃષ્ટ પુન્ય પ્રકૃતિનો બંધ પડે મોક્ષના ઉપાયભૂત છે. આત્મહિત વાંછકે આ સ્થાનકોમાંથી સર્વ વસ્તુઓનો કોઈ પણ એક અથવા અધિકપદનું આરાધન અવશ્ય કરવા લાયક છે. નવપદોની સંગ્રહ. રચના શાસ્ત્રકારોએ એવી અપૂર્વ રીતે

કરેલી છે કે આ વીશ સ્થાનકોનો સમાવેશ નવેપદોની અંતર્ગત આવી જાય છે, અથવા બીજા શબ્દોમાં મુક્તિ માર્ગે આરાધનમાં ઉપગારી જૈન દર્શનમાં બતાવેલા સર્વ પદાર્થોનો સંક્ષેપ કરીને આ નવેપદમાં સંગ્રહ કરી લેવામાં આવ્યો છે. એ નવેપદોના નામ અને તેના આરાધનની ટુંકી સમજણ નીચે પ્રમાણે છે.

૧ શ્રી અરિહંત પદ—શ્રી જિનાગમના સાર ભૂત શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ મહામંત્રમાં આ પદ મૂખ્ય છે. શ્રી અરિહંત ભગવંત વિચરતા હોય ત્યારે તેમની અને તેમના અભાવે તેમના સ્થાપના નિક્ષેપ જનપ્રતિમાની શુદ્ધ આશયથી દ્રવ્ય અને ભાવથી લક્ષિત કરવાથી તેમજ શ્રી જિનાજ્ઞાનું પાલન કરવાથી, શ્રી જિનેન્દ્રના કલ્યાણકના દીવસોએ વિશેષ પ્રકારે લક્ષિત કરવાથી શ્રી જિનબિંબો ભરાવી, તેમની અંજન શલાકા કરાવવાથી, શક્તિ પ્રમાણે ન્યાયોપાર્જિત ધનથી શ્રી જિનચૈત્ય કરાવી તેમાં પ્રતિમા સ્થાપન કરી પ્રતિષ્ઠા કરાવવાથી પ્રાચીન જિન મંદિરોના જીર્ણો-

દ્વાર કરાવવાથી, સાત પ્રકારની શુદ્ધિ પૂર્વક શ્રી જીનેશ્વરોની અષ્ટ પ્રકારી, એકવીસ પ્રકારી વિગેરે નિરંતર પૂજા કરવાથી વિવિધ રીતે આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૨ શ્રી સિદ્ધપદ—સકલ કર્મક્ષય કરી ચૈત્તમા ગુણ સ્થાનકના અંતે સાદિ અનંત ભાગે જેઓ લોકાન્ત સ્થિત રહેલા છે એવા સિદ્ધ પરમાત્માનું ચાર નિક્ષેપાદિથી સ્વરૂપ સમજી તેમના ગુણ સહિત તેમનું ધ્યાન કરવું, ગુણોની વિચારણા કરવી, તેમના ગુણોમાં રમણતા કરવી, તેમનો સ્થાપનાનિક્ષેપો જે જીનપ્રતિમા રૂપ છે, તેમની દ્રવ્ય ભાવપૂર્વક ભક્તિ કરવી, સિદ્ધ પદ પ્રાપ્તિના સ્થાનરૂપ તીર્થોની યાત્રા કરવી, સિદ્ધસ્વરૂપનું જ્ઞાન કરી તેમાં અડગ શ્રદ્ધા રાખવી અને સિદ્ધના લાયકના ગુણો પ્રગટ કરવાની તિવ્ર ભાવનાપૂર્વક હંમેશાં તે પદનું આરાધન કરવું, ઇત્યાદિ રીતે એ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૩ શ્રીઆચાર્યપદ—આચાર્યના છત્રીસ ગુણોએ યુક્ત, પંચાચારનું પાલન કરનાર, અને અન્ય મુનિઓ પાસે પાલન કરાવનાર, શુદ્ધ જિનોક્ત દયામયી સત્ય ધર્મનો ઉપદેશ કરનાર, નિરંતર અપ્રમત્ત દશામાં વર્તવાના ખપી, ધર્મધ્યાનાદિ શુભ ધ્યાનના ધ્યાતા, ગચ્છના મુનિઓને ચાર પ્રકારની શિક્ષા આપનાર ઇત્યાદિ ગુણોએ યુક્ત એવા આચાર્ય મહારાજની દ્રવ્ય અને ભાવથી ભક્તિ કરવાથી આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૪ શ્રી ઉપાધ્યાય પદ—નિર્મળ જીનાગમના બોધ પ્રહિત ચારિત્રપાલનમાં સદાય સાવધાન રહી, ઠેવળ ઉપકાર ઇષ્ટી સાધુ સમુદાયને સૂત્રાર્થનું દાન આપનાર, પચ્ચર જેવા

જડબુદ્ધિવાળા શિષ્યને પણ સુવિનીત બનાવવાની શક્તિ ધરાવનાર, તથા નિરંતર સંજ્ઞાય ધ્યાનમાં વર્તનાર શ્રીકૃપાધ્યાય મહારાજની ભક્તિ વિગેરે કરવાથી આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૫ શ્રી સાધુપદ—સમ્યક્જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રરૂપ મોક્ષ માર્ગ, તેનું સાધન કરે તે સાધુ કહેવાય છે, મુનિ, ઋષિ, તપસી અણુગાર, સર્વ વિરતિ, એ બધા સાધુ શબ્દના પર્યાયવાચક નામ છે. પંચમહાવ્રતોનું પાલન તથા છઠું રાત્રિલોજનનો ત્યાગ, એ મુનિના મહાવ્રતો છે. સાધુના સત્તાવીસ ગુણો તથા ચરણ સીત્તરી અને કરણ સિત્તરીના ગુણો પ્રાપ્ત કરવાને સદા ઉદ્યમ વાન છે, ફક્ત ચારિત્રારાધન માટે બેતાલીસ દોષ રહિત આહાર ગ્રહણ કરનાર છે, એવા જીનાજ્ઞાના પાલક સાધુ મહારાજની ભક્તિ કરવાથી, એ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૬ શ્રીદર્શનપદ—સર્વજ્ઞ કથિત જીવાજીવાદિ નવ તત્ત્વનું તથા શુદ્ધદેવગુરૂ અને ધર્મ એ ત્રણ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાન તે સમ્યક્ત્વ અઢાર દૂષણથી રહીત વીતરાગ પરમાત્માને દેવ તરીકે, પંચ મહાવ્રતોને ધારણ કરનાર, કચન કામિનીના ત્યાગી અને શ્રી જીનાજ્ઞાનું સાર સંજ્ઞમ માર્ગમાં યથાશક્તિ વિર્ય ફેરવનારને ગુરૂ તરીકે, તથા શ્રી વીતરાગ કથીત દયામયી ધર્મને ધર્મ તરીકે માની, સમકીતના સડસઠ બેદનું સ્વરૂપ સમજી, મિથ્યાત્વનો ત્યાગ કરી અંગીકાર કરે તથા તેનું શુદ્ધ રીતે પાલન કરવાથી આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે. સમ્યક્ત્વ સહિતના વ્રત પચ્ચબાણ (નિયમ), તથા અનુષ્ઠાન આત્માને હિતકર્તા થાય છે મોક્ષપદ પ્રાપ્તિના બીજરૂપ આ પદ છે એટલું

જ નહિ પરંતુ સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરનારનો સંસાર ભ્રમણકાલ મર્યાદિત થઈ વધારેમાં વધારે અપાર્થ પુદ્ગલ પરાવર્તન કાલમાં તે નિયમા મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે છે.

૭ શ્રી જ્ઞાનપદ—સર્વજ્ઞ પ્રણિત આગમમાં ભાષેલા તત્ત્વોનો જે શુદ્ધ અવબોધ તે સમ્યક્જ્ઞાન કહેવાય છે, એ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિના માટે ભવ્ય જનોએ જ્ઞાનાચારના પાલનપૂર્વક નિરતી ચારપણે જ્ઞાન ભણવું, ભણાવવું, સાંભળવું, જ્ઞાન લખાવવું, જ્ઞાનની પૂજા કરવી, જેથી જ્ઞાના વરણીયકર્મ નાશ પામે જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની ભક્તિ કરવાથી એ પદતું આરાધન થઈ શકે છે.

૮ શ્રી ચારિત્રપદ—સમ્યક્જ્ઞાનના રૂપ રૂપે ચારિત્ર છે. સંસાર રૂપી ભયંકર સસુદ્રને નિર્વિઘ્ને તરી જવાને ચારિત્ર એ પ્રવહણ સમાન છે, જેના પ્રભાવથી રંક જીવો પણ દ્વાદશાંગીરૂપ શ્રુત ભણીને સમૃદ્ધીવાન બને છે. પાપી જીવોને પણ નિષ્પાપ થવાને પ્રમળ સાધનભૂત છે. છ ખંડ રીદ્ધીના ભોક્તા ચક્રવર્તિઓ વડે પણ જે અંગીકાર કરાયેલ છે, તેવા આઠ કર્મને નિર્મૂળ કરવાને સમર્થ ચારિત્રપદની આરાધના તેના શુદ્ધ આ સેવનથી થઈ શકે છે, દેશવિરતિ ચારિત્રની આરાધના ગૃહસ્થથી થઈ શકે છે અને સર્વ વિરતિ ચારિત્રની આરાધના યતિઓ કરે છે. બાર માસના ચારિત્રના પર્યાયવાળા સાધુ અનુતર વિમાન વાસી દેવોના સુખથી પણ અધીક સુખ વેઠી શકે છે.

૯ શ્રીતપપદ—અનાદિ સિદ્ધ દુષ્ટ કર્મો જે આત્મપ્રદેશની સાથે લાગેલાં છે, તે કર્મ પુદ્ગલોને તપાવી આત્મપ્રદેશથી છુટા પાડવાનું કાર્ય તપ કરે છે. તેને નિર્જરા તત્ત્વ પણ કહે છે તપના બાદ અને અભ્યંતર એવા બે ભેદ છે. તે પ્રત્યેકના

છ છ પેટાભેદ છે. અનશન, ઉનોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ રસત્યાગ, કાય કલેશ અને સંલીનતા, એ છ પ્રકારથી બાહ્ય તપ થાય છે. પ્રાયશ્ચિત, વિનય, વૈયાવચ્ચ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન અને કાયોત્સર્ગ, એ છ પ્રકારના અભ્યંતર તપ છે. જે તપ કરવાથી દુર્ધ્યાન ન થાય, મન વચનને કાયયોગની હાનિ ન થાય તથા ઇન્દ્રિયો ક્ષીણ ન થાય, એવી રીતે તપ કરવાનો છે. તેમજ આ લોકના સુખ સંપત્તિ, અને કીર્તિની ઇચ્છા રહીત, નવ પ્રકારના નિયાણા રહિત અને સમતાપૂર્વક કરવાથીજ આત્માને લાભ થાય છે.

આ નવપદનું વિસ્તારથી સ્વરૂપ સમજવા જેવું છે તે વિષયના અન્ય ગ્રંથોથી શુદ્ધગમપૂર્વક સમજી પ્રકૃષ્ટ પુણ્યબંધ લેવાને બપ કરવો. આ પદોનું મહત્વ ની પ્રાપ્તિ. એવા પ્રકારનું છે કે તેનું ચથાર્થે વિધિ પૂર્વક આરાધન કરનાર ઉત્કૃષ્ટ નવમે ભવે અવશ્ય સિદ્ધિપદને પામે છે. વચ્ચે પણ દેવ અને મનુષ્યના ઉત્તમ સામગ્રીઓએ યુક્ત ભવો પામે છે. અને જગતમાં ઉત્તમ પ્રકારનો યશ અને કીર્તિને પામે છે. એ નવપદમાં દેવશુર અને ધર્મ એ ત્રણ તત્વોનો સમાવેશ થયેલો છે અરિહંત અને સિદ્ધ એ દેવતત્વ છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ, શુર તરીકે છે અને દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપથી ધર્મનું ગ્રહણ થયેલું છે એ ત્રણ તત્વોની પરીક્ષા પૂર્વક જે સદ્ગુણ જાગે છે તેજ જૈન ધર્મરૂપી વિશાલ વૃક્ષનું મૂળ છે, જૈન સિદ્ધાંતની માન્યતાવાળા દેવ, શુર અને ધર્મનું સ્વરૂપ વિચારતા તે દર્શનની સત્યતાનું આબેહુબ જ્ઞાન થાય છે અને તેના કથન કરનારાઓ ઉપર પૂર્ણ વિશ્વાસ બેસે છે તેમ છતાં આજકાલ સુધારાના વાતા

વરણમાં અને જમાનાના પ્રવાહમાં તણાઈને તે સર્વજ્ઞ કથિત
પરમતત્વોજ ઉપર મનસ્વી કલ્પનાઓ કરીને ઘણાઓ પોતાના
અમુદ્ય સમ્યક્ત્વને મલીન કરે છે અને અન્યોને કરાવે છે તેનું
મુખ્ય કારણ તો એ સમજાય છે કે પૂર્વલવોમાં વિરાધક ભાવને
પામેલા જીવોજ પ્રાયઃ આ કાળમાં જન્મ લે છે તેથી કર્મની
બહુલતાથી સત્યમાર્ગ ઉપર શ્રદ્ધા બેસી શકતી નથી અને ધર્મ
આચરો શકતા નથી વીર ભગવંતના હસ્ત દીક્ષિત શિષ્ય

શ્રી ધર્મદાસ ગણી ઉપદેશમાળા પ્રકર-

ઉત્તમોત્તમ આરા- જુના અંતિમ ભાગમાં જણાવે છે કે જેઓ
ધના પ્રત્યે રૂચિ ભારે કર્મી છે-ઘણા ચીકણા કર્મથી લેવા-
નહિ થવાનું ચેલ છે તેઓને તત્ત્વનો વારંવાર ઉપદેશ
કારણ. કર્યો હોય તો પણ તે તેના હૃદયને અસર

કરો શકતો નથી. સદ્ભાવથી ધર્મને બાણે

તો પણ તે ભારે કર્મી હોવાથી, ધર્મને વિષે પ્રમાદી થાય છે.
તત્ત્વજ્ઞાનનો વિષય સાંભળીને ધર્મ કરવાને જે ઉદ્યમ કરતા નથી
તથા પાંચે ઇંદ્રિયોના વિષયોના ત્યાગરૂપ વૈરાગ્ય જેને ઉત્પન્ન
થતો નથી, તે જીવ અનંત સંસારી છે એમ બાણવું. હિતકારી
ઉત્તમ વૈદ્ય અસાધ્ય રોગવાળા દર્દીને ઉત્તમ દવા આપે, તોપણ
તે દવા તેને ગુણકારી થતી નથી, વખતે રોગને વધારનાર થાય
છે. તેજ પ્રમાણે શ્રીજીનેશ્વર રૂપી વૈદ્ય જ્ઞાનાવરણાદિક કર્મરોગને.
નાશ કરવાને, સિદ્ધાંત રૂપી ઔષધ પાય છે, તોપણ તેના અસા-
ધ્ય એવા કર્મરૂપી રોગ વૃદ્ધિ પામે છે બળેલી લાખ કાંઈ કામની
નથી, ભાગી ગયેલો શંખ ફરી સંધાતો નથી, તેમજ તાંબાથી
મિશ્રીત થયેલું લોહું સાંધી શકાતું નથી, તેવીજ રીતે અસાધ્ય

કર્મથી વીંટાયેલ ભારે કર્મી જીવને ધર્મમાં જોડી શકાતો નથી ! ! !

શાસ્ત્રોક્ત અનુષ્ઠાનોમાં કયા જીવોને જોડી શકાય છે તેનું વર્ણન પણ જોજ અંથમાં ધર્મદાસ ગણીજીએ આપેલું છે તેઓ જણાવે છે કે ‘આ ચાર ગતી રૂપ સંસાર, કારાગૃહની જેવો જેમને આકરો લાગે છે; તેમાંથી છુટવાને જેઓ હંમેશાં પ્રયત્ન વાન હોય છે, તે જીવોજ સંસારથી ઉદ્વિગ્ન રહીને પાંચ ઈન્દ્રિયોના શબ્દાદિક વિષયમાં આસક્ત થતા નથી, તેમજ તપ સંયમાદિક સર્વત્ર શાસ્ત્રોક્ત અનુષ્ઠાનમાં પોતાની સર્વશક્તિ વડે ઉદ્યમ કરે છે. અને અદ્યકાળમાંજ તેઓની સંસારમાંથી મુક્તિ થવાની હોય છે, ભગવંત મહાવીર દેવ જેવા સમર્થ કેવળજ્ઞાની આખા જગતના જીવોના ઉદ્ધારના માટે મહાન પ્રયત્ન કરે છે અને ઉપદેશ આપે છે. ત્યારે પણ તે ઉપદેશની અસર ફક્ત લઘુકર્મી જીવોનેજ થયેલી છે. શ્રીગૌતમ ગણધરાદિક અનેક મહાપુરૂષો, ચંદન બાળાદિ સાધ્વીઓ, ધન્ના અણુગાર ધન્યકુમાર, આનંદાદિક શ્રાવકો, અને સુલસાદિક શ્રાવિકાઓ અનુક્રમે મુક્તિપદ, એકાવતારીપણું અને આસન્ન સિદ્ધિપણું પામેલા છે, ત્યારે ભગવંતના જમાઈ જમાળી, ભગવંતથી ઉપદેશ પામી, ચારિત્ર લઈ પાછળથી ભગવંતના માર્ગથી જાણ્યથા, અને હજી ઘણોકાળ સંસારમાં પરિવિશુદ્ધ આરાધ્ય- જ્રમણ કરશે. તેજ પ્રમાણે ગોશાળો પ્રભુના નાના અધિકારી સહવાસમાં આવ્યો, અને તેમના આ લંબનથી તેજે લેશ્યા પ્રાપ્ત કરી, પણ અજ્ઞાન અને મોહને વશ પડી અહંકારમાં આવી મિથ્યાત્વ

માર્ગની પુષ્ટિ કરી; એટલુંજ નહિ પણ એજ તેજો લેસ્થા, ભગ-
વંતના ઉપર મૂકી તેમનો વિનાશ કરવાને ઉદ્ધમ કર્યો, એજ
કર્મની બહુલતા સૂચવનાર છે. !!!

પ્રથમ દેવ તત્ત્વ માટે વિચાર કરતા માણસ પડે છે કે
અત્યારના કાળમાં કેટલાક લોકો તીર્થંકર દેવોના સામાન્ય કોટિના
મનુષ્યોની સાથે મુકાબલો કરી મિથ્યા મોહથી જે ઉદ્ધત વિચારો
બહાર પાડવાની ધૃષ્ટતા કરે છે, તેવા પ્રસંગે તેઓને જૈન શાસ્ત્ર
મર્યાદાના બોધનો કેવો અભાવ છે તે સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે.
સામાન્ય કેવળી અને તીર્થંકરની આત્મ ઋદ્ધિ જોકે સરખી હોય

છે, તો પણ તીર્થંકર નામ કર્મના ઉદ્ધયના
દેવ તત્ત્વ સંબંધી લીધે તેમની બાહ્ય ઋદ્ધિ વિશેષ હોય છે.

સમજણ અને જે અતિશયો તીર્થંકરોને હોય છે, તેવા
તીર્થંકરોની અતિશયો સામાન્ય કેવળીને હોતા નથી.

અસમાનતા આ કાળમાં તો તીર્થંકર અને સામાન્ય
કેવળીનો અભાવ છે, તેમજ મનઃ પર્યવ

જ્ઞાનનો પણ અભાવ છે, અવધિ જ્ઞાનનો જોકે અભાવ નથી, છતાં
અવધિ જ્ઞાનીઓ થયેલા હોય એમ જાણવામાં નથી. ફક્ત મતિ
અને શ્રુત એ બે જ્ઞાનજ વિદ્યમાન છે. તેમાં પણ ચૈદ્ર પૂર્વધર
સંપૂર્ણ શ્રુત જ્ઞાનીઓનો અભાવ છે. જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન એ મતિ
જ્ઞાનનો લેદ છે, છતાં જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન પણ આદ્યુષ્મ કાળમાં
કવચિત કોઈને થતું હોય તો તેનો નિષેધ નથી. જાતિ સ્મરણ
જ્ઞાનવાળો પોતાના પૂર્વના કેટલાક ભવ જાણી શકે છે. સામાન્ય
મનુષ્ય કરતાં મતિ જ્ઞાનાવરણી કર્મના ક્ષયોપશમથી કોઈની
મતિ વિશેષ હોય છે, તેઓ અવધાન એટલે ઘણા મનુષ્યોએ

એકી સાથે પૂછેલા પ્રશ્નોના જવાબ, એકી સાથે આપવાની શક્તિ ધરાવતા હોય છે. એવા અવધાનવાળા, એકદમ સો, અથવા તેથી પણ વિશેષ અવધાન કરે છે, તેવે પ્રસંગે સામાન્ય મતિવાળા માણસો મુંઝાઈ જાય છે; અથવા કેટલાક વિશિષ્ટ ગુણોને લઈને જેમકે સમતા હોય, વ્યવહારથી સત્ય બોલતા હોય, માનસિક બળ વિશેષ હોવાના લીધે દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ હોય, આવા સામાન્ય ગુણો જોઈને તે ગુણો ધારણ કરનાર વ્યક્તિને, એકદમ તીર્થંકરના મુકાબલે તેમની કોટિમાં મૂકી દેવાની ઉદ્ધતાઈ કરતા જણાય છે. તે પ્રસંગે તેઓએ વિચાર કરવો જોઈએ કે, તીર્થંકરોના જે ચોત્રીસ અતિશયો છે તેમાંનો એક પણ અતિશય તેમને હોતો નથી, તીર્થંકર તો માતાના ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થાય, ત્યારથી અવધિ જ્ઞાની હોય છે; એટલે જન્મથીજ ત્રણ જ્ઞાન સહિત હોય છે; તેનો એક અંશ પણ સામાન્ય મનુષ્યોમાં હોવાનો સંભવ નથી, વિશેષ તો શું? પણ તેમનામાં ભાવથી સમ્યક્ત્વ છે કે નહિ, તેની પણ ખાતરી હોતી નથી. વ્યવહાર સમકીતનું પણ જેમનામાં ઠેકાણું હોતું નથી, તેવા પ્રાણીઓના અજ્ઞાન કષ્ટ કે કેટલાક વિશિષ્ટ ગુણોથી મોહીત થઈ, તેમની તૂલના તીર્થંકરની જોડે કરી, ખીચારા ભોળા જીવોને ભરમાવવાનો પ્રયત્ન કેટલાક તરફથી કરવામાં આવે છે, તેવા પ્રસંગે બુદ્ધિવાનોએ જરા વિવેક વાપરવાની જરૂર છે. અભવિ જીવ જેઓ મિથ્યાત્વી હોય છે, તેઓ પણ અજ્ઞાન કષ્ટ કરે છે, અને વ્યવહારથી જૈન ચારિત્રાચાર પાલન કરે છે; તો તેમને પણ કેટલીક લઙ્ગિયો ઉત્પન્ન થાય છે, અને ફક્ત નિર્મળ ચારિત્ર પાલનના લીધે દેવગતિના ભાજન થાય છે. પરંતુ તેઓ કદી પણ સંસા-

રનો અંત કરી મોક્ષના અધિકારી થવાના નથી, તેઓના લબ્ધિના ગુણના લીધે, કદી કોઈ તેમને ગમે તેવી ઉપમા આપે, તો શાસ્ત્ર મર્યાદાનો લોપ થવાથી તેઓ પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરી શકવાના નથી. જેઓનામાં સામાન્ય જૈન દર્શન હોય, અથવા જેઓનામાં સામાન્ય જૈન દર્શન પણ નથી, તેવાઓને તીર્થંકરની કક્ષામાં મુકતા પહેલાં વિચાર કરવાની જરૂર છે.

પંદર ભેદે સિદ્ધમાં અન્ય લિંગે સિદ્ધનો એક ભેદ છે.

અન્ય લિંગવાલાને શાસ્ત્રકારો એ કેવલ અન્યલિંગ સિદ્ધનું જ્ઞાનનો નિષેધ કરેલો નથી અન્ય લિંગી

સમાધાન

અન્ય લિંગમાં વર્તતા હોય, તોપણ ભાવથી જો તેઓ ભાવયતિની કેટિમાં આવી, ગુણ સ્થાનની હદ અદે, તો કમોને ખપાવીને કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાના અધિકારી બને છે. તેઓને જ્યારે કેવળ જ્ઞાન થાય છે, ત્યારે અન્ય લિંગનો ત્યાગ કરી, જૈન લિંગનેજ પોતાના આયુષ્ય સુધી ધારણ કરે છે. વર્તમાનમાં અન્ય લિંગવાળાના સામાન્ય ગુણ જોઈને, આવા પ્રકારનો જે બચાવ કરવામાં આવે છે તે પણ ન્યાય યુક્ત નથી, કેમકે આ કાળમાં તો કેવળજ્ઞાનનોજ અભાવ છે, તો પછી અન્ય લિંગ સિદ્ધના પ્રશ્નને અવકાશજ નથી.

હવે અરિહંત અને સિદ્ધ ભગવાનના સ્થાપના નિદેશોપાની પ્રતિમાની ભક્તિ પણ પરમ કલ્યાણનું કારણ છે તે વિષય ઉપર અશ્રદ્ધા ઉત્પન્ન કરનારકુયુક્તિઓની અસર પણ જનસમુદાય ઉપર વધવા લાગી છે. સંકટો વિધિવાદના ગ્રંથોમાં શ્રાવકો માટે ત્રિકાલ શ્રીભૂતપૂજનું વિધાન છે. જૈન એટલે શ્રીભૂતે દ્રઢેવનો

પરમભક્ત, એ શ્રીજીનની પૂજા ન કરે એ બનેજ કેમ ? ગૃહસ્થો દ્રવ્યપૂજના અધિકારી છે. ન્યાયસંપન્ન દ્રવ્ય આદિ સાત પ્રકારની શુદ્ધિ સહિત ઉત્તમ ભાવથી અને કોઈ પણ પ્રકારની આકાંક્ષા સિવાય કરેલી ભક્તિ કર્મ નિર્જરાનું, તથા સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિનું શુદ્ધ નિમિત્ત કારણ છે અને પ્રાપ્ત થયેલ સમ્યક્ત્વ વિશેષ નિર્મળ બને છે. એટલુંજ નહિ પણ તેથી પુણ્યાનું બંધી પુન્યનો લાભ પ્રાપ્ત થાય છે, જેના ચોગે

સ્થાપના નિક્ષેપાની જીવ ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ કોટિમાં ચઢતો જાય ભક્તિની અનિવાર્ય છે. ઈંદ્રાદિક દેવો, જેમની પુદ્ગલિક ઋદ્ધિ

આવશ્યકતા અને બાહ્ય સંપત્તિ અપરિમિત છે, તેઓ

પણ આત્મકલ્યાણને માટે તીર્થંકરોની ભક્તિની આવશ્યકતા માને છે, અને તે પ્રમાણે તે વર્તે છે તો પછી આપણે મનુષ્યોએ તો તેમનું અનુકરણ શંકારહિત કરવું જોઈએ, અને તેમના સ્થાપના નિક્ષેપાની ભક્તિથી જેટલું આત્મહિત સાધી શકાય તેટલું સાધી લેવું જોઈએ.

દેવ તત્ત્વ સંબંધી કાંઈક વિચાર કરી ગયા. હવે આપણી

પરમ ઉપગારી પૂજનીક ગુરુસંસ્થા માટે જે ગુરુ તત્ત્વ માટે અઘટિત વિચારોદ્દેશાર્થ રહ્યા છે તે સંબંધી કરાતી શંકા- કાંઈક વિચાર કરીએ. પૂર્વે અનંતા તીર્થ-ઓ અને તેનું કરો થઈ ગયા તે સર્વનો એજ ઉપદેશ સમાધાન. છે કે, જીવને મુક્તિ માર્ગ સાધનમાં સાધુ

ધર્મ-સર્વવિરતિનું આરાધનજ મુખ્ય કારણ છે. પવિત્ર એવા સંઘમાં સાધુપદ મુખ્ય છે. વિરતિના બે ભેદ છે. સર્વ વિરતિ અને દેશવિરતિ. સર્વ વિરતીનું આરાધન

સાધુ ધર્મ અંગીકાર કરનારજ કરી શકે, સાધુ ધર્મ અંગીકાર કરવા પોતે અશક્ત હોય તો દેશવિરતિરૂપ ગૃહસ્થ ધર્મ અંગીકાર કરી, એ માર્ગનું આરાધન કરવું. પરંતુ સંપૂર્ણ ત્યાગ સર્વ વિરતિ—સાધુ ધર્મના અંગીકાર પણામાંજ રહેલો છે. સર્વ વિરતિ ધર્મનો અંગીકાર કર્યા સિવાય સર્વ ત્યાગ ઘટતો નથી, તેમજ તેનું પાલણ થઈ શકતું નથી. અને તેજ કારણથી અનંતાકાળથી અનંતા તીર્થકરોએ તેને મુખ્યતા આપી તેનું પોષણ કરેલું છે. આવા ત્યાગવાળા સાધુમુનિઓજ શાસનના રક્ષક અને અગ્રપદે છે. તેજ વંદનીય અને પૂજનીય છે. પાંચ પરમેષ્ઠિમાં તેમનીજ ગણના થયેલી છે અને ઇંદ્રાદિક દેવો, તથા ચક્રવર્તિ અને રાજાઓને પણ વંદનીય છે. નિર્ઐશ, સ્નાતક; પુલાક, બકુસ અને કુશીલ એ પાંચ પ્રકારના ચારિત્ર શાસ્ત્રોમાં વર્ણવ્યા છે. પ્રથમના ત્રણ પ્રકારના સાધુઓનો આ કાળમાં વિચ્છેદ છે. છેલ્લાં બે બકુસ અને કુશીલ સાધુઓ તીર્થ પર્યટ રહેશે. બકુસ અને કુશીલો તીર્થ છે અને તેઓમાં દોષોનો લવ (અંશ) અવશ્ય સંભવે છે. તેથી જો તેમના વડે (દોષના લીધે) તે વર્જનીય હોય, તો અવર્જનિય કોઈ રહેશે નહિ. આ રીતે પરમાર્થને સમજેલા મધ્યસ્થ જનો ગુરૂઓ ઉપર અનાદર કરતાં નથી, કેમકે સર્વ ગુણોનો યોગ પોતામાં પણ તેઓ દેખતા નથી, એવા ગુરૂને હિલનાર, નિંદનાર તથા તેની સંભાળ નહિ લેનારને, સૂત્રમાં મહામોહનો બાંધનાર કહ્યો છે, દેશ અને કાળને અનુસારે સંયમ પાળવાનો બપ કરનાર મુનિઓ આપણા માટે પરમ ઉપાસ્ય અને આરાધ્ય છે. અત્રે એક બીજી વાત પણ સમજી લેવા જેવી છે કે મિથ્યા દર્શનવાળાના સાધુઓના અજ્ઞાન કષ્ટ અને કેટલાક વિશેષ ગુણોને

લઈને, તથા ચમત્કારાદિક જોઈને. બુદ્ધિવાનોએ મુંઝાઈ ન જતાં, પોતાના સમ્યક્ત્વ રત્નને મલીન કરવાનો પ્રસંગ લાવવા દેવો જોઈએ નહિ. એવા પ્રસંગે પુરતી સાવચેતી રાખી વિવેકથી વર્તવાની જરૂર છે કારણ કે સમ્યગ્દર્શન વિનાનો ત્યાગ સંસાર વૃદ્ધ કરનાર છે કિંતુ મોક્ષ સાધક નથી.

સિદ્ધચક્રના છેલ્લાં ચાર પદ ધર્મને સૂચવનારા છે. તેનો પણ શાસ્ત્ર દૃષ્ટિએ કાંઈક વિચાર કરવાની ધર્મ તત્ત્વમાં દર્શન જરૂર છે. પ્રથમ દર્શન એટલે સમ્યક્ત્વ, **પદની સમજ.** તે આત્મગુણ છે, તે બહારથી જણાઈ આવે નહિ અથવા તે પ્રાપ્ત કરનારને માલમ પડે નહિ, પણ મેળવનાર પ્રાણીના વિચાર તથા આચારમાં સ્વાભાવિક પરિવર્તન થાય છે, તેને સદ્ગુણોની પ્રાપ્તિમાં પ્રેરે છે. અને મદદગાર થાય છે. તેના બ્રાહ્મ આચાર તથા વિચારથી જ્ઞાનીઓ તેનામાં સમકિત ગુણ છે એવું અનુમાન કરી શકે છે. તેવું અનુમાન કરવાના સડસઠ (૬૭) કારણો છે. સમકિત પ્રાપ્ત કર્યા પહેલાં જો આગામી લવના આયુષ્યનો બંધ પડ્યો ન હોય અથવા સમકિતથી પતિત થયો ન હોય તે જીવ નિયમાવૈમાનિક દેવગતિનોજ બંધ કરે છે. સમકિત એ મોક્ષ રૂપ ક્ષણ પ્રાપ્ત કરવાનું બીજ છે—મૂળભૂત તત્ત્વ છે. અનંતાનું બધી કષાયની ચોકડી અને દર્શન મોહનીય કર્મની ત્રણ પ્રકૃતિના ઉપશમથી અથવા ક્ષય થવાથી અનુક્રમે ઉપશમ, ક્ષયોપશમ, અને ક્ષાયિક સમકિતની પ્રાપ્તિ થાય છે. ઉપશમ સમકિત લવચક્રમાં વધારેમાં વધારે પાંચવાર પ્રાપ્ત થાય છે. તે એકવાર અનાદિ મિથ્યાત્વી પામે છે. અને ચારવાર ઉપશમ શ્રેણિમાંડતાં પ્રાપ્ત થાય છે. ક્ષયોપશમ સમકિત અસંખ્યા-

તીવાર આવે છે ને જાય છે, ક્ષાયિક સમકિત એકજવાર પ્રાપ્ત થાય છે, તે પ્રાપ્ત થયા પછી જતુંજ નથી. એક વળત પણુ જો સમ્યક્ત્વ ગુણ પ્રાપ્ત થઈ જાય, અને પાછો કદાચ તેનાથી પતિત થઈ જાય, તો પણુ તેનો પરિણામે લાભ જતો નથી. આ આત્મિક શુદ્ધિનું મહત્ત્વ એવું છે કે, તે સંસારમાં ભ્રમતા જીવના અધ્યવસાયમાં પરિવર્તન કરે છે. સમકિત પ્રાપ્ત કર્યા પછી તેમાં જીવ ટકી રહે છે તો તે ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચકોટિમાં વધતો જાય છે, અને તે ભવમાં અથવા થોડા ભવમાં મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે છે. જો તેમાંથી તે પતિત થાય, અને મલીનતાનું જોર વધારે હોય છે, તો તે ભવ ભ્રમણુ કરી ઉત્કૃષ્ટ પણુ અપાર્ધ પુદ્ગળ પરાવર્તન કાળમાં તો નિયમા સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.

જ્ઞાનના મુખ્ય પાંચ ભેદ છે અને તેના ઉત્તર ભેદ એકાવન છે તેનું વિસ્તારથી સ્વરૂપ કર્મચંદાદિથી હેયોપાદેયમાં યથા-સારી રીતે સમજવાની જરૂર છે. અહીં થઈ પ્રવૃત્તિ કરાવનાર તો આપણે જ્ઞાન અને અજ્ઞાન વચ્ચેના જ્ઞાન છે બાકી જ્ઞાના તક્ષવત સંબંધીજ વિચાર કરીશું. સમ્ય-ભાસ છે.

કત્વવાનજીવનો બોધ જ્ઞાનની અને સમ્ય-કત્વ રહિત મિથ્યાત્વી જીવનો બોધ અજ્ઞાનની કોટિમાં આવે છે. અજ્ઞાની જીવ મોહમાં મુંઝાઈ જાય છે ત્યારે જ્ઞાની સમભાવમાં રહે છે. અજ્ઞાની અયથાર્થ ઉપયોગમાં વિદ્યામાં શૂકરની જેમ મગ્ન થાય છે, અને જ્ઞાની માન સરોવરમાં હંસની જેમ યથાર્થ ઉપયોગવાળા તત્ત્વબોધમાં મગ્ન થાય છે. જે જ્ઞાન વડે આત્મા અનાદિકાળથી નહિ પામેલા આત્મ સુખનો અનુભવ કરે, તેજ ઉત્કૃષ્ટ જ્ઞાન છે. બાકી આત્મજ્ઞાનથી વ્યતિરિક્ત

બીજા વાણીના વિસ્તારવાળા અને કળા કૌશલ્યને બતાવનારા સંવેદન જ્ઞાન વડે કાંઈ આત્મ સુખનો નિશ્ચય થતો નથી. કેમકે થોડું પણ અમૃત સદ્રશ આત્મજ્ઞાનજ અનાદિ કર્મ રોગનો નાશ કરનાર છે, પરના પરાજય અને પોતાના જય માટે વાદ અને પ્રતિવાદ કરવાથી વસ્તુ ધર્મ રૂપ-તત્ત્વના અંતને પામી શકાતું નથી. જેમ ઘાણીમાં નાંખેલો બળદ ગમે તેટલું ફરે તો પણ કોઈ બીજા સ્થાનને પહોંચતો નથી, તેમ તત્ત્વ જ્ઞાનને નહિ ઈચ્છનારો મનુષ્ય અનેક શાસ્ત્રોમાં શ્રમ કર્યા છતાં પણ તત્ત્વના અનુભવનો સ્પર્શ માત્ર પણ કરતો નથી. સમ્યક્ચરત્ન ત્રયીના ઉપાદેય લક્ષણવાળું પરમજ્ઞાન તે શુદ્ધ જ્ઞાન છે. સમુદ્રવિના ઉત્પન્ન થયેલ અમૃત રૂપ ઔષધ વિના ઉત્પન્ન થયેલ જરા મરણને નાશ કરનાર રસાયણરૂપ અને સૈન્યાદિક અન્ય કોઈ પણ વસ્તુની અપેક્ષા રહિત શક, ચક્રીપણાના ઐશ્વર્યરૂપ એવું જ્ઞાન છે. એવું તત્ત્વજ્ઞાન એજ મનુષ્યને તારનાર અને પરંપરાએ મોક્ષના કારણરૂપ છે. માટે લવ્ય પ્રાણીઓએ એ જ્ઞાનનો સમ્મગ્ પ્રકારે આદર કરવો જોઈએ. જ્ઞાનાનંદ એ પુણ્નલિક આનંદ કરતાં અનંત ઘણો શ્રેષ્ઠ આનંદ છે. પુણ્નલિક આનંદ કર્મ બંધના હેતુરૂપ છે, ત્યારે જ્ઞાનાનંદ કર્મ નિર્જરાના હેતુરૂપ છે.

ત્રીજો ચારિત્ર ધર્મ એ મોક્ષ પ્રાપ્તિનું મુખ્ય કારણ છે. તેના સત્તર ભેદ યાને ત્રીસે ભેદ ખાસ સમગ્રહસ્થાશ્રમ ત્યાગ જવા લાયક છે. તે શુરંગમથી સમજવા લક્ષણ ચારિત્રજ પ્રયત્ન કરવો. અહીંયાં તો આત્મકલ્યાણ માટે ચારિત્ર કેટલું અનિવાર્ય છે તેટલોજ વિચાર કરીશું. અષ્ટ કર્મનો ક્ષય કરવાને ચારિત્ર ધર્મનું અંગીકાર કરવું અને તેનું શુદ્ધ રીતે

પાલન કરવું એને શાસ્ત્રકારોએ ઉત્તમોત્તમ રાજમાર્ગ કહ્યો છે. મોક્ષા-
 લિલાધી જીવોને માટે તો તે પુષ્ટાલંબન છે. ગૃહસ્થપણમાં રહીને કેવળ
 જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર મુમુક્ષુઓ અલ્પ છે. જ્યારે સર્વ વિરતિ ગ્રહી
 કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરનાર અનંતા છે. અનંતા તીર્થંકરો થઈ ગયાં.
 તે સર્વેએ પોતાની અખુટ રાજ્ય રીઢી, અને ચક્રવર્ત્યાદિ
 રીઢીને ત્યાગ કરી દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી. વર્તમાનમાં
 વિચરતા તીર્થંકરોએ દીક્ષા અંગીકાર કરી છે, અને લવિષ્યમાં
 જે તીર્થંકરો થશે તે તમામ દીક્ષા અંગીકાર કરશે, એમ જ્ઞાનીઓનું
 કથન છે. આત્મ કલ્યાણના માટે, સર્વ સાવધ ત્યાગી, અને
 પંચ મહાવ્રત અંગીકાર કરી તેના અવિચ્છિન્ન પાલનની જરૂર છે.
 અને તેજ ઉત્સર્ગ, ઉત્તમ મુખ્ય માર્ગ છે. આ ઉપરથી ગૃહસ્થ-
 ધર્મની અંદર રહી મોક્ષ પ્રાપ્તિ કરી શકાય છે, અને ચારિત્ર
 ધર્મ અંગીકારની જરૂર નથી, એવી જેમની માન્યતા છે,
 તે માન્યતા વાસ્તવિક નથી. ગૃહસ્થાવાસમાં રહી અમો
 જીવન મુક્ત દશાનો અનુભવ કરીએ છીએ. એવી મિથ્યા,
 દાંલિક, હસવાની સાથે લોટ ફાકવા જેવી આચરણ સર્વજ્ઞ
 શાસ્ત્રોએ માન્ય રાખી નથી. શુદ્ધ મુક્ત દશા પ્રાપ્ત કરવાનો એ
 માર્ગજ નથી. અનંતા તીર્થંકરોએ એ માર્ગ પસંદ કર્યો નથી.
 મોક્ષાલિલાધી મહાત્માઓ અને સંસાર સમુદ્રને તરી જવાની
 ઇચ્છાવાલાઓને તો શુદ્ધ સંયમ (ત્યાગ ધર્મ) અને ઉત્કૃષ્ટ
 તપજ આદરણીય છે. અને તેજ માર્ગ પસંદ કરવા લાયક છે.
 તીર્થંકરોને પણ મનઃપર્યાવ જ્ઞાન દિક્ષા લીધા પહેલા ઉત્પન્ન થતું
 નથી આ ઉપરથી એજ નિકર્ષ નિકળે છે કે, ‘સંસારની અંદર
 રહીને આત્મહીતની ઉત્કૃષ્ટ સાધના થઈ શકે છે અને પરમાત્મ

પદ મેળવી શકાય છે ' એવી માન્યતાવાળા દર્શનને કેવળજ્ઞાનીઓથી પ્રકાશીત થએલું જોઈ દર્શન માન્ય કરતું નથી. આ માન્યતાની લિન્નતામાંજ જોઈ દર્શનની શ્રેષ્ઠતા છે.

હવે છેલ્લા અને અગત્યના તપ ધર્મના પ્રસંગમાં થોડો

વિચાર કરી લઈએ. જેનાથી શરીર તપે તે

તપ ધર્મની વા- તપ કહેવાય છે રસ, રૂઘિર, માંસ, મેદ, સ્તવિક આરાધના અસ્થિ, મજ્જા, અને શુક્ર, તેમજ અશુભ શી રીતે થઈ શકે ? કર્મો તેનાથી તાપ પામે છે. તેથી તેને તપ કહે છે. તે તપ નિર્દોષ કરવું. એટલે આ

લોક અને પરલોકના સુખની ઇચ્છા અને નિયાણા રહીત કરવું, જે માણસ શુદ્ધ ચારિત્રનું પાલન કરીને લોગાદિક પ્રાપ્ત કરવાનું નિદાન કરે છે, તે ફક્ત આપવામાં દક્ષ એવા કંડપવૃક્ષને વધારીને પછી લક્ષ્મ સાત્ કરે છે. વળી તે તપ ચિત્તના ઉદ્દાસ પૂર્વક કરવું. પણ રાજની વેઠની પેઠે અણુગમાથી કરવું નહિ. તેમજ શક્તિનો વિચાર કરીને કરવું. જે તપ કરવાથી મનદુષ્ટ (માઠા વિચાર કરનાર) ન થાય, ઈંદ્રિયોની હાનિ ન થાય, અને યોગ પણ ન હણાય તેવું તપ કરવું. વળી પરાધીન બુદ્ધિથી, દીનપણે, અન્નાદિકની પ્રાપ્તિના અભાવે, આહાર ત્યાગરૂપ અજ્ઞાન તપ કરે તો તે આશ્રવનું કારણ હોવાથી તથા ક્રોધાદિક કષાયના ઉદયનું આશ્રિત હોવાથી તે તપ નથી, પણ પૂર્વે જાણેલા અંતરાય કર્મના ઉદયથી અસાતા વેદનીયનો માત્ર તે વિપાકજ છે, કેમકે આહારનો ત્યાગ કરવો તે દ્રવ્ય તપ છે, અને આત્મસ્વરૂપની એ કાચતા કરવી તે ભાવ તપ છે. આ ભાવતપ યથા શક્તિ દ્રવ્ય તપ સહિતજ હોવું જોઈએ. સંસારથી વિરકત થયેલા અને તત્ત્વ-

જ્ઞાનના અર્થી પુરૂષોને આ દ્રવ્ય તપ હુઃસહ નથી; જેમ ધનાદિ-
કના અર્થી પુરૂષોને શીત તાપાદિકનું કષ્ટ એ કષ્ટ રૂપ લાગતું નથી.

રાજ, શ્રેષ્ઠિ, સ્ત્રિ; પુરૂષ, પર પ્રવિચાર, સ્વપ્રવિચાર, અલ્પ-
વિકાર; દરિદ્ર અને ગ્રાવક, એ પ્રમાણે નવ

નિર્દોષતપની નિયાણા છે. આ નિયાણાનું સ્વરૂપ શાસ્ત્રથી
જરૂરીયાત સમજવા જેવું છે. આવા નિયાણાથી સંસાર
વૃદ્ધિ થાય છે. જે તપ કર્મક્ષય કરી સંસાર

ઘટાડનાર છે, તેજ તપ સંસાર વૃદ્ધિનું નિમિત્ત કારણ ન બને
તેને માટે આત્માર્થિઓએ હંમેશ ઉપયોગ પૂર્વક બ્રતિ રાખવા
ને શાસ્ત્રકારોની શીખામણ છે. તે શીખામણનો અમલ નહિ કરતાં
ખરા અણીના પ્રસંગે ઉપયોગ ચુકી જઈ. જીવો ભૂલ કરી દે છે.
જે કે તેથી તેની પૌદ્ગલિક ઈચ્છા અને પ્રતિજ્ઞા પાર પડે છે,
પણ સંસારમાં વધુ વખત ભ્રમણ કરવાનું પોતે ઉભું કરે છે, તે
નિયાણું કરતી વખતે તેના લક્ષમાં રહેતું નથી.

આત્માને મોક્ષપ્રાપ્તિના હેતુભૂત નિર્જરા અને સંવર તત્ત્વ

છે. નિર્જરા તત્ત્વમાં બાહ્ય અને અભ્યંતર

બાહ્ય તપનો અના- તપનો સમાવેશ થાય છે. શાસ્ત્રકારોએ

દર કરનારાઓને બાહ્યતપને અભ્યંતર તપના મદદગાર રૂપ

હિતોપદેશ માનેલ છે. બાહ્ય તપના સેવન સિવાય અ-

ભ્યંતર તપની આચરણા શુદ્ધ રીતે થવીજ

અશક્ય છે. બાહ્યતપના સેવનપૂર્વક અભ્યંતર તપની આચારણાજ

કર્મક્ષય કરવાના હેતુ ભૂત નિવડી શકે. ચરમતીર્થંકર ભગવાન મહાવીર

પ્રભુના જીવે નંદન ઋષિના ભવે તથા છેલ્લા ભવમાં કરેલી ઘોર

તપસ્યા આ વાતની પુષ્ટિ કરાવે છે. આ કાળના જીવો શરીર સંઘ-

યજ્ઞ શક્તિના બહાના નીચે દ્રુત સ્વાધ્યાય રૂપી અભ્યંતર તપને તપગણી બાહ્ય તપને વિષે બીલકુલ મંદ આદરવાળા અને નિર્વીર્ય જોવામાં આવે છે તેવાઓએ વિચારવાની જરૂર છે કે, જગતમાં અભ્યાસથી શક્તિ ખીલવી શકાય છે. અનાદિ કાલથી જીવનો સ્વભાવ આહાર કરવાનો થઈ ગયો છે. આહાર ભય, મૈથુન. પરિગ્રહ, આ ચાર પ્રકારની સંજ્ઞાજીવની સાથેજ રહે છે. મતલબ ભવોભવ જોડેજ જાય છે. આ અનાદિના અભ્યાસવાળી ટેવોને જીવ પોતાના જન્મની સાથેજ લેઈ આવે છે, એને માટે પ્રાણીઓને શિક્ષણ આપવું પડતું નથી. એ ટેવોનો નાશ કરવાને તેના પ્રતિપક્ષી ટેવોનું આલંબન લેઈ, તેના દૃઢ સંસ્કાર પાડવામાં આવે, તેજ અંશે અંશે કમી થઈ પરિણામે તે કુટેવોને જીતી શકાય છે. તેજ નિયમાનુસાર આત્માનો અનાહારી સ્વભાવ પ્રગટ કરવાને માટે, દરેક આત્માર્થી જીવો આ બાહ્ય તપને પુષ્ટાલંબન તરીકે ગણી, તેનું સેવન સારી રીતે અદીનપણે કરી, વિના આહારે કાલ નિર્ગમન કરવાની ટેવ પાડી શકે છે. અભ્યાસને કશું અસાધ્ય નથી. મતલબ એ છે કે, જેમના મનમાં ભવનો ભય છે, અને કર્મ લાઘવતા કરવાની જાણસા છે, તેઓ સમતા પૂર્વક બાહ્ય તપનું આલંબન લેઈ પોતાની શક્તિ ખીલવી શકે છે, બાહ્ય તપમાં મંદ આદર કરી જેઓ અભ્યંતર તપનેજ વળગવા જાય છે, તેઓ બંનેથી બ્રષ્ઠ થાય છે, બાહ્ય તપનો પ્રથમ લેદ અનશન એટલે આહારનો ત્યાગ છે. જ્યારે અભ્યંતર તપના છેલ્લા લેદનું નામ કાયોત્સર્ગ અર્થાત કાયાનો ત્યાગ છે. તાત્પર્ય એ છે કે બાહ્ય અને અભ્યંતર બંને તપનું સાધ્ય એકજ છે અને તેથી બંનેમાંથી એકે ઓછી અગત્યવાળો થઈ શકતો નથી. કેવળજ્ઞાનની

પ્રાપ્તિ સુધી બંને તપનું પોતાની સર્વ શક્તિ પૂર્વક આરાધન કર્યે જવું એજ જીન આજ્ઞાનું રહસ્ય છે. અંતમાં આધુનિક સમયના એક સમર્થ મુનિવરના શ્રાવક ધર્મ અંગેના ઉદ્દગારો ટાંકી પ્રસ્તુત વિષયની સમાપ્તિ કરીશું.

“ધર્મ પ્રેમીઓએ ચોક્કસ માની રાખવું જોઈએ કે પરમાત્મા શ્રી મહાવીર દેવનો સિદ્ધાન્ત એમ ધાર્મિક અનુષ્ઠા- નથી કહેતો કે સમ્યક્ દષ્ટિઓ પોતાના નોમાં અપ્રમાદી હિતકર કાર્યને કરે તો પણ ચાલે થવાની જરૂર અને ન કરે તો પણ ચાલે. તે તો કહે છે કે જે ભૂમિકા માટે જે જે કિ-યાઓ કરણીય છે તેને અવશ્ય નિયમિત રીતીએ અને અપ્રમત્ત પણે કરતોજરહે કારણ કે એમાંજ એનું શ્રેય છે. જ્યાં સુધી અનાવલંબન ધ્યાન કરવાની શક્તિ પ્રાપ્ત ન થાય અર્થાત્ પ્રમાદનો પરિત્યાગ ન થઈત્ય ત્યાં સુધી ચાહે તો તે સાધુ હોય કે શ્રાવક હોય તેણે પોતાના વિહિત અનુષ્ઠાનો વિધિ પૂર્વક કરવામાં કદીપણ પ્રમાદ સેવવો ન જોઈએ અને જે પ્રમાદ સેવે તો પરમાત્મા શ્રી મહાવીરદેવ કહે છે કે તે પ્રાયશ્ચિત્તનો લાગી બને શ્રી આણંદ અને શ્રીકામદેવાદિ જેવા મહા શ્રાવકો નિરંતર ત્રિકાલ પૂજા વિગેરે પોતાની ભૂમિકાને અનુરૂપ કિયાઓ કરવામાં કદીજ ચુક નહોતા કરતા. મહારાજા કુમારપાલ જેવા રાજ્યગાદીના સ્વામિ છતાં પોતાના શ્રાવક પણાને છાજતાં અનુષ્ઠાનો જેવાં કે ત્રિકાલ જિનપૂજા, ઉલયકાલ આવશ્યક, ગુરૂવંદન વિગેરે કરવામાં કદી બેદરકારીનું સેવન નહોતા કરતા. આથી સ્પષ્ટ થાય છે કે

ઉન્નતિના અર્થિએ અવશ્ય અનુષ્ઠેય અનુષ્ઠાનોની આરાધના તરફ ઉપેક્ષા ન કરવી જોઈએ.”

“ સાધુઓ યા શ્રાવકો માટે બતાવવામાં આવેલાં અનુષ્ઠાનોને આચારમાં મૂકવાનો ઉદ્દેશ એ છે કે તે લોકોત્તર અનુષ્ઠાનો દ્વારા આત્માનો વિકાસ થાય. અનુષ્ઠાનો ઉપર ઉચિત વિચારણા ચલાવવામાં આવશે તો તેમાંના દરેકે દરેક વિભાગમાં સ્પષ્ટપણે દેખાઈ આવશે કે તેની યોજના માત્ર પુણ્યલાનંદી આત્માને પુણ્યલાનંદના પાસમાંથી છુટો કરી આત્માનંદી બનાવવા માટે જ થયેલી છે. ”

ઉપરના વાક્યો વાંચી વિચારી સકલ જૈન સંત્ર શ્રી નવપદ આરાધન જેવા એકાંત હિતકારી અને શીઘ્ર કલ્યાણ કરવાવાળા અનુષ્ઠાનો પ્રત્યે અંતરંગ આદરવાળો થઈ, પોતાનું શ્રેય સાધે એજ અલિલાષા પૂર્વક વિરમીએ છીએ સુરેષુકિ બહુના.

શ્રી નવપદ આરાધન વિધિ.

પ્રથમ વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધચક્ર મહાત્મ્ય.

શ્રી તીર્થંકર દેવ પ્રાણીત વીતરાગ શાસનમાં શ્રી અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ, સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર, અને તપ આ નવ પદો પરમ તત્ત્વરૂપ છે. આ નવ પદો થી રહીત બીજું કોઈ પરમાર્થ નથી કારણ કે આ નવપદોમાં સમસ્ત શ્રી જીન શાસનનો સમાવેશ છે. આ નવપદો માં શ્રી જીનશાસનના સર્વસ્વનો સમાવેશ થયેલો છે. માટે ઉત્કૃષ્ટ ભક્તિથી આ નવપદોની આરાધના કરો. પૂર્વકાલે જેઓ સિદ્ધિપદ પામ્યા, વર્તમાન કાલે જેઓ સિદ્ધિપદ પામે છે અને ભવિષ્યકાલે જેઓ સિદ્ધિપદ પામશે તેઓ સર્વ પણ નિશ્ચયથી આ નવપદના ધ્યાને કરીનેજ પામે છે એમ જાણવું. શ્રી તીર્થંકર, સર્વજ્ઞ, ગણધર, પૂર્વધર, યુગ પ્રધાનાદિ મહા પુરૂષોએ આશ્રી સિદ્ધચક્ર ચંત્ર પરમ તત્ત્વરૂપ, પરમ રહસ્યરૂપ, પરમ મંત્રરૂપ, પરમાર્થ સ્વરૂપ અને પરમપદ સ્વરૂપ વર્ણવ્યું છે.

પૂર્વ સુવિહિત કથન.

સંખ્યાવિશિષ્ટતા (મહિમા)

પાંચ ધર્મિ (ગુણી) પદો અને ચાર ધર્મ (ગુણ) પદો મળી નવના આંકમાં એ વિશિષ્ટતા છે કે—બધી આંક સંખ્યાને ગુણાકાર કરતા તે આંકનો ભંગ થાય છે. પણ નવના આંકને ચલાય તેટલા ગુણાકરો તો પણ નવનો આંક અભંગજ રહે છે, નવને બમણા કરવાથી ૧૮ થાય, તેમાં એક અને આઠ બેઉ મળી ૯ થાય છે. ત્રમણા કરવાથી ૨૭ થાય, તેમાં પણ બે અને સાત ૯. એજ પ્રમાણે આગળ આગળ જેટલી સંખ્યા ગુણા કરો તેમાં નવનો આંક આવી ઉભોજ રહે છે. શ્રી જિનેશ્વર દેવપ્રતિપાદિત અબાધિતતત્ત્વો પણ નવ છે, શાશ્વત નિધિઓ પણ નવ છે. ઇત્યાદિ અનેક વિચારોથી નવપદમય શ્રીસિદ્ધચક્ર ભગવંતની વિશિષ્ટતા સમજવા લાયક છે.

વિધિ રહસ્ય.

શ્રી વીતરાગ શાસનમાં દરેક શુભ અનુષ્ઠાનો વિધિ સહીત આરાધન કરવાથીજ યથાર્થ ફળને દેનારા થાય છે. વિધિ યુક્ત ક્રિયા કરવાના પરિણામ આસન્ન મુક્તિગામી જીવોનેજ થાય છે. શાસ્ત્રોમાં વિધિ પદ્ધતિ આરાધન કરનારને અને વિધનું બહુ માન કરનારને ધન્ય પુરૂષો તરીકે માન્ય કરેલા છે. સાત પ્રકારની શુદ્ધિમાં વિધિની શુદ્ધતા ને છેલ્લી શુદ્ધિ ગણેલી છે. પવિત્ર ક્રિયાઓનું આરાધન કરનારાઓએ શાસ્ત્રોમાં દર્શાવેલી સાત શુદ્ધિઓ ઉપયોગ પૂર્વક પાળવાની છે. કારણ કે અંતરંગ શુદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છનારાઓને બાહ્ય શુદ્ધિ મદદગાર છે.

અંગ, વસન, મન, ભૂમિકા, દ્રવ્યોપકરણ સાર,
ન્યાય દ્રવ્ય વિધિ શુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧

શરીર, વસ્ત્ર, મન, ક્ષેત્ર, ઉપકરણ, દ્રવ્ય અને વિધિ, એમ સાત પ્રકારની શુદ્ધિ એક એકથી વધુ ઉપયોગી છે. જેટલાજેટલા અંશમાં બાહ્ય શુદ્ધિ સાધી શકાશે તેટલા તેટલા અંશમાં આત્મ શુદ્ધિ સહેલાઈથી પ્રાપ્ત કરી શકાશે.

વિધિ શુદ્ધતા માટે શાસ્ત્રકારોએ છ પ્રકારની “રી” પાળવાનું ફરમાન કરેલું છે. સંઘ, તીર્થયાત્રા, મહાન તપની આરાધના આદિ પ્રસંગોએ છ ‘રી’ પાળવામાં આવે છે. શ્રી નવપદ આરાધન તપ કરનારે પણ છએ ‘રી’ અવશ્ય પાલન કરવાની છે. જેના છેડે ‘રી’ બોલવામાં આવે છે એવી તે છએ વસ્તુઓના નામ અનુક્રમે ‘સચિત્ત પરિહારી, એકલ આહારી, ભૂમિ સંથારી, બ્રહ્મચારી, સમકિત ધારી અને પાદચારી’ છે. શ્રી નવપદ આરાધન માટે ઝાળીના નવે દિવસોમાં આયંગિલ તપ કરવામાં આવતો હોવાથી સચિત્તનો ત્યાગ અને એક વખત ભોજન તો આવીજ બંધ છે. ભૂમિ સંથારો અને બ્રહ્મચર્યનું પાલન આ તપની આરાધના માટે સંપૂર્ણ આવશ્યક છે, અને છેલ્લા પાદચારીપણાથી આ દિવસોમાં વાહન વિગેરેનો ઉપયોગ કરવાને નિષેધ કરવામાં આવ્યો છે. એ પાંચે પ્રકારની ‘રી’ ના પાલનની સફળતાનો આધાર સમકિત ધારીપણા ઉપર છે. કેમકે સમકિત સહીતની સર્વ ક્રિયાઓજ સંસારના છેદને અર્થે થાય છે. અન્યથા સંસાર વૃદ્ધિ કરનાર છે. અહીંયાં સમકિતધારી પણું વ્યવહારથી લેવાનું છે કારણ કે નિશ્ચય સમકીતનો નિર્ણય અતીન્દ્રિય જ્ઞાની વિના કરી શકાતો નથી. વ્યવહાર સમકિત નિશ્ચય સમકિત પ્રાપ્ત કરાવી આપવામાં મુખ્ય

હેતુ છે. તેટલા માટે નિશ્ચય સમકિતનો અભિલાષી વ્યવહાર સમકિતના સર્વ કર્તવ્યોમાં પોતાની સર્વ શક્તિ વડે મર્યો રહે છે. પરંતુ પ્રમાદી બનતો નથી. શ્રી નવપદ આરાધનના અંગે સમકિતધારીના નિત્યના જે આવશ્યક કાર્યો છે તેનું અહીં સંક્ષિપ્તમાં સ્વરૂપ બતાવવામાં આવે છે.

૧ **આવશ્યક**—આ ક્રિયા સવાર સાંજ બંને વખત કરવાની છે, તેમાં છ વસ્તુઓનો સમાવેશ થયેલો છે. સામાયિક, ચઢવિ સ્ત્રોત, વંદન, પડિક્કમણું, કાયોત્સર્ગ અને પચ્ચખખાણુ, એ છ વડે જૂદા જૂદા આચારોની શુદ્ધિ થાય છે. અને અપ્રમત્ત દશાને નહિ પ્રાપ્ત થયેલા એવા સાધુ તથા શ્રાવકોને હંમેશાં ફરજિયાત કરવાની છે. રત્નત્રયીની નિર્માળતા કરવા ઈચ્છનાર દરેક વ્યક્તિએ એક પણ દિવસ આ ક્રિયા છોડવા લાયક નથી.

૨ **પડિલેહણુ**—ક્રિયામાં વાપરવાના તથા રાત્રે સંતારાના ઉપયોગી સર્વ ઉપકરણોની પ્રતિ લેખના ઉભય ટંક ઉપયોગ પૂર્વક કરવાને આ ક્રિયા છે. શાસ્ત્રોમાં કહ્યું છે કે પડિલેહણુ આદિ ક્રિયામાં પ્રમાદી બનનારને હિંસા ન થાય તો પણ છ કાયનો ઘાત કરનાર માનેલો છે. તેટલા માટે સવારે પ્રતિકમણુ થઇ રહ્યા પછી સૂર્યોદય લગભગ અને આંજે પ્રતિકમણુ કરવા અગાઉ સૂર્યાસ્ત પહેલાં આ ક્રિયા અવશ્ય કરવી જોઈએ.

૩ **દેવવંદન**—ત્રણ ચૈત્ય વંદન, પાંચ નમુશ્ચણું અને આડ થાયો વડે કરાતું આ ઉત્કૃષ્ટ દેવવંદન ત્રણે કાળ કરવાનું વિધાન આ ઓળીના દિવસોમાં ફરમાવેલું છે. આ દેવવંદનમાં મુખ્યત્વે બાર અધિકાર આવેલા છે, તેનો વિચાર સમજવા લાયક છે. આ

દેવવંદનથી શ્રી તીર્થંકર દેવોના ચારે નિશ્ણેપાની આરાધના, તથા જ્ઞાનાદિ ગુણોની અને તીર્થાદિની આરાધનાઓ થાય છે.

૪ ચૈત્ય પરિપાટી—ઓછામાં ઓછાં હંમેશાં નવ દહેરે દર્શન કરવા જવાનું વિધાન છે અને દરેક જગ્યાએ એકેક ચૈત્યવંદન, સ્વસ્તિક વિગેરે કરવાનું છે. વખતનો સકાચ હોય તો છેવટે એક યા વધુ દહેરાસરે જુદી જુદી પ્રતિમા સન્મુખ નવ ચૈત્યવંદનો તો અવશ્ય કરી લેવા. તેમાં પ્રમાદ કરવો તેટલી વિધિમાં ન્યુનતા છે.

૫ ગુરૂવંદન—ગુરૂ સદ્ભાવે વિધિ પૂર્વક વાંદી, ગુરૂ મુખે શ્રી સિદ્ધચક્ર મહાત્મ્યનું, સંસારની અસારતાનું અને પોતાની સમાચારી વિગેરેનું મુક્તિ માર્ગ દેખાડનારું વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરવું. તથા વિધિ સહિત પ્રત્યાખ્યાન ગૃહણ કરવું. આ દિવસોમાં ગુરૂઓની આરાધનામાં વિશેષ સાવધાન રહેવું. કારણ કે સર્વ આચારના મૂળ ગુરૂ છે અને ગુરૂની આજ્ઞા પૂર્વક કરેલીજ સર્વ ક્રિયાઓ ફળવતી નીવડે છે.

૬ સ્નાત્ર તથા પૂજા—પરિમિત જળથી ચતના પૂર્વક સ્નાન કરી સ્વચ્છ ઉત્તમ વસ્ત્રો ધારણ કરી, વિધિ પૂર્વક જ્ઞાન પ્રતિમા સન્મુખ વિશાળ જગ્યામાં સમુદાય સાથે મળીને ચિત્તના ઉદ્ધાસ પૂર્વક ઉત્તમ રાગ રાગણીઓથી ભરપૂર, વાજાંત્રાદિકના સાધનો સાથે ગંભીર અર્થ રહસ્ય યુક્ત પૂર્વાચાર્યો કૃત સ્નાત્ર તથા પૂજાઓ રોજ લણાવવી. તેમાં પ્રથમ સ્નાત્ર લણાવીને, પછી નવપદજીની પૂજામાંથી તે દિવસના પદની એક પૂજા યોડીને પછી અષ્ટ પ્રકારી પૂજાઓ ક્રમસર લણાવવી. નવમે દિવસે નવ-

પદ્મની આખી પૂજા વિસ્તારથી લખાવવી. શાસ્ત્રોમાં ગીત નૃત્ય વાજ્રાદિથી કરેલ લક્ષિતનું કૃપા સર્વથી અનંતગણું બતાવેલું છે.

૭ કાઉસગ્ગ—દરેક પદ્મના જેટલા ગુણ હોય તેટલા લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ તે તે દિવસોએ કરવો. કાયોત્સર્ગની ક્રિયાથી શરીર સંબંધી સર્વ ક્રિયાઓનો ત્યાગ કરાય છે. અને તે દ્વારા મન વચન કાયાના યોગોની અપગતને રોકી સ્થિરતા પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. નિર્જરાના કારણે બાર પ્રકારના તપમાં કાયોત્સર્ગ એ અભ્યંતર તપનો છેલ્લો લેહ છે. તેના આરાધનથી કર્મ નિર્જરા રૂપ મહાન લાભ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે.

૮ ખમાસમણા—દરેક પદ્મના જેટલા ગુણ હોય તેટલી પ્રદક્ષિણા કરી તે તે પદ્મના દૂહા અને ગુણોને બોલવા પૂર્વક પદ્મના ગુણોની સંખ્યા પ્રમાણે ખમાસણા લેવાના છે. ખમાસમણનો બીજો અર્થ પંચાંગ પ્રણિપાત છે. શરીરના પાંચ અંગો નમાવીને કરાતી આ ક્રિયા વડે વિનયની આરાધના થાય છે અને આત્મા નમ્ર બને છે. સર્વ ગુણોની પ્રાપ્તિનું મૂળ વિનય હોવાથી આ ક્રિયા વડે ઉત્તરોત્તર આત્મિક ગુણોની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. તેથી તેને આ આરાધનામાં પરમ આવશ્યક ગણેલી છે.

૯ નવકારવાળી (જાપ)—દરેક પદ્મના બે હજાર જાપ કરવાના હોવાથી વીસ નવકારવાળી હંમેશા કમસર જૂદા જૂદા પદ્મની ચિત્તની એકાગ્રતા પૂર્વક ગણવી. વીસે નવકારવાળી એકી સાથે ગણવાની છે. છતાં અનિવાર્ય કારણે જરૂર પડે તો એ છામાં એછી પાંચ નવકારવાળી પૂરી કર્યા પછીજ બીજા કાર્યમાં જોડાવું પાંચથી એછી નવકારવાળી ગણતરીમાં લેવાતી નથી.

પવિત્ર પદોનું અવલંબન લઈને થતું આ ધ્યાન ધર્મ-
ધ્યાનના ચાર લેદમાં પદસ્થ નામનું બીજું ધ્યાન છે.
ધ્યાન એ અભ્યંતર તપનો એક લેદ છે. કર્મ નિર્જરાનું પ્રબળ
સાધન અભ્યંતર તપ છે. અને સિદ્ધચક્રના બુદ્ધા બુદ્ધા પદોના
ધ્યાન વડે આ ક્રિયાની આરાધના થતી હોવાથી અનાદિના શત્રુ
ભૂત મોહનીયાદિ દુષ્ટ કર્મોની આ ક્રિયા વડે નિર્જરા સારી
શકાય છે.

સંવર, નિર્જરા અને પુણ્યાનુબંધી પુણ્યના હેતુ ભૂત
હોવાથી સમ્યક દૃષ્ટિ આત્માઓ ઉપરોક્ત સર્વ અનુષ્ઠાનોમાં નિ-
રંતર અતિ આદરવાળા હોય છે. અને ઓળીના પવિત્ર દિવસોમાં તે
વિશેષે કરીને આદર પૂર્વક દરેક ક્રિયાઓમાં પોતે જોડાય છે
અને અન્યને જોડે છે. શુભ ક્રિયાઓથી અપૂર્વ અપૂર્વ લાવની
પ્રાપ્તિ કરી શકાય છે. પૂર્વે પ્રાપ્ત થયેલા લાવની વૃદ્ધિ થાય
છે. અને મોક્ષ માર્ગ પ્રત્યે નિર્વિઘ્ને ગમન કરી શકાય છે. ક્રિયાના
અવલંબન વિના લાવની પ્રાપ્તિને ઇચ્છનારા જન સિદ્ધાંતની શૈલિથી
તદ્દન અજાણ છે. લાવ એ કાર્ય છે અને ક્રિયા તેનું કારણ છે.
કારણ વિના કાર્યની ઉત્પત્તિ થતી નથી. તેથી ચૌદમા અયોગી ગુણ
સ્થાનકના અંત રૂપ કાર્ય સિદ્ધ નથી થયું ત્યાં સુધી પોત પોતાના
ગુણ સ્થાનકને યોગ્ય સર્વ ક્રિયાઓ અત્યંત ઉપકારી છે. ક્રિયા
કુવો ખોદવા તુલ્ય અને લાવ શિરા (શેર) તુલ્ય છે. કૂવો ખોદ્યા
સિવાય પાણીની સેર પ્રકટતી નથી અને સેર સિવાય અખુટ પાણી
રહેતું નથી માટે બંનેની ખાસ આવશ્યકતા છે. ઉપરોક્ત સર્વ
અનુષ્ઠાનો શુભ લાવના ઉત્પાદક હોવાથી અને સમ્યક્ત્વને પુષ્ટ
કરનાર હોવાથી લોકોત્તર હોઈ કેવળ કર્મ નિર્જરાના શુભ ઇ-

રાદાથીજ કરવા લાયક છે. કદપતર અને ચિંતામણી રત્નથી અધિક મહાત્મ્યવાળા આ લોકોત્તર અનુષ્ઠાનોના સેવનમાં અજ્ઞાનતા અને ભવાભિનંદી પણાના દોષથી અનેક પ્રકારના વિપરીત વર્તનનું સેવન થઇ જાય છે. અને ક્રિયાઓના શુદ્ધ આશયો જાળવી શકાતા નથી. તેટલા માટે શાસ્ત્રકારોએ ક્રિયાઓને પાંચ ભેદોમાં વહેંચી દીધી છે, વિષ ક્રિયા, ગરલ ક્રિયા, અનનુષ્ઠાન ક્રિયા. તદ્દેતુ ક્રિયા અને અમૃત ક્રિયા શુદ્ધ ક્રિયાના ખપીએ તે પાંચેનું સ્વરૂપ સમજી લેવા લાયક છે,

૧ વિષ ક્રિયા—ધાર્મિક ક્રિયા કરતાં આ ભવ સંબંધી દ્રવ્ય. સ્ત્રિ, પુત્ર, વૈભવ, ભોગ, યશ, કીર્તિ આદિની અભિલાષા કરવાથી વિષાનુષ્ઠાન થાય છે. જેમ સ્થાવર યા જંગમ વિષ પ્રાણુ લે છે તેમ આ ક્રિયા શુભ અંતઃકરણને તત્કાલ મારનાર નિવડે છે.

૨ ગરલ ક્રિયા—આ ભવના ફલની અપેક્ષા નપણુ હોય પરંતુ પરભવે દેવતા; ચક્રવર્તિ આદિના સુખોની અભિલાષાથી કરાતી આ ક્રિયા કાલાન્તરે ઝેરના વિકારના પરિણામની જેમ ભવાંતરમાં પુણ્યક્ષય કરનાર થાય છે.

૩ અનનુષ્ઠાન ક્રિયા—કોઈ પણ જાતના ફળની અપેક્ષા ન હોય પરંતુ સંમૂર્છિમ જીવની પ્રવૃત્તિની જેમ શૂન્ય ઇચ્છે ક્રિયા કરવાથી કાયકલેશાદિ હેતુથી કેવળ અકામ નિર્જરા થાય છે પરંતુ મુક્તિના વિશિષ્ટ સાધનરૂપ સકામ નિર્જરા ઉપયોગ અભાવે થતી નથી.

૪ તદ્દેતુ ક્રિયા—ઉત્તમ અનુષ્ઠાનના રાગથી થતી ક્રિયા તદ્દેતુ કહેવાય છે અને તે અમૃત ક્રિયાની પ્રાપ્તિ કરાવી આપનાર છે.

૫ અમૃત ક્રિયા—શ્રી વીતરાગ દેવ જીનેશ્વર ભગવંતે બતાવેલ માર્ગ પ્રત્યે ઉદ્ધાસ પામતી તિવ્ર શ્રદ્ધાથી અસંખ્ય પ્રદેશ વીર્ય સુર્તિ સાથે ઉછળતા આનંદથી અને શુદ્ધ વિધિ સાચવવાથી પ્રાપ્ત થાય છે.

તદ્ગત ચિત્ત સમય વિધાન, ભાવની વૃદ્ધિ ભવ ભય અતિ ઘણો. વિસ્મય પુલક પ્રમોદ પ્રધાન, લક્ષણ એ છે અમૃત ક્રિયા તણો.

શ્રી યશોવિજયજી.

અમૃત ક્રિયાના લક્ષણો બતાવતાં શાસ્ત્રકારો કહે છે કે જે ક્રિયા કરતા હોય તેમાંજ એકાગ્ર ઉપયોગ હોય, ક્રિયા કરવાનો જે કાળ શાસ્ત્રમાં કહ્યો હોય તેજ સમયે, ચિત્તના ઉદ્ધાસ અને પરિણામની ધારાની વૃદ્ધિએ, નારકી જેમ નરકના ત્રાસથી અને કેદી જેમ જેલ ખાનાની પરતંત્રતાથી છુટવા ઇચ્છતો હોય તેમ જન્મ, જરા મરણાદિ રૂઝડપ સંસારથી ભયભીત થયો થકો, મુક્તિના પરમ સાધનરૂપ આ ક્રિયા પૂર્વે કોઈ વખત મળેલી નથી એવા વિસ્મયપૂર્વક, મુક્ત પામવાનો હર્ષ અને સંસારનો ત્રાસ એ બંનેથી જેના રૂવેરૂવા ખડા થઈ ગયેલા છે તેવો, જન્માંધ પુરૂષને નેત્ર પ્રાપ્તિ થવાથી અને સંગ્રામમાં શત્રુને જીતવાથી જે આનંદ થાય તેથી અધિક પ્રમોદ પૂર્વક જે ક્રિયા કરાય તેને અમૃત ક્રિયા માનેલી છે. અમૃત ક્રિયા આ ભવ પરભવમાં અવશ્ય ક્ષણ આપે છે. અમૃતનો ખિંદુ મળ્યો હોય ત્યાં આરોગ્યતા માટે ખીજ ઔષધની જરૂર નથી તેમ અમૃત ક્રિયા એક વાર પણ મળી હોય તો ખીજ કારણો સિવાય પણ મુક્તિ પામવામાં કાંઈ બાધક થતું નથી.

આ પાંચે અનુષ્ઠાનોમાં પ્રથમના ત્રણ દૂષિત હોવાથી ત્યા જય છે. અને પાછળના બે આદરણીય છે. શ્રીમાન હરિભદ્ર સ્ત્રીશ્વરજી મહારાજે ક્રિયાની શુદ્ધિ માટે ક્રિયાના પાંચ આશયો વર્ણવ્યા છે.

૧ પ્રણિધાન—નામનો આશય એ સૂચવે છે કે પોતાથી હીન ક્રિયાવંત ઉપર દ્વેષ ન કરવો પરંતુ કંઈપણ કરવી જીનેશ્વરનો માર્ગ પામ્યા પહેલાં આપણી પાણુ એવી જ દશા હતી. જો તેમ ન હોત તો હજી પાણુ જે રખડપટ્ટી અનુભવવામાં આવે છે તે ન હોવી જોઈએ. માટે આ પવિત્ર ક્રિયાઓમાં ઓછા ઉદ્યમી ઉપર કલુષિત લાગણી કરતાં આપણે પોતે નીચે પડીએ છીએ. તેમના પ્રત્યે કંઈપણ દર્શાવતાં સ્વપર બંનેને ઉપકાર થાય છે.

૨ પ્રવૃત્તિ—આશયથી હરાયા ઢોરની માફક જ્યાંત્યાં મોઢું ઘાલતા અટકીને એકજ કાર્યમાં સ્થિર થવાય છે. આથી એમ સૂચન થાય છે કે જે સમયે જે ક્રિયા કરતાં હોઈએ તે વખતે બીજી બીજી ક્રિયાઓમાં ધ્યાન આપવા જતાં એકે ક્રિયા ફળી ભૂત થતી નથી. વ્યવહારના સામાન્ય કાર્યો કરતાં પાણુ બરોબર ધ્યાન નથી રખાતું તો કાર્ય બગડે છે ત્યારે લોકોત્તર કાર્ય સાધતી વખતે તો દરેક અનુષ્ઠાનમાં વધુને વધુ સ્થિરભાવ કેળવવાની આવશ્યકતા છે.

૩ વિઘ્નોજય—સુક્ષ્મરૂપી ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય સિદ્ધ કરવામાં નડતા વિઘ્નો ઉપર જય મેળવવા માટે આ ત્રીજો આશય છે. વિઘ્નો ત્રણ પ્રકારના છે. જઘન્ય, મધ્યમ અને ઉત્કૃષ્ટ શરીરને બાહ્યથી શીત તાપ વિગેરે પરિષદો સહન કરવા પડે તે જઘન્ય. શરીરમાં રોગાદિક

અંતરંગ વ્યાધિઓની વેદના થાય તે મધ્યમ અને મિથ્યા દર્શન આદિ ભાવ શત્રુઓથી જે મુંઝવણો થાય તે ઉત્કૃષ્ટ વિદ્વે છે. તેને જીતવાના ઉપાય તરિકે, આસનાદિકનો અભ્યાસ, ખોરાક ઉપર કાળુ અને સદ્ગુરુઓની સમીપે જ્ઞાનાભ્યાસ, તે ઉપાયો છે. તેનો અમલ કર્યા સિવાય તે વિદ્વે જીતી શકતાં નથી.

૪ સિદ્ધિ—પ્રાપ્તિથી અધિક ગુણવાન પ્રત્યે વિનય. મધ્યમ ઉપર ઉપકાર અને હીન સ્થિતિવાળાઓ પ્રત્યે કડ્ડણ કેળવવાથી ચિત્તની શાંતિ જળવાઈ રહે છે. અને આત્માની પ્રગતિ સાધવામાં સરળતા થાય છે.

૫ વિનિયોગ—એટલે અન્ય જીવોને ધર્મમાં જોડવા. ધર્મ પ્રાપ્તિનું મૂળ વિનિયોગ છે, અને તે ચૌદ રાજલોકમાં નિયમબદ્ધ ચાલ્યા કરે છે. વિનિયોગ નામના આશય વડે કરાતી ક્રિયાથી ધર્મની અવિચ્છિન્ન પરંપરા જળવાઈ રહે છે. સિદ્ધ ભગવંતેનો જીવ મુક્તિમાં જાય ત્યારે એક જીવ અવ્યવહાર રાશિમાંથી વ્યવહાર રાશિમાં આવે છે- એ અનાદિ સિદ્ધ નિયમ પણ વિનિયોગથી ધર્મની સ્થિતિ ટકવાની સાબીતી આપે છે. જન્માંતરમાં પણ ધર્મની પ્રાપ્તિ કરાવી આપનાર આ આશય સાચવવાની પૂર્ણ આવશ્યકતા છે:

શુભ ક્રિયાના આ પ્રમાણે પાંચ આશયો સમજીને કરાતી ક્રિયા વિશેષ શુદ્ધ બનતી જાય છે અને અનાદિ ભવ વાસનાનું જોર હઠાવીને કેવળ જન રંજન અર્થે અને લોક પ્રવાહિ થતી નિષ્કળ ક્રિયાઓને સફળ બનાવે છે.

આ ઉપરાંત ક્રિયાના આઠ દોષોનું સ્વરૂપ પણ સંક્ષેપમાં જાણી લેવું જરૂરનું છે. ક્રિયાના ક્ષણનો વિનાશ કરનાર આ આઠ

ચિત્તના મહાન દોષો છે જીવ અનાદિ કાળથી દ્રવ્યાદિકની લાલસાએ સંસાર વૃદ્ધિના હેતુ ભૂત પા પારંભના કાર્યો કરવામાં, વ્યાપારમાં, લેવડ દેવડમાં, હિસાબ કીતાબ રાખવામાં અને બીજી કર્મ બંધ કરાવનાર અશુભ પૃવૃત્તિઓમાં બીલકુલ કંટાળો કે અરૂચિ લાભ્યા સિવાય ચિત્તની ચંકારતાથી મંડયો રહે છે. જ્યારે એકાંત હિતકારીણી, કર્મનિર્જરાના હેતુ ભૂત શુભ પ્રવૃત્તિઓ કરતી વખતે અનેક પ્રકારની અંચળતાનો અનુભવ કરે છે. એમાં જીવની અજ્ઞાનતાજ કારણ છે. ખેદ (કંટાળો) ઉદ્વેગ (અરૂચિ), ભ્રમ (ભ્રાંતિ), અશાંતવાહિતા (અશાંતિ), ખેપ (બીજી બીજી ક્રિયામાં મનનું દોડવું), આસંગ (ચાલુ સ્થિતિમાંજ સંતોષ માનવો), અન્યમુદ્ધ (શરૂ કરેલી ક્રિયાને છોડીને બીજીની ઇચ્છા કર્યા કરવી) તથા રોગ (ક્રિયાના લાભ આદિ સમજ્યા વિના પ્રવૃત્તિ કરવી) આ આઠ દોષોનું સેવન ક્રિયા કરતી વખતે ન થઈ જાય એવા સતત ઉપયોગ પૂર્વક જાગૃતિ રાખવી. વ્યવહારિક કાર્યોમાં જેટલી ચંકારતા રહે છે તેથી ઘણી વધુ સાવધાનતા મોક્ષસાધક ક્રિયામાં રાખવાની જરૂર છે. ધર્મક્રિયાઓ કરવા છતાં તેના ચથાર્થ જાણથી જે વંચિત રહેવાય છે તેનું કારણ ઉપરોક્ત દોષોનું થોડા યા વધુ પ્રમાણમાં થતું સેવન જ છે. તે દોષોનું સ્વરૂપ સમજી શુદ્ધક્રિયાઓ વડે શ્રીપાળ અને મયણા સુંદરી આદિ મહાન વ્યક્તિઓની જેમ અત્યારે પણ અતિ ઉત્કટ લાભ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. શ્રી જીનેંદ્ર દેવ ભાષિત અનુષ્ઠાનોના શુભ જાણ-દાયક પણા ઉપર સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખીને, દુનિયાની તમામ ક્રિયાઓ કરતાં તેના ઉપર વધુ બહુમાન અને આદર કેળવીને આરાધના કરવામાં આવે તો આ કાળમાં પણ સર્વ પ્રકારના મનોવાંછીત સિદ્ધ કરી શકાય એમ છે.

શ્રી સિદ્ધ ચક્ર આરાધન વિધિમાં બતાવેલા દરેકે દરેક અનુષ્ઠાન ઉપર ખારીકાઘથી વિચાર કરવામાં આવશે તો માલુમ પડશે કે અનાદિ કાળથી જીવને લાગેલ ભયંકર કર્મ રોગોનો નાશ કરવાને જીનેશ્વર ભગવંતરૂપી ધનવંતરી વૈદ્યોએ બતાવેલ આ અનુપમ ઔષધો છે. તેમાં પ્રથમ નિરંતર નવે દિવસ આયંજિલ તપ કરવા વડે, આ તપની આરાધના થઈ શક્તી હોવાથી, દુર્ગતિના કારણ રૂપ અને વિકાર ઉત્પન્ન કરનાર જુદા જુદા રસને પાષણ કરનાર છએ વિગયોનો સર્વથા ત્યાગ કરવો પડે છે તેથી શરીરમાં પૂર્વે ઉત્પન્ન થયેલ રોગોનો નાશ થાય છે. અને નવીન રોગોની ઉત્પત્તિ અટકી જાય છે. કારણકે વ્યાધિયોનું મૂળ રસ છે. તે રસના ત્યાગ દ્વારાએ જીવ હા ઇન્દ્રિયના ભોગોનો ત્યાગ થતો હોવાથી શારીરિક રોગોનો ભય સદંતર નાશ પામે છે અને મન નિર્વિકાર બને છે. શારીરિક દૃષ્ટિએ આ મહાન લાભ છે અને આત્મિક દૃષ્ટિએ ભોગ પદાર્થો ઉપરની ઇચ્છાનો રોધ થવા રૂપ લાભ થાય છે. પર પુદ્ગલિક ભાવની ઇચ્છા એજ દુઃખનું મૂળ છે, તે ઇચ્છાઓનો આ રીતે કમશ ત્યાગ થતો જતો હોવાથી અનુક્રમે સર્વથા નિઃસ્પૃહ ભાવને પામી શકાય છે અને સર્વ દુઃખનો અંત આણી શકાય છે. છ આવશ્યકની આરાધના દિવસે દિવસે જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રની શુદ્ધિ કરાવી મોક્ષ માર્ગમાં ઝડપથી પ્રયાણ કરાવે છે. મહાન ગણધરો અને પૂર્વ મહર્ષિઓ કૃત સૂત્રોની વારંવાર ઉચ્ચારણા સંસાર વિષને ઉતારવામાં મંત્રાક્ષરોની ગરજ સારે છે. દેવવંદન, ગુરૂવંદન, ચૈત્ય પરિપાઠી, સ્નાત્રપૂજા આદિ અન્ય ક્રિયાઓ પણ શારીરિક, વાચિક અને માનસિક યોગોને શુભ માર્ગમાં મક્કમ પણે જોડે છે અને પરિણામે શુભ ફળની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. આ

(૧૪) શ્રી નવપદજીની ઓળીની વિધિ.

ક્રીયાઓને વિશેષ શુદ્ધ કરવાને શાસ્ત્રકારોએ છ પ્રકારના લિંગ (ચિન્હ) બતાવ્યા છે,

કરણ પ્રીતિ આદર ઘણો, જ્ઞાસા જાણનો સંગરે.

શુભ આગમ નિર્વિઘ્નતા, એ છે શુદ્ધ ક્રિયાના લિંગરે.

શ્રી યશોવિજયજી.

આ લક્ષણો યુક્ત કરાતી ક્રિયાજ શુદ્ધ થઈ શકે છે જેવી પ્રીતિ અને આદર વિષય સુખ અને તેના સાધનો ઉપર રહે છે, તેવી પ્રીતિ અને આદર મોક્ષ સુખ અને તેના સાધનો પ્રત્યે કેળવવાની જરૂર છે. જ્ઞાસા વૃત્તિ અને જાણકારનો સંગ એ પણ પરમ આવશ્યક છે. અનાદિ કાળથી અજ્ઞાત એવા મોક્ષ માર્ગ ને જાણવાની તિવ્ર ઇચ્છા થવી એ નીકટ લાવી પણાની નિશાની છે. જાણકારના સંગની પ્રાપ્તિ સમુદાયમાંજ હોય છે. માટે આ ક્રિયાઓ સમુદાય સાથે કરવાથીજ વિશેષ લાભપ્રદ બને છે. સમુદાયમાં વિશેષ વિશેષ જાણનારની સંગીતના લાભ સાથે ક્રિયામાં શુભ વીર્યની વૃદ્ધિ પણ એક બીજાની દેખાદેખીએ થાય છે, અન્ય દિવસોએ એક આયંબિલ પણ નહિ કરી શકનાર સમુદાયમાં નવ આયંબિલ દરરોજની ક્રિયા સાથે તદ્દન સહેલાઈથી અને ઉમંગથી કરી શકે છે તેમાં સામુદાયિક ઉત્સાહજ પ્રબળ કારણ છે. દરેક ક્રિયા આગમોક્ત વિધિ અનુસારેજ કરવાની છે. પણ સ્વચ્છંદે મનસ્વી કદપનાએ કરવાની નથી. કારણ કે જીનેશ્વરો સામાન્ય કેવળીઓ અને પૂર્વધરોના વિયોગ અત્યારે આગમો સિવાય મોક્ષ માર્ગનું સાક્ષી અન્ય કોઈ નથી, નિર્વિઘ્નપણું એ છેલ્લું લક્ષણ છે, શ્રેય કાર્યોમાં અનેક વિઘ્નો આવીને ખડા થાય છે તે વખતે નિર્બળ બનીને ક્રિયા છોડી દેવાય તો અમૂલ્ય લા-

ભથી વંચિત રહેવાય છે, માટે વિધિના આવવા છતાં ઘૈર્યને અવ-
લંબીને શુભ ક્રિયાઓમાં પોતાનું સંપૂર્ણ વીર્ય ફેરવવું એમાંજ
દુર્લભ એવા મનુષ્ય જન્મની સાર્થકતા છે,

શ્રી નવપદજીની ઓલીની વિધિનો કાર્યક્રમ.

શરૂઆત કરનારે પ્રથમ આસો માસની ઓલીથી શરૂ કરવી.
તીથી વધગટ ન હોયતો આસો સુદ ૭ અગર ચૈત્ર સુદ ૭ અને
વધગટ હોય તો સુદ ૬ અગર સુદ ૮ થી શરૂ કરવી તે સુદ
૧૫ સુધી નવ આયંબીલ કરવાં અને સાડાચાર વર્ષ લાગટ નવ
ઓલી અવશ્ય કરવી જોઈએ.

નવે દીવસ કરવાની સામાન્ય આવશ્યક ક્રિયાઓ.

- (૧) એક પ્રહર અથવા ચાર ઘડી રાત્રી બાકી હોય ત્યારે ઉઠી
મંદ સ્વરે ઉપયોગથી રાઈ પ્રતીકમણ કરવું.
- (૨) પદના ગુણની સંખ્યા પ્રમાણેના લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો.
- (૩) સૂર્યોદય લગભગ ટાઇમે પડિલેહણ કરવું.
- (૪) આઠ થોયો વડે દેવવંદન કરવું.
- (૫) સીદ્ધચક્રજીના ચંત્રની વાસ ક્ષેપ વડે પુજા કરવી.
- (૬) નવ જુદા જુદા દેરાસરે અગર નવ પ્રતિમાજી સન્મુખ
નવ ચૈત્ય વંદન કરવાં.
- (૭) ગુરૂવંદન કરી વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરી પચ્ચખખાણ કરવું.
- (૮) નાહી શુદ્ધ થઈ જીનેશ્વરની સ્નાત્ર તથા અષ્ટ પ્રકારી
પુજા કરવી.+

x પૂજા ભણાવી રહ્યા પછી આરતી મંગળ દીવો ઉતારી પ્રભુના
નહવણ જળથી શાન્તિ કળશ ભણાવવો.

- (૯) જે પદના જેટલા ગુણ હોય તેટલા સ્વસ્તિક કરવા અને તેના ઉપર ફલ નૈવેદ્ય યથાશક્તિ ચડાવવા.
- (૧૦) બપોરનું આઠ થોડાંએ દેવવંદન કરવું.
- (૧૧) દરેક પદના ગુણ હોય તેટલી પ્રદક્ષિણા લઈ ખમાસ-મણાં દેવાં.
- (૧૨) સ્વસ્થાનકે આવી પચ્ચગ્ગખાણ પારી આયંબીલ કરવું.
- (૧૩) આયંબીલ કર્યા પછી ત્યાંજ તીવીહારનું પચ્ચગ્ગખાણ કરવું. પછી ચૈત્યવંદન કરી પાણી વાપરવું, ઠામ ચડીવીહાર કરનારને ચૈત્ય વંદન કરવાની જરૂર નથી.
- (૧૪) સાંજે સૂર્યાસ્ત પહેલાં પડિલેહણ કરી આઠ થોડાંએ દેવ વંદન કરવું.
- (૧૫) દેરાસરે દર્શન કરી આરતિ મંગલ દીવો કરવો.
- (૧૬) દેવગ્રીય પ્રતિક્રમણ કરવું.
- (૧૭) જે દીવસે જે પદની આરાધના હોય તેની વીસ નવકાર વાલી ગણવી.
- (૧૮) રાત્રે શ્રીપાલ રાજાનો રાશ શ્રવણ કરવો.
- (૧૯) એક પ્રહર રાત્રી વીત્યા બાદ સંથારાપોરિસિ સૂત્રની ગાથા લણાવી સંથારે સુખ રહેવું.
- (૨૦) દરરોજનો વિધિ હંમેશાં સૂતા પહેલાં પુર્ણ કરી દેવો. ઉપર મુજબ નવે દીવસ ક્રિયા કરવાની છે હવે દરેક દિવસની વીશેષ સમજ નીચે મુજબ.

પ્રથમ દિવસની વિધિ

પદ શ્રી અરિહંત પદ— વર્ણ સ્વેત એક ધાનનું આયંબીલ ચોખાનું કરવું,

ઠાકસગ-બાર લોગસ. નવકારવાલીનું પદ ઐં હ્રિં નમો અરિહંતાણું
સ્વસ્તિક-બાર પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં બાર,
ખમાસમણાનો દુહો-અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દબ્બહુ ગુણ પન્નયરે.
લેદ છેદ કરી આતમા, અરીહંત રૂપી થાય રે, વીર.

પ્રથમ અરિહંત પદના બાર ગુણ.

- ૧ અશોકવૃક્ષપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રી અરિહંતાય નમઃ ॥
- ૨ પુષ્પવૃષ્ટિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૩ દિવ્યધ્વનિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૪ આમરયુગપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૫ સ્વર્ણસિંહાસનપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૬ ભામંડલપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૭ હુંદુભિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૮ છત્રત્રયપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૯ જ્ઞાનાતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૧૦ પૂજાતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૧૧ વચનાતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥
- ૧૨ અપાયાપગમાતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં ॥

બીજા સિદ્ધપદના આઠ ગુણ.

- ૧ અનન્ત જ્ઞાન સંયુતાય શ્રીસિદ્ધાય નમઃ ॥
- ૨ અનન્ત દર્શન સંયુતાય શ્રીસિં ॥
- ૩ અવ્યાબાધ ગુણ સંયુતાય શ્રીસિં ॥
- ૪ અનન્ત ચારિત્ર ગુણ સંયુતાય શ્રીસિં ॥
- ૫ અક્ષય સ્થિતિ ગુણ સંયુતાય શ્રીસિં ॥

- ૬ અરુપી નિરંજન ગુણ સંયુતાય શ્રીસિં ॥
 ૭ અગુરુલઘુ ગુણ સંયુતાય શ્રીસિં ॥
 ૮ અનન્ત વીર્ય ગુણ સંયુતાય શ્રીસિં ॥

ત્રીજા આચાર્ય પદના ૩૬ ગુણ.

- ૧ પ્રતિરૂપ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યાય નમઃ ॥
 ૨ સૂર્યવત્તેજસ્વિ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૩ યુગપ્રધાનાગમ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૪ મધુરવાક્ય ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૫ ગાંભીર્ય ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૬ ધૈર્ય ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૭ ઉપદેશ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૮ અપરિશ્રાવી ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૯ સૌમ્યપ્રકૃતિ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૦ શીલ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૧ અવિગ્રહ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૨ અવિકથક ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૩ અચપલ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૪ પ્રસન્નવદન ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૫ ક્ષમા ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૬ ડંબુ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૭ મૃદુ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૮ સંવગમુક્તિ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥
 ૧૯ દ્વાદશવિધ તપ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચાર્યા ॥

- ૨૦ સમદશવિધ સંયમ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૧ સત્યવ્રત ગુણ સંયુતાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૨ શૌચ ગુણ સંયુતાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૩ અકિંચન ગુણ સંયુતાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૪ બ્રહ્મચર્ય ગુણ સંયુતાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૫ અનિત્ય ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૬ આશરણ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૭ સંસારસ્વરૂપ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૮ એકત્વસ્વરૂપ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૨૯ અન્યત્વ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૦ અશુચિ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૧ આશ્રવ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૨ સંવર ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૩ નિજ્જર્જરા ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૪ લોકસ્વરૂપ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૫ બોધિદુર્લભ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥
- ૩૬ ધર્મદુર્લભ ભાવના ભાવકાય શ્રી આચ્યાં ॥

ચોથા ઉપાધ્યાય પદના ૨૫ ગુણ

- ૧ શ્રી આચારાંગસૂત્ર પદન ગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાધ્યાય નમઃ ॥
- ૨ શ્રી સુયગડાંચસુત્ર પદન ગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાં ॥
- ૩ શ્રી ઠાણાંગસૂત્ર પદન ગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાં ॥
- ૪ શ્રી સમવાયાંગસૂત્ર પદન ગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાં ॥
- ૫ શ્રી ભગવતીસૂત્ર પદન ગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાં ॥

- ૬ શ્રી જ્ઞાતાસૂત્ર પઠન ગુણયુક્તાય શ્રી ઉપાં ॥
 ૭ શ્રી ઉપાસકદશાસૂત્ર પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૮ શ્રી અન્તગઠશાસૂત્ર પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૯ શ્રી અણુત્તરોવવાઇસૂત્ર પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૦ શ્રી પ્રશ્નવ્યાકરણસૂત્ર પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૧ શ્રી વિપાકસૂત્ર પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૨ ઉત્પાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૩ આગ્રાયણીપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૪ વીર્યપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૫ અસ્તિપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૬ જ્ઞાનપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૭ સત્યપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૮ આત્મપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૧૯ કર્મપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૨૦ પ્રત્યાગ્ચાનપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૨૧ વિદ્યાપ્રવાદપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૨૨ કલ્યાણપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૨૩ પ્રાણાવાયપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૨૪ ક્રિયાવિશાલપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥
 ૨૫ લોકર્થિહસારપૂર્વ પઠન ગુણયુક્તાય શ્રીં ॥

પાંચમા સાધુપદના ૨૭ ગુણ.

- ૧ પ્રાણાતિપાત વિરમણત્રત યુક્તાય શ્રી સાધવે નમઃ ॥
 ૨ મૃષાવાદ વિરમણત્રત યુક્તાય શ્રી સાધવેં ॥
 ૩ અદત્તાદાન વિરમણત્રત યુક્તાય શ્રી સાધવેં ॥

- ૪ મૈથુન વિરમણુવ્રત યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૫ પરિશ્રુ વિરમણુવ્રત યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૬ રાત્રિભોજન વિરમણુવ્રત યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૭ પૃથ્વીકાય રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૮ અપ્પકાય રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૯ તેજિકાય રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૦ વાઉકાય રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૧ વનસ્પતિકાય રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૨ ત્રસકાય રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૩ એકેન્દ્રી જીવ રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૪ બેરિન્દ્રી જીવ રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૫ તેઈન્દ્રી જીવ રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૬ ચૌરિન્દ્રી જીવ રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૭ પચેન્દ્રી જીવ રક્ષકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૮ લોભનિશ્રુ કારકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૧૯ ક્ષમાશુભ યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૦ શુભભાવના ભાવકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૧ પ્રતિલેખનાદિ ક્રિયા શુદ્ધકારકાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૨ સંયમયોગ યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૩ મનોશુભિ યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૪ વચનશુભિ યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૫ કાયશુભિ યુક્તાય શ્રી સાધવે૦ ॥
- ૨૬ શીતાદિ દ્વાવિંશતિ પરીસહ સહન તત્પરાય૦ ॥ શ્રી૦ ॥
- ૨૭ મરણાંત ઉપસર્ગ સહન તત્પરાય શ્રી સાધવે નમઃ ॥

છઠ્ઠા દર્શન પદના ૬૭ ગુણુ.

- ૧ પરમાર્થસંસ્તવરૂપ શ્રી સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૨ પરમાર્થજ્ઞાતૃસેવનરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૩ વ્યાપન્યદર્શનવર્જનરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૪ કુદર્શનવર્જનરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૫ શુશ્રૂષારૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૬ ધર્મરાગરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૭ વૈયાવૃત્ત્યરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૮ અહર્હિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૯ સિદ્ધ વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૦ ચૈત્ય વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૧ શ્રુત વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૨ ધર્મ વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૩ સાધુવર્ગ વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૪ આચાર્ય વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૫ ઉપાધ્યાય વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૬ પ્રવચન વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૭ દર્શન વિનયરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૮ સંસારે જિનસારમિતિ ચિંતનરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૧૯ સંસારે જિનમતિસારમિતિ ચિંતનરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૨૦ સંસારે જિનમતિસ્થિતિ સાધ્વાદિસારમિતિ ચિંતનરૂપ સદૃશનાય નમઃ ॥
- ૨૧ શંકા દૂષણ રહિતાય સદૃશનાય નમઃ ॥

- ૨૩ વિચિકિત્સા દ્વષણ રહિતાય સં ॥
 ૨૪ કુદૃષ્ટિપ્રશંસા દ્વષણ રહિતાય સં ॥
 ૨૫ તત્પરિચય દ્વષણ રહિતાય સં ॥
 ૨૬ પ્રવચન પ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૨૭ ધર્મકથા પ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૨૮ વાદિ પ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૨૯ નૈમિત્તિક પ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૩૦ તપસ્વિ પ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૩૧ પ્રજ્ઞાદિવિદ્યામૃતપ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૩૨ ચૂર્ણાજનાદિસિદ્ધપ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૩૩ કવિપ્રભાવકરૂપ સં ॥
 ૩૪ જિનશાસને કૌશલ ભૂષણરૂપ સં ॥
 ૩૫ પ્રભાવના ભૂષણરૂપ સં ॥
 ૩૬ તીર્થસેવા ભૂષણરૂપ સં ॥
 ૩૭ ધૈર્ય ભૂષણરૂપ સં ॥
 ૩૮ જિનશાસને ભક્તિ ભૂષણરૂપ સં ॥
 ૩૯ ઉપશમ ગુણરૂપ શ્રી સં ॥
 ૪૦ સંવેગ ગુણરૂપ શ્રી સં ॥
 ૪૧ નિર્વેદ ગુણરૂપ શ્રી સં ॥
 ૪૨ અનુકંપા ગુણરૂપ શ્રી સં ॥
 ૪૩ આસ્તિક્ય ગુણરૂપ શ્રી સં ॥
 ૪૪ પરતીર્થકાદિ વંદન વર્જનરૂપ શ્રી સં ॥
 ૪૫ પરતીર્થકાદિ નમસ્કાર વર્જનરૂપ સં ॥
 ૪૬ પરતીર્થકાદિ આલાપ વર્જનરૂપ શ્રી સં ॥

- ૪૭ પરતીર્થકાદિ સંલાપ વર્જનરૂપ શ્રી સં ॥
- ૪૮ પરતીર્થકાદિ અશનાદિ દાનવર્જનરૂપ શ્રી સં ॥
- ૪૯ પરતીર્થકાદિ ગંધપુષ્પાદિ પ્રેષણ વર્જન રૂપ શ્રી સં ॥
- ૫૦ રાજભિયોગાકાર યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૫૧ ગણાભિયોગાકાર યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૫૨ ખલાભિયોગાકાર યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૫૩ સુરાભિયોગાકાર યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૫૪ કાંતારવૃત્ત્યાકાર યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૫૫ ગૃહનિગ્રહાકાર યુક્ત શ્રીં ॥
- ૫૬ સમ્યક્ત્વં ચારિત્રધર્મસ્ય મૂલમિતિ ચિંતનરૂપ શ્રી સં ॥
- ૫૭ સમ્યક્ત્વં ધર્મપુરસ્ય દ્વારમિતિ ચિં શ્રી સં ॥
- ૫૮ સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્ય પ્રતિષ્ઠાનમિતિ ચિં શ્રી સં ॥
- ૫૯ સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્યાધારમિતિ ચિં શ્રી સં ॥
- ૬૦ સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્ય ભાજનમિતિ ચિં શ્રી સં ॥
- ૬૧ સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્ય નિધિસંનિભમિતિ ચિં શ્રીં ॥
- ૬૨ અસ્તિ જીવેતિ શ્રદ્ધાનસ્થાન યુક્ત શ્રીં ॥
- ૬૩ સ ચ જીવો નિત્યેતિ શ્રદ્ધાન સ્થાન યુક્ત શ્રીં ॥
- ૬૪ સ ચ જીવઃ કર્મ્માણિ કરોતીતિ શ્રદ્ધાન સ્થાન યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૬૫ સ ચ જીવઃ કૃત કર્મ્માણિ વેદ્યતીતિ શ્રદ્ધાન સ્થાન યુક્ત શ્રી સં ॥
- ૬૬ જીવસ્યાતિ નિર્માણમિતિ શ્રદ્ધાન સ્થાન યુક્ત શ્રીસદૃર્શનાય નમઃ ॥
- ૬૭ અસ્તિ પૂનર્મોક્ષોપાયેતિ શ્રદ્ધાન સ્થાન યુક્ત શ્રીસદૃર્શનાયનમઃ ॥

સાતમા જ્ઞાનપદના ૫૧ ગુણ.

- ૧ સ્પર્શનેંદ્રી વ્યંજનાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૨ રસનેંદ્રી વ્યંજનાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૩ દ્રાણેંદ્રી વ્યંજનાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૪ શ્રોત્રેંદ્રી વ્યંજનાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૫ સ્પર્શનેંદ્રી અર્થાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૬ રસનેંદ્રી અર્થાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૭ દ્રાણેંદ્રી અર્થાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૮ ચક્ષુરિંદ્રી અર્થાવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૯ શ્રોત્રેંદ્રી અર્થાવગ્રહ માતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૦ મનાર્થવગ્રહ મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૧ સ્પર્શનેંદ્રી ઇહા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૨ રસનેંદ્રી ઇહા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૩ દ્રાણેંદ્રી ઇહા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૪ ચક્ષુરિંદ્રી ઇહા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૫ શ્રોત્રેંદ્રી ઇહા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૬ મન ઇહા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૭ સ્પર્શનેંદ્રી અપાય મતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૮ રસનેંદ્રી અપાય મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૧૯ દ્રાણેંદ્રી અપાય મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૨૦ ચક્ષુરિંદ્રી અપાય મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૨૧ શ્રોત્રેંદ્રી અપાય મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૨૨ મન અપાય મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
- ૨૩ સ્પર્શનેંદ્રી ધારણા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥

- ૨૪ રસનેદ્રી ધારણા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૨૫ દ્રાણેન્દ્રી ધારણા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૨૬ ચક્ષુરિન્દ્રી ધારણા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૨૭ ક્ષોત્રેન્દ્રી ધારણા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૨૮ મનો ધારણા મતિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૨૯ અક્ષર શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૦ અનક્ષર શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૧ સંશી શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૨ અસંશી શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૩ સમ્યક્ શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૪ મિથ્યા શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૫ સાદિ શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૬ અનાદિ શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૭ સપર્યવસિત શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૮ અપર્યવસિત શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૩૯ ગમિક શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૦ અગમિક શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૧ અંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૨ અનંગપ્રવિષ્ટ શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૩ અનુગામિ અવધિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૪ અનનુગામિ અવધિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૫ વદ્ધમાન અવધિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૬ હીયમાન અવધિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
૪૭ પ્રતિપાતી અવધિજ્ઞાનાય નમઃ ॥

- ૪૮ અપ્રતિપાતિ અવધિજ્ઞાનાય નમઃ ॥
 ૪૯ ઋજુમતિ મનઃપર્યવજ્ઞાનાય નમઃ ॥
 ૫૦ વિપુલમતિ મનઃપર્યવજ્ઞાનાય નમઃ ॥
 ૫૧ લોકાલોકપ્રકાશક શ્રી કેવલજ્ઞાનાય નમઃ ॥

આઠમા ચારિત્ર પદના ૭૦ ગુણ.

- ૧ પ્રાણુતિપાત વિરમણરૂપ ચારિત્રાય નમઃ ॥
 ૨ મૃષાવાદ વિરમણરૂપ ચારિત્રાય નમઃ ॥
 ૩ અદત્તાદાન વિરમણરૂપ ચારિત્રાય નમઃ ॥
 ૪ મૈથુન વિરમણરૂપ ચારિં ॥
 ૫ પરિગ્રહ વિરમણરૂપ ચારિં ॥
 ૬ ક્ષમા ધર્મરૂપ ચારિત્રેભ્યો નમઃ ॥
 ૭ આર્જવ ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૮ મૃદુતા ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૯ મુક્તિ ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૦ તપો ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૧ સંયમ ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૨ સત્ય ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૩ શૌચ ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૪ અકિંચન ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૫ બ્રહ્મચર્ય ધર્મરૂપ ચારિં ॥
 ૧૬ પૃથિવી રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૧૭ ઉદક રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૧૮ તેઉ રક્ષાસંયમ ચારિં ॥

- ૧૯ વાઉ રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૦ વનસ્પતિ રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૧ ભેરિંદ્રી રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૨ તેરિંદ્રી રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૩ ચૌરિંદ્રી રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૪ પંચેંદ્રી રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૫ અજીવ રક્ષાસંયમ ચારિં ॥
 ૨૬ પ્રેક્ષા સંયમ ચારિં ॥
 ૨૭ ઉપેક્ષા સંયમ ચારિં ॥
 ૨૮ અતિરિક્તા વસ્ત્ર ભક્તતાદિ પરઠણુ ત્યાગરૂપ સંં ॥
 ૨૯ પ્રમાર્જનરૂપ સંયમ ચારિં ॥
 ૩૦ મનઃ સંયમ ચારિં ॥
 ૩૧ વાઙ્ સંયમ ચારિં ॥
 ૩૨ કાયા સંયમ ચારિં ॥
 ૩૩ આચાર્ય વૈયાવૃત્યરૂપ સંયમ ચારિં ॥
 ૩૪ ઉપાધ્યાય વૈયાવૃત્યરૂપ સંયમ ચારિં ॥
 ૩૫ તપસ્વિ વૈયાવૃત્યરૂપ સંયમ ચારિં ॥
 ૩૬ લઘુશિષ્યાદિ વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥
 ૩૭ ગ્લાનસાધુ વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥
 ૩૮ સાધુ વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥
 ૩૯ શ્રમણોપાસક વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥
 ૪૦ સંઘ વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥
 ૪૧ કુલ વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥
 ૪૨ ગણ વૈયાવૃત્યરૂપ ચારિં ॥

૪૩ પશુ પંડગાદિ રહિત વસતિ વસન પ્રહ્મગુપ્તિ ચારિં ॥

૪૪ સ્ત્રી હાસ્યાદિ વિકથા વર્જન પ્રહ્મગુપ્તિ ચારિં ॥

૪૫ સ્ત્રી આસન વર્જન પ્રહ્મગુપ્તિ ચારિં ॥

૪૬ સ્ત્રી અંગોપાંગ નિરીક્ષણ વર્જન પ્રહ્મં ॥

૪૭ કુડયંતર સ્થિત સ્ત્રી હાવભાવ સુણન વર્જન પ્રહ્મં ॥

૪૮ પૂર્વ સ્ત્રીસંભોગ ચિંતન વર્જન પ્રહ્મં ॥

૪૯ અતિ સરસ આહાર વર્જન પ્રહ્મં ॥

૫૦ અતિઆહાર કરણ વર્જન પ્રહ્મં ॥

૫૧ અંગ વિભૂષા વર્જન પ્રહ્મં ॥

૫૨ અનશન તપોરૂપ ચારિં ॥

૫૩ ઉનોદરી તપોરૂપ ચારિં ॥

૫૪ વૃત્તિસંક્ષેપ તપોરૂપ ચારિં ॥

૫૫ રસત્યાગ તપોરૂપ ચારિં ॥

૫૬ કાયકલેશ તપોરૂપ ચારિં ॥

૫૭ સંલેખણ તપોરૂપ ચારિં ॥

૫૮ પ્રાયશ્ચિત્ત તપોરૂપ ચારિં

૫૯ વિનય તપોરૂપ ચારિં ॥

૬૦ વૈયાવચ્ચ તપોરૂપ ચારિં ॥

૬૧ સન્નગાય તપોરૂપ ચારિં ॥

૬૨ ધ્યાન તપોરૂપ ચારિં ॥

૬૩ કાયોત્સર્ગ તપોરૂપ ચારિં ॥

૬૪ અનંતજ્ઞાન સંયુક્ત ચારિં ॥

૬૫ અનંતદર્શન સંયુક્ત ચારિં ॥

૬૬ અનંતચારિત્ર સંયુક્ત ચારિં ॥

- ૬૭ ક્રોધ નિગ્રહ કરણુ ચારિં ॥
 ૬૮ માન નિગ્રહ કરણુ ચારિં ॥
 ૬૯ માયા નિગ્રહ કરણુ ચારિં ॥
 ૭૦ લોભ નિગ્રહ કરણુ ચારિં ॥

નવમા તપ પદના પ૦ ગુણુ.

- ૧ ચાવતકથક તપસે નમઃ ॥
 ૨ ઇત્વર તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૩ બાહ્ય ઉનોદરી તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૪ અભ્યંતર ઉનોદરી તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૫ દ્રવ્યતપ વૃત્તિસંક્ષેપ તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૬ ક્ષેત્રતપ વૃત્તિસંક્ષેપ તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૭ કાલતપ વૃત્તિસંક્ષેપ તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૮ ભાવતપ વૃત્તિસંક્ષેપ તપભેદ તપસે નમઃ ॥
 ૯ કાયકલેશ તપસે નમઃ ॥
 ૧૦ રસત્યાગ તપસે નમઃ ॥
 ૧૧ ઇંદ્રી કષાય યોગ વિષયક સંહીનતા તપસે ॥
 ૧૨ સ્ત્રી પશુ પંડકાદિ વર્જિતસ્થાન અવસ્થિત તપ ॥
 ૧૩ આલોચણુ પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૧૪ પડિઝમણુ પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૧૫ મિશ્ર પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૧૬ વિવેક પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૧૭ કાર્યોત્સર્ગ પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૧૮ તપ પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥

- ૧૯ છેદ પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૨૦ મૂલ પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૨૧ અનવસ્થિત પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૨૨ પારંચિય પ્રાયશ્ચિત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૨૩ જ્ઞાન વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૨૪ દર્શન વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૨૫ ચારિત્ર વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૨૬ મન વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૨૭ વચન વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૨૮ કાય વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૨૯ ઉપચાર વિનયરૂપ તપસે નમઃ ॥
 ૩૦ આચાર્ય વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૧ ઉપાધ્યાય વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૨ સાધુ વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૩ તપસ્વી વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૪ લઘુ શિષ્યાદિ વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૫ ગ્લાનસાધુ વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૬ શ્રમણોપાસક વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૭ સંઘ વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૮ કુલ વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૩૯ ગણ વૈયાવચ્ચ તપસે નમઃ ॥
 ૪૦ વાયણા તપસે નમઃ ॥
 ૪૧ પૃચ્છના તપસે નમઃ ॥
 ૪૨ પરાવર્તના તપસે નમઃ ॥

- ૪૩ અનુપ્રેક્ષા તપસે નમઃ ॥
 ૪૪ ધર્મકથા તપસે નમઃ ॥
 ૪૫ આર્તધ્યાન નિવૃત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૪૬ રૌદ્રધ્યાન નિવૃત્ત તપસે નમઃ ॥
 ૪૭ ધર્મધ્યાન ચિંતન તપસે નમઃ ॥
 ૪૮ શુક્લધ્યાન ચિંતન તપસે નમઃ ॥
 ૪૯ બાહ્ય કાયોત્સર્ગ તપસે નમઃ ॥
 ૫૦ અભ્યંતર કાયોત્સર્ગ તપસે નમઃ ॥

બીજી દીવસની વિધિ.

પદ શ્રી સીદ્ધપદ વર્ણુ—લાલ—એક ધાનનું આયંબીલ ઘઉંનું
 કરવું.

કાઉસગ્ગ—આઠ લોગસ્સ નવકારવાલી વીસતેનું પદ. ઐં હ્રીં નમો
 સ્વસ્તિક આઠ સિદ્ધાણું પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણું આઠ
 ખમાસમણુનો હુંડો રૂપાતિત સ્વભાવ જે, કેવલ દંસણુ નાણીરે,
 તે ધ્યાતા નિજ આતમા, હોવે સિદ્ધ
 ગુણુ ખાણીરે—વીર.

ત્રીજો દિવસ.

પદ—શ્રી આચાર્યપદ વર્ણુ—પીલો—એક ધાન ચણાનું આયંબીલ
 નવકારવાલીવીસ—ઐં હ્રીં નમો આચરિયાણું, કાઉસગ્ગ ૩૬
 લોગસ્સ સ્વસ્તિક ૩૬ છત્રીસ પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણું ૩૬ છત્રીસ
 ખમાસમણુનો હુંડો—ધ્યાતા આચારજી લલા, મહામંત્ર શુભ ધ્યાનીને
 પંચ પ્રસ્થાને આતમા, આચારજી હોર
 પ્રાણીરે. વીર.

આચાર્ય પદના ૩૬ ગુણ.

ચોથો દીવસ.

પદ-શ્રી ઉપાધ્યાય પદ વર્ણુ લીલો-એક ધાનનું મગનું આયંબીલ
 નવકારવાલીવીસ-ૐ જિં નમો ઉવજ્જાયાણું-કાઉસ્સગ્ગ-૨૫
 લોગસ્સ સ્વસ્વિક-૨૫-પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં-૨૫ પચીસ
 ખમાસમણુનો હુહો-તપ સઝાયે રત સદા, દ્વાદશ અંગેનો ધ્યાતારે
 ઉપાધ્યાય તે આતમા, જગખંધવજગબ્રાતારે. વીર.

ઉપાધ્યાય પદના ૨૫ ગુણ.

પાંચમો દીવસ.

પદ-શ્રી સાધુપદ-વર્ણુ કાલો આયંબીલ અડદનું એક ધાનનું
 નવકારવાલીવીસ-ૐ જિં નમો-સંવસાહૂણું-કાઉસ્સગ્ગ-૨૭
 લોગસ્સ સ્વસ્તિક-૨૭ સત્તાવીસ-પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં-૨૭
 સત્તાવીશ,
 ખમાસમણુનો હુહો-અપ્રમત્ત જે નીત રહે, નવી હરખે નવી શોચેરે,
 સાધુ સુધા તે આતમા, શું મુંડે શું લોચેરે-વીર.

સાધુ પદના ૨૭ ગુણ.

છઠ્ઠો દીવસ.

પદ-શ્રી દર્શન પદ-વર્ણુ-સદ્દેહ-આયંબીલ એક ધાન ચોખાનું
 નવકારવાલીવીસ-ૐ જિં નમો દંસણુસ્સ કાઉસ્સગ્ગ ૬૭
 લોગસ્સ-સ્વસ્તિક-૬૭ સડસઠ પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં ૬૭ સડસઠ
 ખમાસમણુનો હુહો....શમસંવેગાદિક ગુણા, ક્ષય ઉપશમે જે આવેરે.
 દર્શન તેહીજ આતમા, શું હોય નામ ધરા-
 વેરે. વીર.

દર્શન પદના-૬૭ લેદ.

સાતમો દિવસ.

પદ-શ્રી જ્ઞાનપદ વર્ણુ-સફેદ. આયંબીલ એક ધાન ચોખાનું.

નવકારવાલીવીસ ૐ જિં નમો નાણુસ્સ કાઉસ્સગ્ગ-૫૧ લોગ-
સ્સ સ્વસ્તિક-૫૧ એકાવન. પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં. ૫૧
ખમાસમણુનો દુહો-જ્ઞાનાવરણીય જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાયરે.
તો હૂએ એહીજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા બાયરે. વીર.

શ્રી જ્ઞાન પદના ૫૧ લેદ,

આઠમો દિવસ.

પદ-શ્રી ચારીત્રપદ-વર્ણુ સફેદ આયંબીલ એક ધાન ચોખાનું.

નવકારવાલીવીસ. ૐ જિં નમો ચારિત્તસ્સ કાઉસ્સગ્ગ-૭૦
લોગસ્સ સ્વસ્તિક-૭૦ સીતેર પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં ૭૦ સીતેર
ખમાસમણુનો દુહો-જ્ઞાણ ચારીત્ર તેઆતમા, નીજસ્વભાવમાં રમતોરે.
લેશ્યા શુદ્ધ અલં કર્યો, મોહ વને નવી લમતોરે.
વીર.

શ્રી ચારીત્ર પદના સીતેર લેદ

નવમો દિવસ.

પદ-શ્રીતપ પદ-વર્ણુ સફેદ. આયંબીલ એક ધાન ચોખાનું.

નવકારવાલીવીસ-ૐ જિં નમો તવસ્સ કાઉસ્સગ્ગ-૫૦ લોગ-
સ્સ સ્વસ્તિક પચાસ પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં ૫૦ પચાસ
ખમાસમણુનો દુહો-મચ્છારોધે સંવરી, પરીણુતી સમતા યોગેરે
તપતે એહીજ આતમા, વર્તે નીજ ગુણુ લોગેરે.
વીર જીણુસર ઉપ દીશે, સાંભળજે ચિત્તલાધરે,
આતમ ધ્યાને આતમા, રૂદ્ધિ મલે સવી આધરે.
વીર.

શ્રી તપપદના પચાસ લેહ.

છેલ્લે દિવસે વિશેષમાં નવપદજી મહારાજની વિસ્તારથી પૂજા ભણાવવી તથા કૃણ કુલ નૈવેદ્ય વિગેરે વિશેષ ચઢાવવા. નવપદ મંડલની રચના કરવી. રાત્રિ જાગરણ કરવું. શ્રીપાલરાજનો રાસ પૂર્ણ કરવો.

પ્રકારાંતરે નીચે જણાવેલા નવ દુહાવડે પણ ખમાસમણા દઇ શકાય છે.

પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;	
ચાર નિશ્ણેપે ધ્યાઇએ, નમો નમો જિનભાણુ.	૧
અષ્ટ કર્મમળ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ નમો તાસ;	
ભાવામય ઔષધ સમી, અમૃત દષ્ટિ જાસ,	૨
છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, યુગપ્રધાન મુનીંદ;	
જિનમત પરમત જાણતા, નમો નમો સુરીંદ.	૩
બોધ સૂક્ષ્મ વિણુ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત,	
ભણે ભણાવે શિષ્યને, જય જય પાઠક ગીત.	૪
સ્વાદ્રાદ ગુણુ પરિણુચ્યો, રમતા સમતા સંગ;	
સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો સાધુ શુભ રંગ.	૫
લોકાલોકના ભાવ જે, કેવળી ભાષિત જેહ;	
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ.	૬
અધ્યાતમ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમ ભીતિ,	
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીત.	૭
રત્નત્રયી વિણુ સાધના, નિષ્કળ કહી સદીવ;	
ભાવરચણું નિધાન છે, જય જય સંયમ જીવ,	૮
કર્મ તપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગળ તપ જાણુ,	
પચાસ લગિધ ઉપજે, જય જય તપ ગુણુ ખાણુ.	૯

પારણાના દિવસનો વિધિ.

પારણાના દિવસે. ઓછામાં ઓછું બીયાસણાનું પચ્ચખખાણું કરવું હંમેશ મુજબ. પ્રતિક્રમણ પડિલેહણ દેવવંદન વાસણે પુજા શુરવંદન ઇત્યાદિક કરી નાહી શુદ્ધ થઈ સ્નાત્ર તથા સત્તરભેદી પુજા લણાવવી, તે દીવસે કાઉસગ્ગ સ્વસિતક પ્રદક્ષિણા તથા ખમાસમણાં નવ નવ કરવાં—ૐ ૐ શ્રી વિમલેશ્વર ચક્રેશ્વરી પૂજિતાય શ્રી સિદ્ધ ચક્રાય નમઃ એ પદની વીસ નવકારવાળી ગણવી.

નવપદ મંડળની રચનાનો વિધિ.

પાંચ વર્ણના શાલિ પ્રમુખ ધાન્ય એકઠા કરી સિદ્ધ ચક્રના મંડળની રચના કરવી. અરિહંતાદિક નવે પદોને વિષે શ્રી-ફળના ગોળાઓ મૂકવા. બીજેરા, ખારેક, દાડિમ, નારંગી, સોપારી ઇત્યાદિ ફળ ગોઠવીને મૂકવા. નવ ગ્રહ અને દશ દિક્ષપાળની રચના કરવી, મંડળ જેમ બને તેમ સુશોભિત થાય તેવી રીતે સોના રૂપાના વરખથી તથા ધ્વજાઓ વિગેરેથી શણગારી આકર્ષક બનાવવું. રચનાની વિશેષ ગોઠવાણી તેના જાણકાર પાસેથી શીખી લેવી.

કાઉસગ્ગ કરવાનો વિધિ.

ખમાસમણ દેઘ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ (જે દીવસે જે પદ હોય તે) આરાધનાર્થે કાઉસગ્ગ કરૂં. ઇચ્છાં કહી, વંદણવત્તિ-આએ૦ અન્નચ્ચ૦ કહી. (જેટલા લોગસ્સનો હોય તેટલો) કાઉસગ્ગ કરવો. પારી ને પ્રગટ એક લોગસ્સ કહેવો.

પડિલેહણુ વિધિ.

ખમાસમણ દેઇ ઇરિયાવહી પડિહ્મી. ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ લગવન્ પડિલેહણુ કરં ઇચ્છં કહી ક્રિયામાં વપરાતા સર્વ ઉપ-કરણોની પ્રતિલેખણુ કરવી, પછી ઇરીયા વહી પડિહ્મી કાળે. લેવો કાળે જોઇ સામાયિકમાં હોય તો ઇરીયાવહી પડિહ્મી, અણુભણુહ જસગ્ગો કહી ત્રણ વખત વોસિરે કહી યોગ્ય સ્થાનકે પરઠવો.

દેવવંદન વિધિ.

પ્રથમ ઇરિયાવહી પડિહ્મી ઉત્તરાસંગ નાંખી ચૈત્યવંદન કરવું. નમુચ્ચુણું સુધી કહી જયવિયરાય અડધા કહેવા પછી ખમાસમણ દેઇ ચૈત્યવંદનને આદેશ માગી ચૈત્યવંદન બોલવું. નમુચ્ચુણું સુધી કહી ઉભા થઇ અરિહંત ચેઇયાણું વંદણવત્તિ. અન્નત્થં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો, પારીનમોડહંત્તિદ્ધાં કહી પહેલી થાય કહેવી. પછી લોગસ્સં વંદણું અન્નત્થ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ પારી બીજી થાય કહેવી તે પ્રમાણે પુખ્ખર-વર અને સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું કહી ત્રીજી ને ચોથી થાય બોલવી. છેલ્લી થાય વખતે નમોડહંત્ત બોલવું. અને વંદણવત્તિં ને બદલે વેયાવચ્ચગરાણું કહેવું પછી નમુચ્ચુણું કહી પ્રથમની વિધિ પ્રમાણે બીજી ચાર થાયો કહી નમુચ્ચુણું જાવંતિ ચેઇયાઇ, જાવંત કેવિ સાહૂ કહી સ્તવન બોલવું. પછી જયવિયરાય અડધા કહેવા ફરી ખમાસમણ દેઇ ત્રીજી ચૈત્યવંદન નમુચ્ચુણું સુધી કરવું. પછી જયવિયરાય આખા કહેવા સવારના દેવવંદન પછી ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહ લગવન્ સજ્જાય કરં ઇચ્છં કહી એકિનવકાર બોલી મન્હ જિણાણુંની સજ્જાય કહેવી. મધ્યાન્હ તથા સાંજના દેવવંદનમાં સજ્જાય કહેવાની જરૂર નથી.

પચ્ચખાણુ પારવાનો વિધિ.

ઘરિયાવહી પડિઠ્ઠમી જગચિંતામણીનું ચૈત્યવંદન૦ નમુચ્ચુણું૦ જાવંતિ ચેઘયાઈ૦ જાવંત કેવિસાદૂ૦ નમોર્ડત્ ઉવસગાહરં૦ યાવત જયવીયરાય પુરા પર્યંત કરવું. પછી સજ્જાયનો આદેશ માંગી નવકાર ગણી મન્હજિણાણુંની સજ્જાય કહેવી પછી ખમાસમણુ દેઘ ઇચ્છા૦ મુહપત્તી પડિલેહું, ઇચ્છાં કહી મુહપત્તિ પડિલેહવી. પછી ખમાસમણુ દેઘ ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન્ પચ્ચખાણુ પાડે, યથાશક્તિ ખમા૦ ઇચ્છા૦ પચ્ચખાણુ પાર્યું. ‘તહત્તી’ કહી મુઠીવાળી જમણે હાથ ચરવળા ઉપર સ્થાપી એક નવકાર ગણી ઉગ્ગએ સૂરે નમુક્કાર સહિયં પોરિસી, સાઠ પોરિસી, સૂરે ઉગ્ગએ પુરિમદ્દ મુદ્દિ સહિયં પચ્ચખાણુ કર્યું, ચોવિહાર, આયંબિલ એકાસણું, પચ્ચખાણુ કર્યું તિવિહાર, પચ્ચખાણુ ક્ષાસિયં, પાલિયં, સોહિયં, તીરિયં, ધ્રીદિયં, આરાહિયં જંચન આરાહિયં તસ્સ ‘મિચ્છામિ દુક્કડ’ આ પ્રમાણે પાઠ બોલી એક નવકાર ગણી પચ્ચખાણુ પારવું.

જમ્યા પછી ચૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ.

ખમાસમણુ દેઘ ઘરિયાવહી પડિઠ્ઠમી ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન્ ચૈત્યવંદન કરે, ઇચ્છાં કહી જગચિંતામણીનું ચૈત્યવંદન જયવિયરાય પર્યંત કરવું. દહેરાસરે કરો તો અરિહંત ચેઘયાણું વંદણું અન્નત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસગ કરી પારી થાય કહેવી.

ઉજમણાની વિધિ.

સાઠા ચાર વર્ષે તપ પૂર્ણ થયે પોતાની શક્તિવૈભવ અનુ-

સારે ઉજમણું કરવું. ઉજમણું કરવાથી તપની સફળતા, લક્ષ્મિનો સફળ્યય, શુભ ધ્યાનની વૃદ્ધિ, સુર્લભ ઓધિ ભવ્ય જીવોને સમ્ય-
કત્વની પ્રાપ્તિ, શ્રી તીર્થંકર દેવની અપૂર્વ ભક્તિ, શ્રીજીનશાસનની
પ્રભાવના, ઇત્યાદિ મહાન લાભોની પ્રાપ્તિ થાય છે. ઉજમણાથી
વીર્યોદ્ધાસની વૃદ્ધિ થાય છે, ઉજમણું કરતાં વિશાળ મંડપ બાંધી
શ્રી સિદ્ધચક્ર મંડલની સ્થાપના કરી મહોત્સવ કરવો, યંત્રની
ગોઠવણ, પીઠીકાની રચના વિગેરેનું સ્વરૂપ ગીતાર્થ ગુરૂ પાસેથી
સમજી લેવું. ધનની શક્તિ અનુસારે નવીન ચૈત્યો, જીર્ણોદ્ધારો,
જીનખિંઓ, ધર્મશાળાઓ ઉપાશ્રયો કરાવવા તથા જ્ઞાન
દર્શન ચારિત્રના ઉપકરણો એકઠા કરી ઉજમણામાં મૂકવા.

મનહજિણાણુંની સજ્જાય.

મનહજિણાણું આણું મિચ્છં પરિહરહ ધરહ સમ્મત્તં ॥
છવિહ—આવસ્સયંમિ, ઉજ્જુત્તો હોઇ પદદિવસં ॥ ૧ ॥
પવ્વેસુ પોસહવયં, દાણું સીલં તવો અ ભાવો અ ॥
સજ્જાયનમુક્કારો, પરોવયારો અ જયણા અ ॥ ૨ ॥
જિણપૂઆ જિણથુણણું, ગુરુથુઅ સાહમ્મિઆણુ વચ્છલ્લં ॥
વવહારસ્સ ય સુદ્ધા, રહજત્તા તિત્થજત્તાય ॥૩॥
ઉવસમ વિવેગસંવર, ભાસાસમિઇ છજીવકરૂણા ય ॥
ધમ્મિઅજ્જણસંસગ્ગો, કરણદમ્મો ચરણપરિણામો ॥ ૪ ॥
સંધોવરિ બહુમાણો, પુત્થયલિહણું પભાવણા તિત્થે ॥
સઠ્ઠાણુ કિચ્ચમેઅં, નિચ્ચં સુગુરવએસેણું ॥ ૫ ॥

સંથારા પોરિસિ સૂત્ર.

નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ, નમો ખમાસમણાણું ગોયમા-
ઇણું મહામુણીણું ॥

આણ્ણાણહ જિઠ્ઠિ (ઠ) જ્ઞા ! આણ્ણાણહ પરમગુરુ ! ગુરુ-
ગુણુરયણેહિં મંડિયસરીરા ! બહુપડિપુન્ના પોરિસિ, રાધિયસંથા-
રથે ઠામિ ॥ ૧ ॥

આણ્ણાણહ સંથારં, બાહુવહાણેણું વામપાસેણું ॥

કુકુકુડિપાયપસારણુ, અતરંત પમજ્જથ્થે ભૂમિં ॥ ૨ ॥

સંકોઘઅ સંકાસા, ઉવ્વટ્ટંતે અ કાયપડિલેહા ॥

દબ્બાધકિવઓગં, ઊસાસનિરંભણાલોથે ॥ ૩ ॥

જઈ મે હુજ્જ પમાઓ, ઇમસ્સ દેહસ્સિમાઈરિયણીથે ।

આહારમુવહિદેહં, સવ્વં તિવિહેણુ વોસિરિઅં ॥ ૪ ॥

અત્તારિ મંગલં-અરિહંતા મંગલં, સિદ્ધા મંગલં, સાહૂ
મંગલં, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મે મંગલં ॥ ૫ ॥

અત્તારિ લોગુત્તમા-અરિહંતા લોગુત્તમા, સિદ્ધા લોગુત્તમા,
સાહૂ લોગુત્તમા, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મે લોગુત્તમે ॥ ૬ ॥

અત્તારિ સરણું પવજ્જમિં-અરિહંતે સરણું પવજ્જમિ, સિદ્ધે
સરણું પવજ્જમિ. સાહૂ સરણું પવજ્જમિ, કેવલિપણુત્તં ધમ્મં
સરણું પવજ્જમિ ॥ ૭ ॥

પાણાઈવાયમલિઅં, ચોરિદ્ધં મેદૂણું દવિણુમુચ્છં ॥

કોહં માણું માયં, લોભં પિજ્જં તહા દોસં ॥ ૮ ॥

કલહં અપ્પાખ્ખાણું. પેસુન્નં રઈઅરઈસમાઉત્તં ।

પરપરિવાયં માયા-મોસં મિચ્છત્તસલ્લં અ ॥ ૯ ॥

વોસિરિસુ ઇમાઈ, મુખખમગ્ગસંસગ્ગવિગ્ધભૂઆઈ ।
 દુગ્ગઈનિબંધણાઈ, અટ્ટારસ પાવઠાણાઈ ॥ ૧૦ ॥
 એગોહં નત્થિ મે કોઈ, નાહમન્નસ્સ કસ્સઈ ।
 એવં અદ્દીણમણસો, અપ્પાણમણ્ણસાસઈ ॥ ૧૧ ॥
 એગો મે સાસએ અપ્પા, નાણદંસણસંભુએ ।
 સેસા મે ખાહિરા લાવા, સંવે સંજેગલખખણ ॥ ૧૨ ॥
 સંજેગમૂલા જીવેણ, પત્તા દુખખપરંપરા ।
 તમ્હા સંજેગસંબંધં, સંવં તિવિહેણ વોસિરિયં ॥ ૧૩ ॥
 અરિહંતો મહ દેવો, જાવજીવં સુસાહુણો ગુરુણો ।
 જિણપણુત્તં તત્તં, ઇય સમ્મત્તં મએ ગહિયં ॥ ૧૪ ॥
 ખમિય ખમાવિય, મધ ખમિય, સંવહ જીવનિકાય ।
 સિદ્ધહ સાખ આલોયણહ, મુજ્જહ વઈર ન લાવ ॥ ૧૫ ॥
 સંવે જીવા કમ્મવસ, ચઉદ્ધરાજ ભમંત ।
 તે મે સંવ ખમાવિયા, મુજ્જવિ તેહ ખમંત ॥ ૧૬ ॥
 જં જં મણેણ બદ્ધં, જં જં વાએણ લાસિયં પાવં ।
 જં જં કાએણ કયં, મિચ્છામિ દુક્કડં તસ્સ ॥ ૧૭ ॥

પચ્ચખાણો.

ઉપવાસનું પચ્ચખાણું.

સૂરે ઉગ્ગએ અખલત્તદ્ધં પચ્ચખખાઈ ચઉવિહંપિઆહારં,
 તિવિહંપિઆહારં, અસણું, પાણું, ખાઈમં સાઈમં, અન્નત્થણા
 ભોગેણું, સહસાગારેણું, પારિટ્ટાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું,
 સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, પાણુહાર પોરિસી, સાઠ પોરિસ, સૂરે
 ઉગ્ગએ પુરિમઠ, અવઠ, મુટ્ટિ સહિયં પચ્ચખખાઈ, અન્નત્થણા

ભોગેણું, સહસા ગારેણું, પચ્છન્ન કાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુ
વયણેણું, મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિ વત્તિયાગારેણું વોસિરે.

આયંખિલનું પચ્ચખખાણુ.

ઉગ્ગએ સૂરે નમુક્કારસહિયં પોરિસી સાઠપોરિસી સૂરે
ઉગ્ગએ પુરિમઠ્ઠ અવઠ્ઠમુઠ્ઠસહિયં પચ્ચખખાણું ઉગ્ગએ સૂરે ચઉ-
વિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નતથણુભોગેણું
સહસાગારેણું પચ્છન્નકાલેણું દિસામોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરા-
ગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું આયંખિલં પચ્ચખખાણું અન્ન-
તથણુભોગેણું સહસાગારેણું લેવાલેવેણું ગિહત્થસંસઠ્ઠેણું ઉવિખત્ત-
વિવેગેણું પારિક્કાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયા
ગારેણું એગાસણું પચ્ચખખાણું ૧તિવિહંપિ આહારં અસણું ખાઈમં
સાઈમં અન્નતથણુભોગેણું સહસાગારેણું સાગારિયાગારેણું આઉટણુ
પસારેણું, ગુરુઅખ્ખુકાણેણું પારિક્કાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું પાણુસ્સ લેવેણુ વા અલેવેણુ વા
અચ્છેણુ વા ખહુલેવેણુ વા સસિત્થેણુ વા અસિત્થેણુ વા ૧વોસિરઘં ॥

૧ ઠામ ચૌવિહાર કરવો હોય તો “ એકલ્લઠાણું પચ્ચ-
ખખાણું ચઉવિહંપિ આહારં અસણું પાણું ખાઈમં સાઈમં ” એ
પ્રમાણે ખોલવું.

૧ સાથે દેસાવગાસિય પચ્ચખખાણુ લેવું હોય તો “ દેસા-
વગાસિયં ઉવભોગપરિભોગં પચ્ચખખાણું, અન્નતથણુભોગેણું
સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરઘં ”
એ પચ્ચખખાણુ પણ સાથે ખોલવું.

આયંબિલ કરી મુખશુદ્ધિ કર્યા પછી ઉઠતા તિવિહારનું પચ્ચખખાણ.

દિવસચરિમં પચ્ચખખાઈ તિવિહારિ આહારં અસણું
ખાઈમં સાઈમં અન્નતથણાભોગેણું સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરઈ ॥

મુઠ્ઠિસહિયંનું પચ્ચખખાણ.

મુઠ્ઠિસહિયં પચ્ચખખાઈ અન્નતથણાભોગેણું સહસાગારેણું
મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરઈ ॥

૨ ગાંઠત્રી, વેઢત્રી આદિ પચ્ચખખાણ કરવું હોય તો તે પાઠ
બોલવો.

પાણહારનું પચ્ચખખાણ.

પાણહાર દિવસચરિમં પચ્ચખખાઈ અન્નતથણાભોગેણું
સહસાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું વોસિરઈ ॥

પારણાના દિવસનું એકાસણા બેસણાનું પચ્ચખખાણ.

ઉગ્ગએસૂરે નમુક્કારસહિયં પોરિસિ સાઢપોરિસી મુઠ્ઠિસ-
હિયં પચ્ચખખાઈ ઉગ્ગએસૂરે ચઉવિહારિ આહારં અસણું
પાણું ખાઈમં સાઈમં અન્નતથણાભોગેણું સહસાગારેણું પચ્ચન્ન-

કાલેણું દિસામોહેણું સાહુવયણેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિ-
યાગારેણું વિગાધઓ પચ્ચખખાઈ અન્નતથણાભોગેણું સહસાગારેણું
લેવાલેવેણું ગિહત્થસંસઠેણું ઉગ્ગિખત્તવિવેગેણું પપુચ્ચમખખયેણું
પારિક્કાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું
એગાસણું ખિયાસણું પચ્ચખખાઈ અન્નતથણાભોગેણું સહસાગા-
રેણું સાગારિયાગારેણું આઉંટણપસારેણું ગુરુ અખ્ખુટ્ટાણેણું પારિ-
ટ્ટાવણિયાગારેણું મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું પાણુસ્સ
લેવેણું વા અલેવેણું વા અચ્છેણું વા ખહુલેવેણુવાસસિત્થેણુવા
અસિત્થેણું વા વોસિરધ,

ઓળી કરનાર ભાઈ બહેનોને આવશ્યક સુચનાઓ.

- (૧) આ દિવસોમાં જેમ બને તેમ કષાયનો ત્યાગ કરવો અને વિકથા કરવી નહીં.
- (૨) આ દિવસોમાં આરંભોનો ત્યાગ કરવો અને કરાવવો તથા બની શકે તેટલી ' અમારી ' પળાવવી.
- (૩) દેવપૂજનના કાર્ય સિવાય સચિત્ત પાણીનો ત્યાગ રાખવો.
- (૪) પહેલા અને પાછલા દિવસો સાથે મન વચન કાયાથી નિર્મળ પ્રત્યર્થનું પાલન કરવું. કુદૃષ્ટિ પણ કરવી નહિ.
- (૫) જતા આવતા ઈર્ષ્યા સમિતિનો ખાસ ઉપયોગ રાખવો.
- (૬) કોઈ પણ ચીજ લેતા મૂકતા, કટાસણું સંચારીયું પાથરતા ચતના પૂર્વક પૂંજવા પ્રમાર્જવાનો ઉપયોગ રાખવો.

૧ જે એકાસણું કરવું હોય તો ' એગાસણું ' બોલવું નહિ અને એકાસણું કરવું હોય તો ' ખિયાસણું ' બોલવું નહિ.

- (૭) થુંક, બળખો, લીંટ જેમ તેમ નાંખવા નહિ. પણ રૂમાલ રાખીને તેમાં કાઢવા ખાસ ઉપયોગ રાખવો. તેથી ઘણી જીવ રક્ષા થઈ શકે છે.
- (૮) પ્રતિક્રિય, પડિલેહણ, દેવવંદન, પ્રભુ પૂજન વિગેરે ક્રિયા કરતાં, ગુણુ ગણુતાં, આહાર વાપરતાં માર્ગે જતાં આવતાં, સ્થાંડિલ માત્રું કરવા જતાં બોલવું નહિ.
- (૯) આયંબિલ કરતી વખતે આહાર સારો યા ખરાબ હોય તેના ઉપર રાગ દ્વેષ કરવો નહિ. વાપરતાં ‘સુર સુર’ ‘ચબ ચબ’ શબ્દ નહિ કરતાં એંઠવાડ પડે નહિ તેવી રીતે ઉપયોગ પૂર્વક જમવું.
- (૧૦) ચૈદ્ર નિયમો હંમેશ ધારવા ઉપયોગ રાખવો.
- (૧૧) પાણી પીધા પછી ખ્યાલો તરતજ લોહી નાંખવો. તેમ નહિ કરવાથી બે ઘડી પછી સંમૂર્છિમ જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે.
- (૧૨) થાળી વાટકા વિગેરે તમામ વાસણો નામ વિનાના તથા વસ્ત્રો ધોયેલા ફાટયા તથા સાંધ્યા વિનાના વાપરવા.
- (૧૩) ભાણા માંડવાના પાટલાઓ ડગતા ન રહે તેનો ખાસ ઉપયોગ રાખવો.
- (૧૪) નવકારવાલી તથા પુસ્તક વિગેરે શુદ્ધ ઉચ્ચે સ્થાનકે મૂકવાનો ઉપયોગ રાખવો. ચરવળે ભરાવી દેવાથી તથા કટાસણા ઉપર જેમ તેમ મૂકી દેવાથી આશાતના થાય છે.
- (૧૫) દરેક ક્રિયા ઉભા ઉભા પ્રમાદ રહિતપણે કરવી.

શ્રી જીનેંદ્ર સ્તુતિ સંગ્રહ.

- અધાલવત્ સફલતા નયન દ્વયસ્ય,
 દેવ ત્વદ્વીય ચરણામ્બુજ વીક્ષણેણ.
 અઘત્રિલોક તિલકં પ્રતિ ભાસતે મે,
 સંસાર વારિધિરયં ચુલુક પ્રમાણું. ૧
- કલેવ ચંદ્રસ્ય કલંક મુકતા, મુક્તાવલિ ચાઙ્ગુ ગુણ પ્રપન્ના,
 જગત્ત્વ સ્યાભિમતંદદાના, જૈનેશ્વરી કલ્પલતેવ મૂર્તિઃ. ૨
- ધન્યૌડહં કૃત પુણ્યૌડહં, નિસ્તીર્ણૌડહં ભવાર્ણવાત,
 અનાદિ ભવ કાન્તારે, દષ્ટો યોનશ્ચુતોમયા. ૩
- અઘ પ્રક્ષાલિતં ગાત્રં, નેત્રે ચવિમલી કૃતે,
 મુક્તૌડહં સર્વ પાપેભ્યો, જીનેંદ્ર તવ દર્શનાત. ૪
- દર્શના તદ્દુરિત ધ્વંસઃ, વંદનાત વાંછિત પ્રદઃ,
 પૂજનાત પૂરકઃશ્રીદઃ, જીનઃ સાક્ષાત સુરદ્રુમઃ. ૫
- ઐંદ્ર શ્રેણિનતા પ્રતાપ ભવનં, ભવ્યાંગી નેત્રામૃતં,
 સિદ્ધાંતોપનિષદ્ વિચાર ચતુરૈઃ, પ્રીત્યા પ્રમાણીકૃતા.
 મૂર્તિઃ સ્ફુર્તિ મતિઃ સદા વિજ્યતે જૈનેશ્વરી વિસ્ફુરન્
 મોહોન્માદ ધન પ્રમાદ મદિરા, મતૈરના લોકિતા. ૧
- નેત્રાનન્દ કરી ભવોદ્ધિતરી, શ્રેયસ્તરો મૈજરી,
 શ્રીમદ્ ધર્મ મહા નરેંદ્રનગરી, વ્યાપદ્ધતા ધૂમરી.
 હર્ષોત્કર્ષ શુભ પ્રભાવ લહરી, રાગ દ્વિષાં જીત્વરિ.
 મૂર્તિઃ શ્રીજીન પુંગવસ્ય ભવતુ, શ્રેયસ્કરી દૈહિનામ્ ૧
- અર્હન્તો ભગવંત ઇંદ્ર મહિતા, સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિ સ્થિતાઃ
 આચાર્યા જીનશાસનોન્નતિકરા, પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ
 શ્રી સિદ્ધાંત સુપાઠકા મુનિવરા, રત્નત્રયા રાધકાઃ

પચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં, કુર્વંતુવો મંગલં. ૧

અશોક વૃક્ષઃ સુરપુષ્પ વૃષ્ટિઃ, દિવ્ય ધ્વનિ શ્વામર માસનંચ,
ભામંડલં હુંદુભિ રાત પત્રં, સત્ પ્રાતિહાર્યાણિ જીનેશ્વરાણાં.

પૂર્ણાનંદ મયં મહોદય મયં, કૈવલ્ય ચિદ્રમયં,
રૂપાતીતમયં સ્વરૂપ રમણુ, સ્વાભાવિકી શ્રીમયં,
જ્ઞાનોદ્યોતમયં કૃપા રસમયં, સ્યાદ્વાદ વિદ્યાલયં,
શ્રી સિદ્ધાચલ તીર્થરાજ મનિશં, વંદેહમાદીશ્વરં ૧

સકલ કરમ વારી, મોક્ષ માર્ગાધિકારી,
ત્રિભુવન ઉપકારી, કેવલ જ્ઞાન ધારી ૧

ભવિજન નિત સેવો, દેવ એ ભકિત ભાવે.
એહીજ જીન ભજંતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે ૨

જીનવર પદ સેવા, સર્વ સંપત્તિ દાર્ઘ
નિશીદીન સુખદાઇ, કલ્પવદ્ધિ સહાર્ઘ. ૩

નમિ વિનમિ લહીજે સર્વ વિદ્યા વડાઇ
રિષભ જીનહ સેવા સાધતા તેહ પાઇ.

તુલ્યં નમ સ્ત્રિ ભુવનાર્તિ હરાયનાથઃ;

તુલ્યં નમઃ ક્ષિતિતલામલ ભૂષણાય;

તુલ્યં નમસ્ત્રિ જગતઃ પરમેશ્વરાય,

તુલ્યં નમો જીન ભવોદધિ શોષણાય. ૧

યૈઃ શાંત રાગરૂચિભિઃ પરમાણુ ભિસ્ત્વં,
નિર્માપિત સ્ત્રિભુવનૈક લલામભૂત

તાવંત એવ જલુ તેડખ્યણુવઃ પૃથિવ્યાં

યત્તે સમાનમપરં નહિ રૂપમસ્તિ. ૧

ધન્યાસ્ત એવ ભુવનાધિપયે ત્રિસંધ્ય,

મારાધયન્તિ વિધિવદ્ વિધિતાન્ય કૃત્યાઃ

લકતોલ્યત્ પુલક પદ્મલ દેહ દેશાઃ

પાદદ્વયં તવ વિભો ભુવિ જન્મ ભાજઃ

૧

દીઠોરે નંદન નાભિ નરિંદનોરે,

દેવનો દેવ દયાળરે,

આજ મહોદય મેં લહ્યો રે

મારા પાપ ગયાં પાયાલરે.

તિહુઅણુ નાયક તું વડોરે લોલ, તુજ સમ અવર ન કોયરે

દાદા દરિશણુ દીજીયેરે લોલ.

૧

લલું થયું મેં પ્રભુ ગુણ ગાયા, રસનાનો રસ લીધો રે

દેવચંદ્ર કહે મારા મનનો, સકલ મનોરથ સીધોરે.

૧

લવોલવ તુમ ચરણની સેવા, હુંતો માગું દેવાધિ દેવા.

હારે સામુ જીઓને સેવક જાણી, એવી ઉદયરતનની વાણી.

૧

દીનોદ્ધાર ધુરંધર સ્વદંપરો નાસ્તે મદન્યઃ કૃપા.

પાત્રં નાત્ર જને જીનેશ્વર તથાપ્યેતાંન યાયે શ્રિયં;

કિંત્વર્હન્નિદમેવ કેવલમહો સદ્બોધિ રત્નં શિવં;

શ્રી રત્નાકર ગંગલૈક નિલયઃ શ્રેયસ્કરં પ્રાર્થયે.

૧

તું અકલંકી રૂપ સરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાયી,

તું શંકર બ્રહ્મા જગદીશ્વર, વીતરાગ તું નિરમાયી.

૧

અનુપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે, સુરનરનારી કે વૃંદા.

નમો નિરંજન ક્ષણીપતિ સેવીત પાસ ગોડીયા સુખકંદા.

૨

કાને કુંડલ શિર છત્ર ખીરાજે ચક્ષુટીકા નિરધારી

અષ્ટ ખીજેરૂં હાથ સોહીએ તુમ વદે સહુ નરનારી,

૩

અગ્નિકાષ્ઠસે સર્પ નિકાદ્યા મંત્ર સુણાવ્યા બહુભારી,

પૂર્વ જનમકા વૈર ખોલાયા, જળ વરસાવ્યા સીરધારી. ૪

જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીયાં આસન કંખ્યા નીરધારી

નાથ નાગણી છત્ર ધરે છે પૂર્વ જનમના ઉપગારી. ૫

રૂપવિન્ય કહે સુણ મેરી લાવણી, એસી શોભા બહુ સારી.

માત પિતા બંધવ સહુ સાથે, સંયમ લીધા નીરધારી. ૬

પ્રશમ રસ નિમગ્ન દ્રષ્ટિ યુગ્મ પ્રસન્ન

વદન કમલમંક કામિનિ સંગ શુન્ય:

કરયુગમપિયત્તે શસ્ત્ર સંબંધ વંધ્ય:

તદસિ જગતિ દેવો વીતરાગ સ્તવમેવ. ૧

સરસ શાંતિ સુધારસ સાગરં,

શુચિતરં ગુણ રત્ન મહાગરં

ભવિક પંકજ બોધ દિવાકરં

પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જીનેશ્વરં. ૧

કિં કર્પૂર મયં સુધા રસમયં, કિંચંદ્ર રોચિર્મયં,

કિં લાવણ્ય મયં મહામણિમયં, કાર્ણવ્ય કેલિ મયમ્,

વિશ્વાનંદમયં મહોદયમયં, શોભામયં ચિન્મયં,

શુકલ ધ્યાનમયં વપુર્જનપતે, ભૂચાદ ભવાલંબનમ્. ૧

નવપદ ચૈત્યવંદનો !!

(૧)

॥ જો ધુરિ સિરિઅરિહંતમૂલદઢપીઠપઠકૃત્યો, સિદ્ધ સૂરિ
ઉવજ્જાય સાહુ ચિહું પાસ ગરિકૃત્યો ॥ દંસણનાણ ચરિત્તતવહિ
પડિસાહ્ય સુન્દર, તત્તજ્જરસરવગ્ગલદ્ધિગુરપયદલ હંબર ॥ દિસિ-
વાલજ્જખખખિખણીપમુહ સુરકુસુમેહિં અલંકિયત્યો, સો સિદ્ધચક્ક
ગુર કપ્પતર અમ્હ મનવંછિય ફલ દિત્યો ॥ ૧ ॥

૨)

॥ ઉપ્પન્નસન્નાણમહોમયાણું, સપ્પાડિહેરાસણુસંઠિયાણું ॥
 સદેસણાણુંદિયસન્નજણાણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણું ॥૧॥
 સિદ્ધાણુમાણુંદરમાલયાણું, નમો નમોડણુંતચઉક્કયાણું ॥ સૂરીણુ દૂરી-
 કયકુગ્ગહાણું, નમો નમો સૂરસમપહાણું ॥ ૨ ॥ સુત્તત્થવિત્થારણુત-
 પ્પરાણું, નમો નમો વાયગકુન્જરાણું ॥ સાહૂણુ સંસાહિઅસંજમાણું,
 નમો નમો સુદ્ધદયાદમાણું ॥ ૩ ॥ જિણુત્તત્તે રૂઠ્ઠલજ્જણુસ્સ,
 નમો નમો નિમ્મલદંસણુસ્સ ॥ અન્નાણુસમોહતમોહરસ્સ, નમો
 નમો નાણુદિવાયરસ્સ ॥ ૪ ॥ આરાહિયાળંડીયસક્કિઅસ્સ, નમો
 નમો સંજયવીરિઅસ્સ ॥ કમ્મદુમ્મોમ્મૂલણુકુન્જરસ્સ, નમો નમો
 તિવ્વતવોલરસ્સ ॥ ૫ ॥ ઇયનવપયસિદ્ધં, લલ્લિવિન્નસમિદ્ધં ॥
 પયડિયસુરવગ્ગં, હીતિરેહાસમગ્ગં ॥ દિસવઘસુરસારં, ખોણિ
 પીઠાવયારં ॥ તિજયવિજયચક્કં, સિદ્ધચક્કં નમામિ ॥૬॥ ઇતિ ॥

(૩)

સકળ મંગળ પરમ કમળા, કેલિ મંજુલ મંદિરં;
 ભવકોટિસંચિત પાપનાશન, નમો નવપદ જયકરં ૧
 અરિહંત સિદ્ધ સૂરીશ વાચક, સાધુદર્શન સુખકુરં;
 વર જ્ઞાનપદ ચારિત્ર તપ એ, નમો નવપદ જયકરં. ૨
 શ્રીપાળ રાજા શરીર સાજા, સેવતાં નવપદ વરં;
 જગમાંહિ ગાજા કીર્તિ ભાજા, નમો નવપદ જયકરં. ૩
 શ્રી સિદ્ધચક્ર પસાય સંકટ, આપદા નાસે સવે;
 વળી વિસ્તરે સુખ મનોવાંછિત, નમો નવપદ જયકરં. ૪
 આંખિલ નવ દિન દેવવંદન, ત્રણુ ટંક નિરંતરં;

બેવાર પડિકમણું પલેવણ, નમો નવપદ જયકરં. ૫
 ત્રણ કાળ ભાવે પૂજ્યે, ભવતારકં તીર્થકરં;
 તિમ ગુણુલું દોય હજાર ગણીએ, નમો નવપદ જયકરં. ૬
 વિધિ સહિત મન વચન કાયા, વશ કરી આરાધીએ;
 તપ વર્ષ સાડાચાર નવપદ, શુદ્ધસાધન સાધીએ. ૭
 ગદ કષ્ટ ચૂરે શર્મ પૂરે, યક્ષ વિમલેશ્વરવરં;
 શ્રી સિદ્ધચક્ર પ્રતાપ જાણી, વિજય વિલસે સુખભરં. ૮

(૪)

॥ શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, સુખ સંપતિ લહીએ ॥ સુર-
 તર સુરરમણી થકી, અધિકજ મહિમા કહીએ ॥ ૧ ॥ અષ્ટ કર્મ
 હાણી કરી, શિવમંદિર રહીએ ॥ વિધિશું નવ પદધ્યાનથી, પાતિક
 સવિ દમીએ ॥ ૨ ॥ સિદ્ધચક્ર જે સેવશે, એકમના નર નાર ॥
 મનવાંછિત ફલ પામશે, તે સવિ ત્રિભુવન મોજાર ॥ ૩ ॥ અંગ
 દેશ અંપાપુરી, તસ કંરો ભૂપાલ ॥ મયણા સાથે તપ તપે, તે
 કુંવર શ્રીપાલ ॥ ૪ ॥ સિદ્ધચક્રના નમન થકી, જસ નાદા
 રોગ ॥ તત્ક્ષણ ત્યાંથી તે લહે, શિવસુખ સંજોગ ॥ ૫ ॥ સાતસે
 કાઠી હોતા, હુવા નિરોગી જેહ ॥ સોવન વાને ઝલહલે, જેહની
 નિરૂપમ દેહ ॥ ૬ ॥ તેણે કારણ તમે ભવિજનો, પ્રહ ઉડી ભકતે
 ॥ આસો માસ ચૈત્ર થકી, આરાધો જુગતે ॥ ૭ ॥ સિદ્ધચક્ર
 ત્રણ કાલના, વંદો વલી દેવ ॥ પડિકમણું કરી ઉભય કાલ, જિન-
 વર મુનિ સેવ ॥ ૮ ॥ નવપદ ધ્યાન હ્રદે ધરો, પ્રતિપાલો ભવિ
 શીલ ॥ નવ પદે આંખિલ તપ તપો, જેમ હોય લીલમ લીલ
 ॥ ૯ ॥ પહેલો પદ અરિહંતનો, નિત્ય કીજે ધ્યાન ॥ બીજો પદ

(૫૨)

શ્રી નવપદ ચૈત્યવંદનો !

વલી સિદ્ધનો, કરીએ ગુણગ્રામ ॥ ૧૦ ॥ આચારજ ત્રીજેપદે,
જપતાં જયજયકાર ॥ ચોથે પદ ઉવજાયનો, ગુણ ગાઉં ઉદાર ॥
૧૧ ॥ સરવ સાધુ વંદુ સહી, અઢીઢીપમાં જેહ ॥ પંચમ પદમાં
તે સહી, ધરજો ધરી સનેહ ॥ છઠ્ઠે પદ દરસણુ નમુ, દરશન
અજવાહું ॥ જ્ઞાન પદ નમું સાતમે, તેમ પાપ પખાહું ॥ ૧૩ ॥
આઠમે પદ રૂટે જપું, ચારિત્ર સુસંગ ॥ નવમે પદ બહુ તપ
તપો, જિમ ફલ લહો અભંગ ॥ ૧૪ ॥ એહી નવપદ ધ્યાનથી,
જપતાં નાઠે કોડ ॥ પંડિત ધીરવિમલતણો, નય વંદે કર જોડ
॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

(૫)

॥ પ્રભુમી શ્રી ગુરૂરાજ આજ, જિનમંદિર કેરો ॥ પુન્ય
ભાણી કરશું સફલ, જિનવચન ભલેરો ॥ દેહરે જાવા મન કરે,
ચોથ તણું ફલ પાવે ॥ જિન બુહારવા ઉઠતાં, છઠ્ઠ પોતે આવે
॥ જઇશું જિનવર ભાણી એ, માર્ગ ચાલંતા ॥ હોવે દ્વાદશ
તાણું પુન્ય, ભક્તિ માલંતા ॥ અધ પંથ જિનવર તણો એ,
પંદરે ઉપવાસ ॥ દીઠો સ્વામી તણો ભુવન, લહીએ એક માસ
॥ જિનવર પાસે આવતાં, છમાસી ફલ સિદ્ધ ॥ આવ્યા જિનવર
બારણે, વર્ષી તપ ફલ લીધ ॥ સો વર્ષ ઉપવાસ પુન્ય, પ્રદક્ષિણા
દેતાં ॥ સહસ્ર વર્ષ ઉપવાસ પુન્ય, જે નજરે જોતાં ॥ ફલ ઘણો
ફૂલની માલ, પ્રભુ કંઠે ઠવતાં ॥ પાર ન આવે ગીત નાદ, કેરાં
ફલ સ્થુણતાં ॥ શિર પૂજી પૂજી કરો એ, સૂર ધૂપ તણો ધૂપ ॥
અક્ષર સાર તે અક્ષય, સુખ દીપ તનુરૂપ ॥ નિર્મલ તન મને
કરીએ, સ્થુણતાં ઈંદ્ર જગીશ ॥ નાટક ભાવના ભાવતાં, પામે
પદવી જગીશ ॥ જિનવરભક્તિ વલી એ, પ્રેમે પ્રકાશી ॥ સુણી

શ્રીગુરૂ વચણુ સાર, પૂર્વ ઋષિ લાખી ॥ અષ્ટ કર્મને ટાલવા,
જિનમંદિર જમશું ॥ ભેટી ચરણુ ભગવંતના, હવે નિર્મલ થઇશું
॥ કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય કહે કર જોડ ॥ સફલ હોજો
મુજ વિનતિ, જિન સેવાનું કોડ ॥ ઇતિ ॥

(૬)

પહેલે પદ અરિહંતના, ગુણ ગાઉં નિત્યે;
બીજે સિદ્ધતણુ ઘણા, સમરો એક ચિત્તે. ૧
આચારજ ત્રીજે પદે, પ્રણમો બિહુ કર જોડી;
નમિયે શ્રીઉવજઝાયને, ચાથે મદ મોડી. ૨
પંચમ પદ સર્વ સાધુનું, નમતાં ન આણો લાજ;
એ પરમેષ્ઠિ પંચને, ધ્યાને અવિચલ રાજ. ૩
દસણુ શંકાદિક રહિત, પદ છઠે ધારો;
સર્વ નાણુપદ સાતમે, ક્ષણુ એક ન વિસારો. ૪
ચારિત્ર ચાપું ચિત્તથી, પદ અષ્ટમ જપિયે;
સકલ ભેદ બિચ દાન-ક્રા, તપ નવમે તપિયે. ૫
એ સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, પૂરે વંછિત કોડ,
સુમતિવિજય કવિરાયનો, રામ કહે કર જોડ. ૬

(૭)

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ,
જય જગગુરૂ દેવાધિદેવ, નયણુ મેં દીઠ. ૧
અચળ અકળ અવિકારસાર, કરૂણા રસસિંધુ,
જગતીજન આધાર એક, નિઃકારણ બંધુ, ૨
ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરાએ, કીમહી કળ્યા ન જાય,
રામપ્રભુ જીન ધ્યાનસે, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

(૮)

- જય જય શ્રી જીનરાજ આજ, મળીયો મુજ સ્વામી,
અવિનાશી અવિકાર સાર, જગ અંતર જામી. ૧
- રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી,
ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવલીલા પામી. ૨
- સિદ્ધ ભુદ્ધ તુજ વંદના, સકલ સિદ્ધી વર ભુદ્ધ,
રમો પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ રીદ્ધ. ૩
- કાળ બહુ થાવર ગ્રહો, ભમીઓ ભવમાંહિ.
વિકલોદ્રિ એળે ગયો, થિરતા નહિ ક્યાંહિ ૪
- તિરિ પથેદ્રિય દેવમાં, વળી કરમે હુ આવ્યો,
કરી કૃકર્મ નરકે ગયો, દરિશન નવિ પાયો. ૫
- એમ અનંત કાળે કરીએ, પામ્યો નર અવતાર,
હવે જગ તારક તુંહી મળ્યો. ભવજળ પાર ઉતાર. ૬

(૯)

- તુજ મૂરતિને નિરખવા, મુજ નયણાં તલસે.
તુમ ગુણ ગણને બોલવા, રસના મુજ હરખે. ૧
- કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગ પદ ફરસે,
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરસે. ૨
- એમ બાણીને સાહિબાએ, નેક નજર મોહી જોય.
જ્ઞાન વિમલ પ્રભુ સુનજરથી, તેશું નવિ હોય. ૩

સ્તવનો,

(૧)

સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે, નર ભવ લાહો લીજે જી,

વિધિપૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવ ભવ પાતક છીજે.

ભવિજન ભજીયેજી.

અવર અનાદિની ચાલ. નિત્ય નિત્ય તજીએ જી.

૧

દેવના દેવ દયાકર ઠાકર, ચાકર સુંરનર ઇંદાજી.

ત્રિગટે ત્રિભુવન નાયક બેઠા. પ્રણમો શ્રી જિનચંદા. ભવિજન. ૨

અજ અવિનાશી અકળ અજરામર, કેવળ દંસણ નાણીજી;

અવ્યાબાધ અનંતુ વિરજ, સિદ્ધ પ્રણમો ગુણ બાણી. ભવિજન. ૩

વિદ્યા સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ, મંત્રરાજ યોગ પીઠજી;

સુમેરૂ પીઠ એ પંચ પ્રસ્થાને, નમો આચારજ હીઠ. ભવિજન. ૪

અંગ ઉપાંગ નંદી અનુયોગ. છ છેદ ને મૂળ ચારજી,

દશ પયત્રા એમ પણચાલીસ. પાઠક તેહના ધાર. ભવિજન. ૫

વેદ ત્રણ ને હાસ્યાદિક ષટ, મિથ્યાત્વ ચાર કષાયજી;

ચૌદ અભ્યંતર નવવિધ બાહ્યની. અંધિ તજે મુનિરાય. ભવિજન ૬

ઉપશમ ક્ષય ઉપશમને ક્ષાયક, દર્શન ત્રણ પ્રકારજી;

શ્રદ્ધા પરિણુતિ આતમ કેરી, નમીએ વારંવાર ભવિજન. ૭

અઠાવીશ ચૌદ ને ષડ દુગ એક, મત્યાદિકના બણજી;

એમ એકાવન ભેદે પ્રણમો, સાતમે પદ વર નાણ. ભવિજન ૮

નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદે, ચારિત્ર છે વ્યવહારજી;

નિજગુણ સ્થિરતા ચરણ તે પ્રણમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકાર. ભવિં ૯

બાહ્ય અભ્યંતર તપ તે સંવર. સમતા નિર્જરા હેતુજી;

તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવ સાયરમાં સેતુ. ભવિજન. ૧૦
 એ નવપદમાં પણ છે ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચારણ;
 દેવ ગુરૂ ને ધર્મ છે એહમાં, દો તીન ચાર પ્રકાર. ભવિજન ૧૧
 મારગ દેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતેણ;
 સહાયપણું ધરતાં સાધુજી, પ્રણમો એહ જ હે તે. ભવિજન. ૧૨
 વિમળેશ્વર સાનિધ્ય કરે તેહને, ઉત્તમ જંહુ આરાધેણ;
 પદ્મવિજય કહે તે ભવિ પ્રાણી, નિજ આતમહિત સાધે. ભવિજન ૧૩

(૨)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, જીમ પામો હો ભવિ કોડિ કટ્યાણ કે;
 શ્રી શ્રીપાલ તણી પરે. સુખ પામો હો લહી નિર્મળ નાણ કે.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીયે. ૧

નવપદ ધ્યાન ધરો સદા, ચોખે ચિત્તે હો આણી બહુ ભાવ કે;
 વિધિ આરાધન સાચવો, જીમ જગમાં હો હોય જશનો જમાવ કે.

શ્રી સિ. ૨

કેસર ચંદન કુસુમશું. પૂજીને હો ઉવેળી ધૂપ કે;
 કુંદરૂ અગર ને અરગળ. તપદિનતાં હો કીજે ધૃતદીપ કે શ્રીસિ.૩
 આસો ચૈત્ર શુકલ પક્ષે, નવ દિવસે હો તપ કીજે એહ કે.

સહજ સોભાગી સુસંપદા, સોવન સમ હો ઝળકે તસ દેહ કે. શ્રીસિ.૪
 જાવજીવ શકતે કરો. જિમ પામો હો નિત્ય નવલા ભોગ કે;
 ચાર વરસ સાડા તથા, જિનશાસન હો એ મોટો યોગ કે. શ્રીસિ.૫
 વિમળ દેવ સાંનિધ્ય કરે, ચક્રેશ્વરી હો કરે તાસ સહાય કે;

શ્રી જિનશાસન સોહીએ, એહ કરતાં હો અવિચળ સુખ થાય કે.

શ્રી. સિ. ૬

મંત્ર તંત્ર મણિ ઓષધિ. વશ કરવા હો શિવરમણી કાજ કે;

ત્રિભુવન તિલક સમોવડી, હોય તે નર હો કહે નય કવિરાજ કે.
શ્રી સિ. ૭

(૩)

અહો ભવિષ્યાણી રે સેવો, સિદ્ધચક્ર ધ્યાનસમો નહિં. મેવો. અહો.
જે કોઈ સિદ્ધચક્રને આરાધે, તેહનો જગમાંહિ જશવાધે. અહો. ૧
પહેલે પદે રે અરિહંત, બીજે સિદ્ધ બુદ્ધ ધ્યાન મહંત,
ત્રીજે પદે રે સૂરિશ, ચોથે ઉવજ્જાય ને પાંચમે મુનીશ. અહો. ૨
છઠે દરિસણુ રે કીજે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવસુખ લીજે;
આઠમે આરિત્ર પાલો, નવમે તપથી મુક્તિ લાલો. અહો. ૩
આયંબિલ આલી રે કીજે, નોકારવાલી વીશ ગણીજે;
ત્રણે ટંકના રે દેવો, પડિલેહણુ પડિજ્ઞમાણું સેવો, અહો. ૪
ગુરુમુખ કિરિયા રે કીજે, દેવગુરુ ભક્તિ ચિત્તમાં ધરીજે;
એમ કહે રામનો રે શિશો, આલી ઉજવીએ જગીશો અહો. ૫

(૪)

અવસર પામીને રે, કીજે નવ આંબિલની ઓળી;
ઓળી કરતાં આપદ જાયે, રૂઢિ સિદ્ધિ લહીએ બહુલી. અવસર. ૧
આસો ને ચૈત્રે આદરશું, સાતમથી સંભાળી રે;
આગસ મેલી આંબિલ કરશે, તસ ઘર નિત્ય દિવાળી. અવસર. ૨
પૂનમને દિન પૂરી થાતે, પ્રેમેશું પખાલીરે;
સિદ્ધચક્રને શુદ્ધ આરાધી, જાપ જપે જપમાલી અવસર. ૩
દેહરે જઈને દેવ બુહારો, આદિશ્વર અરિહંતરે;
ચોવીશે ચાહીને પૂજે, ભાવેશું ભગવંત. અવસર. ૪
એ ટંકે પડિજ્ઞમાણું બોદયું, દેવવંદન ત્રણ કાલરે;
શ્રી શ્રીપાલ તણી પરે સમજી, ચિત્તમાં રાખો ચાલ. અવસર ૫
સમક્ષિત પામી અંતરજામી, આરાધો એકાંતરે;

સ્યાદ્દાદ પંથે સંચરતા, આવે ભવનો અંત. અવસર. ૬
 સત્તર ચોરાણું શુદ્ધિ ચૈત્રીએ, ખારશે બનાવીરે;
 સિદ્ધચક્ર ગાતાં સુખ સંપત્તિ, ચાલીને ઘેર આવી. અવસર. ૭
 ઉદયરત્ન વાચક ઉપદેશે, જે નર નારી ચાલે રે;
 ભવની ભાવઠ તે ભાંજીને, મુક્તિપુરીમાં મહાલે. અવસર ૮

(૫)

સિદ્ધચક્રને ભજીએ રે, કે ભવિયણુ ભાવ ધરી;
 મદ માનને તજીએ રે, કે કુમતિ દૂર કરી;
 પહેલે પદે રાજેરે, કે અરિહંત શ્વેતતનુ.
 ખીજે પદે છાજે રે, કે સિદ્ધ પ્રગટ ભણું સિદ્ધ. ૧
 ત્રીજે પદે પીળારે. કે આચાર્ય કહીએ.
 ચોથે પદે પાઠક રે, કે નીલ વર્ણ લહાએ. સિદ્ધ. ૨
 પાંચમે પદે સાધુરે, કે તપ સંયમ શૂરા,
 શ્યામ વર્ણે સોહરે, કે દર્શન ગુણ પૂરા. સિદ્ધ. ૩
 દર્શન જ્ઞાન આરિત્ર રે. કે તપ સંયમ શુદ્ધ વરો.
 ભવિયણુ ચિત્ત આણી રે, કે હૃદયમાં ધ્યાન ધરો. સિદ્ધ. ૪
 સિદ્ધચક્રને ધ્યાને રે, કે સંકટ સર્વ ટળે.
 કહે ગૌતમ વાળી રે, કે અમૃત પદ પાવે, સિદ્ધ. ૫

(૬)

જ્ઞાનપદ ભજીએ રે જગત્ સુહંકરું, પાંચ એકાવન્ત લેહે રે
 ॥ સમ્યગ્જ્ઞાન જે જિનવરે ભાગિયું, જડતા જનની ઉચ્છેદે રે ॥
 જ્ઞાન૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ભક્ષાભક્ષ વિવેચન પરગડો,
 ખીર નીર જેમ હસો રે ॥ ભાગ અનંતમો રે અક્ષરનો સદા,
 અપ્રતિપાતિ પ્રકાશ્યો રે ॥ જ્ઞાન૦ ॥ ૨ ॥ મનથી ન જાણે રે

કુંભકરણુવિધિ, તેહથી કુંભ કેમ થાશે રે ॥ જ્ઞાન દયાથી રે
 પ્રથમ છે નિયમા, સદસદલાવ વિકાશે રે ॥ જ્ઞાન૦ ॥ ૩ ॥
 કંચનનાણું રે લોચનવંત લહે, અંધો અંધ પુલાય રે ॥ એકાંત
 વાદી રે તત્ત્વ પામે નહીં, સ્યાદ્રાદ રસ સમુદાય રે ॥ જ્ઞાન૦ ॥
 ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન ભરયા ભરતાદિક ભવ તરયા, જ્ઞાન સકળ ગુણ
 મૂળ રે ॥ જ્ઞાની જ્ઞાન તણી પરણતિ થકી, પામે ભવજળ કૂળ
 રે ॥ જ્ઞાન૦ ॥ ૫ ॥ અદ્વાયગમ જઈ ઉચ્ચવિહાર કરે. વિચરે
 ઉદ્યમવંત રે ॥ ઉપદેશમાળામાં કિરિયા તેહની, કાય કલેશ તસ
 હુંત રે ॥ જ્ઞાન૦ ॥ ૬ ॥ જયંત ભૂપો રે જ્ઞાન આરાધતો,
 તીર્થકરપદ પામે રે ॥ રવિ શશિ મેહપરે જ્ઞાન અનંતગુણી,
 સૌભાગ્યલક્ષ્મી હિત કામે રે ॥ જ્ઞાનપદ ॥ ૭ ॥

(૭)

શ્રી દર્શનપદ પામે પ્રાણી, દર્શનમોહની દૂર રે ॥ કેવલી
 દીકું તે મીકું માને, શ્રદ્ધા સકલ ગુણ ભૂર રે ॥ પ્રભુજી સુખકર
 સમકિત દીજે ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ વિઘટે મિથ્યા
 પુદ્ગલ આતમથી, તેહજ સમકિત વસ્ત રે ॥ જિનપ્રતિમા દર્શન
 તસ હોવે, પામીને સમકિત દસ્ત રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ દોવિધ
 દર્શન શાસ્ત્રે ભાખ્યું, દ્રવ્ય ભાવ અનુસાર રે ॥ જે નિજ નયણે
 ધર્મને જોવે, તે દ્રવ્ય દર્શન ધાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ જિનવંદન
 પૂજન નમનાદિક, ધર્મબીજ નિરધાર રે ॥ યોગદૃષ્ટિ સમુચ્ચય
 માહે, એહ કહ્યો અધિકાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ યદ્યપિ અબલ
 અછે તોહી પણ, આયતિ હિત કર સોચ રે ॥ સિજજંભવપરે
 એહથી પામે, ભાવદર્શન પણ કોચ રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ સમકિત

સકળ ધર્મનો આશ્રય, એહનાં ખટ ઉપમાન રે ॥ ચારિત્ર નાણુ
 નહિ વિણુ સમકિત, ઉત્તરાધ્યયન વખાણુ રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૬ ॥
 દર્શન વિણુ કિરિયા નવિ લેખે, બિંદુ યથા વિણુ અંક રે ॥
 દશમાંહે નવ અંક અલેદ છે, તેમ કુસંગે નિકલંક રે ॥ પ્ર૦ ॥
 ૭ ॥ અંતર્મુદૂર્ત પણુ જી જીવે, પામ્યું દર્શન સાર રે ॥ અર્ધા
 પુફ્ફલ પરિચટમાંહે, નિશ્ચય તસ સંસાર રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૮ ॥ ગત
 સમકિત પૂરવ બદ્ધાયુષ, દો વિનુ સમકિતવંત રે ॥ વિણુ વૈમા-
 નિક આયુ ન બાંધે, વિશેષાવશ્યક કહંત રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૯ ॥
 લેદ અનેક છે દર્શન કેરા, સડસકું લેદ ઉદાર રે ॥ સેવતો હરિ
 વિક્રમ જિન થાયે, સૌભાગ્યલક્ષ્મી વિસ્તાર રે ॥ પ્રભુજી ॥ ૧૦ ॥

॥ અથ દશમ વિનયપદપૂજા પ્રારંભ ॥

દોહા

શૌચમૂલથી મહા ગુણી, સર્વ ધર્મનો સાર ॥

ગુણુ અનંતનો કંદ એ, નમો નમો વિનયાચાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ દશમી ॥

(માળા કિહાં છે રે.-એ દેશી.)

વિનયપદ દશમું પ્રકાશ્યું, પંચ લેદ સામાન્યે રે ॥ દશવિહ
 તેર પ્રકારે જાણો, બાવનલેદ વિધાને રે ॥ વિનયપદ સેવો રે ॥
 અરિહંતા જિહાં મુખ્ય ॥ વિનય, ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ છાસકું-
 લેદ સિદ્ધાંતે ગાયા, સઘળા ગુણુનો આધાર રે ॥ શમદમાદિક
 ગુણુ સવિ સાચા, રાચ્યા જે વિનય વિચાર રે ॥ વિનય ૦ ॥ ૨ ॥
 અરિહાદિકનો ભાવ પ્રશસ્તે, વિધિયે વિનય કરંતો રે ॥ આહારી

પણ ઉપવાસતાણું ફળ, નિરંતર અનુસરંતો રે ॥ વિનયં ॥ ૩ ॥
 હોયહજાર ને બોલ ચિહ્નત્તર, દેવવંદન વિધિધારો રે ॥ આરશે
 બાણું બોલ વિચારી, ગુરૂવંદન અવધારો રે ॥ વિનયં ॥ ૪ ॥
 ગુરૂ વિનયે રતનત્રય પામે, સંવર તપ નિજ્જરણા રે ॥ કર્મક્ષયે
 કેવલ ગુણ તેહથી, મોક્ષ અનંત સુખવરણા રે ॥ વિનયં ॥ ૫ ॥
 પાંચ વંદનમાં ભાવવંદન તે, ઉપયોગે શુભ લહિયે રે ॥ અરિહા-
 દિકનો વિનય ભાવતો, ચેતન તદ્રૂપ કહિયે રે ॥ વિનયં ॥ ૬ ॥
 દ્રવ્ય ભાવ દોય નય વિશુદ્ધો, ધન્નો એ પદ સેવંતો રે ॥ શ્રદ્ધા
 ભાસન તત્ત્વરમણ લહિ, સૌભાગ્યલક્ષ્મી દીપંતોરે ॥ વિનયં ॥ ૭ ॥

(૮)

ચારિત્રપદ શુભ ચિત્ત વશ્યું. જંહ સઘળા હો નયનો ઉદ્ધાર
 ॥ આઠ કરમ ચય રિક્ત કરે, નિરૂત્તે હો ચારિત્ર ઉદ્ધાર ॥ આં
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ચારિત્રમોહ અભાવથી, દેશ સંયમ હો
 સર્વ સંયમ થાય ॥ આઠ કષાય મિટાવીને, દેશવિરતિ હો મન-
 માંહિ ઠહરાય ॥ આં ॥ ૨ ॥ બાર કષાય મનથી મટે, સર્વ
 વિરતિ હો પ્રગટે ગુણરાશી ॥ દેશથી સર્વ સંયમ વિષે, અનંત-
 ગુણી હો વિશુદ્ધિ સમાસ ॥ આં ॥ ૩ ॥ સંયમગુણઠાણુ ફરશ્યા
 વિના, તત્ત્વરમણતા હો કેમ નામ કહેવાય ॥ ગજપાખર ખર
 નવિ વહે, એહની ગુરૂતા હો આતમમાં સમાય ॥ આં ॥ ૪ ॥
 વર્ષ સંયમના પર્યાયમાં, અનુત્તરનાં હો સુખ અતિક્રમ હોય ॥
 શુકલ શુકલ પરિણામથી, સંયમથી હો ક્ષણમાં સિદ્ધિ જોય ॥
 આં ॥ ૫ ॥ સર્વ સંવર ચારિત્ર લહી, પામે અરિહા હો સહિ
 મુક્તિનું રાજ ॥ અનંતર કારણ ચરણ છે, શિવપદનું હો નિશ્ચય

મુનિરાજ ॥ ચા૦ ॥ ૬ ॥ સત્તર લેદ સંયમતાણા, ચરણસિત્તરી
હો કહી આગમમાંહિ ॥ વરુણદેવ જિનવર થયો, વિજયલક્ષ્મી
હો પ્રગટે ઉત્સાહિ ॥ ચારિત્રપદ૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ ચારિત્રપદપૂજા એકાદશી ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ દ્વાદશ વ્રહ્મચર્યપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

જિનપ્રતિમા જિનમંદિરા, કંચનનાં કરે જોહ ॥

બ્રહ્મવ્રતથી બહુ ફળ લહે, નમો નમો શિયલ સુદેહ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ બારમી ॥

(કચું જણ્યું કચું બની આવહી.—એ દશી.)

બ્રહ્મચર્યપદ પૂજ્યે, વ્રતમાં મુકુટસમાન હો વિનીત ॥
શીયળ સુરતરૂ રાખવા, કહી નવ વાડ ભગવાન હો વિનીત ॥
નમો નમો બંભવયધારિણું ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કૃતકારિત
અનુમતિ તજે, દીવ્ય ઔદારિક કામ હો વિનીત ॥ ત્રિકરણયોગે
એ પરિહરે, લેદ અઢાર ગુણધામ હો વિનીત ॥ નમો ॥ ૨ ॥
દશ અવસ્થા કામની, ત્રેવીશ વિષય હરંત હો વિનીત ॥ અઢાર-
સહસ્સ શીલાંગરથે, બેઠા મુનિ વિચરંત હો વિનીત ॥ નમો ॥
૩ ॥ દ્રવ્યથી ચાર દારા તજે, ભાવે પરપરિણુતિ ત્યાગ હો વિનીત
॥ દશ સમાહિ ઠાણુ સેવતાં, ત્રીશ અબંભનાં મયાગ હો વિનીત
॥ નમો ॥ ૪ ॥ દીયે દાન સોવન કોડીનું, કંચનચૈત્ય કરાય
હો વિનીત ॥ તેહથી બ્રહ્મવ્રત ધારતાં, અગણિત પુણ્ય સમુદાય
હો વિનીત ॥ ન૦ ॥ ૫ ॥ ચોરાશી સહસ મુનિદાનનું, ગૃહસ્થ
ભક્તિ ફળ જોય હો વિનીત ॥ ક્રિયાગુણઠાણે મુનિ વડા, ભાવ-

તુલ્ય નહિ કોય હો વિનીત ॥ નમો ॥ ૬ ॥ દશમે અંગે
વખાણિયો, ચંદ્રવર્મા નરિંદ હો વિનીત ॥ તેમ આરાધી પ્રભુતા
વર્યો, સૌભાગ્યલક્ષ્મી સૂરિંદ હો વિનીત ॥ નમો ॥ ૭ ॥

(૯)

તપપદને પૂજી હો પ્રાણી. તપપદને પૂજી ॥ એ આં-
કણી ॥ સર્વ મંગળમાં પહેલું મંગળ, કર્મ નિકાચિત ટાળે ॥
ક્ષમાસહિત જે આહાર નિરીહતા, આતમઋદ્ધિ નિહાળે હો પ્રાણી
॥ તપ ॥ ૧ ॥ તે ભવ મુક્તિ બાણે જિનવર, ત્રણ ચઉ જ્ઞાને
નિયમા ॥ તોયે તપ આચરણ ન મૂકે, અનંતગુણે તપ મહિમા
હો પ્રાણી ॥ તપ ॥ ૨ ॥ પીઠ અને મહાપીઠ મુનિશ્વર. પૂર્વભવ
મહિ જિનનો ॥ સાધવી લખમણા તપ નવિ ફળિયો, દંભ ગયો
નહિ મનનો હો પ્રાણી ॥ તપ ॥ ૩ ॥ અગ્યાર લાખ ને એંશી
હજાર, પાંચસેં પાંચ દીન ઉણા ॥ નંદનઋષિયે માસખમણ કરી,
ક્રીધાં કામ સંપુત્રાં હો પ્રાણી ॥ તપ ॥ ૪ ॥ તપ તપિયા ગુણરત્ન
સંવત્સર, ખંધક ક્ષમાના દરિયા ॥ ચૌદહજાર સાધુમાં અધિકા.
ધન્નો તપગુણ ભરિયા હો પ્રાણી ॥ તપ ॥ ૫ ॥ ષડ ભેદ બા-
હુરતપના પ્રકાશ્યા, અંતર તપ ષટ્ ભેદ ॥ બાર ભેદે તપ તપતાં
નિર્મળ, સફળે અનેક ઉમેદ હો પ્રાણી ॥ તપ ॥ ૬ ॥ કનકકેતુ
એહ પદને આરાધી, સાધી આતમ કાજ ॥ તીર્થંકરપદ અનુભવ
ઉત્તમ, સૌભાગ્યલક્ષ્મી મહારાજ હો પ્રાણી ॥ તપ ॥ ૭ ॥

થોયો.

(૧)

વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર, ગૌતમ ગુણના દરિયાળ;
 એક દિન આણા વીરની લઈને, રાજગ્રહી સંચરીયાળ;
 શ્રેણિક રાજા વંદન આવ્યા, ઉલટ મનમાં આણીળ.
 પર્ષદા આગલ બાર બિરાજે, હવે સુણો ભવી પ્રાણીળ,
 માનવ ભવ તુમે પુન્યે પામ્યા, શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધોળ.
 અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ ઉવજાયા, સાધુ દેખી ગુણ વાધોળ;
 દરિસણ નાણ ચારિત્ર તપ કીજે, નવપદ ધ્યાન ધરીજેળ.
 ધુર આસોથી કરવા આંબિલ. સુખ સંપદા પામીજેળ.
 શ્રેણિકરાય ગૌતમને પૂછે, સ્વામી ! એ તપ કેણે કીધોળ.
 નવ આંબિલ તપ વિધિશું કરતાં, વાંછિત સુખ કોણે લીધોળ
 મધુરી ધ્વની બોલ્યા શ્રીગૌતમ, સાંભળો શ્રેણિકરાય વચણાળ
 રોગ ગયો ને સંપદા પામ્યા, શ્રી શ્રીપાળ ને મયણાળ.
 રૂમઝૂમ કરતી પાયે નેઉર, હીસે દેવી રૂપાલીળ,
 નામ ચક્રકેસરીને સિદ્ધાઈ, આદિ જિનવર રખવાલીળ;
 વિઘ્ન કોડ હરે સહુ સંઘનાં, જે સેવે એના પાયળ,
 ભાણવિજય કવિ સેવક નય કહે, સંનિધ કરજો માયળ.

(૨)

જિનશાસન વાંછિત, પૂરણ દેવ રસાલ,
 ભાવે ભવિ ભણીયે, સિદ્ધચક્ર ગુણમાલ;
 તિહું કાલે એહની, પૂજા કરે ઉજમાલ,

તે અજર અમર પદ. સુખ પામે સુવિશાલ.	૧
અરિહંત સિદ્ધ વંદો, આચારજ ઉવજાયા.	
મુનિ દરિસણુ નાણુ, ચરણુ તપ એ સમુદાય;	
એ નવપદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય,	
એ ધ્યાને લવિનાં, લવંકાટિ દુઃખ ભાય.	૨
આસો ચૈતરમાં, શુદ્ધિ સાતમથી સાર,	
પૂનમ લગે કીર્ત્ત, નવ આંખિલ નિરધાર;	
દોય સહસ્ર ગણણુ. પદ સમ સાડાચાર.	
એકાશી આંખિલ. તપ આગમચાનુંસાર.	૩
સિદ્ધચક્રનો સેવક, શ્રી વિમલેશ્વર દેવ,	
શ્રીપાલતણી પરે, સુખ પૂરે સ્વયમેવ;	
દુઃખ દોહડા નાવે. જે કરે એહની સેવ,	
શ્રી સુમતિ સુગુડનો. રામ કંઠ નિત્યમેવ.	૪

(૩)

અરિહંત નમો વલી સિદ્ધ નમો,	
આચારજ વાચક આહુ નમો;	
દર્શન જ્ઞાન આરિત્ર નમો.	
તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો.	૧
અરિહંત અનંત થયા થાશે,	
વલીભાવ નિશ્ચેપે ગુણુ ગાશે;	
પરિક્ષમણાં દેવવંદન વિધિશું.	
આંખિલ તપ ગણણું ગણો વિધિશું,	૨
છહરી પાળી જે તપ કરશે,	
શ્રીપાળતણી પરે લવ તરશે;	

સિદ્ધચક્રને કૃણુ આવે તોલે,
 એહવા જિન આગમ ગુણુ બોલે, ૩
 સાડાચાર વરસે તપ પૂરે.
 એ કર્મ વિદારણુ તપ શૂરે;
 સિદ્ધચક્રને મનમંદિર થાપે,
 નથ વિમલેસર વર આપે. ૪

(૪)

પ્રહ ઉઠી વંદુ, સિદ્ધચક્ર સદાય,
 જપીએ નવપદનો, જાપ સદા સુખદાય,
 વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઈ ઉજમાલ,
 તે સવિ સુખ પામે, જિસ મયણા શ્રીપાળ ૧
 માલવપતિ પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવંત.
 તસ કર્મ સંયોગે, કોઠી મળિયો કંત,
 ગુરવયણે તેણે, આરાધ્યું તપ એહ,
 સુખ સંપદ વરિયાં. તરિયા લવજલ તેહ. ૨
 આંબિલ ને ઉપવાસ, છઠ્ઠ વલી અકુમ,
 દશ અઠ્ઠાઈ પંદર, માસ છ માત્રી વિશેષ;
 ઇત્યાદિક તપ બહુ, સહુમાંહિ શિરદાર.
 જે ભવિયણુ કરશે, તે તરશે સંસાર. ૩
 તપ સંનિધ્ય કરશે, શ્રી વિમલેશ્વર ચક્ષ.
 સહુ સંઘનાં સંકટ, ચૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ;
 પુંડરીક ગણધાર, કનકવિજય બુધ શિખ્ય.
 બુધ દર્શન વિજય કહે, પહોંચે સકલ જગીશ. ૪

(૫)

અંગ દેશ અંપાપુરી વાસી; મયણા ને શ્રીપાળ સુખાશી,
 સમકિતશું મન વાસી, આદિ જિનેશ્વરની ઉદ્ધાસી;
 ભાવે પૂજા કીધી મન આશી, ભાવ ધરી વિશ્વાસી,
 ગલિત કોઠ ગયો તેણે નાશી, સુવિધિશું સિદ્ધચક્ર ઉપાસી;
 થયા સ્વર્ગના વાસી, આસો ચૈત્ર તણી પૂર્ણમાસી,
 પ્રેમે પૂજે ભક્તિ વિકાસી, આદિ પુરૂષ અવિનાશી. ૧
 કેસર અંદન મૃગમદ ઘોળી, હરખેશું ભરી હેમકચોળી,
 શુદ્ધ જળે અંધોળી, નવ આંખિલની કીજે ઓળી;
 આસો શુદ્ધ સાતમથી ખોલી, પૂજે શ્રી જિન ટોળી,
 ચઉગતિમાંહે આપદા ઓળી, દુર્ગતિનાં દુખ દૂરે ઢોળી;
 કર્મ નિકાચિત રોળી, કર્મ કષાય તણા મદ રોળી.
 જેમ શિવ રમાણી ભમર ભોળી, પામ્યા સુખની ઓળી. ૨
 આસો શુદ્ધ સાતમશું વિચારી, ચૈત્રી પણ ચિત્તશું નિરધારી,
 નવ આંખિલની સારી, ઓળી કીજે આળસ વારી;
 પ્રતિક્રમણ બે કીજે ધારી, સિદ્ધચક્ર પૂજે સુખકારી,
 શ્રીજિનભાષિત પરઉપકારી, નવદિન બપો નરનારી;
 જેમ લહીએ મોક્ષની ખારી, નવપદ મહિમા અતિ મનોહારી,
 જિન આગમ ભાષે ચમત્કારી, બદલે તેહની બલિહારી. ૩
 શ્યામ ભમર સમ વીણા કાળી, અતિ સોહે સુંદર સુકુમાળી,
 બાણે રાજમરાળી, જલહલ ચક્ર ધરે રૂપાળી;
 શ્રી જિનશાસનની રખવાળી, ચક્રેશ્વરી મેં ભાળી.
 જે એ ઓળી કરે ઉજમાળી, તેનાં વિદ્ય હરે સૌ ખાળી;
 સેવક જન સંભાળી, ઉદયરત્ન કહે આસનવાળી,
 જે જિન નામ જપે જપ માળી, તે ધર નિત્ય દીવાળી. ૪

(૬)

॥ શ્રી ચિદ્વચક સેવો સુવિચાર, આણી હૈડે હરખ અપાર,
 જિમ લાંલો સુખ શ્રીકાર ॥ મન શુદ્ધે ઓલી તપ કીજે, અહોનિશ
 નવ પદ ધ્યાન ધરીજે, જિનવર પૂજા કીજે ॥ પરિક્ષમણું દોય
 ટંકનાં કીજે, આઠે શુધએ દેવ વાંદીજે, ભૂમિ સંથારો કીજે ॥
 મૃપા તણો કીજે પરિહાર, અંગે શીયલ ધરીજે સાર, દીજે દાન
 અપાર ॥ ૧ ॥ અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય નમીજે, વાચક સર્વે
 સાધુ વાંદીજે, દંસણ નાણ સુખીજે ॥ ચારિત્ર તપનું ધ્યાન ધરીજે,
 અહોનિશ નવ પદ ગણણું ગણીજે, નવ આંખિલ પણ કીજે ॥
 નિશ્ચલ રાખી મન હો નિશ્ચે, જપીએ પદ એક એક ઇશ, નો
 કારવાલી વીશ ॥ છેલ્લે આંખિલ મોટા તપ કીજે, સત્તરલેદી
 જિનપૂજા રચીજે, માનવભવ લાંલો લીજે ॥૨॥ સાતસેં કૃપીયાના
 રોગ. નાકા યંત્ર નમાણુ સંજોગ, દૂર હુઆ કર્મના ભોગ ॥ અ
 ઠારે કુષ્ઠ દરે જાયે, દુઃખ દોહર્ગ દૂર પલાયે, મનવંછિત સુખ
 થાયે ॥ નિરધનીયાને દે બહુ ધન, અપુત્રીયાને દે પુત્રરતનઃ જે
 સેવે શુદ્ધ મન ॥ નવકાર સમો નહીં કોઈ મંત્ર, સિદ્ધચક સમો
 નહીં કોઈ જંત્ર, સેવો ભવિ હરખંત ॥૩॥ જિમ સેવ્યા મયણા
 શ્રીપાલ, ઉંખર રોગ ગયો સુખ રસાલ, પામ્યા મંગલમાલ ॥ શ્રી
 પાલ તાણી પેરે જે આરાધે, દિન દિન દોલત તસ વર વાધે, અતિ
 શિવસુખ સાધે ॥ વિમલેશ્વર યક્ષ સેવા સારે, આપદા કષ્ટને દૂર
 નિવારે, દોલત લક્ષ્મી વધારે ॥ મેઘવિજય કવિયણુના શિષ્ય,
 આણી હૈડે ભાવ જગદીશ, વિનય વંદે નિશદિશ ૪

(૭)

વિપુલકુશલમાલા કેલિગેહં વિશાલા, સમવિભવનિધાનં શુ
 દ્ધમંત્રપ્રધાનં ॥ સુરનરપતિસેવ્યં દિવ્યમાહાત્મ્યભવ્યં; નિહતહરિત

ચક્રં, સંસ્તુવે સિદ્ધચક્રમ્ ॥૧॥ દમિતકરણવાહ—ભાવતો યઃ કૃતાહં,
કૃતિનિકૃતિવિનાશં પૂરિતાંગિવ્રજશમ્ ॥ નમિતજ્જિનસમાજં સિદ્ધ-
ચક્રાદિબીજં, ભજતિ સ ગુણરાજઃ સોડનિશં સૌખ્યરાજઃ ॥ ૨ ॥
વિવિધસુકૃતશાખો ભંગપત્રૌઘશાલી, નયકુસુમમનોરઃ પ્રૌઢસંપત્-
લાઢયં ॥ હરતુ વિનુવતાંશ્રી—સિદ્ધચક્રં જનાનાં, તરૂરિવ ભવતાપા
નાગમઃશ્રીજિનાનામ્ ॥૩॥ જિનપતિ પદસેવાં સાવધાના ધુનાના,
હરિતરિપુકદંબં—કાંત(ત) કાંતિં દધાના ॥ દદતુ તપસિ પુસાં સિદ્ધ-
ચક્રસ્ય નવ્ય-પ્રમદમિહ, રતાનાં, રોહિણીમુખ્યદેવ્યઃ ॥૪॥

(૮)

જં ભક્તિબુક્તાજિણુસિદ્ધસૂરિઉવજ્જાયસાદૃણ કમે નમતિ ।
સુદંસણુન્નાણુ તવો ચરિત્તં, પુઅંતુ પાવેહ સુહં અણુતં ॥ ૧ ॥
નામાઘલેએણુ જિણિંદવ્યંદા, નિચ્ચં નયા જેસિ સુરિદ્ધિવિદા. ’ તે
સિદ્ધચક્કસસ તવે રચાણું, કુણુતુ ભવ્વાણુ પસત્થનાણુ ॥ ૨ ॥જે
અત્થએ વીરજિણેણુ પુવ્વિં, પચ્છા ગણિંદેહિ સુભાસિએ અ ।
એયસ્સ આરાહણુતપ્પરાણું, એ આગમે સિદ્ધિસુહં કુણેઉ ॥ ૩ ॥
સવ્વત્થ સવ્વે વિમલપ્પહાઈ, દેવા તદા સાસણુદેવયાએ । જે
સિદ્ધચક્કંમિ સયાવિ ભત્તા, પૂરિંતુ ભવ્વાણુ મણેારહંતે ॥ ૪ ॥

(૯)

રૂપલ ચંદ્રાનન વંદનકીર્ણં, વારિષેણુ દુઃખ વારેણુ,
વર્ધ માન જનવર વળી પ્રણુમો, શાશ્વત નામ એચારેણુ,
ભરતા દિક ક્ષેત્રે મળી હોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેણુ,
તિણે ચારે એ શાશ્વત જનવર, નમિયે નિત્ય સવારેણુ, ૧
ઉર્ધ્વ અધો તિર્છે લોકે થઈ, કોડિ પનરસે બાણેણુ,

ઉપર કેડિ બેતાલીસ પ્રણયો, અડવન લખ મન આણોજી.
 છત્રીસ સહસ એંશી તે ઉપરે, બિંબ તણો પરિમાણોજી.
 અસંખ્યાત વ્યંતર જયોતિષીમાં, પ્રણમું તે સુવિહાણોજી-૨
 રાયપસેણી જીવાલિગમે, લગવતી સૂત્રે ભાખીજી,
 જંબુ દ્વિપપન્નત્તિ ઠાણુંગે, વિવરીને ઘણું દાખીજી,
 વળી અશાશ્વતી જ્ઞાતા કલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે આખીજી,
 તે જીન પ્રતિમા લોપે પાપી, જીહાં બહુ સૂત્ર છે સાખીજી-૩
 એ જીન પૂજથી આરાધક, ઇશાન ઈંદ્ર કહાયાજી,
 તિમ સૂરિયાલ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવીતણા સમુદાયાજી,
 નંદીશ્વર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ ભરાયાજી,
 જીન ઉત્તમ કલ્યાણુક દિવસે, પદ્મ વિજય નમે પાયાજી-૪

શ્રી મુનિચંદ્ર મુનિશ્વરનો ઉપદેશ.

ભમતાં એહ સંસારમાં, દુલોહો નરભવ લાધોરે; છાંડી નિંદ
 પ્રમાદની, આપ સવારથ સાધોરે; ચેતન ચેતોરે ચેતના, અણિ
 ચિત્ત મઝારરે. ચેતન૦ ૧ સામથી સવિ ધર્મની, એળે જે નર
 ખોઈરે; માખીની પરે હાથ તે, ઘસતાં આપ વિગોઈરે. ચે૦ ૨.
 જાન સજી બહુ જીગતિશું. જેમ કોઈ પરણવા જાયરે; લગન વેળા
 ગઈ ઉઘમાં, પછી ઘણું પસ્તાયરે. ચે૦ ૩. એણિપરે દેઈ દેશના,
 કરી ભવિક ઉપકારરે; ગુરૂ મયણાને આગખી, બોલાવે તેણીવાર
 રે. ચે૦ ૪ રે કુંવરી ! તું રાયની, સાથે સખળ પરિવારરે; અમ
 ઉપાસરે, આવતી, પૂછણુ અર્થ વિચારરે. ચે૦ ૫. આજ કિશ્કું
 ઈમ એકલી, એ કુણુ પુરૂષ રતનરે ? ; ધુરથી વાત સવિ કહી,

મયણા ાથર કરી મજ્જરે. ચે૦ ૬. મનમાંહે નથી આવતું, અવર
કિશું હુખ પૂજ્જરે; પણ જિનશાસન હેલના, સાલે લોક અબુજ્જરે.
એ૦ ૭ ગુરુ કહે હુખ મ આણુજે, એાધું અંશ ન ભાવેરે;
ચિંતામણિ તુજ કર ચડયો, ધર્મતણે પરભાવેરે. ચે૦ ૮. વડવ-
ખતી નર એહ છે, હોશે રાયાં રાયરે; શાસન સોહ વધારશે,
જગ નમશે જસ પાયરે. ચે૦ ૯. મયણા ગુરુને વિનવે, દેઘ
આગમ ઉપયોગરે; કરી ઉપાય નવારિયે, તુમ શ્રાવક તનુરોગરે;
ચે૦ ૧૦ ॥ સૂરિ કહે એ સાધુનો, ઉત્તમ નહિ આચારરે;
યંત્ર જડી મણિ મંત્ર જે, ઔષધ ને ઉપચારરે ચે૦ ૧૧ ॥
પણ એ સુપુરૂષ એહથી; થાશે ધર્મ ઉદ્યોતરે; તેણે એક યંત્ર
પ્રકાશશું, જસ જગ જગતિ જ્યોતરે. ચે૦ ૧૨. શ્રી મુનિચંદ્ર
મુનીશ્વરે, આગમચંથ વિલોધરે; માખણની પરે ઉદ્ધર્યો, સિદ્ધચક્ર
યંત્ર જોધરે. ચે૦ ૧૩. અરિહંતાદિક નવ પદે. ઑં હ્રીં પદ સં-
યુત્તરે; અવર મંત્રાક્ષર અભિનવા, લહિયે ગુરુગમ તત્તરે. ચે૦
૧૪. સિદ્ધાદિક પદ ચિહ્નું દિશે, મધ્યે અરિહંત દેવરે; દરિસણ
નાણુ અરિત તે, તપ ચિહ્નું વિદિશે સેવરે, ચે૦ ૧૫ ॥ અષ્ટકમળદળ
ઘણિપરે, યંત્ર સકળ શિરતાજરે; નિર્મળ તન મન સેવતાં, સારે
વાંછિત કાજરે. ચે૦ ૧૬. આસો શૂદ્ધિમાંહે માંડિયે, સાતમથી તપ
એહરે; નવ આંખિલ કરી નિર્મળાં; આરાધો ગુણુગેહરે. ચે૦ ૧૭
વિધિપૂર્વક કરી ધોતિયાં, જિન પૂજે ત્રણ કાળરે; પૂજા અષ્ટ
પ્રકારની, કીજે થઈ ઉજમાળરે. ચે૦ ૧૮, નિર્મળ ભૂમિ સંથારિયે,
ધરિયે શીળ જગીશરે; જપિયે પદ એકેકની, નોકરવાળી વીશરે.
ચે૦ ૧૯, આઠે થુધયે વાંદિયે, દેવ સદા ત્રણ વારરે; પડિકમણાં
દોય કીજીયે, ગુરુ વૈયાવચ્ચ સારરે. ચે૦ ૨૦. કાયા વશ કરી

રાખિયે, વચન વિચારી બોલરે; ધ્યાન ધર્મનું ધારિયે, મનસા કીજે અડોલરે. ચે૦ ૨૧. પંચામૃત કરી એકઠાં, પરિગળ કીજે પખાળરે; નવમે દિન સિદ્ધચક્રની, કીજે ભકિત વિશાળરે. ચે૦ ૨૨. શુદ્ધિ સાતમથી ઇણિ પરે, ચૈત્રી પૂનમ ત્રીમરે; ઓળી એહ આરાધિયે, નવ આંખિલની નીમરે. ચે૦ ૨૩. એમ એકાશી આંખિલે, ઓળી નવ નિરમાયરે; સાડાચાર સંવત્સરે, એ તપ પૂરણ થાયરે. ચે૦ ૨૪. ઉજમાયું પાણુ કીજિયે, શક્તિતણે અનુસારરે; ઇહ ભવ પરભવ સુખ ઘણાં, પામીજે ભવપારરે. ચે૦ ૨૫. આરાધન કૃપા એહનાં, ઇણ ભવે આણુ અખંડરે; રોગ દોહગ દુઃખ ઉપશમે, જિમ ઘન પવન પ્રચંડરે. ૨૬. નમણજળે સિદ્ધચક્રને, કોઠ અદારે જાયરે; વાય ચારાશી ઉપશમે, રૂઝે ગુંબડ ઘાયરે. ચે૦ ૨૭. ભીમ ભગદર ભય ટળે, જાય જળોદર દ્વરરે; વ્યાધિ વિવિધ વિષ વેદના, જ્વર થાયે ચક્રચૂરરે. ચે૦ ૨૮. ખાસ ખયન ખસ ચક્ષુના, રોગ મિટે સંનિપાતરે; ચાર ચરડ ડર ડાકિણી, કોઈ ન કરે ઉપધાતરે. ચે૦ ૨૯. હીક હરષ ને હેડકી. નારાં ને નાસૂરરે; પાઠાં પીડા પેટની, ટળે દંત દુઃખ દ્વરરે. ચે૦ ૩૦ નિર્ધનિયાં ઘન સંપન્ને, અપૂત્ર પુત્રિયા હોયરે; વિણુ કેવલી સિદ્ધચક્રના; ગુણુ ન શંકે કહિ કોયરે. ચે૦ ૩૧. રાસ રચ્યો શ્રીપાળનો, તિલાં એ સાતમી ઢાળરે; વિનય કહે શ્રોતા ઘરે, હોજે મંગળમાળરે. ચે૦ ૩૨

શ્રી અજીતસેન મુનિની સ્તુતિ.

હુઓ ચારિત્તજીતો સમિતિને શુતો, વિશ્વનો તાડજી,
શ્રીપાલ તે દેખી સુગુણુ ગવેષી મોહિયો ॥ વાડજી.

પ્રણુમે પરિવારે ભક્તિ ઉદારે, વિશ્વનો તારૂં.
 કહે તુમ ગુણુ ગુણિયેં પાતક હણીયેં આપણાં ॥ વાં ॥ ૧.
 ઉપશમ અસિધારેં ક્રોધને મારે ॥ વિશ્વનો તારૂં.
 તું મદ્વવજ્જે મદ્ગિરિ ભજ્જે મોટકા, વારૂં.
 માયાવિષવેલી મૂલ ઉખેડી ॥ વિશ્વનો તારૂં.
 તેં અજ્જવ કીલેં સહજ સલીલેં આમટી ॥ વારૂં, ૨.
 મૂર્છાજલ ભરિયો ગહન ગુહરિયો ॥ વિશ્વનો તારૂં.
 તેં તરિયોં દરિયો મુત્તિ તરીશું લોભનો ॥ વારૂં.
 અ ચાર કયાયા ભવતરૂ પાયા ॥ વિશ્વનો તારૂં.
 બહુ ભેદે ખેદે સહિત નિકંદી તું જયો ॥ વારૂં. ૩.
 કંદર્પેં દર્પેં સવિ સુર છુટ્યા, વિશ્વનો તારૂં.
 તેં તેં છક ધક્કે વિક્રમ પક્કે મોડીયો, વારૂં.
 હરિનાદેં ભાજેં ગજ નવિ ગાજેં, વિશ્વનો તારૂં.
 અપ્પાપદ આગલ તેં પણ છાગલ સારિખો, વારૂં. ૪
 રતિ અરતિ નિવારી ભય પણ ભારી, વિશ્વનો તારૂં.
 તેં મન નવિ ધરિયા તેહજ હરિયા તુજથી, વારૂં.
 તેં તણય દુગંછા શી તુજ વંછા, વિશ્વનો તારૂં.
 તેં પુગલ અપ્પા ખિહું પજ્જેં થપ્પા લક્ષણેં, વારૂં. ૫.
 પરિસહની ફાજેં તું નિજ મોજે; વિશ્વનો તારૂં.
 નવિ ભાગો લાગો રણ જિમ નાગો એકલો; વારૂં ॥
 ઉપસર્ગને વર્ગેં તું અપવર્ગે; વિશ્વનો તારૂં ।
 ચાલંતા નડિયો તું નવિ પડિયો પાશમાં. વાં ॥ ૬ ॥
 દોય ચોર ઉઠંતા વિષમ વ્રજંતા; વિશ્વનો તારૂં ।
 ધીરજ પવિહંડે તેજ પ્રચંડે તાડિયો; વારૂં ।

નર્મધારણ તરતાં પાર ઉતરતાં; વિશ્વનો તાડજી ।
 નવિ મારગ લેખા વિગત વિશેષા દેખિયેં. વાં ॥ ૭ ॥
 તિહાં જોગનાલિકા સમતા નામે, વિશ્વનો તાડજી ।
 તેં જોવા માંડિ ઉતપથ છાંડિ ઉદ્યમેં; વાડજી ॥
 તિહાં દીઠી દૂરેં આનંદપૂરે, વિશ્વનો તાડજી ॥
 ઉદાસીનતા શેરી નહિ લવ ફેરી વક્ર છે. વાં ॥ ૮ ॥
 તે તું નવિ મૂકે જોગ ન ચૂકે, વિશ્વનો તાડજી ।
 બાહિર ન અંતર તુંજ નિરંતર સત્ય છે; વાડજી ॥
 નય છે બહુરંગા તિહાં ન એકંગા, વિશ્વનો તાડજી ।
 તુમેં નય પક્ષકારી છે અધિકારી મુક્તિના વાં ॥૯॥
 તુમેં અનુલવ જોગી નિજગુણ લોગી, વિશ્વનો તાડજી ।
 તુમેં ધર્મસંન્યાસી શુદ્ધ પ્રકાશી તત્ત્વના; વાડજી ॥
 તુમેં આતમદરસી ઉપશમ વરસી, વિશ્વનો તાડજી ॥
 સીંચી ગુણ વાડી થાયે જાડી પુણ્યશું. વાડજી ॥ ૧૦ ॥
 અપ્રમત્ત પ્રમત ન દ્વિવિધ કહીજેં, વિશ્વનો તાડજી ॥
 જાણુંગ ગુણકાણુંગ એકજ ભાવ તે તેં ગ્રહ્યો; વાડજી ॥
 તુમેં અગમ અગોચર નિશ્ચય સંવર, વિશ્વનો તાડજી ।
 ફરસ્યું નવિ તરસ્યું ચિત્ત તુમ કંઈ સ્વપ્નમાં. વાં ॥૧૧॥
 તુજ મુદ્રા સુંદર સુગુણ પુરંદર વિશ્વનો તાડજી ।
 સૂચે અતિ અનુપમ ઉપશમ લીલા ચિત્તની; વાડજી ॥
 જો દહન ગહન હોય અંતરચારી, વિશ્વનો તાડજી ।
 તો કિમ નવપણ્ણવ તડઅર દીસે સોહતો. વાં ॥ ૧૨ ॥
 વૈરાગી ત્યાગી તું સોભાગી, વિશ્વનો તાડજી ।
 તુજ શુભમતિ જાગી ભાવઠ ભાગી મૂલથી; વાડજી ॥

ગ પૂજ્ય તું મારો પૂજ્ય છે ખ્યારો, વિશ્વનો તારૂ ॥
 હેલાં પણ નમિયો હવે ઉપશમિયો આદર્યો. વાં ॥૧૩॥
 મ ચોથે ખડે રાગ અખડે સંથુણ્યો, વિશ્વનો તારૂ ॥
 મુનિ શ્રીપાલે પંચમી ઢાલે તે કહ્યો વારૂ ॥
 નવપદમહિમા મહિમાયે મુનિ ગાવશે, વિશ્વનો તારૂ ॥
 વિનય સુજસ ગુણ કમલા વિમલા પાવશે. વારૂ. ॥૧૪॥

આજિતસેન મુનિની દેશના.

ણી વાણી જિનતણી, તુમેહ ધારો ચિત્ત મઝારે;
 હે મુંજ્યા મત કિરો, મોહ મૂકે સુખ નિરધારે;
 હ મુકે સુખ નિરધાર. સંવેગ ગુણ પાત્રીયે પુણ્યવંતરે;
 યવંત અનંત વિજ્ઞાન, વદે ઇમ કેવલી લગવંતરે. ૧

દષ્ટાંતે દોહિલો, માનવલવ તે પણ લધ્ધરે;
 યક્ષેત્રે જન્મ ને; તે દુર્લભ સુકૃત સંબંધરે ।

તે દુર્લભ સુકૃત સંબંધરે ॥ સંવેં ॥ ૨ ॥

યક્ષેત્રે જન્મ હુઓ, પણ ઉત્તમકુલ છે દુર્લભરે ॥
 ધાદિકકૃલે ઉપનો, શું આર્યક્ષેત્ર અચંભરે, શું. સંવેં ૩ ॥
 પામે પણ દુલ્લહો, રૂપ આરોગ આઉં સમાજરે ।

॥ રૂપરહિત ઘણા, હીણ આઉ દીસે છે આજરે ॥

હીણ આઉ દીસે છે આજરે. સંવેં ॥ ૪ ॥

ક્ષવિ પામે પણ સહી, દુલ્લહો છે સુશુર સંયોગરે ।

જે ખેત્રે નહિ સદા મુનિ પામીને શુભ યોગરે ॥

મુનિ પામીને શુભ યોગરે, સંવેં ॥ ૫ ॥

મહોટો પુણ્યેં પામીયેં, જો સદ્ગુરુ સંગ સુરંગરે ।

તેર કાઠીયા તો કરે, ગુરુ દર્શન ઉત્સવ ભંગરે. ગુ. સંવે ૥૬૥

દર્શન પામે ગુરુતણું, ધૂર્તે વ્યુદગ્રાહિત ચિત્તરે ॥

સેવા કરી જન નવિ શકે, હોય ખોટો ભાવ અભિત્તરે ॥

હોય ખોટો ભાવ અભિત્તરે. સંવે૦ ॥ ૭ ॥

ગુરુસેવા પુણ્યેં લહી, પાસેં પણ ખેડા નિત્તરે ।

ધર્મશ્રવણ તોહિ દોહિલું, નિદ્રાદિક દિયે જો ભિત્તરે ॥

નિદ્રાદિક દિયેજો ભિત્તરે

સંવે૦ ॥ ૮ ॥

પામી શ્રુત પણ દુલ્લહી, તત્ત્વબુદ્ધિ તેં નરને ન હોયરે ।

શૃંગારાદિક કથારસેં, શ્રોતા પણ નિજ ગુણ ખોયરે.

શ્રા૦ સંવે૦ ॥ ૯ ॥

તત્ત્વ લહે પણ દુલ્લહી, સદ્ગુણા જાણો સંતરે ।

કોઈ નિજ મતિ આગલ કરે, કોઈ ડામાડોલ ફિરંતરે ॥

કોઈ ડામાડોલ ફિરંતરે

સંવે૦ ॥ ૧૦ ॥

આપ વિચારે પામિયે, કહો તત્ત્વતણો કિમ અંતરે ।

આલસુઆ ગુરુ શિષ્યનો, ઇહાં ભાવિયો મન વૃત્તાંતરે ॥

ઇહાં ભાવિયો મન વૃત્તાંતરે.

સંવે૦ ॥ ૧૧ ॥

બંદરછાત્ર ગજ આવતાં, જિમ પ્રાપ્ત અપ્રાપ્ત વિચારે ।

કરે નતેંહથી ઊગરે, તેમ આપમતિનિરધારે;તે૦ સંવે૦ ॥૧૨॥

આગમ ને અનુમાનથી, વલી ધ્યાનરસેં ગુણુગેહરે ।

કરે જે તત્ત્વગવેપણુ,તં પામે નહિ સંદેહરે તે૦ સંવે૦ ॥૧૩॥

તત્ત્વબોધ તે સ્પર્શ છે, સંવેદન અન્યસ્વરૂપરે ।

સંવેદન વાંધેહુઇ, જેસ્પર્શ તે પ્રાપ્તિરૂપરે જે૦ સંવે૦ ॥૧૪॥

તત્ત્વ તે દશવિધ ધર્મ છે, ખંત્યાદિક શ્રમણુનો શુદ્ધરે ।
ધર્મનું મૂલ દયા કહી, તે ખંતિગુણ અવિરૂદ્ધરે તેં સંવે૦ ૧૫
વિનયને વશ છે ગુણ સવે, તે તો માદેવને આયત્તરે ।

જેહને માદેવ મન વસ્યું, તેણે સવિ ગુણગણ સંપત્તરે ॥
તેણે સવિ ગુણગણ સંપત્તરે. સંવે૦ ॥ ૧૬ ॥

આર્જવ વિણ નવિ શુદ્ધ છે. નવિ ધર્મ આરાધે અશુદ્ધરે ॥
ધર્મ વિના નવિ મોક્ષ છે, તેણે ઋણુભાવી હોય બુદ્ધરે ॥
તાણે ઋણુભાવી હોય બુદ્ધરે. સંવે૦ ॥ ૧૭ ॥

દ્રવ્યોપકરણ દેહનાં. વલિ ભક્ત પાન શુચિભાવરે ॥
ભાવશૌચ જિમ નવિ ચલે, તિમ કીર્તિ તાસ બનાવરે ॥
તિમ કીર્તિ તાસ બનાવરે. સંવે૦ ॥ ૧૮ ॥

પંચાશ્રવથી વિરમીયે, ઇન્દ્રિય નિગ્રહીજે પંચરે ।
ચાર કયાય ત્રણ દાંડ જે, તણ્યે તે સંજમ સંચરે ॥
તણ્યે તે સંજમ સંચરે. સંવે૦ ॥ ૧૯ ॥

ખાંધવ ધન ઇન્દ્રિયસુખ તણે, વલિ અય વિગ્રહનો ત્યાગરે ॥
આદંકાર મમકારનો, જે કરશે તે મહાભાગરે જે૦ સંવે૦ ૨૦
અવિસંવાદ નબેગ જે, વગિ તન મન વચન અમાયરે ।

સત્ય અતુર્વિધ જિન કહો, બીજે દર્શન ન કહાયરે ॥
બીજે દર્શન ન કહાયરે. સંવે ॥ ૨૧ ॥

ષડ્વિધ બાહિર તપ કહું, અભ્યંતર ષડ્વિધ હોય રે ॥
કર્મ તપાવે તે સદી, પડિસોઅ વૃત્તિ પણ જોયરે.
પડિસોઅ વૃત્તિ પણ જોયરે. સંવે૦ ॥ ૨૨ ॥

દિવ્ય ઔદારિક કામ જે, કૃત કારિત અનુમતિ ભેદરે ।
યોગ ત્રિક તસ વર્જવું, તે બ્રહ્મ હરે સવિ ખેદરે ।
તે બ્રહ્મ હરે સવિ ખેદ રે. સંવે૦ ॥ ૨૩ ॥

અધ્યાત્મવેદી કહે મૂર્ચ્છા તે પરિચહ ભાવરે ॥

ધર્મ અક્રિયનને ભણ્યો, તે કારણ ભવજલ નાવરે ॥

તે કારણ ભવજલ નાવરે ॥

સંવે૦ ॥ ૨૪ ॥

પાંચ ભેદ છે ખતિના, ઉચારવચાર વિવાગરે ॥

વચન ધર્મતિહાં તીન છે, લૌકિક દોષ અધિક સોભાગરે ॥

લૌકિક દોષ અધિક સોભાગરે.

સંવે૦ ॥ ૨૫ ॥

અનુષ્ઠાન તે ચાર છે, પ્રીતિ ભક્તિ ને વચન અસંગરે ।

ત્રણ ક્ષમા છે દોયમાં, અગ્નિમ દોયમાં દોય ચંગરે ॥

અગ્નિમ દોયમાં દોય ચંગરે.

સંવે૦ ॥ ૨૬ ॥

વલ્લભ સ્ત્રી જનની તથા, તેહના કૃત્યમાં જુઓ જુઓ રાગ રે ।

પડિસ્ત્રમણાદિક કૃત્યમાં, એમ પ્રીતિ ભક્તિનો લાગરે ।

એમ પ્રીતિ ભક્તિનો લાગરે.

સંવે૦ ॥ ૨૭ ॥

વચન તે આગમ આસરી. સહેજે થાયે અસંગરે ।

ચક્રભ્રમણ જિમ દંડથી, ઉત્તર તદભાવે ચંગરે ।

ઉત્તર તદભાવે ચંગરે.

સંવે૦ ॥ ૨૮ ॥

વિષ ગરલ અનુષ્ઠાન છે, તદ્દેતુ અમૃત વલિ હોયરે ।

ત્રિક તજવા દોય સેવવા, એ પાંચ ભેદ પણ જોયરે ।

એ પાંચ ભેદ પણ જોયરે.

સંવે૦ ॥ ૨૯ ॥

વિષકિરિયા તે જાણીયે, જે અશનાદિક ઉદેશરે ।

વિષ તતખિણુ મારે યથા, તેમ એહજ ભવ ફલ લેશરે ।

તેમ એહજ ભવ ફલ લેશરે.

સંવે૦ ॥ ૩૦ ॥

પરભવે ઇન્દ્રાદિક ઋદ્ધિની. ઇચ્છા કરતાં ગરલ થાયરે ।

તે કાલાંતર ફલ દીએ, મારે જીમ હડકિયો વાયરે ।

મારે જીમ હડકિયો વાયરે.

સંવે૦ ॥ ૩૧ ॥

લોક કરે તિમ જે કરે, ઉઠે બેસે સમૂર્ચિમ પ્રાયરે ।
 વિધિ વિવેક બાણે નહીં, તે અન્યાનુષ્ઠાન કહાયરે ।
 તે અન્યાનુષ્ઠાન કહાયરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૨ ॥
 તદ્દેહતુ તે શુદ્ધરાગથી, વિધિશુદ્ધ અમૃત તે હોયરે ॥
 સકલ વિધાન જે આચરે, તે દીસે વિરલા કોયરે ।
 તે દીસે વિરલા કોયરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૩ ॥
 કરણ પ્રીતિ આદર ઘણો, જિજ્ઞાસા બાણુનો સંગરે ॥
 શુભ આગમ નિર્વિઘ્નતા, એ શુદ્ધ ક્રિયાનાં લિંગરે ॥
 એ શુદ્ધ ક્રિયાનાં લિંગરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૪ ॥
 દ્રવ્યલિંગ અનંતાં ધર્મી, કરી કિરિયા ફળ નવિ લધરે ॥ શુદ્ધક્રિયા તો
 સંપન્ન, પુદ્ગલ આવર્તને અધરે ॥
 પુદ્ગલ આવર્તને અધરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૫ ॥
 મારગ અનુગતિ ભાવ જે, અપુનર્બંધતા લધરે ॥
 કિરિયા નવિ ઉપસંપન્ન, પુદ્ગલ આવર્ત ન અધરે ॥
 પુદ્ગલ આવર્તને અધરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૬ ॥
 અરિહંત સિદ્ધ તથા ભલા, આચારિજ ને ઉવજાચરે
 સાધુ નાણુ દંસણુ ચરિત્ત, તવ નવપદ મુગતિ ઉપાયરે ।
 તવ નવપદ મુગતિ ઉપાયરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૭ ॥
 એ નવપદ ધ્યાતાં થકાં, પ્રગટે નિજ આતમરૂપરે ।
 આતમ દરિસણુ જેણે કર્યું, તેણે મૂંઘો ભવભયકૂપરે ॥
 તેણે મૂંઘો ભવભયકૂપરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૮ ॥
 ક્ષણ અર્ધ જે અઘ ટલે; તે ન ટલે ભવની કોડીરે ।
 તપસ્યા કરતાં અતિ ઘણી, નહિ જ્ઞાનતણી છે જોડી રે.
 નહિ જ્ઞાનતણી છે જોડીરે ॥ સંવે૦ ॥ ૩૯ ॥

આતમજ્ઞાને મગન જે, તે સવિ પુદ્ગલનો ખેલરે.

ધન્દ્વજલ કરી લેખવે, ન મિલે તિહાં દેધ મનમેલરે ॥

ન મિલે તિહાં દેધ મનમેલરે ॥ સંવે૦ ॥ ૪૦ ॥

જાણ્યો ધ્યાયો આતમા, આવરણરહિત હોય સિદ્ધરે ।

આતમજ્ઞાન તે દુઃખ હરે, એહિજ શિવહેતુ પ્રસિદ્ધરે ॥

એહિજ શિવહેતુ પ્રસિદ્ધરે સંવે૦ ॥ ૪૧ ॥

ચાથે ખરે સાતમી, ઢાલ પુરણ થઈ તે ખાસરે;

નવપદ મહિમા જે સુણે; તે પામે સુજસ વિલાસરે ॥

તે પામે સુજસ વિલાસરે ॥ સંવે૦ ॥ ૪૨ ॥

અનુભવ જ્ઞાનનો મહિમા

તૂઠો તૂઠારે મુજ સાહિબ જગનો તૂઠો: એ શ્રીપાળનો રાસ કરતાં, જ્ઞાન અમૃતરસ તૂઠારે. પાયસમાં જિમ વૃદ્ધિનું કારણ, ગોયમનો અંશો; જ્ઞાનમાંહી અનુભવ વિંમ જાણેા, તે વિણ જ્ઞાન તે જૂઠોરે મુ૦ ૨ ઉદકપયોમૃતકટપજ્ઞાન તિહાં, ત્રીજો અનુભવ મીઠો; તે વિણ સકળ તૃપા કિમ લાંજે, અનુભવ પ્રેમ ગરીઠારે. મુ૦ ૩ પ્રેમતાણી પરે શીખો સાધો, જોઈ સેવડી સાંઠો; જિહાં ગાંઠ તિહાં રસ નવિ દીસે, જિહાં રસ તિહાં નવિ ગાંઠારે. મુ૦ ૪ જિનહી પાયા તિનહી છિપાયા. એ પણ એક છે ચીઠો: અનુભવ મેડુ છિપે કિમ મહોટો; તે તો સઘળે દીઠારે. મુ૦ ૫ પૂર્વ લિખિત લિખે સવિ લેધ, મચ્છી કાગળ ને કાંઠો; ભાવ અપૂર્વ કહે તે પંડીત; બહુ બોલે તે બાંઠારે. મુ૦ ૬ અવયવ સવિ સુંદર હોય દેહે; નાકે દીસે ચાંઠો; અંથજ્ઞાન અનુભવ વિણ તેહવું, શુક જિસ્યો શ્રુતપાડોરે. મુ૦ ૭ સંશય નવિ લાંજે શ્રુતજ્ઞાને અનુભવ

નિશ્ચય જેઠો; વાદવિવાદ અનિશ્ચિત કરતો, અનુભવ વિષુ બધ હેઠોરે.
 મું ૮ જિમજિમ બહુશ્રુત બહુજન સંમત, બહુલ શિષ્યનો શેઠો;
 તિમ તિમ જિનશાસનનો વધરી, જે નવિ અનુભવ નેઠોરે, મું
 ૯ માહરે તો ગુરૂચરણપસાયે, અનુભવ દિલમાંહિ પેઠો; રૂઢિ
 વૃદ્ધિ પ્રગટી ઘટમાંહિ, આતમ રતિ હુધ બેઠોરે મું ૧૦ ઉગ્યો
 સમકિત રવિ જલહલતો. ભરમતિમિર સવિ નાઠો; તગતગતા
 દુર્નય જે તારા, તેહનો બળ પણુ ઘાઠોરે. મું ૧૧ મેરૂધીરતા
 સવિ હરિ લીની, રઘો તે કેવળ ભાઠો; હરિ સુરઘટ સુરતરૂકી
 શોભા, તે તો માટી કઠોરે મું ૧૨ હરગ્યો અનુભવ જોર હતો
 જે મોહમલ્લ જગ લૂઠો; પરિ પરિ તેહના મર્મ દેખાવી, ભારે
 કીધો ભૂઠોરે. મું ૧૩ અનુભવગુણ આવ્યો નિજ અંગે, મિટયોરૂપ નિજ
 માઠો; સાહિબ સન્મુખ સુ નજરે જોતાં, કાણુ થાયે ઉપરાંઠોરે. મું ૧૪ થોડ
 પણુ દંભે દુઃખ પામ્યા, પીઠ અને મહાપીઠો; અનુભવવંત તે
 દંભ ન રાખે. દંભ ધરે તે ધીઠોરે. મું ૧૫ અનુભવવંત અદં-
 ભની રચના. ગાઓ સરસ સુંકંઠો; ભાવ સુધારસ ઘટ ઘટ પીયો,
 હુગ્યો પૂરણ ઉતકં ઠોરે. મું ૧૬

શ્રી શ્રીપાળ રાસમાંથી ઉધ્ધૃત બોધ દાયક પદો.

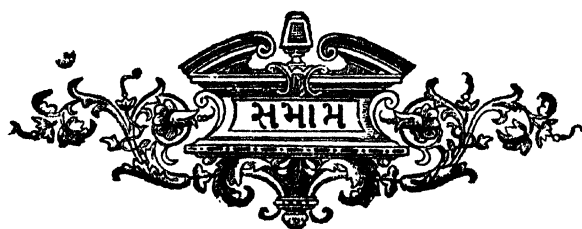
સાહમિના સગપણ સમું, અવર ન સગપણ કોય;
 ભક્તિ કરે સાહમિ તણી; સમકિત નિર્મલ હોય. ૧
 કષ્ટ નિવારે ગુરૂ ઈહ લોક, દુર્ગતિથી વારે પરલોક,
 સુમતિ હોય સદ્ગુરૂ સેવતાં, ગુરૂ દીવો ને ગુરૂ દેવતા. ૨
 ઉત્તમ આપ ગુણે સુણ્યા, મન્નિજમ બાપ ગુણેણ,
 અધમ સુણ્યા માઉલ ગુણે, અધમાધમ સુસરેણ ૩

(૮૨) શ્રીપાળ રાસમાંથી ઉદ્ધત યોધદાયક પદો.

સિધ્ધ ચક્રના ચુણુ ઘણા, કહેતાં નાવે પાર,	
વાંછિત પૂરે દુઃખ હરે, વંદ્ વારો વાર,	૪
જે કિરતાર વડા ક્રિયા, તે શું કેહી રીસ,	
દાંત પડયા ગિરિ પાડતાં, કુંજર પાડે ચીસ.	૫
દ્વધજ દેખે ડાંગ, ન દેખે માંકડોરે,	
મસ્તક લાગે ચોટ, થાયે તવ રાંકડોરે.	૬
રોગી કરે કુપથ્ય, તે લાગે મીઠડુંરે,	
વેદન વ્યાપે જામ, તે થાયે અનીઠડુંરે.	૭
સદા લગે જે જાગતો ધર્મ મિત્ર સમરત્ય,	
કુંઞ્ચરની રક્ષા કરે, દૂર કરે. અનરત્ય.	૮
દાવા નલ જલ ધર હુએ; સર્પ હુએ કૂલ માલ	
પુણ્યવંત પ્રાણી લોહ, પગ પગ રિદ્ધિ રસાલ.	૯
કરે કષ્ટમાં પાડવા. દુર્જન કોડિ ઉપાય,	
પુણ્યવંતને તે સંવે, સુખનાં કારણ થાય.	૧૦
થલ પ્રગટે જલ નિધિ વિચે, નયર-રાનમાં થાય.	
વિષ અમૃત થઇ પરગમે; પૂરવ પુણ્ય પસાય.	૧૧
પુણ્યવંત જિહાં પગ ધરે, તિહાં આવે સવિ રૂદ્ધિ.	
તિહાં અયોધ્યા રામ જિહાં, સાચતિહાં સિધ્ધિ	૧૨
પુણ્ય વંતને લચ્છિ નો, ઇચ્છા તણો વિલંબ,	
કોકિલ ચાહે કંઠરવ, દિયે લુંબ ભર અંબ	૧૩
પુણ્યે પરિણતિ હોય ભલિ, પુણ્યે મુગુણ ગરિદ્ધ,	
પુણ્યે અલિય વિધન ટલે, પુણ્યે મિલે તેઇકું.	૧૪
અરિહંતાઇ સુ નવ પચહ, નિય મન ધરે જુ કોઈ	
નિશ્ચય તમુ નર સેહરહ, મન વાંછિત ફલ હોઇ	૧૫

- અરિહંત દેવ સુ સાધુ ગુરુ, ધમ્મજ દયા વિસાલ.
જપ હુ મંત્ર નવકાર તુમ; અવરમ ઝંખો આલ. ૧૬
- આરાહિજ્જ ઇ દેવ ગુરુ, દિહુ સુપત્તહિંદાણુ.
તવ સંજમ ઉવચાર કરી, કર સફલો અપ્પાણુ ૧૭
- રે મન અપ્પા ખંચિ કરી, ચિંતા બલમ પાડ,
ફલતિતોહીજ પામિયે, જિત્તો લીલો નિલાડ. ૧૮
- અથિ સવંતર સંચિયો, પુણ્ય સમુગ્ગલ જાસ.
તસુ બલ તસુમઈ તસું સિરિ, તસુ તિહુઅણુજણુદાસ ૧૯
- જીવંતા જગ જસ નહિ, જસ વિણ કાંઈ જીવંત,
જે જસ લેઈ આથમ્યા, રવિ પહેલાં ઉગંત. ૨૦
- દરપણ આંધા આગલે, બહિરા આગલ ગીત.
મુરખ આગે રસા કથા, ત્રણ્યે એકજ રીત. ૨૧
- અરિ કરિ સાગર હરિ ને બ્યાલ,
જવલન જલોદર બંધન ભયસવેજી
બાયરે જપતાં નવ પદ જાપ,
લોહરે સાંપત્તિ ઇહલવે પરલવેજી. ૨૨
- તદ્ગત ચિત્ત ને સમય વિધાન,
ભાવની વૃદ્ધિ ભવભય અતિ ઘણોજી
વિસ્મય પુલક પ્રમોદ પ્રધાન,
લક્ષણ એ છે અમૃત ક્રિયા તણોજી. ૨૩
- અમૃતનો લેશ લહ્યો ઇકવાર,
બીજુરે ઓષધ કરવું નવિ પડેજી,
અમૃત ક્રિયા તિમ લહી એકવાર,
બીજારે સાધન વિણ શિવ નવિ અડેજી, ૨૪

આપ શક્તિ જાણે નહિ, કરે સખલશું જૂઝ.	
સુહિત વચન માને નહિ, આપે પડે અખૂઝ.	૨૫
એવા પણ બહુ પાપને, ઉદ્ધરવા દિયે હત્ય,	
પ્રવૃજ્ઞા જિનરાજની, છે ઇક શુદ્ધ સમત્ય.	૨૬
તે દુઃખવલ્લિ વન દહન, તે શિવ સુખ તરૂં કંદ,	
તે કુલ ધર ગુણ ગણ તણું, તેટાલે સવિ દંદ.	૨૭
તે આકર્ષણ સિદ્ધિનું, ભવ નિઃ કર્ષણ તેહ,	
તે કપાય ગિરિ ભેદ પવિ, નો કપાય દવ મેહ.	૨૮
સજ્જન જે ભૂંડું કરતાં રૂડું કરે રે,	
તેહના જગમાં રહેશે નામ પ્રકાશરે,	
આંખો પત્થર મારે તેહને કૂળ દિયેરે,	૨૯
ચંદન આપે કાપે તેહને વાસ રે.	
ધન મોહોટે છોટું કરે, ધર્મ ઉજમણું તેહ,	
ફલ પુરૂં પામે નહિ, મમ કરજો તિહાં સંદેહ.	૩૦
તપ ઉજમણેરે વીર્ય ઉદ્ધાસ જે, તેહજ મુક્ત નિદાન,	
સર્વ અભયેરે તપ પૂરાં કર્યા, પણ નાચ્યું પ્રણિધાન.	૩૧
લઘુ કર્માને કિરિયા ફલદિયે, સફલ સુગુરૂં ઉવએસ.	
સર હોય તિહાં કૂપ ખનન ઘટે, નહિ તો હોય કલેશ.	૩૨

શ્રી નવપદ આરાધન વિધિ.

દ્વિતીય વિભાગ.

પૂજ સંગ્રહ.

॥ શ્રી ॥

સાત્રપૂજની વિધિ.

પ્રથમ ત્રણ ગઠને બદલે ત્રણ બાજોઠ મૂકીને ઉપલા બાજોઠને મધ્યભાગે કંકુનો સાથીઓ કરવો, અને તેના આગળ કંકુના સાથીઆ ચાર કરીને ઉપર અક્ષત નાંખવા તથા ફળ મૂકવાં, વચલા સાથીઆ ઉપર રૂપા નાણું મૂકવું ને ચારે સાથીઆ ઉપર કળશ સ્થાપવા. તેમાં પંચામૃત કરી જળ ભરવું તથા વચલા સાથીઆ ઉપર થાળ મૂકીને કેશરનો સાથીઓ કરી અક્ષત નાંખી ફળ મૂકી નવકાર ત્રણ ગણી પ્રભુને પધરાવવા. પછી બે સનાથીઆઓને ઉભા રાખીને ત્રણ નવકાર ગાણાવવા. પછી પ્રભુના જમણા પગના અંગુઠે કળશમાંથી જળ રેડવું, ને અંગલૂડણું ત્રણ કરવાં. પછી કેશરથી પૂજ કરી હાથ ધૂપીને સનાથીઆના જમણા હાથમાં કેશરનો ચાંદલો કરવો. પછી કુસુમાંજલિ (કુલ) હાથ તે હાથમાં આપવાં. પછી નિચે પ્રમાણે કહેવું. દીપક એક પ્રભુની જમણીબાજુએ કરવો.

પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્નાત્ર પૂજા.

(વિધિ ઉપર લખી છે, તે પ્રમાણે કરવી.)

॥ ઢાળ ૧ લી ॥ પાંખડી ગાથા ॥

ચઉત્તિસે અતિસય બુઝો, વચનાતિસય બુત્ત ॥

સો પરમેસર દેખી ભવિ, સિંહાસણુ સંપત્ત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ॥ સિંહાસન બેઠા જગભાણુ. દેખી ભવિકજન ગુ-
ણમણિ ખાણુ ॥ જે દીઠે તુજ નિર્મળ નાણુ; લહિએ પરમ મહો-
દય ઠાણુ ॥ કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિણુંદા, તોરાં ચરણુ કમળ
સેવે ચોસક ઈંદા ॥ કું ॥ ૧ ॥ ચોવીશ વૈરાગી, ચોવીશ સોભાગી.
ચોવીશ જિણુંદા ॥ કુસુમાં ॥

(એમ કહી પ્રભુના ચરણે પૂજા કરીયે.)

॥ ગાથા ॥ જે નિયગુણ પગ્ગવ રમ્યો, તસુ અનુભવ અ-
ગંત ॥ સુહપુગ્ગલ આરોપતાં, જે તસુરંગ નિરત્ત ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

જે નિજ આતમ ગુણ આણુંદી; પુગ્ગલ સંગે જંદ, અ-
કંદી ॥ જે પરમેસર નિજ પદલીન, પૂજો પ્રણુમો ભવ્ય અ-
લીન ॥ કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિજિણુંદા ॥ તોના કું ॥ ૨ ॥

(એમ કહી પ્રભુના જાનુયે પૂજા કરીયે.)

॥ ગાથા ॥ નિમ્મલ નાણુ પયાસકર. નિમ્મલ ગુણ સં-
પત્ત ॥ નિમ્મલ ધર્મમોવએસ કર, સો પરમખ્યા ધત્ત ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

લોકાલોક પ્રકાશક નાણી, ભવિજન તારણુ જેહની વા-
ણી ॥ પરમાનંદતણી નીશાણી, તસુ ભગતે મુજ મતિ ઠહ-
રાણી ॥ કુસુમાંજલિ મેલો નેમિજિણુંદા ॥ તોના કું ॥ ૩ ॥

(એમ કહી પ્રભુના બે હાથે પૂજા કરીયે.)

॥ ગાથા ॥ જે સિજ્જા સિજ્જાંતિજે, સિજ્જાંસંતિ અણુંત ॥
જસુ આલંબન ઠવિય મણુ, સો સેવો અરિહંત ॥૪॥

॥ ઠાળ ॥

શિવસુખ કારણુ જેહ ત્રિકાળે, સમપરિણામે જગત નિહાળે ॥
ઉત્તમ સાધન માર્ગ દેખાડે, ઇંદ્રાદિક જસુ ચરણ પખાળે ॥
કુસુમાંજલિ મેલો પાસજિણુંદા ॥ તો ૦ ॥ કુ ૦ ॥ ૪ ॥

(એમ કહી પ્રભુના બે ખંભાએ પૂજા કરીયે,)

॥ ગાથા ॥ સમદ્વિઠી દેસ જય, સાહુ સાહુણી સાર ॥ આ-
ચારિજ ઉવઝાય મુણિ ॥ જે નિમ્મલ આધાર ॥ ૫ ॥

॥ ઠાળ ॥

ચઉવિહ સંઘે જે મન ધાર્યું, મોક્ષતણું કારણુ નિરધાર્યું ॥
વિવિહ કુસુમ વર જાતિ ગહેવિ, તસુ ચરણે પણુમંત ઠવેવી ॥
કુસુમાંજલિ મેલો વીરજિણુંદા ॥ તો ૦ ॥ કુ ૦ ॥ ૫ ॥

(એમ કહી પ્રભુને મસ્તકે પૂજા કરીયે.)

(પછી અક્ષત લેવા.)

॥ વસ્તુછંદ ॥ સયલ જિનવર સયલ જિનવર, નમિય
મનરંગ, કલ્પાણકવિહિ સંઠવિય, કરિસ ધમ્મ સુપવિત્ત ॥ સુંદર
સય ઇગિસત્તરિ તિથ્યંકર, એક સમય વિહરંતિ નહિયલ, ચવન
સમય ઇગિવીસ જિણુ, જમ્મ સમય ઇગિવીસ ॥ ભત્તિય ભાવે પૂ-
જ્યા, કરો સંઘ સુજગીસ ॥ ૧ ॥

॥ ઠાળ ૨ જી ॥

(એક દિન અચિરા હુલરાવતી.—એ દેશી.)

ભવ ત્રીજે સમકિત ગુણુ રમ્યા, જિન ભક્તિ પ્રમુખ ગુણુ

(૪) પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત સ્નાત્ર પૂજા.

પરિણમ્યા ॥ તજિ ઈંદ્રિય સુખ આશંસના, કરી સ્થાનક વીશની
સેવના ॥ ૧ ॥ અતિ રાગ પ્રશસ્ત પ્રભાવતા, મન લાવના એહવી
ભાવતા ॥ સવિ જીવ કરૂં શાસનરશી, ઈસી ભાવદયા મન ઉલ્લસી
॥ ૨ ॥ લહી પરિણામ એહવું લલું, નિપજાવી જિનપદ નિર્મલું ॥
આયુખંધ વચ્ચે એક લવ કરી, શ્રદ્ધાસંવેગ તે થિર ધરી ॥૩॥
ત્યાંથી ચવિય લહે નરલવ ઉદાર, ભરતે તેમ ઐરવતેજ સાર ॥
મહાવિદેહે વિજયે વર પ્રધાન, મધ્યખંડે અવતરે જિન નિધાન ॥૪॥

॥ ઢાળ ૩ જી ॥ સુપનાની ॥

પુણ્યે સુપનહ દેખે. મનમાંહે હર્ષ વિશેષે ॥ ગજવર ઉજ્જવલ
સુંદર, નિર્મલ વૃષભ મનોહર ॥ ૧ ॥ નિર્ભય કેશરીસિંહ, લક્ષ્મી
અતિહી અખીહ ॥ અનુપમ કુલની માળ, નિર્મળ શશી સુકુમાળ
॥ ૨ ॥ તેજે તરણી અતિ દીપે, ઈંદ્રધ્વજા જગ પૂરણ ઝીપે ॥
પૂરણ કળશ પંડૂર, પદ્મ સરોવર પૂર ॥૩॥ અગ્યારમે રચણાયર.
દેખે માતા ગુણ સાયર ॥ બારમે ભૂવનવિમાન. તેરમે અનૂપમ
રત્નનિધાન ॥૪॥ અગ્નિગિર્યા નિરદ્વમ, દેખે માતાજી અનૂપમ ॥
હરખી રાયને ભાસે, રાજા અરથ પ્રકાશે ॥૫॥ જગપતિ જિનવર
સુખકર, હોશે પુત્ર મનોહર ॥ ઈંદ્રાદિકે જસુ નમશે, સકલ મનો
રથ કૃણશે ॥ ૬ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥ પુણ્યઉદય પુણ્ય ઉદય, ઉપના જિનનાહ ॥ માતા
તવ રચણી સમે, દેખી સુપન હરખંતી બાળીય ॥ સુપન કહી
નિજ કંતને, સુપન અરથ સાંભળો સોભાળીય ॥ ત્રિભુવન તિલક
મહાગુણી, હોશે પુત્ર નિધાન ॥ ઈંદ્રાદિકે જસુ પાય નમી, કરશે
સિદ્ધિ વિધાન ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ૪ થી ॥ ચંદ્રાવલીની દેશીમાં ॥

સોહમપતિ આસન કંપીયો, દેઈ અવધિ મન આણુંદીયો ॥

નિજ આતમ નિર્મલ કરણ કાજ. લવજળ તારણ પ્રગટયો
ઝહાજ ॥ ૧ ॥ લવ અડવી પારગ સથવાહ, કેવળ નાણાઈય ગુણ
અગાહ ॥ શિવ સાધન ગુણ અંકૂરો જેહ, કારણ ઉલટયો આપાઠી
મેહ ॥ ૨ ॥ હરખે વિકસી તવ રોમરાય. વલયાદિકમાં નિજ તનુ
ન માય ॥ સિંહાસનથી ઉઠયો સુરિંદ, પ્રણમંતો જિન આનંદકંદ
॥ ૩ ॥ સગ અડ પય સામે આવી તથ્ય, કરી અંજલીય પ્રણુ-
મીય મથ્ય ॥ મુખે લાખે એ ક્ષણ આજ સાર, તિય લોય પહુ
દીઠો ઉદાર ॥ ૪ ॥ રેરે નિસુણો સુરલોચ દેવ, વિષયાનલ તાપિત
તુમ સવેવ ॥ તસુ શાંતિકરણ જળધર સમાન, મિથ્યા વિષ ચૂરણ
ગરૂવાન ॥ ૫ ॥ તે દેવ સકળ તારણ સમથ્ય, પ્રગટયો તસ પ્ર-
ણુમી હુવો સનાથ ॥ એમ જંપી શકસ્તવ કરેવિ, તવ દેવ દેવી
હરખે સુણેવિ ॥ ૬ ॥ ગાવે તવ રંભા ગીત ગાન, સુરલોક હુવો
મંગલ નિધાન ॥ નરક્ષેત્રે આરજવંશ ઠામ, જિનરાજ વધે સુર
હર્ષ ધામ ॥ ૭ ॥ પિતા માતા ઘરે ઉત્સવ અશેષ, જિનશાસન
મંગલ અતિ વિશેષ ॥ સુરપતિ દેવાદિક હર્ષ સંગ, સંયમઅર્થી
જનને ઉમંગ ॥ ૮ ॥ શુભ વેળા લગને તીર્થનાથ, જનમ્યા ઈદ્રાદિક
હર્ષ સાથ ॥ સુખ પામ્યા ત્રિભુવન સર્વ જીવ, વધાઈ વધાઈ
થઈ અતીવ ॥ ૯ ॥

(પછી ચૈત્યવંદન જયવિયરાય અરયા સુધી કહેવું. પછી હાથ
ધોઈ લુછી નાંખવા, ને એક નવકાર ગણીને કળશને ધૂપ દઈ હા-
થમાં લઈને લુગડું ઢાંકી નિચે પ્રમાણે કળશ કહેવો.)

॥ હાજ પ મી ॥

(શ્રી શાંતિજિનનો કળશ કહીશું, પ્રેમસાગર પૂર.—એ દેશી.)

શ્રી તીર્થપતિનું કળશ મજ્જન, ગાઈએ સુખકાર ॥ ન-
રખિત મંડળ દુહ વિહંડળ. લવિક મન આધાર ॥ તિહાં રાજ

રાણા હર્ષ ઉત્સવ, થયોજગ જયકાર ॥ દિશિકુમરી અવધિ વિશેષ
જાણી, લહ્યો હર્ષ અપાર ॥૧॥ નિય અમર અમરી સંગ કુમરી,
ગાવતી ગુણુછંદ ॥ જિન જનની પાસે આવી પોહોતી, ગહગહતી
આણુંદ ॥ હે માય ! તેં જિનરાજ જાયો; શુચિ વધાયો રમ્મ ॥
અમ જન્મ નિમ્મલ કરણુ કારણુ, કરીશસૂઠકમ્મ ॥૨॥ તિહાં
ભૂમિ શોધન, દીપ દર્પણુ, વાય વીંજણુ ધાર ॥ તિહાં કરીય
કદલી, ગેહ જિનવર, જનની મજ્જનકાર ॥ વરરાખડી જિનપા-
ણી ખાંધી, દીયે એમ આશિષ ॥ જુગ કોડાંકોડી ચિરંજીવો, ધ
મદાયક ઇશ ॥ ૩ ॥

(આ ઠેકાણે દર્પણુ ચમર વીંજવું.)

॥ ઢાળ ૬ ફી ॥ એકવીશાની ॥

(જગનાયકજી ત્રિભુવન જન હિતકાર એ.—એ દેશી)

જિણુ રચણીજી, દશદિશિ ઉજ્જવલતા ધરે ॥ શુભ લ-
ગનેજી, જ્યોતિષ ચક્ર તે સંચરે ॥ જિન જનમ્યાજી જંજી
અવસર માતા ધરે ॥ તેણે અવસરજી, ઇંદ્રાસન પણુ થરહરે ॥

॥ ગુટક ॥

થરહરે આસન ઇંદ્ર ચિંતે, કોણુ અવસર એ બન્યો ॥
જિન જન્મ ઉત્સવકાળ જાણી, અતિહી આનંદ ઉપન્યો ॥
નિજ સિદ્ધિ સંપતિ હેતુ જિનવર, જાણી ભકતે ઉમ્મહ્યો ॥
વિકસિત વદન પ્રમોદ વધતે, દેવ નાયક ગહગહ્યો ॥ ૧ ॥

(આ ઠેકાણે ઘંટ નાદ કરાવવો.)

॥ ઢાળ ॥

તવ સુરપતિજી, ઘંટાનાદ કરાવ એ ॥ સુરલોકેજી, ધો
પણુ એહ દેવરાવ એ ॥ નરસેત્રેજી, જિનવર જન્મ હુઓ
અછે ॥ તંત્રુ ભગતેજી સુરપતિ મંદર ગિરિ ગછે ॥

॥ ત્રુટક ॥

ગચ્છેતિ મંદર શિખર ઉપર, ભૂવનજીવન જિનતણે ॥
જિન જન્મઉત્સવ કરણુ કારણુ, આવજો સવિ સુરગણે ॥ તુમ
શુદ્ધ સમકિન થાશે નિર્મલ; દેવાધિદેવ નિહાલતાં ॥ આપણાં
પાતિક સર્વ જાશે, નાથ ચરણુ પખાલતાં ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

એમ સાંભળીજી; સુરવર કોડી બહુ મલી ॥ જિન વંદનજી,
મંદરગિરિ સામા ચલી ॥ સોહમપતિજી, જિન જનની ઘર
આવીયા ॥ જિન માતાજી, વંદી સ્વામિ વધાવીયા ॥

(આ ઠેકાણે અક્ષતથી વધાવવા.)

॥ ત્રુટક ॥ વધાવીયા જિન હર્ષ બહુલે, ધન્ય હું કૃતપુણ્ય
એ ॥ ત્રૈલોક્યનાયક દેવ દીઠા, મુજ સમો કોણુ અન્ય એ ॥
હે જગત જનની પુત્ર તુમચો, મેર મજ્જન વર કરી ॥ ઉત્સંગ
તુમચે વલિય થાપિય, આતમા પુણ્યે ભરી ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ॥

સુર નાયકજી, જિન નિજ કરકમલે ઠવ્યા ॥ પંચાં રૂપેજી.
અતિશે મહિમાએ સ્તવ્યા ॥ નાટક વિધિજી, તવ બત્રીશ આગળ
વહે ॥ સુર કોડીજી, જિન દર્શનને ઉમ્મહે ॥

॥ ત્રુટક ॥ સુર કોડાંકોડી નાયતી વળી, નાથ શુચિગુણ
ગાવતી ॥ અપ્સરા કોડી હાથ જોડી, હાવ ભાવ દેખાવતી ॥
જયો જયો તું જિનરાજ જગશુર, એમ દે આશીષ એ ॥
અમ્હ ત્રાણુ શરણુ આધાર જીવન, એક તું જગદીશ એ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ॥

સુર ગિરિવરજી; પાંડુક વનમેં ચિહું દિશે ॥ ગિરિશિલા
પરજી, ત્રિહાસન સાસય વસે ॥ તિહાં આણીજી. શકે જિન
ખોળે ગ્રહ્યા ॥ ચૌસકૃંજી, તિહાં સુરપતિ આવી રહ્યા ॥

॥ ત્રુટક ॥ આવીયા સુરપતિ સર્વ લકતે, કળશ શ્રેણી
અનાવ એ ॥ સિદ્ધાર્થ પમુહા તીર્થ ઔષધિ. સર્વ વસ્તુ અણાવ
એ ॥ અચ્યુઅપતિ તિહા હુંકમ કીનો, દેવ કોડા કોડીને ॥
જિન મજ્જનારથ નિર લાવો, સંવે સુર કર જોડીને ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ૭ મી ॥

(શાંતિને કારણે ઈંદ્ર કલશા ભરે,-એ દશી.)

આત્મસાધન રસી દેવ કોડી હસી, ઉલસીને ધસી ક્ષીર-
સાગર દિશી ॥ પઉમદહુ આદિ દહુ ગંગપમુહા નઇ, તીર્થ જળ
અમલ લેવા લણી તે ગઇ ॥ ૧ ॥ જાતિ અડ કળશ કરી સહસ
અઠોતરા, છત્ર આમર સિંહાસણ શુભતરા ॥ ઉપગરણ પુષ્ક
ચંગેરી પમુહા સવે, આગમે ભાષીયા તેમ આણા ઠવે ॥ ૨ ॥
તીર્થજળ ભરિય કર કળશ કરી દેવતા, ગાવતા ભાવતા ધર્મ ઉન્નતિ-
રતા ॥ તિરિય નર અમરને હર્ષ ઉપજાવતા, ધન્ય અમ શાક્રત
શુચિ ભક્તિ એમ ભાવતા ॥ ૩ ॥ સમકિતળીજ નિજ
આત્મ આરોપતા, કળશ પાણી મિષે ભક્તિજળ સીંચતા ॥
મેરૂ સિહરોવરે સર્વ આળ્યા વહી, શક ઉત્સંગ જિન દેખી
મન ગહગહી ॥ ૪ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

હાંહો દેવા હાંહો દેવા અણાઇ કાલો, અદિક પુવ્વો તિ-
લોય તારણોતિલોય અંધુ, મિચ્છત મોહ વિદ્વંસણો અણાઇ
તિન્હા વિણાસણો, દેવહિદેવો દિક્ષ બોહિય કામેહિં ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ તેહીજ ॥

એમ પલણુંત વણુ ભવણુ જોઈસરા, દેવ વેમાણિયા ભત્તિ
ધમ્માયરા ॥ કેવી કપ્પક્રિયા કેવિ મિત્તાણુગા, કેવિ વર રમણિ
વયણુણુ અઇ ઉચ્છુગા ॥ ૬ ॥

॥ વસ્તુ છંદ ॥

તથ્ય અચ્યુય, તથ્ય અચ્યુય ઇંદ આદેસ ॥ કર જોડી
સવિ દેવગણ, લેય કળસ આદેસ પામિય ॥ અદભૂતરૂપ સરૂપ
જૂએ, કવણ એહ ઉત્સંગે સામિય ॥ ઇંદ કહે જગ તારણો,
પારગ અમ પરમેસ ॥ નાયક દાયક ધર્મ નિહિ, કરિયે
તસુ અલિષેસ ॥ ૭ ॥

(એમ કહી કળશમાંથી અડધું જળ નામવું. પછી
નિચે પ્રમાણે કહેવું)

॥ ઢાળ ૮ મી ॥

(તીર્થકમળદલ ઉદક ભરીને; પુષ્કર સાગર આવે. —એ દેશી.

પૂરણ કળશ શુચિ ઉદકની ધારા, જિનવર અંગે નામે ॥
આતમ નિર્મલ ભાવ કરંતા, વધતે શુભ પરિણામે ॥ અચ્યુતાદિક
સુરપતિ મન્નજન, લોકપાલ લોકાંત ॥ સામાનિક ઇંદ્રાણી પમુહા,
એમ અલિષેક કરંત ॥ ૧ ॥

॥ ગાહા ॥

તવ ઇસાણ સુરિંદો, સક્કં પલણેઈ. કરઈ સુપસાઓ ॥
તુમ અંકે મહન્નાહો. બળમિત્ત અમ્હ અપ્પેહ ॥ ૨ ॥ તાસક્કિંદો
પલણેઈ, સાહમીવચ્છલમિ બહુ લાહો ॥ આણા એવં તેણું, ગિન્હિ
અવ્વો ઉક્કયથાલો ॥ ૩ ॥

(એમ કહી સર્વ સ્નાત્રિયા કળશ ઢાળે, અને મુખથી
નિચે પ્રમાણે પાઠ કહે.)

॥ ઢાળ તેહિજ ॥

સોહમસુરપતિ વૃષભરૂપ કરી, ન્હવણ કરે પ્રભુ અંગ ॥
કરિય વિલેપણ પુન્દ્રમાલ ઠવિ, વર આભરણ અભંગ ॥ તવ સુર-
વર બહુ જય જયરવ કરી, નાચે ધરી આણુંદ ॥ મોક્ષ માર્ગ

(૧૦)

પંડિત શ્રી દેવચંદ્રશુક્ર સ્નાત્ર પૂજા.

સારથપતિ પામ્યો, ભાંજશું હવે ભવકુંદ ॥૪॥ કોડિ બત્રીશ સોવન્ન
ઉવારી, વાજંતે વરનાદે ॥ સુરપતિ સંઘ અમર શ્રી પ્રભુની,
જનનીને સુપ્રસાદે ॥ આણા થાપી એમ પયંપે, અમ નિસ્તરિયા
આજ ॥ પુત્ર તમારો ધાણીઅ હમારો, તારણ તરણ બહાજ ॥૫॥
માત જતન કરી રાખજો એહને, તુમ સુત અમઆધાર ॥ સુરપતિ
લક્ષ્મિસહિત નંદીશ્વર, કરે જિનલક્ષ્મિ ઉદ્ધાર ॥ નિચ નિચ કપ્પગયા સવિ
નિજજર, કહેતાં પ્રભુ ગુણસાર ॥ દીક્ષા કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક, ઇચ્છા
ચિત્ત મઝાર ॥ ૬ ॥ બરતરગચ્છ જિન આણારંગી, રાજસાગર
ઉવઝાય ॥ જ્ઞાન ધર્મ દીપચંદ્ર સુપાઠક, સુશુદ્ધતણે સુપસાય ॥
દેવચંદ્ર જિનલકતે ગાયો, જન્મ મહોત્સવ છંદ ॥ બોધબીજ
અંકુરો ઉલસ્યો, સંઘ સકલ આનંદ ॥ ૭ ॥

॥ કળશ રાગ વેલાવલ ॥

એમ પૂજા ભકતે કરો, આતમહિત કાજ ॥ તજિય વિલાવ
નિજ ભાવમે, રમતા શિવરાજ ॥ એમં ॥ ૧ ॥ કાળ અનંતે
જે હુઆ, હોશે જેહ જિણુંદ ॥ સંપય સીમંધર પ્રભુ, કેવળનાણ
દિણુંદ ॥ એમં ॥ ૨ ॥ જન્મમહોત્સવ એણીપરે, શ્રાવક રૂચિ-
વંત ॥ વિરચે જિન પ્રતિમાતણે, અનુમોદન ખંત ॥ એમં ॥
૩ ॥ દેવચંદ્ર જિન પૂજના, કરતાં ભવપાર ॥ જિનપડિમા જિન
સારખી, કહી સૂત્ર મઝાર ॥ એમ પૂજા ભકતે કરો ॥ ૪ ॥

(પછી પ્રભુજીને શુદ્ધ જળથી પખાળ કરી અંગલૂહણા ત્રણ કરી
કેશર ચંદનથી પૂજા કરી પુષ્પ ચડાવી ઘૂપ કરી અક્ષત, ફળ,
નૈવેદ્ય મૂકી આરતી તથા મંગલદિવો ઉતારવો.)

॥ ઇતિ પંડિત શ્રી દેવચંદ્રશુક્ર સ્નાત્રપૂજા સમાપ્ત ॥

શ્રી દેવવિનયજી કૃત

અષ્ટપ્રકારીપૂજા પ્રારંભ.

॥ તત્ર ॥

॥ પ્રથમ ન્હવણપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અજર અમર નિકલંક જે, અગમ્યરૂપ અનંત ॥ અલખ
અગોચર નિત્ય નમું, પરમ પ્રભુતાવંત ॥ ૧ ॥ શ્રી સંભવજિન
ગુણનિધિ, ત્રિભુવન જન હિતકાર ॥ તેહના પદ પ્રણમી કરી,
કહીશું અષ્ટપ્રકાર ॥ ૨ ॥ પ્રથમ ન્હવણ પૂજા કરો,
બીજી ચંદનસાર ॥ ત્રીજી કુસુમ વળી ધૂપની, પંચમ દીપ
મનોહાર ॥ ૩ ॥ અક્ષત ફળ નૈવેદ્યની, પૂજા અતિહિ ઉદાર ॥
જે લવિયણ નિત નિત કરે, તે પામે ભવપાર ॥ ૪ ॥ રત્નજ-
ડિત કળશે કરી, ન્હવણ કરો જિનભૂપ ॥ પાતક પંક પખાલતાં,
પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય ભાવ દોય પૂજના, કારણ
કાર્ય સંબંધ ॥ ભાવસ્તવ પુષ્ટિ લાણી, રચના દ્રવ્ય પ્રબંધ ॥ ૬ ॥
શુભ સિંહાસન માંડીને, પ્રભુ પધરાવો લક્ષ્મી ॥ પંચ શબ્દ
વાણંત્રશું, પૂજા કરીયે વ્યક્ત ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

(અનેહાં રે જિનમંદીર રણિયામણું રે.—એ દેશી.)

અનેહારે ન્હવણ કરો જિનરાજને રે, એતો શુદ્ધાલંબન
દેવ ॥ પરમાત્મ પરમેશ્વરે, જસુ સુરનર સારે સેવ ॥ નહં ॥
॥ ૧ ॥ અં ॥ માગધર્તીર્થ પ્રભાસના રે, સુરનદી સિંધુનાં લેવ
॥ વરદામ ક્ષીરસમુદ્રનાં રે, નીરે નહાવે જેમ દેવ ॥ નહં ॥ ૨

(૧૨) શ્રી દેવવિજયજીકૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજા.

॥ અં ॥ તેમ ભવિ ભાવે તીર્થોદકે રે, વાસો વાસ સુવાસ ॥
 ઔષધિયો પણુ લેળી કરો રે, અનેક સુગંધિત ખાસ ॥ નહં ॥
 ૩ ॥ અં ॥ કાળ અનાદિ મળ ટાળવા રે, ભાળવા આતમરૂપ
 ॥ જળપૂજા ચુકતે કરી રે, પૂજો શ્રી જિન ભૂપ ॥ નહં ॥ ૪
 અં ॥ વિપ્રવધૂ જળપૂજથી રે, જેમ પામી સુખ સાર ॥ તેમ
 તમે દેવાધિદેવને રે, અર્ચી લહો ભવપાર ॥ નહવણુ કરો જિન-
 રાજને રે ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ વિમલકેવલદર્શનસંયુતં, સકલજંતુ મહોદયકા-
 રણું ॥ સ્વશુભશુદ્ધિકૃતે સ્તપયામ્યહં, જિનવરં નવરંગ મવાંભસા
 ॥૧॥ ઇતિ પ્રથમ જળપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

હવે બીજી ચંદનતાણી, પૂજા કરો મનોહાર ॥
 મિથ્યા તાપ અનાદિનો, ટાળો સર્વ પ્રકાર ॥ ૧ ॥
 પુદ્ગલ પરિચય કરી ઘણો, પ્રાણી થયો દુર્વાસ ॥
 સુગંધ દ્રવ્ય જિન પૂજને, કરો નિજ શુદ્ધ સુવાસ ॥૨॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

(મનથી ડરણાં, પરનારી સંગ ન કરણાં.—એ દેશી.)

ભવિ જિન પૂજો, દુનિયામાં દેવ ન દૂજો ॥ જે અરિહા પૂજે,
 તસ ભવનાં પાતક ધૂજો ॥ ભવિં ॥૧॥ પ્રભુ પૂજા બહુ શુભ
 ભરી રે, કીજે મનને રંગ ॥ મન વચ કાયા થીર કરી રે,
 અર્ચો અરિહા અંગ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ કેસર ચંદન ઘમ્તી
 ઘણું રે, માંહે લેળી ઘનસાર ॥ રત્નકથોળીમાંહે ધરી રે, પ્રભુ
 પદ ચર્ચો સાર ભવિં ॥ ૩ ॥ ભવદવ તાપ શમાવવા રે, તરવા

ભવજળ તીર ॥ આત્મસ્વરૂપ નિહાળવા રે, રૂડો જગગુરુ ધીર
 ॥ ભવિ ૦ ॥ ૪ ॥ પદ જાનુ કર અંશ શિરે રે, ભાલ ગળે
 વળી સાર ॥ હૃદય ઉદર પ્રભુને સદા રે, તિલક કરો મન
 ખ્યાર ॥ ભવિ ૦ ॥ ૫ ॥ એણિવિધ જિનપદ પૂજના રે, કરતાં
 પાપ પલાય ॥ જેમ જયસુરને શુભમતિ રે, પામ્યા અવિચળ
 ઠાય ॥ ભવિ જિન પૂજે ॥ ૩ ॥

॥ કાવ્ય ॥ જગદુપાધિચયાદ્રહિતાહિતં, સહજતત્વકૃતે ગુણમંદિરં
 ॥ વિનયદર્શન કેશર ચંદનૈ, રમણદ્વન્મલાદ્ધ જિજ્ઞાસમર્થયે ॥ ૧ ॥

॥ ઇતિ દ્વિતીય ચંદનપૂજા સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

॥ અથ તૃતીય કુસુમપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા. ॥

ત્રીજી કુસુમતણી હવે, પૂજા કરો સદ્ભાવ,
 જેમ હુજૃત દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વભાવ ॥ ૧ ॥
 જે જન પદ ઋતુ કુલશું, જિન પૂજે ત્રણ કાળ ॥
 સુર નર શિવ સુખ સંપદા, પામે તે સુરસાલ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(સાહેલડીયાંની દેશી.)

કુસુમપૂજા ભવિ તુમે કરો ॥ સાહેલડીયાં ॥ આણી વિ
 વિધ પ્રકાર ॥ ગુણ વેલડીયાં ॥ જાઈ જુઈ કેતકી ॥ સાં ॥
 દમણો મરૂઓ સાર ॥ ગુણના ૧ ॥ મોઘરો ચંપક માલતી ॥ સાં ॥
 ॥ પાડલ પદ્મને વેલ ॥ ગુણ ૦ ॥ બોલસિરી જસૂલશું ॥ સાં ॥
 પૂજે મનને ગેલ ॥ ગુણ ૦ ॥ ૨ ॥ નાગ ગુલાબ સેવંતરી ॥ સાં ॥
 ચંપેલી મચકુંદ ગુણ ૦ સદા સોહાગણ દાદિદી ॥ સાં ॥ પ્રિયંગુ
 પુન્નાગનાં વૃંદ ॥ ગુણ ૦ ॥ ૩ ॥ બકુલ કોરંટ અંકોલથી ॥ સાં ॥

(૧૪) શ્રી દેવવિજયજીકૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજા.

કેવડો ને સહકાર ॥ ગુણ૦ ॥ કુંદાદિક પમુહા ઘણે ॥ સા૦ ॥
પુષ્પતણે વિસ્તાર ॥ ગુણ૦ ॥ ॥ ૪ ॥ પૂજે જે ભવિ ભાવશું
॥ સા૦ ॥ શ્રી જિનકેરા પાય ॥ ગુણ૦ ॥ વણિકસુતા લીલાવતી ॥
સા૦ ॥ જિમ લહે શિવપુર ઠાય ॥ ગુણુ વેલડીયાં ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ સુકરુણાસુનૃતાન્નર્જવમાર્દવૈઃ, પ્રશમશૌચશમા-
દિસુમર્જનાઃ ॥ પરમ પૂજ્યપદસ્થિતમર્ચિતં, પરમુદારમુદાર-
ગુણું જિનં ॥૧॥

॥ ઇતિ તૃતિય પૂષ્પપૂજા સમાપ્ત ॥૩॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અર્ચા ધૂપતાણી કરો, ચોથી હર્ષ અમંદ ॥
કર્મેધન દાહન ભાણી, પૂજો શ્રી જિનચંદ ॥ ૧ ॥
સુવિધિ ધૂપ સુગંધશું, જે પૂજે જિનરાય ॥
સુરનર કિન્નર તે સ્ત્રિ, પૂજે તેહના પાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ॥

(સામરી મુરતપર મેરો દિલ અટક્યો.—એ દશી.)

અરિહા આગે ધૂપ કરીને, નરભવ લાહો લીજેરી ॥ અગર
ચંદન કસ્તુરી સંયુક્ત, કુંદરૂ માંહે ધરીજેરી ॥ અરિ૦ ॥ ૧ ॥
ચૂરણ શુદ્ધ દશાંગ અનોપમ, તુરકક અંબર ભાવીજેરી ॥ રત્ન-
જડિત ધૂપધાણા માંહે, શુભ ધનસાર ઠવીજેરી ॥ અરિ૦ ॥ ૨ ॥
પવિત્ર થર્ષ જિનમંદિર જઈને, આશય શુદ્ધ કરીજેરી ॥ ધૂપ
પ્રગટ વામાંગે ધરતાં; ભવ ભવ પાપ હરીજેરી ॥ અરિ૦ ॥૩॥
સમતારસ સાગર ગુણુ આગર, પરમાતમ જિન પૂરારી ॥ ચિદા-

નંદ ધન ચિન્મય મૂરતિ, અગમગ જ્યોતિ સનૂરારી ॥અરિ॥૪॥
એહવા પ્રભુને ધૂપ કરતાં, અવિચળ સુખડા લહિયેરી ॥ ઇહ ભવ
પરભવ સંપતિ પામે, જેમ વિનયંધર કહિયેરી ॥અરિહા. ॥૫॥

॥ કાવ્યં ॥ અશુભપુદ્ગલસંચયવારણું, સમસુગંધકરં તપધૂ-
પનં ॥ ભગવતા સુપુરોહિતકર્મણાં, જયવતો ચવતોડક્ષયસંપદા ॥૧॥

॥ ઈ. ચતુર્થ ધૂપપૂજા સમાપ્ત ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નિશ્ચય ધન જે નિજતણું, તિરોભાવ છે તેહ ॥
પ્રભુમુખ દ્રવ્યદીપક ધરી, આવિરભાવ કરેહ ॥ ૧ ॥
અભિનવ દીપક એ પ્રભુ, પૂજી માગે હેવ ॥
અજ્ઞાન તમિર જે અનાદિનું, ટાળે દેવાધિદેવ ॥૨॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

(કુંબખડાની દશી)

ભાવદીપક પ્રભુ આગળે, દ્રવ્યદીપક ઉત્સાહે ॥ જિનેસર
પૂજ્યે ॥ પ્રગટ કરી પરમાત્મા, રૂપ ભાવો ગનમાંહે ॥ જિં ॥
॥ ૧ ॥ ધૂપ કયાય ન જેહમાં, ન છોપ પતંગને હેજ ॥જિં॥
ચરણ ચિત્રામણુ નવિ ચળે, સર્વ તેજનું તેજ ॥ જિં ॥૨॥ અથ
ન કરે જે આધારને, સમીરતણે નહીં ગમ્ય ॥ જિં ॥ ॥ અંચ-
લભાવ જે નવિ લહે, નિત્ય રહે વળી રમ્ય ॥ જિં ॥ ૩ ॥
તૈલ પ્રક્ષેપ જિહાં નહીં, શુદ્ધદશા નહિ દાહ ॥ જિં ॥ અપર
દીપક એ અર્ચતાં, પ્રગટે પ્રશમ પ્રવાહ ॥ જિં ॥ ૪ ॥ જેમ

(૧૬) શ્રી દેવવિજયજીકૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજા.

જિનમતિને ધનસિરિ, દીપપૂજનથી દોય ॥ જિં ॥ અમરગતિ
સુખ અનુભવી, શિવપુર પહોતી સોય ॥ જિં ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ બહુલમોહતમિસ્રનિવારકં, સ્વપરવસ્તુ વિકાસ-
નમાત્મનઃ વિમલબોધસુદીપકમાદધે, ભૂવનપાવનપાર ગતાશ્રતઃ ॥૧॥
ધૃતિ પંચમ દીપક પૂજા સમાપ્ત ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

સમકિતને અજ્ઞઆગવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય ॥

પૂજાથી તમે પ્રીછજો, મનવંછિત સુખ થાય ॥ ૧ ॥

અક્ષત શુદ્ધ અખંડશું, જે પૂજે જિનચંદ ॥

લહે અખંડિત તેહ નર, અક્ષય સુખ આણુંદ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ છઠી ॥

(ધર્મજિણુંદ દયાલજી, ધર્મતણો દાતા—એ દેશી.)

અક્ષતપૂજા ભવિ કીજેજી, અક્ષત ફળ દાતા ॥ શાલિગોધૂમ
પણુ લીજેજી ॥ અં ॥ પ્રભુ સન્મુખ સ્વસ્તિક કીજેજી ॥ અં ॥
મુક્તાફળ વીચમેં દીજેજી ॥ અં ॥ ૧ ॥ એહવા ઉજ્જવલ
અક્ષત વાસીજી ॥ અં ॥ શુભ તંદુલ વાસ ઉદ્ધાસીજી ॥ અં ॥
ચૂરક ચઉગતિ ચિત્ત ચાખેજી ॥ અં ॥ પૂરી અક્ષયસુખ લહે
જોખેજી ॥ અં ॥ ૨ ॥ પુનરાવર્ત્ત હરવા હાથેજી ॥ અં ॥ નંદા-
વર્ત્ત કરો રંગ સાથેજી ॥ અં ॥ કરજોડી જિનમુખ રહીનેજી ॥
અં ॥ એમ આખો શિવ દીયો વહીનેજી ॥ અં ॥ ૩ ॥ જગ-
નાયક જગગુરુ જેતાજી ॥ અં ॥ જગબંધુ અમલ વિભુ નેતાજી
॥ અં ॥ પ્રદ્ધા ઈશ્વર વડલાગીજી ॥ અં ॥ યોગીશ્વર વિદિત
વૈરાગીજી ॥ અં ॥ ૪ ॥ એહવા દેવાધિદેવને પૂજેજી ॥ અં ॥

શ્રી દેવવિજયશુક્રત અષ્ટપ્રકારી પૂજા. (૧૭)

લવલવનાં પાતક ધ્રુજે ॥ અં ॥ જેમ કીરયુગલ લવ પાર ॥
અં ॥ લહે અક્ષત પૂજા પ્રકાર ॥ અક્ષતપૂજા ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સકલ મંગલ સંભવકારણું, પરમમક્ષતભાવકૃતેર્જિનં
॥ સુપરિણામમયૈરહમક્ષતૈઃ, પરમયારમયાયુતમચ્ચયે ॥ ૧ ॥

॥ ઇતિ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા સમાપ્ત ॥ ૬ ॥

॥ અથ સપ્તમ ફલપૂજા મારંગ ॥

॥ દોહા ॥

શ્રીકાર ઉત્તમ વૃક્ષનાં, ફળ લેઈ નર નાર ॥

જિનવર આગે જે ધરે, સફળા તસ અવતાર ॥ ૧ ॥

ફળપૂજનાં ફળથકી, કોડિ દોષ કટ્યાણુ ॥

અમર વધુ ઉલટ ધરી, તસ ધરે ચિત્તમાં ધ્યાન ॥૨॥

॥ દાળ સાતમી ॥

(બિંદવીની દેશી.)

ફળપૂજ કરો ફળકામી. અભિનવ પ્રભુ પુણ્યે પામી હો ॥
પ્રાણી જિન પૂજો ॥ શ્રીફળ અખોટ ગદામ, શ્રીતાફળ દાડિમ
નામ હો ॥ પ્રાં ॥ ૧ ॥ જમફળ તરબુજ કેળાં, નિમબાં કોદલાં
કરો લેળાં હો ॥ પ્રાં ॥ ૨ ॥ ખીસ્તાં ફનસ નારંગ, પૂંગી ચૂઅફળ
ઘણું ચાંગ હો ॥ પ્રાં ॥ ૩ ॥ ખરબુજ દ્રાણ અંજીર, અન્નાસ
રાયણુ જંબીર હો ॥ પ્રાં ॥ ૪ ॥ મિષ્ટકીર્ણુને અંજીર, શિંગોડાં ટેટી
બીજપૂર હો ॥ પ્રાં ॥ ૫ ॥ એમ જે જે વિષય લાડત, તેતે
જિનભૂવને દોષાંત હો ॥ પ્રાં ॥ અનુપમ ધાળ વિશાળ, તેહમાં
ભરીને સુરસાળ હો ॥ પ્રાં ॥ ૬ ॥ ફળપૂજ કરે જે ભાવે, તે
શિવરમણી સુખ પાવે હો ॥ પ્રાં ॥ દુર્ગતા નારી જેમ, લહે કીર-
યુગલ વળી તેમ હો ॥ પ્રાં ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અમલશાંતરસૈકનિધિશુચિ, ગુણ કૃતૈર્મલદોષહ-
રૈર્હરં ॥ પરમશુદ્ધિક્ષાય યજ્ઞે જિનં, પરહિતં રહિતં પરભાવતઃ ॥

॥ ઇતિ સત્તમ ક્ષણપૂજા સમાપ્ત ॥ ૭ ॥

॥ અથ અષ્ટમ નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ભવદવ દહન નિવારવા. જલદ ઘટા સમ જેહ ॥

જિન પૂજા યુગતે કરી, ત્રિવિધે કીજે તેહ ॥ ૧ ॥

પૂજા કુગતિની અર્ગલા, પુણ્ય સરોવર પાળ ॥

શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગલમાળ ॥ ૨ ॥

શુભ નૈવેદ્ય શુભ ભાવશું, જિન આગે ધરે જેહ ॥

સુરનર શિવપદ સુખ લહે, હલીય પુરૂષ પરે તેહ ॥૩॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(શ્રાવણ માસે સ્વામિ, મહેલી ચાલ્યા રે.—એ દેશી.)

હવે નૈવેદ્ય રસાલ, પ્રભુજી આગે રે ॥ ધરતાં ભવિ સુખ-
કાર, પ્રભુતા જાગે રે ॥ કંચન જડિત ઉદાર, થાળમાં લાવો રે ॥
તાર તાર સુજ તાર, ભાવના ભાવો રે ॥ ૧ ॥ લાપગ્રી સંવ
કંસાર, લાડુ તાળ રે ॥ મનોહર મોતિચૂર, ખુરમાં ખાખાં રે ॥
બરખી પેંડા ખીર, ઘેવર ઘારી રે ॥ સાટા સાંકલીસાર, પૂરી ખારી
રે ॥ ૨ ॥ કસમખીયા કૂલેર, સફરપારા રે ॥ લાખણસાઈ રસાલ,
ધરો મનોહારા રે ॥ મોતૈયા કલિસાર, આગે ધરિયે રે ॥ ભવ
ભવ સંચિત પાપ, ક્ષણમાં હરિયે રે ॥ ૩ ॥ મુરડી મેસુર દહીં-
થરા, વરસોલાં રે ॥ પાપડ પૂરી ખાસ, દોઢાં ઘોલાં રે ॥ ગુંદવડાં
ને રેવડી, મન ભાવે રે ॥ ફેણી જલેખી માંહે, સરસ સોહાવે
રે ॥ ૪ ॥ શાલિ દાલને સાલણાં, મન રંગે રે ॥ વિવિધ જાતિ

પકવાન, ઢોલો ચંગે રે ॥ તાલ કંસાલ મૃદંગ, વીણા વાજે રે ॥
ભેરી નદેરી ચંગ, મધુરધ્વનિ ગાજે રે ॥૫॥ શોલ સજી શણગાર.
ગોરી ગાવે રે ॥ દેતાં અઢળક દાન, જિનધર આવે રે ॥ એણી-
પરે અષ્ટ પ્રકાર, પુજા કરશે રે ॥ નૃપ હરિચંદ્ર પરે તેહ, ભવ-
જળ તરશે રે ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સકલ ચેતનજીવિતદાયિની, વિમલભક્તિવિશુદ્ધિ
સમન્વિતા ॥ ભગવતઃ સ્તુતિસારસુખાસિકા, શ્રમહરા મહારાસ્તુ
વિભોઃ પુરઃ ॥

॥ ઇતિ અષ્ટમ નવેદ્યપૂજા સમાપ્ત ॥

॥ ઢાળ નવમી ॥

(નમો ભવિ ભાવશું—એ દેશી.)

અષ્ટપ્રકારી ચિત્ત ભાવિયે એ, આણી હર્ષ અપાર ॥ ભવિ-
જન સેવિયે એ ॥ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ મંપજે એ. અડધુદ્ધિ દાતાર
॥ ભવિ ॥૧॥ અડદિદિ પણ પામીયે એ, પુજથી ભવિ શ્રીકાર
॥ ભવ ॥ અનુકમે અષ્ટકરમ હણી એ, પંચમી ગતિ લહો સાર
॥ ભવ ॥ શા ન્દાનાસુત સુંદર એ, વિનયાદિક ગુણવંત ॥ ભવ ॥
શાહ જીવણના કહેણથી એ, કીયો અબ્યાસ એ સંત ॥ ભવ ॥ ૩ ॥
સકલ પડિત શિર એહરો એ, શ્રી વિનિતવિજય ગુરુ રાય ॥
ભવ ॥ તાસ ચરણ સેવાથકી એ, દેવનાં વંચિત થાય ॥ ભવ ॥ ૪ ॥
શશિ નયન ગંજ વિધુ વર એ, (૧૮૨૧) નામ સંવત્સર જાણુ
ભવ ॥ તૃતિયા સિત આસોતણી એ, શુક્રવાર પ્રમાણુ ॥ ભવ ॥
૫ ॥ પાદરા નગર વિરાજતા એ, શ્રી સંભવ સુખકાર ॥ ભવ ॥
તાસ પસાયથી એ રચી એ, પૂજા અષ્ટપ્રકાર ॥ ભવ ॥ ૬ ॥

॥ અથ કળશ ॥

ઈહ જગત સ્વામી, મોહ વામી, મોક્ષગામી સુખકર ॥
 પ્રભુ અકલ અમલ અળાંક નિર્મલ, લવ્ય મિથ્યા તમ હર ॥
 દેવાધિદેવા ચરણસેવા, નિત્ય મેવા આપીયે ॥ નિજ દાસજાણી
 દયા આણી, આપ સમોવડ થાપીયે ॥૧॥ શ્લોકા ॥ ઇતિ જિનવર-
 વૃંદ, શુદ્ધલાવેન કીર્તિ, વિમલામિત, જગત્યાં, પૂજ્યંત્યષ્ટધાયે ॥
 નિજ કલિમલહેતોઃ, કર્મણિતાં વિધાય, પરમશુભમયતે. યાંતિ
 મોક્ષં હિ વીરાઃ ॥૧॥

॥ ઇતિ શ્રી દેવવિજયજીકૃત અષ્ટપ્રકારીપૂજા સમાપ્ત ॥

॥ અથ શ્રી ચોસઠપ્રકારી પૂજાની વિધિ ॥

વિશાલ જિનભૂવનને વિષે શુભ સુહૃદ જળયાત્રાનો વર
 ઘોડો ચડાવીને તીર્થોદક મેળવવાં. અષ્ટકર્મનું માંડવું અક્ષત રંગી
 આઠ પાંખડીનું ઉજ્જવલ તાંદૂલે ભરિયે. રંગા પંચવર્ણી કરિયે.
 પછી રક્ત ગુલાલે સિદ્ધના આઠગુણને સ્થાનકે મંત્રાક્ષર લખીયે.
 તે મંત્રના પદ નિચે મુજબ:—

૧ ઐ હ્રીં અનંતજ્ઞાનાત્મકંભ્યો નમઃ ॥

૨ ઐ હ્રીં અનંતદર્શનાત્મકંભ્યો નમઃ ॥

૩ ઐ હ્રીં અનંતસુખાત્મકંભ્યો નમઃ ॥

૪ ઐ હ્રીં અનંતચરણાત્મકંભ્યો નમઃ ॥ (પાઠાંતરે અનંત-
 ક્ષાયિકેભ્યો નમઃ)

૫ ઐ હ્રીં અક્ષયસ્થિતયે નમઃ

૬ ઐ હ્રીં અમુર્તયે નમઃ ॥

૭ ઝં હ્રી અગ્રહણે નમઃ ॥

૮ ઝં હ્રી અનંતવિર્યેભ્યો નમઃ ॥

એ રીતે મંત્રપદ લખિયે. મધ્યમાં વૃક્ષ તથા જ્ઞાન પધરાવિયે. વૃક્ષને મૂળે કુહાડો મૂકીયે. આખંડદીપક રાખીયે. ચોસઠ મોઢકનો એક થાળ ભરીને મૂકીયે. શ્રી મહાવીર દેવની પ્રતિમાને અભિષેક કરિયે. ચોસઠ કુમાર અને ચોસઠ કુમારિકાઓ ઉભાં રહે. જઘન્યપદ્મ આઠ કુમાર અને આઠ કુમારિકાઓ ઉભાં રહે. એ રીતે અષ્ટપ્રકારીપૂજા આઠ દિવસપર્યંત નિત્ય ભજાવીયે. આઠે દિવસ નૈવેદ્ય ને કૃણ નવાં નવાં ધરિયે. એ રીતે એ આઠ દિવસમાં ચોસઠ પૂજા પૂર્ણ થાય. તથા નિત્ય સંઘની વાત્સલ્યતા અને ગુરુભક્તિ કરવી, જ્ઞાનોપકરણાદિ કરવાં, રાત્રિજાગરણ કરવાં, પ્રભાવના કરવી, ચાચકને દાન આપવું. ઇત્યાદિ વિધિ પૂર્ણે વૃક્ષને મહોન્સવસહિત દેરાસરમાં પધરાવવો.

અથ શ્રી

ચોસઠપ્રકારી પૂજા પ્રારંભ.

॥ તત્ર ॥

પ્રથમ દિવસેઽધ્યાપનીય જ્ઞાનાવરણીકર્મસૂદનાર્થે પ્રથમ

પૂજાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

(આ પૂજામાં બેઠતી ચીજોનાં નામ.)

(૧) કુવાનું શુદ્ધ જળ, ૨ કેશર, ૩ કેતકી, જાતનાં કુલ, ૪ અગરબત્તી ધુપ, ૫ પંચદીવેટનો દીવો, ૬ ઉલ્લખલ તંદૂલ, ૭ ઉત્તમ નૈવેદ્ય, ૮ ઉત્તમ કૃણ.

॥ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા. ॥

શ્રી શંખેશ્વર સાંહેળા, સમરી સરસતી માય ॥ શ્રી શુભ-
 વિજય સુગુરુ નમી, કહું તપક્ષ્ણ મુખદાય ॥ ૧ ॥ જ્ઞાન થકી
 સવિ બાણતા, તે ભવ મુગતિ જિણુંદ ॥ વ્રત ધરી ભૂતજ તપ
 તપ્યાં, તપથી પદ મહાનંદ ॥૨॥ દાનશક્તિ જે નવિ હુવે, તે
 તનુશક્તિ વિચાર ॥ તપ તપિયેં થઈ યોગ્યતા, અદપ કષાય
 આહાર ॥૩॥ પરનિંદા છંદી કપટ, વિધિ ગીતારથ પાસ ॥ આ-
 ચારદિનકરે દાખિયો, તે તપ કર્મ વિનાશ ॥૪॥ વિવિધ પ્રકારે
 તપ કહ્યાં, આગમ રચણની જાણ ॥ તેહમાં કર્મસૂદન તપેં, દિન
 અઉસકિ પ્રમાણ ॥૫॥ જ્ઞાનાવરણી કર્મ અડ, પચ્ચગ્ગખાણે છેદાય ॥
 ઉપવાસાદિક અડ કવલ, અંતિમ તિમ અંતરાય ॥૬॥ ઉજમણું તપ
 પૂરણે, શક્તિતણે અનુસાર ॥ તરૂવર રૂપાનો કરે, ઘાતિયાં શાખા
 ચાર ॥૭॥ ચાર પ્રશાખા પાતલી, કર્મનો ભાવ વિચાર ॥ ઈગસય
 અડવન પત્ર તસ, કાપવા કનક કૃદાર ॥૮॥ ચોશઠ મોદક મૂકીયે,
 પુસ્તક આગળ સાર ॥ ચોશઠ કલશા નામિયેં, જિન પડિમા જય-
 કાર ॥૯॥ પૂજા સામગ્રીરચી, ભરી ક્ષણ નૈવેદ્ય થાળ ॥ જ્ઞાનોપગરણ
 મેળવી, જ્ઞાનલક્ષિત મનોહાર ॥૧૦॥ જળકળશા ચોસઠ ભરી,
 ધરિયે પુરૂપને હાથ ॥ તીર્થોદક કળશા ભરી, ચોસઠ કુમરી હાથ
 ॥૧૧॥ ચોસઠ વસ્તુ મેળવી, મંડળ રચિયે સાર ॥ મંગળદીવો
 રાખીયે, પુસ્તકમધ્ય વિચાર ॥૧૨॥ સ્નાત્રમહોત્સવ કીજીયે,
 પૂજા અષ્ટ પ્રકાર ॥ જ્ઞાનાવરણ હઠાવવા, આઠ અલિષેક ઉદાર ॥૧૩॥
 ॥ દોહા ॥

(રાગ જોગ આશાવરી.—મોતીવાળા ભરજી.—એ દેશી.)

ચરમ પ્રભુમૂળ ચંદ્રમા, સખિ ! દેખણ દીનં ॥ હાથ આ

રિસા બિંબરે, સખિ! મુને દેખણુ દીજે ॥ છપ્પન્નદિગ્ કુમરી કહે
 ॥સખિ॥ વિકસિત મેઘકદંબ રે ॥ સખિ॥ ૧ ॥ ભવમંડળમેં ન
 દેખીએ ॥સખિ॥ પ્રભુજીનો દેહાર રે ॥સખિ॥ કૃત્ય કરી ઘર
 જાવતી ॥સખિ॥ ખેલત બાળ કુમાર રે ॥સખિ॥ ૨ ॥ યૌવનવય
 સુખ ભોગવે ॥સખિ॥ શ્રી મહાવીર કુમાર રે ॥સખિ॥ જ્ઞાનથી કાળ
 ગવેષિએ ॥ સખિ॥ આપ હુઆ અણુગાર રે ॥સખિ॥ ૩ ॥ ગુણ-
 ઠાણું લહી બારમું ॥સખિ॥ જ્ઞાનાવરણી હણ્યું જંમ રે ॥સખિ॥
 કેવળ લહી મૂગતે ગયા ॥સખિ॥ અમે પણુ કરશું તેમ રે ॥સખિ॥
 ॥૪॥ સ્વામિ સેવાથી લહે ॥સખિ॥ સેવક સ્વામિભાવ રે ॥સખિ॥
 સાલંબન નિરાલંબને ॥સખિ॥ કરશું એહવે બનાવ રે ॥સખિ॥
 ॥૫॥ તીસ કોડાકોડી સાગર ॥સખિ॥ થિતિ અંતરમુહૂર્ત લ-
 ખીસ રે ॥સખિ॥ બંધ ચતુર્વિધ ચેતશું ॥સખિ॥ પગઈ દિધ
 રસ દેસ રે ॥સખિ॥ ૬ ॥ સૂક્ષ્મ બંધ ઉદય વળી ॥સખિ॥ ઉદી-
 રણ સત્તા ખીણુ રે ॥સખિ॥ સ્નાતક સ્નાન મિશે હુવે ॥સખિ॥
 જ્ઞાન પડલ મલહીણુ રે ॥સખિ॥ ૭ ॥ સર્વાંગે સ્નાતક થઈ ॥સખિ॥
 કરશું સાહેલી રંગ રે ॥સખિ॥ સહજનંદ ઘરે રમે ॥સખિ॥ ૮ ॥
 શ્રી શુભવીરને સંગરે ॥સખિ॥ ૯ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઉપજાતિવૃત્તમ્ ॥

તીર્થાદકૈર્મિશ્રિતચંદનોઘૈઃ ॥ સંસારતાપાહતયે સુશીતૈઃ ॥
 જરાજનિપ્રાંતરજ્વેલિશાંત્યૌ ॥ તત્કર્મદાહાર્યમજ્યજેહું ॥૧॥

॥ હૃતવિલંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

સુરનદી જલપૂર્ણઘટૈર્વનૈ ધુસ્રણમિશ્રિતવારિભુતૈઃ પરૈઃ ॥
 સ્નપય તીર્થકૃતં ગુણવારિધિં ॥ વિમલતા ક્રિયતાં ચ નિબ્ભત્મનઃ
 ॥ ૨ ॥ જનમનોમણિભાજનભારયા ॥ શમરસૈકસુધારસધારયા ॥
 સકલબોધકલારમણીયકં ॥ સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજ્યે ॥ ૩ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

ૐ હ્રી શ્રી પરમપુરુષાય, પરમેશ્વરાય, જન્મજરામૃત્યુ
નિવારણાય, અજ્ઞાનોચ્છેદકાય, શ્રીમતે વીરજિનેન્દ્રાય, જલયંત્રમહે
સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અજ્ઞાનોચ્છેદકાર્ય પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

મૂલપ્રકૃતિયે ઝાંક એ, ઉત્તરપ્રકૃતિ પાંચ ॥

મોહસમે પણુ નવિ સમે, વિણુ ખાયકની આંચ ॥૧॥

તિણે તેહિજ વિધિ સાધવા; પૂજે અરિહા અંગ ॥

સિદ્ધસ્વરૂપ હૃદય ધરી, ઘોળી કેસર રંગ ॥૨॥

॥ ઠાળ બીજી ॥

(ઝુંબખડાની દેશી.)

બીજી ચંદનપૂજના રે, કેસરનો કરી ઘોળ ॥ પ્રભુપદ પૂજ્યે
॥ બાહિર રંગ ગવેષીને રે, રંગ અભ્યંતર ચોળ ॥ પ્ર૦ ॥ પૂજ્યે
જિન પૂજ્યે રે, આનંદરસ કહોલ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
ધૂર પગધ ધૂરો કર્મની રે, અંધ ત્રિલંગ પ્રકાર ॥ પ્ર૦ ॥ અય
ઉપશમ ગુણ નીપજ રે, અડવીશ ઉપર ચાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
ત્રણશેં ચાલીશ ઉત્તર રે, બહુવાદીક પદ બાર ॥ પ્ર૦ ॥ પૂજ્ય
વિશેષાવસ્યકે રે, નંદીસૂત્ર મોઝાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ અંધહેતુ છતે
પામીયે રે, મતિઆવરણ બલેણ ॥ પ્ર૦ ॥ ધ્રુવઅંધિ પ્રકૃતિ
ટળે રે, જબ લહે ખાયક શ્રેણ ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ જિમ રોહ
નૃપ રીઝવ્યો રે, રીઝવવો એક સાંઈ ॥ પ્ર૦ ॥ શ્રી શુભવીરને
આશરે રે, નાસે કર્મ બલાય ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ કૃતવિલંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

જનિપતેર્વરગંધસુપૂજનં ॥ જનિજરામરણોદ્ધલવભીતિહૃત
॥ સકલરોગવિયોગવિદ્ધરં ॥ કુર કૃદૈશુ સદા નિજપાવનમ્ ॥૧॥
સહજકર્મકલંકવિનાશનૈ ॥ રમલલાવસુવાસનચંદનૈઃ અનુપમાન
ગુણાવલિદાયકં ॥ સહજ સિદ્ધમહંપરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ઐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ મતિજ્ઞાનાવરણનિવારણાય ॥
શ્રીમતે વીરજિનેન્દ્રાય ॥ ચંદનં ચંદનં સ્વાહા ॥

ઇતિ મતિજ્ઞાનાવરણનિવારણાર્થે દ્વિતીય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

શ્રુતજ્ઞાનાવરણીતણે, તું પ્રભુ ટાલણુધાર ॥
જણુમે શ્રુતકેવળી કરયા, દેઇ ત્રિપદી ગણુધાર ॥૧॥
સુમનસ વૃષ્ટિ તેણે સમે, સમવસરણુ મોઝાર ॥
કરતા સુમનસ સુમનસા, પ્રભુ પૂજા દિલધાર ॥૨॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(દેવ ન ધરિયેં લાલન, દેવ ન ધરિયેં—એ દેશી.)

સમવસરણે શ્રુતજ્ઞાન પ્રકાશે, પૂજે સુરવર કુલની રાશે ॥
સ્વામિ કુલની રાશે ॥ કેતકી જાળનાં કુલ મંગાવે, ભેદત્રીકે
કરી પૂજા રચાવે ॥ સ્વાં ॥ ૧ ॥ પ્રભુપદ પ્રણમી શ્રી શ્રુત
માણે, શ્રુતજ્ઞાનાવરણુ તે જેમ જલ્ય લાગે ॥ સ્વાં ॥ જય ઉપ-
શમણુ જિમ જિમ થાવે, તિમ તિમ આતમ ગુણુ પ્રગટાવે ॥
સ્વાં ॥ ૨ ॥ મતિ વિણુ શ્રુત ન લહે કોઈ પ્રાણી, સમકિત-
વંતની એહ નિશાની ॥ સ્વાં ॥ કૃત્યાદિક શ્રુતનાણુ જણાવે,

ખીર નીર જિંમ હંસ બતાવે ॥ સ્વાં ॥ ૩ ॥ ગીતારથ વિષુ
 ઉચ્ચવિહારી, તપિયા પણુ મુનિ બહુલ સંસારી ॥ સ્વાં ॥
 અદ્વાગમ તપ કલેશ તે બાણે; ધર્મદાસગણી વચન પ્રમાણે
 ॥ સ્વાં ॥ ૪ ॥ લેહ ચતુર્દશ વીશ વખાણે, ઓર રીત મતિ-
 જ્ઞાન સમાણે ॥ સ્વાં ॥ મતિ શ્રુત નાણેં ચઉ શિવ જાવે, શ્રુત
 કેવલી શુભ વીર વધાવે ॥ સ્વાં ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ દુતવિકાંભિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

સુમનસાં ગતિદાયવિધાયિનાં, સુમનસાં નિકરૈઃ પ્રભુપૂજનમ્ ॥
 સુમનસાં સુમનોગુણસંગિના, જનવિધેહિ નિધેહિ મનોર્થને ॥૧॥
 સમયસાર સુપૂષ્પસુમાલયી, સહજધર્મકરેણ વિશોધયા ॥ પરમ
 યોગબલેન વશીકૃતં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજ્યે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં ॥ શ્રુતજ્ઞાનાવરણનિવારણાય ॥

કુસુમાનિ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ શ્રુતજ્ઞાનાવરણનિવારણાર્થ તૃતીય પૂષ્પપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અવધિજ્ઞાનાવરણના, ક્ષયથી હુઆ ચિદ્દેવ ॥

તે આવરણ દહન લણી, ઉર્ધ્વગતિરૂપ ધૂપ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ॥

(જિનવર જગત દયાળ ભવિયાં ! જિનવર જગત દયાળ—એ દેશી.)

એ ગુણુ જ્ઞાન રસાલ, ભવિયાં ! એ ગુણુ જ્ઞાન રસાલ ॥

ધૂપઘટા કરી જ્ઞાનઘટા વરી, અવધિ આવરણુ પ્રજલ ॥ ભં ॥

પટ લેદાંતર વૃદ્ધિની રચના, જાણે ખેત્ર ને કાળ ॥ લ૦ ॥ એ૦
 ॥ ૧ ॥ અંગુલ આવલી સંખમસંખે, પૂરણે કિંચુણ કાળ ॥
 લ૦ ॥ પૂર્ણાવલિ અંગુલ પુહુત્તે, હસ્તે મૂહુર્ત વિચાલ ॥ લ૦ ॥
 ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥ કોશ દિનાંતર યોજન દિન નવ, દ્રવ્યપર્યાય
 વિશાળ ॥ લ૦ ॥ પણવીશ યોજન પક્ષ અધૂરે, પક્ષે ભરત નિહાલ
 ॥ લ૦ ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ જંબુદ્વીપ તે માસ અધિકે, વરસે અઢી
 દ્વીપ ભાલ ॥ લ૦ ॥ રૂચકદ્વીપ તે વર્ષ પુહુત્તે, સંખ્યાતે સંખ્યાતો
 કાળ ॥ લ૦ ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ કાળ અસંખ્ય દ્વીપ સંખમસંખા,
 જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ ત્રિકાળ ॥ લ૦ ॥ એક સમે અઠ અધિક શત સીઝે,
 ટાળી ભવજંબળ ॥ લ૦ ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ શિવરાજ ઋષિ વિ-
 ભંગને ટાળી, વરિયા શિવ વરમાળ ॥ લ૦ ॥ સાચરદ્વીપ અસંખ્ય
 દિખાવે, શ્રી શુભવીર દયાળ ॥ લ૦ ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ દ્રુતવિલાંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

અગરમુક્કમનોહરવસ્તુનઃ ॥ સ્વનિરૂપાધિગુણૌઘવિધાયિનઃ ॥
 પ્રભુશરીરસુગંધસુહૃતુના ॥ રચય ધૂપનપૂજનમહર્હતઃ ॥ ૧ ॥ નિજ-
 ગુણાક્ષયરૂપસુધૂપનં ॥ સ્વગુણુઘાતમલંપ્રવિકર્ષણમ્ ॥ વિશદબોધ
 મનંતસુખાત્મકં ॥ સહજસિદ્ધમહંપરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ઐ હ્રી શ્રી પરમ૦ ॥ અવધિઆવરણુનિવારણાય ॥

ધૂપં ય૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અવધિઆવરણુનિવારણાર્થં ચતુર્થ ધૂપપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા મારંભ ॥

॥ દોહડા ॥

મનપજ્જવ આવરણુતમ, હરવા દીપકમાળ ॥

જ્યોતસેં જ્યોત મિલાઇયે, જ્ઞાન વિશેષ વિશાળ ॥૧॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

(ગોખી વીનવે રે-એ દેશી)

જ્યોતિ જગમગે રે, અઢી દ્રીપ પ્રમાણુ ॥ દો ભેદે કરી રે,
 અઢી અંશુલનો તરતમ જાણુ ॥ જોહ વિપુલમતિ રે, તેહને તે
 ભવ પદ નિરવાણુ ॥ મુનીવેપજ વિના રે, નવિ ઉપજે દો ભેદે
 નાણુ ॥ જ્યોતિ૦ ॥ ૧ ॥ વિમલાતમ દશા રે, જાણે જ્યોતિપ અંતર
 ઠાણુ ॥ તીર્થલોકમાં રે, ભાંખ્યું એહ પ્રમાણુ ॥ અધોલોકમાં રે,
 યોજન સો અધિકેરા જાણુ ॥ સંજી જીવના રે, જાણે મનચિતન
 મંડાણુ ॥ જ્યોતિ૦ ॥ ૨ ॥ ઋણુમતિ દ્રવ્યથી રે, અનંત અનંત
 પ્રદેશ વિચાર ॥ અસંખિત ભવ કહે રે, પલિય અસંખમ ભાગ
 ત્રિકાળ ॥ સવિપરજાયનો રે, ભાગ અનંતો મનથી સાર ॥ ચારે
 ભાવથી રે, અધિકા વિપુલમતિ આળુગાર ॥ જ્યોતિ૦ ॥ ૩ ॥ મતિ
 શ્રુત નાણુશું રે, મનપજ્જવ પામ્યા મુનીરાય ॥ ખાયકભાવથી રે,
 એક સમય દશ મુક્તિ જાય ॥ ખયઉપશમ પદે રે, મુનિવર તે
 સાતે ગુણુઠાણુ ॥ શ્રી શુભવીરથી રે, જંબુસ્વામિ લગે એ નાણુ
 ॥ જ્યોતિ૦ ॥ ૪ ॥

॥ કાવ્ય ॥ દુતવિલંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

ભવતિ દીપશિખાપરિભોચનં ॥ ત્રિભુવનંધરસદ્ગનિશોભનમ્ ॥
 સ્વતનુકાંતિકરં તિમિરહરં ॥ જગતિ મંગલકારણુમાતરમ્ ॥ ૧ ॥
 શુચિમનાત્મચિદ્ગુજ્જવલદીપકૈ-જર્વલિતપાપપતંગસમૂહકૈઃ ॥ સ્વક-
 પદં વિમલં પરિલેભિરે ॥ સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં ॥ મનઃપર્યવાવરણોઽષ્ટદકાય ॥

દીપં ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ મનઃપર્યવાવરણોઽષ્ટદકાર્ય પંચમ દિપક પૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

વનઘાતી ઘાતે કરી, જેહ થયા મુનિભૂપ ॥

બદિરાતમ ઉઝેદિને, અંતર આતમરૂપ ॥ ૧ ॥

॥ ટાળ છઠી ॥

(સાહેલડીયાં.—એ દેશી.)

અક્ષતપદ વરવા ભાણી, સુણે સંતાણ ॥ અક્ષતપૂજા સાર,
ગુણવંતાણ ॥ અક્ષત ઉજ્જવલ તંદૂલા ॥ સું ॥ ઉજ્જવલજ્ઞાન
ઉદાર ॥ ગું ॥ ૧ ॥ પંચમ પગઈ ટાળવા ॥ સું ॥ વરવા
પંચમજ્ઞાન ॥ ગું ॥ ત્રિશલાનંદ નિદાણીયે ॥ સું ॥ બાર વરસ
એક ધ્યાન ॥ ગું ॥ ૨ ॥ નિદ ગયન બાગરદશા ॥ સું ॥
તે સવિ દૂરે હોય ॥ ગું ॥ દેખે ઉજ્જવલજ્ઞાન ॥ સું ॥ ઉજ્જવલ
પાયા દોય ॥ ગું ॥ ૩ ॥ લહી ગુણઠાણું તેરમું ॥ સું ॥ ધુરસમયે
સાકાર ॥ ગું ॥ ભાવજિનેશ્વર વંદિયે ॥ સું ॥ નાઠા દોષ
અઠાર ॥ ગું ॥ ૪ ॥ છતી પર્યાયે જ્ઞાનથી ॥ સું ॥ બાણે જેય
અનંત ॥ ગું ॥ શ્રી શુભ વીરની સેવના સું ॥ આપે પદ અરિહંત
॥ ગું ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ કૃતવિલંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

ક્ષિતિતલેક્ષતશર્મનિદાનકં ॥ ગણિવરસ્ય પરોઽક્ષતમંડલં ॥
ક્ષતવિનિર્મિતદેહ નિવારણું ॥ ભવપયોધિસમુદ્ધરણોદયતમ્ ॥ ૧ ॥

સહજભાવસુનિર્મલતાંદુલૈ-વિપુલદોષવિસોધકમંગલૈઃ ॥ અનુપરોધ-
સુબોધવિધાનકં ॥ સહજસિદ્ધમહંપરિપુજ્યે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ કેવલજ્ઞાનાવરણનિવારણાય ॥

અક્ષતં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ કેવલજ્ઞાનાવરણનિવારણાર્થે ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ સપ્તમ નૈવેદ્ય પૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

બાહ્યરૂપ આહારે વધે, રૂપાંતર અણાહાર ॥

અણાહારી પદ પામવા, ઠવો નૈવેદ્ય રસાળ ॥૧॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

(રાગ બિશ્વાલ.)

નૈવેદ્ય પ્રભુ આગળ ધરી, બહુ છાંડી વાજે ॥ જ્ઞાનાવરણ
નિવારીયે, રૂચકાંતર ભાજે ॥ હાંહાં રે તવ સાંઈ નિવાજે, હાંહાં
રે જિનશાસન રાજે ॥ નૈવેદ્યં ॥ ૧ ॥ અજ્ઞાની પુણ્ય પાપનો.
નવિ લેહ તે જાણે ॥ નયગમ ભંગ પડપણા, હઠવાદે તાણે ॥
હાંહાં રે એક આપ વખાણે. હાંહાંરે બંધ ઉદય ન જાણે ॥ નૈ
વેદ્યં ॥૨॥ આશાતના કરે જ્ઞાનની, જ્યણા નવિ પાળે ॥ સુશુદ્ધ
વચન નવિ સદ્દેહે, પડયો મોહની જાળે ॥ હાંહાંરે તે અનંતે કાળે,
હાંહાંરે નરભવ ન નિહાળે ॥ નૈવેદ્યં ॥૩॥ રોહિત મત્સ્યની ઉપમા,
સિદ્ધાંતે લગાવે ॥ જ્ઞાનદશા શુભવીરનું, જો દર્શન પાવે ॥હાંહાંરે
અજ્ઞાન હઠાવે, હાંહાંરે જ્યોતિ નયન જણાવે ॥નૈવેદ્યં ॥૪॥

॥ કાવ્યં ॥ દુતવિલંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

અનસનંતુ મમાસ્તિત્વતિ બુદ્ધિના ॥ રૂચિરભોજનસંચિતભો-
જનમ્ ॥ પ્રતિદિનં વિધિના જિનમંદિરે ॥ શુભમતે બત ઢોંકય

ચેતસા ॥ ૧ ॥ કુમતબોધવિરોધનિવેદકૈ-વિંહિતબતિજરામરણા-
તકૈઃ ॥ નિરશનં પ્રચુરાત્મગુણાલયં ॥ સહજ સિદ્ધમહં પરિ-
પૂજયે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ અજ્ઞાનોચ્છેદકાય ॥
નૈવેદ્યં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અજ્ઞાનોચ્છેદકાર્થ સત્તમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

બંધાદય સત્તા ધ્રુવા, પાંચ પયડી જોય ॥

દેશઘાતિની ચાર છે, કેવળ સર્વથી હોય ॥૨॥

જ્ઞાનાચારે વરતતાં, ફળ પ્રગટે નિરધાર ॥

તેણું ફળપૂજા પ્રભુતાણી, કરિયે વિવિધપ્રકાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(રાગ રાગ—સુરતી મહિનાની દેશી.)

એ પાંચ આવરણનો, બંધ દશમગુણુડાણુ ॥ ઉદય ઉદ્ધીરણુ
સત્તા, ખીણ કંઈ જગલાણુ ॥૧॥ જ્ઞાનથી સાસ ઉસાસમાં, કઠીન
કરમ ક્ષય જાય ॥ ફલવંચકતા તસ ટળે, જોગાવંચક થાય ॥૨॥
અરિહા પણ તપ કરતા, એકાકી રહી રાણુ ॥ અરહંતા સુરકોડી,
સેવે પૂરણુ નાણુ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાનદશાવિણુ તપ જપ, કિરિયા કરત
અનેક ॥ ફળ નવિ પામે રાંક તે, રણુમાં રોદયો એક ॥૪॥ તે-
લીભળદ પરે કષ્ટ કરે, જીવિણુ શ્રુતદહર ॥ નિશિદિન નયન મિ-
ચાણુ, ફરતો ઘેરને ઘેર ॥ ૫ ॥ જ્ઞાન પ્રથમ પછી જયણુ, દશ-
વૈકાલિક વાણુ ॥ જ્ઞાનીને સુરતરૂ ઉપમા, જ્ઞાનથી ફળ નિર્વાણુ
॥ ૬ ॥ કર્મસૂદન તપ પૂરણુ, ફલપૂજા ફળ સાર ॥ શ્રી શુભ-
વીરના જ્ઞાનને, વંદિયે વાર હજાર ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્યં ॥ દુતવિલાંબિતવૃત્તદ્વયમ્ ॥

શિવતરોર્ધ્વલદાનપરૈર્નવૈર્વરક્ષલૈઃ કિલ પૂજ્ય તીર્થપમ્ ॥
ત્રિદશનાથનતકમપંકજં ॥ નિહતમોહમહીધરમંડલમ્ ॥ ૧ ॥ શ-
મરસૈક સુધારસમાધુરૈ-રનુભવાગ્યવલૈરભયપ્રદઃ ॥ અહિતદુઃખહરં
વિભવપ્રદં ॥ સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજ્યે ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

ॐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ પ્રથમ કર્મેષ્ઠેદનાય ॥ ફલંયં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ પ્રથમકર્મેષ્ઠેદનાર્થ અષ્ટમ ક્ષણપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ કલશ ॥ ગાયો ગાયો રે મહાવીરં ॥

॥ ઇતિ પ્રથમ દિવસેઽધ્યાયનીય જ્ઞાનાવરણીયકર્મ સૂદનાર્થ

॥ પ્રથમ પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણ ॥

(આ પ્રમાણે હવે પછી પ્રત્યેક દિવસે જે જે પૂજા ભણાય-
તે તે પૂજનાં જે જે કાવ્યો હોય તે જે કાવ્ય અનુક્રમે તે તે
પૂજના અંતમાં ભણવાં તથા મંત્ર પણ સર્વ પૂજાદીક કહેવા.
અને છેવટની ચોસઠમી પૂજના અંતમાં લખેલો ક્ષણ જે છે તે
પણ પ્રત્યેક દિવસે જ્યારે આઠ પૂજા પૂરી થાય, ત્યારે છેલ્લો ભણવો.

॥ અથ દ્વિતીય દિવસેઽધ્યાયનીય દર્શનાવરણીયકર્મસૂદનાર્થ દ્વિ-
તીય પૂજાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

(આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ.)

(૧ નદીનાં જળ, ૨ અંદન કેશર, ૩ મરઆ ડમરાનાં ફુલ,
૪ અષ્ટાંગ ધૂપ, ૫ નવ દીવેટનો દીવો તથા બીજો જે દીવેટનો
દીવો, ૬ કમોદના ચોખા, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ક્ષણ.

॥ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

દર્શનાવરણુ તે વરણુવું, નવ પગઈ દૂરદંત ॥ દરિસણુ
નિદ્રા ભેદથી, ચઉ પણ કહે અરિહંત ॥૧॥ બંધોદય સત્તા ધ્રુવા,
પયડી નવ તિમ પંચ ॥ નિદ્રા અધુવોદય કહી, સર્વ ઘાતિ પણ
પંચ ॥૨॥ દંસણુતિગ દેશઘાતિયાં, કેવળદંસણુ એક ॥ સર્વઘાતિ
મેં દાખિયો. વાદલમેઘ વિવેક ॥૩॥ બિકટ નિકટ ઘટ પટ લહે,
જિમ આવરણુ વિયોગ ॥ જ્ઞાનાંતર ક્ષણથી સહુ, સામાન્યે ઉપ-
યોગ ॥૪॥ એ આવરણુબળે કરી, ન લહું દર્શન નાથ ॥ નૈગમ-
દર્શન ભટકિયો, પાણી વલોન્યું હાથ ॥ ૫ ॥ પૂરણુ દર્શન પા-
મવા, ભજિયે ભવિ ભગવંત ॥ દૂર કરે આવરણુને, જિમ જળથી
જળકંત ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

(નમો રે નમો શ્રી શેત્રુંજી ગિરિવર. એ દર્શી.)

માગધને વરદામ પ્રભાસહ, ગંગાનીર વિવેક રે ॥ દર્શના-
વરણુ નિવારણુ કારણુ, અરિહાને અલિષેક રે ॥ નમો રે નમો
દર્શનદાયકને ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ દર્શનનાયક શ્રીજિનવર તું,
લાયકતાને લાગરે ॥ પ્રીત પટંતર દોય ન છાજે, જો હોય સાચો
રાગ રે ॥ નમો ॥ ૨ ॥ રાગવિના નવિ રીઝે સાંઈ, નિરાગી
વિતરાગ રે ॥ જ્ઞાનનયન કરી દર્શન દેખે, તે પ્રાણી વડલાગ રે
॥ નમો ॥ ૩ ॥ ચઉ દંસણુ પ્રતિ સૂક્ષ્મબંધે, ઉદ્યાદિક ખીણુ
અંત રે ॥ તે આવરણુ કઠિન મલ ખાલી, સ્નાતક સંત પ્રસંત રે
॥ નમો ॥ ૪ ॥ અંધિ વિકટ જે પોલ પોલીયો, રોકે દર્શન
ભૂપ રે ॥ શ્રી શુભવીર જો નયન નિહાળે, શેવક સાધનરૂપરે
॥ નમો ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥

॥ તિર્થોદ્દકૈઃ ॥ ૧ ॥ સુરનદીં ॥ ૨ ॥ જનમનોં ॥ ૩ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ઐ હ્રીં શ્રીં પરમં ॥ અંધોદયનિવારણાય
॥ જલંયં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અંધોદયનિવારણાર્થ પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ઉપદેશક નવ તત્ત્વના. પ્રભુ નવ અંગ ઉદાર ॥

નવ તિલકે ઉત્તર નવ, પગઘં ટાળણુદાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

(રાગ કાફી નાયકી-રસિયા દિલ દીઠડી જ્યોતિ ઝગાર-એ દેશી.)

તુજ મૂરતિ મોહનગારી, રસિયા તુજ મૂરતિ મોહનગારી ॥
દ્રવ્યહુ ગુણુ પરબ્રહ્મ ને મુદ્રા ॥ ચઉગુણુ પડિમા ખ્યારી ॥ રસિયાં ॥
॥ તું ॥ નયગમ ભંગ પ્રમાણુ ન નિરખી, કુમતિ કદાચહુ ધારી ॥
રસિયાં ॥ તું ॥ ૧ ॥ જિનધર તીરથ સુવિહિત આગમ, દર્શને નયણુ
નિવારી ॥ રસિયાં ॥ તું ॥ ચક્ષુદર્શનાવરણુ કર્મ તે, આંધે મૂઢ
ગમારી ॥ રસિયાં ॥ તું ॥ ૨ ॥ કાંણુ નિશદ્દિન જાત્યંધાપણુ,
દુઃખિયા દીન અવતારી ॥ રસિયાં ॥ તું ॥ દર્શનાવરણુ પ્રથમ
ઉદયેથી, પરભવ એહુ વિચારી ॥ રસિયાં ॥ તું ॥ ૩ ॥ અદ્વિતેજ
નયનાતપ દેખી, જૂએ આરો કર ધારી ॥ રસિયાં ॥ તું ॥ જાણુ
પૂરવભવ કુમતિના, હજીય ન દેવ વિસારી ॥ રસિયાં ॥ તું ॥ ૪ ॥
જયણુાયુત ગુરુ આગમ પૂજે. જિનપડિમા જયકારી ॥ રસિયાં ॥
॥ તું ॥ શ્રીશુભવીરનું શાસન વરતે, એકવીશ વરસ હજારી ॥ રસિ-
યાં ॥ તું ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં જિનપતેઠ ॥ ૧ ॥ સહજકર્મઠ ॥ ૨ ॥

॥ ઓં હ્રીં શ્રીં પરમઠ ॥ અક્ષુદર્શનાવરણુનિવારણાય

॥ ચંદનં ચઠ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિઅક્ષુદર્શનાવરણુર્થ દ્વિતીય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

કુલ અમૂલક પૂજના. ત્રિશલાનંદન પાચ ॥

સુરભિ દુરભિ નાસાપ્રમુખ, અચક્ષુઆવરણુ હઠાય ॥૧॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(રાજ ! પધારો મેરે મંદિર.—એ દેશી.)

ડમણો મરઝો કેતકી કુલે, પૂજકલ પરકાસ્યાંજી ॥ ભોગી-
નિવાસા સંયુતઆશા, લક્ષણવંતી નાસા ॥ ભવ ભવ ઠરિયેજી ॥
જિનગુણુ માલ રસાળ, કંઠે ધરિયે જી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
ગુણુ બહુમાન જિનાગમ વાણી, કાને ધરી બહુમાને જી ॥
દ્રવ્ય ભાવ બહિરાતમ ટાળી, પરભવ સમજે શાને ॥ ભવઠ ॥
॥ ૨ ॥ પ્રભુ ગુણુ ગાવેં ધ્યાન મદ્દહાવેં, આગમ શુદ્ધ પ્રરૂપેજી ॥
॥ મૂરખ મંગા ન લહે પરભવ, ન પટે વળી ભવરૂપે ॥ ભવઠ
॥ ૩ ॥ પરમેષ્ટિને શીશ નમાવે, ફરસે તીરથ ભાવે જી ॥
ભવઠ ॥ વિનય વૈયાવચ્ચાદિક કરતાં, ભરતેશર સુખ પાવે ॥ ભવઠ
॥ ૪ ॥ જિમ જિમ ક્ષય ઉપશમ આવરણુ, તિમ ગુણુ આવી
રભાવે જી ॥ શ્રી શુભવીર વચન રસલખ્યે, સંલિન્નશ્રોત જણાવે
॥ ભવઠ ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ સુમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસારં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

ૐ ॥ હ્રીં શ્રીં પરમ ॥ અચક્ષુદર્શનાવરણનિવારણાય

પૂષ્પાણિ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિઅચક્ષુદર્શનાવરણ નિવારણાર્થં તૃતીયપૂષ્પપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા મારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અવધિદર્શનાવરણ ક્ષય, ઉપશમ ચઉગતિ માંહિ ॥

ક્ષાયકલાવે કેવળી, નમો નમો સિદ્ધ ઉચ્છાદિં ॥ ૧ ॥

॥ દાળ ચોથી ॥

(ચંદ્રશેખર રાજા થયો.—એ દેશી)

અવધિરૂપી આહુકો, ખટલેદ વિશેષે ॥ અવધિદર્શન તેહનું,
સામાન્યે દેખે ॥ ૧ ॥ એ ગુણ લેઈ ઉપન્યો, પરલવથી સ્વામિ ॥
॥ આ લવમાં સુખીયા અમે, તુમ દર્શન પામી ॥ એ આંકણી ॥
દેવ નિરય ગતિથી લહે, ગુણથી નર તિરિયા ॥ કાઉસગમાં
મુનિ હાસ્યથી, હેઠા ઉતરીયા ॥ એ ગું ॥ ૨ ॥ પરિણામે
ચઢતી દશા, રૂપિદ્રવ્ય અનંતા ॥ જઘન્યથી ઉત્કૃષ્ટથી, સવિ દ્રવ્ય
મુણંતા ॥ એ ગું ॥ ૩ ॥ ક્ષેત્ર અસંખ્ય અંગુલ લઘુ, ગુરુ-
લોક અસંખા ॥ ભાગ અસંખ્ય લઘુ આવલિ, ઉત્સર્ગિપણી અ-
સંખા ॥ એગું ॥ ૪ ॥ ચાર ભાવ દ્રવ્ય એકમાં, લઘુભાવ
વિશેષે ॥ અસંખ્ય પર્યવ દ્રવ્યપ્રત્યે, ગુરુદર્શન દેખે ॥ ગું ॥
૫ ॥ નંદીસૂત્રે એણીપરે, કહ્યું અવધિનાણુ ॥ નિરાકાર ઉપયો-
ગથી, દર્શન પરિમાણુ ॥ એગું ॥ ૬ ॥ વિભાગે પણ દાખિયું,
દર્શન સિદ્ધાંતે ॥ તત્વારથ ટીકા કહે. સમકિત એકાંતે ॥ એગું ॥ ૭ ॥

તસ આવરણ દહન ભણી, ધૂપપૂજા કરીયે ॥ શ્રી શુભવીર શરણ
લહી. ભવસાગર તરીયે ॥ એ ગુણ ૦ ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અગરમુખ્યં ॥ ૧ ॥ નિજગુણાક્ષયં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ અવધિઆવરણનિવારણાય ॥

ધૂપં ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અવધિઆવરણનિવારણાર્થ ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

કેવલદર્શનાવરણનો, તું પ્રભુ ટાળણહાર ॥

જ્ઞાનદીપકથી દેખિયે, મોટો તુજ આધાર ॥૧ ॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

(રાગિણી આશાવરી.-ગરબાની દેશી,)

દીપક દીપતો રે, લોકાલોક પ્રમાણ ॥ દર્શન દીવડો રે,
હણી આવરણ લહે નિર્વાણ ॥ દીપકં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
ક્ષાયકભાવે અનાદિ ચેતન, આઠ પ્રદેશ ઉઘાડારે ॥ અવરનું દર્શન
દેખણુ ભમિયો. પણ આવરણ તે આડાં ॥ દીં ॥ ૨ ॥ તુમ
સેવે તે તુમસમ હોવે, શક્તિ અપૂરવ યોગે રે ॥ ક્ષપકશ્રેણિ
આરોહિ અરિહા, ધ્યાન શુકલ સંયોગે ॥ દીં ॥ ૩ ॥ ધનધા-
તીનો ઘાત કરીને; પ્રથમ સમય સાકારે રે ॥ સમયાંતર દર્શન
ઉપયોગે, દર્શનાવરણ વિદારે ॥ દીં ॥ ૪ ॥ મૂલ એક બંધ
આર સત્તોદય, ઉત્તર પણ એક બાંધેરે ॥ બહેંતાલીસ ઉદયે

પંચાશી, સત્તા હણી શિવ સાથે ॥ દી૦ ॥ ૫ ॥ અગમગ આઝા
દીપક પૂજા, કરતાં કોડિ દિવાનરે ॥ શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર રાજા,
રાજ્ય રચિત તાજા ॥ દીપક ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥ લવતિ દીપક ॥ ૧ ॥ શુચિમનાત્મક ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ઓં હ્રીં શ્રી પરમ ॥ કેવલદર્શનાવરણ
નિવારણાય ॥ દીપં યઃ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ કેવલદર્શનાવરણનિવારણાર્થ પંચમદીપકપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નિદ્રા દુગ દલ છેદવા, કરવા નિર્મલ જાત ॥

અક્ષત નિર્મલ પૂજના, પૂજે શ્રી જગતાત ॥ ૧ ॥

॥ ઠાળ છદી ॥

(થૂલીભદ્ર કહે સુણુ બાળા રે. એ દેશી)

હવે નિદ્રા પાંચની ફેટી રે, મોહરાયતણી એ ચેટી રે ॥
સર્વઘાતી પયડી મોટી રે, નિદ્રા દુગ ખેંદેનો છોટી રે ॥ ૧ ॥
એ ખેંદેનો જગત્ પિતરાણી રે, નાના મોહોટા મુઝાવ્યા પ્રાણી
રે ॥ ભાનુદત્ત પૂરવધર પડિયા રે, દીપજ્યોતેજ્યેયા નવિ જડિયા
રે ॥ એ આંકણી ॥ સુખે જાગે આજસ મેટી રે, તે નિદ્રા બાળ-
વધૂટી રે ॥ ઉભાં બેઠાં નયણાં ઘુટીરે, જળ લાગે વચણના સોટી રે
॥ એ ॥ ૨ ॥ તવ નયણથી નિંદ વધૂટી રે, પ્રચલા લક્ષણ ગતિ
ખોટી રે ॥ દ્વાદશાંગી ગણિરૂપ પેટી રે, મુનિ નયણે નિદ્રાપલેટી રે
॥ એ ॥ ૩ ॥ પૂરવધર પણ શ્રુત મેટી રે, રહ્યા નિગોદમેં દુઃખ
વેંટી રે ॥ અપૂર્વ અંધથી છૂટી રે, સત્તાઉદયે બારમે ખૂટી રે
॥ એ ॥ ૪ ॥ મુનિરાજ મળીને લૂંટી રે, અપ્રમત્તને હંડે કૂટી
રે ॥ છલ જોતીને રોતી વખૂટી રે, ધ્યાન લહેર બગાડે ખૂટી રે ॥ એ ॥

॥૫૫॥ શુભવીર સમા નહીં માંટી રે, નિદ્રાની વનકટી કાટી રે ॥
થઈ સાદિ અનંતની છેટી રે, શિવસુંદરી સહેજે ભેટી રે ॥ એ૦
॥ ૬ ॥ ॥ કાવ્યં ॥ ક્ષિતિતલે૦ ॥ ૧ ॥ સહજભાવ૦ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમ૦ ॥ નિદ્રાપ્રચલા વિચ્છેદનાર્થ ॥

અક્ષતાન ય૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નિદ્રાપ્રચલાવિચ્છેદનાર્થ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ સપ્તમ નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

આહરે ઉઘ વધે ઘણી, નિદ્રા દુઃખ ભંડાર ॥

નૈવેદ્ય ધરી પ્રભુ આગળે, વરિયે પદ અણાહાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

(રાગ ગાડી-તોરણ આઠ ક્યું ચલે રે; એ દશા)

થીણુદ્ધી ત્રિક સાંભળો રે, નિદ્રા જે દુઃખદાય ॥ સલૂણા ॥
ખંધ બીજા ગુણુઠાણુમેં રે, છઠ્ઠે ઉદય મુનિરાય ॥ સલૂણા ॥ જિમ
જિમ જિનવર પૂજ્યેરે, તિમ તિમ ધ્રુવે કર્મ ॥ સ૦ ॥ ૧ ॥
સંપ કરી સત્તા રહે રે, નવમાને એક ભાગે ॥ સ૦ ॥ નિદ્રા
નિદ્રા તેહમાં રે, કળે કરી જે જાગે ॥ સ૦ ॥ ॥ જિમ૦
॥ ૨ ॥ પ્રચલા પ્રચલા ચાલતાં રે, નયણુ નિંદ તુખાર ॥ સ૦ ॥
જાગે રણુસંગ્રામમાં રે, વિજળી જ્યું અળકાર ॥ સ૦ ॥ જિમ૦
॥ ૩ ॥ દિનચિંતા રાત્રે કરે રે, કરણી જે નર નાર ॥ સ૦ ॥
બળદેવનું બળ તે સમે રે, નરકગતિ અવતાર ॥ સ૦ ॥ જિમ૦
॥ ૪ ॥ એમ વિશેષાવશ્યકે રે, વરણુવિયો અધિકાર ॥ સ૦ ॥
સાધુમંડળીમાં રહે રે, એક લઘુ અણુગાર ॥ સ૦ જિમ૦ ॥ ૫ ॥ થીણુદ્ધી

નિદ્રાવશે રે, હણિયો હસ્તિ મહંત ॥ સ૦ ॥ સુતો ભરિનિદ્રાવશે
 રે. ભૂતલીએ હોયદંત ॥ સ૦ ॥ જિમ ૦ ॥ ૬ ॥ અંગ અશુચિ શિષ્યનુ રે,
 સંશયભરિયા સાધ ॥ સ૦ ॥ જ્ઞાનીવયણે કાઠીયો રે, હંસવનેથી
 વ્યાધ ॥ સ૦ ॥ જિમ ૦ ॥ ૭ ॥ ષટ માસે નિદ્રા લહેરે,
 શેઠ વધૂ દ્રષ્ટાંત ॥ સ૦ ॥ નિંદવિયોગે કેવલી રે, શ્રી શુભવીર
 ભણુંત ॥ સ૦ ॥ જિમ ૦ ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અનશનં ० ॥ ૧ ॥ કુમતખોધં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ઐ હ્રી શ્રી પરમં ॥ થીણુદ્ધી ત્રિકલ્હનાય ॥ નૈવેદ્ય
 યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ થીણુદ્ધીત્રિકલ્હનાર્થ સત્તમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા મારંભ ॥

॥ દોહા ॥

વિવિધ ફળે પ્રભુ પૂજતાં, ફળ પ્રગટે નિર્વાણ ॥

દર્શનાવરણ વિલય હુવે, વિઘટે બંધનાં ઠાણ ॥ ૧ ॥

॥ ઠાળ આઠમી ॥

(રાગ ફાગ—દીપચંદીની ચાલ.)

(હોરી ખેલાવત કાન્હુધયા, નેમીસર સંગે લે ભઘયા.—એ દેશી)

હોરી ખેલું મેરે સાહબિયા, સંગે રંગે સુણ હો ભઘયા
 ॥ હોરી ૦ ॥ અભિર ગુલાલ સુગંધ વિખરિયા, કનક કચોળી
 કેસરિયાં ॥ હોરી ૦ ॥ ૧ ॥ ખારેક ખીજેરા ફળ ટેટી, પૂજે ફળ
 થાળે ભરિયાં ॥ ફાગ ગાન ગુણ તાન બજૈયા, દર્શનાવરણ ભયે
 કરિયાં ॥ હોરી ૦ ॥ ૨ ॥ એ પ્રભુદર્શન વિણ ભવ ફરિયા, કુદેવ
 કુતીર્થ વર્ણવિયા ॥ કુશુર કુશાસ્ત્ર પ્રશંસા કરિયા; મિથ્યાત્વધર્મ

હૃદયે ધરિયા ॥ હોરી૦ ॥૩॥ બહોત દુઃખે બહુ શોકે લરિયાં,
સમકિત દ્વણ આચરિયાં ॥ કુમત પાળે ને ચાલે અનધયા, પર
મેષ્ટિ ગુરૂ ઓલવિયા ॥હોરી૦॥ ॥ ૪ ॥ પડણિયા ગુરૂ અપચ્ચ-
જખાણિયા, લગવઈ, ભાખે ગણુધરિયા ॥દર્શના વરણી કર્મ ઘેરૈયાં,
તીસ કોડકોડી સાગરિયા ॥હોરિ૦॥૫॥ એસે બંધકો ધંધ ઘટૈયા;
સાંયુંકી આણા શિર ધરિયા ॥ શ્રંગી લવણુ મધુરી લહેરિયા, શ્રી
શુભવીર પ્રભુ મળિયા ॥હોરી૦ ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥ શિવતરો૦ ॥ ૧ ॥ શમરસૌ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ૐ શ્રી શ્રી પરમ૦॥ દ્વિતીય કર્મદહનાય ॥ ફલં ય૦॥ સ્વાહા ॥

॥ અથ કળશ ॥ ગાયો ગાયો રે મહાવીર૦ ॥

॥ ઇતિ કર્મદહનાર્થે અષ્ટમ કળપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ દ્વિતીય દિવસેઽધ્યાપનીય દર્શનાવરણીય કર્મસૂદનાર્થે
દ્વિતીય પૂજાષ્ટક સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય દિવસેઽધ્યાપનીય વેદનીયકર્મનિવારણાર્થે તૃતીય

પૂજાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

(આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ.)

(૧ કસ્તુરી, બરાસવાળું જળ, ૨ કેસર, બરાસ. ૩ કુલપ-
ગર કરીયે. ૪ પંચાંગ ધૂપ. ૫ બે દિવેટનો દીપક, ૬ કમોદશાલિ
અખંડ, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ કળ.

॥ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ત્રીભું અઘાતી વેદની, જાવ લહે શિવશર્મ

સંસારે સવિ જીવને, તબ લગે એહિજ કર્મ ॥ ૧ ॥

ખંધોદય અધ્રુવ કહી, ધ્રુવસન્તાયે હોય ॥

પયડી અઘાતો જાણીયે, શાતા અશાતા દોય ॥ ૨ ॥

કર્મ વિનાશીને હુવા, સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવાન ॥

તે કારણ જિનરાજની, પૂજા અષ્ટવિદ્યાન ॥ ૩ ॥

નહવણુ વિલેપન કુસુમની, જિન પુર ધૂપ પ્રદીપ ॥

અક્ષત નૈવેદ્ય ફળતણી, કરો જિનરાજ સમીપ ॥૪॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

(૩ડીને રઠિયાલી રે વાહુ—એ દેશી.)

નહવણુની પૂજા રે, નિરમલ આતમા રે ॥ તીર્થોદકનાં જળ
મેલાય, મનોહર ગંધે ત લેલાય ॥ નહવં ॥ ૧ ॥ સુર ગિાર
દેવા રે, સેવા જિનતણી રે ॥ કરતાં નહવણુ તે નિરમળ થાય,
કનક રજત મણિકળશ ઢળાય ॥ નહવં ॥ ૨ ॥ સુર વાહૂ નાચે
રે, માચે વગશું રે ॥ ગાયન દેવ ત જિનગુણુ ગાય, વૈશાલક
મુખદર્શન થાય ॥ નહવં ॥ ૩ ॥ ચિહું ગતિમાંહે રે, ચેતન
રોલિયો રે ॥ સુરનર જે સુખિયા સંસાર, તારક તીરિ દુઃખનો
ભંડાર ॥ નહવં ॥ ૪ ॥ શે વશ સુખમાં રે, સ્વામિ ન સાં-
ભરયા રે ॥ તેણે હું રઅખ્યો કાળ અનંત, મલિન રતન નવિ
તેજ જગંત ॥ નહવં ॥૫॥ પ્રભુ નવરાવી રે, મેલ નિવારણું રે ॥
વેદની વિઘટે મણિ ઝલકંત, શ્રી શુભવીર મળે એકાંત ॥
નહવણુનીં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥

॥ તીર્થોદકૈઃ ॥ ૧ ॥ સુરનદીં ॥ ૨ ॥ જનમનોં ॥૩॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥ ૧ ॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં વેદનીયકર્મનિવારણાય

॥ જલં ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ વેદનીયકર્મનિવારણાર્થ પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણ ॥૧॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

વેદનીયકર્મતણી કહું, ઉત્તરપચડી દોય ॥

જાસ વિવશ લવચોકમાં, મૂંઝાણા સહુ કોય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ખીજી ॥

(રાગ આશાવરીસાહિત્ર-સહુસરણા—એ દેશી,)

તનવિકસે મન ઉદલસેરે, દેખી પ્રભુનીરીત ॥ દાયક દિલ વસિયા ॥

જૂરણુ લાગી જીભડી રે, પૂરણુ બાંધિ પ્રીત ॥ દાં ॥ ૧ ॥ ન-

યનજ્યોતિસમ પ્રિતડીરે, એક સુરત દોય કાન ॥ દાં ॥ વેદની

હરિ ધનવંતરીરે, કરિયે આપ સમાન ॥ દાં ॥ ૨ ॥ વેદની ઘર

વાસો વસ્યો રે, નડિયા નાથ કુનાથ ॥ દાં ॥ પાણી

વલોળ્યું એકડું રે, ચતુર ન ચઢિયો હાથ ॥ દાં ॥ ૩ ॥ ખડ્ગધાર

મધુલેપશું રે, તેહવો એ સંસાર ॥ દાં ॥ લક્ષણુ વેદનીકર્મનું

રે, ક્ષણ કિંપાક વિચાર ॥ દાં ॥ ૪ ॥ તુજ શાસન પામે થકે

રે, લાધો કર્મનો મર્મ ॥ દાં ॥ ૫ ॥ કોડી કપટ કોઈ દાખવેરે, પણ ન

તણું તુજ ધર્મ ॥ દાં ॥ ૬ ॥ પૂજ્ય મળે પૂજા રચું રે, કેસર

ધોળી હાથ ॥ દાં ॥ શ્રી શુભવીરવિજય પ્રભુ રે, મળિયો અ-

વિહડ સાથ ॥ દાં ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્ય ॥ જિનપતે ॥ ૧ ॥ સહુજકર્મ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમ ॥ વેદનીયલક્ષણુકર્મનિવારણાય ॥

ચંદનં ચં ॥ સ્વાહા ॥

ઈતિ વેદનીયકર્મલક્ષણુનિવારણાર્થદ્વિતીયચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂજ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

બળિયો સાથ મળે થકે, ચોરતાણું નહીં જોર ॥

જિનપદ કુલે પૂજતાં, નાસે કર્મ કઠોર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(રાગ સારંગ.—હો ધન્ના—એ દેશી.)

કર્મ કઠોર દૂર કરો રે ॥ મિત્તા ॥ પામી શ્રી જિનરાજ ॥
 કુલપત્ર પૂજા રચો રે ॥ મિત્તા ॥ પામી નરભવ આજ રે ॥ રં-
 ગીલા મિત્તા ॥ એ પ્રભુ સેવાને ॥ એ પ્રભુ સેવો શાનમાં રે
 મિત્તા ॥ પામો જેમ શિવરાજ રે ॥ રંગીં ॥ એં ॥ ૧ ॥ વેદની
 વશ તુમે કાં પડો રે ॥ મિત્તા ॥ જેહને પ્રભુશું વેર ॥ સાહિબ વેરી ન
 વિસસો રે ॥ મિત્તા ॥ તો હોય સાહિબ મહેર રે ॥ રંગીં ॥
 ॥ એં ॥ ૨ ॥ છઠ્ઠા ગુણુઠાણુ લગે રે ॥ મિત્તા ॥ અંધ અ-
 શાતા બાણુ ॥ શાતા બાંધે કેવલી રે ॥ મિત્તા ॥ તેરમે પણુ ગુ-
 ણુઠાણુ રે ॥ રંગીં ॥ એં ॥ ૩ ॥ શાતા અશાતા એક પદે
 રે ॥ મિત્તા ॥ ચરમગુણે પરિહાર ॥ સત્તા ઉદયથી કેવલી રે ॥
 મિત્તા ॥ સહે પરિસહ અગિયાર રે ॥ રંગીં ॥ એં ॥ ૪ ॥
 તીસ કોડાકોડી સાગર રે ॥ મિત્તા ॥ લધુચાતૈયા ત્રિભાગ ॥
 અંધ અશાતા વેદની રે ॥ મિત્તા ॥ હવે શાતા સુવિભાગ રે ॥
 ॥ રંગીં ॥ એં ॥ ૫ ॥ પન્નર કોડાકોડી સાગર રે ॥ મિત્તા ॥
 લધુ દોય સમય તે થીર ॥ ગોચમ સંશય ટાલિયો રે ॥ મિત્તા ॥
 ભગવધમાં શુભવીર રે ॥ રંગીં ॥ એં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સુમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસારં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ ૐ શ્રી પરમં ॥ વેદનીયબંધનિવારણાય ॥ પુષ્પા-
નિ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ વેદનીયબંધનિવારણાર્થે તૃતીય પૂષ્પપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ઉત્તરાધ્યયને થિતિ લઘુ, અંતરમુદૂર્ત કહાય ॥

પન્નવણામાં બાર તે, શાતાબંધ સંપરાય ॥ ૧ ॥

શાતાવેદની બંધનું, ઠાણ પ્રભુપુર ધપ ॥

મિચ્છત દુર્ગધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ ॥ ૨ ॥

॥ દાળ ચોથી ॥

(વિમળાચળ વેગે વધાવો.—એ દેશી.)

ચઉમાસી પારણું આવે, કરી વિનતિ નજ ઘર જાવે ॥
પ્રિયા પુત્રને વાત જણાવે, પટકૂળ જરી પથરાવે રે ॥ મહાવીર
પ્રભુ ઘર આવે ॥ જીરણુશેઠ ભાવના ભાવે રે ॥ મહાં ॥ ૧ ॥
ઉભી શેરિયે જળ છંટાવે, , જાય કેતકી કુલ બિછાવે ॥ નિજ
ઘર તોરણ બંધાવે, મેવા મિઠાઈ થાળ ભરાવે રે ॥ મહાં ॥ ૨ ॥
અરિહાને દાનજ દીજે, દેતાં દેખી જે રીજે ॥ પટમાસી રોગ
હરીજે, સીઝે દાયક લવ ત્રીજે રે ॥ મહાં ॥ ૩ ॥ તે જિનવર
સનમુખ જાવું, મુજ મંદિરીયે પધરાવું ॥ પારણું ભલી ભકતે
કરાવું, જુગતે જિનપૂજા રચાવું રે ॥ મહાં ॥ ૪ ॥ પછી પ્રભુને
વોળાવા જઇશું, કર જોડી સામા રહીશું ॥ નમી વંદી પાવન
થઇશું, વિરતિ અતિરંગે વહીશું રે ॥ મહાં ॥ ૫ ॥ દયા દાન ક્ષમા

શીલ ધરશુ', ઉપદેશ સજ્જનને કરશુ' ॥ સત્ય જ્ઞાનદશા અનુ
સરશુ', અનુકંપા લક્ષણ વરશુ' રે ॥ મહાં ॥૬॥ એમ જીરણુ-
શેઠ વદંતા, પરિણામની ધારે ચઢંતા ॥ શ્રાવકની સીમે ઠરંતા,
દેવદંડુભિનાદ સુણંતા રે ॥ મહાં ॥૭॥ કરી આયુ પૂરણ શુ-
ભભાવે, સુરલોક અચ્યુતે જાવે ॥ શાતાવેદની સુખપાવે, શુભવીર
વચનરસ ગાવે રે ॥ મહાવીરં ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અગરમુખ્યં ॥૧॥ નિજગુણાક્ષયં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ૐ શ્રી પરમં ॥ શાતાખંધાપહાય ॥ ધૂપંયં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ શાતાખંધાપહાર્થં ચતુર્થ ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

શાતાખંધક પ્રાણિયા, દીપે એણે સંસાર ॥

તેણે દીપકપૂજા કરી, હરિયે દુઃખ અંધાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

(ચતુરો ચેતો ચૈતનાવલી—એ દેશી.)

સાંભળજો મુનિ સંયમરાગે, ઉપસમ શ્રેણે ચઢિયા રે ॥
શાતાવેદની ખંધ કરીને, શ્રેણીથકી તે પડિયા રે ॥ સાં ॥ ૧ ॥
ભાષે ભગવદ્ છટ્ટપ બાકી, સીતલવાયુ ઓછે રે ॥ સર્વાર્થસિદ્ધે
મુનિ પોહોતા, પૂર્ણાયુ નવિ છોછે રે ॥ સાં ॥ ૨ ॥ શય્યામાં
પોઢયા નિત્ય રહેવે, શિવમારગ વિસામોરે ॥ નિર્ભજ અવધિનાણે
જાણે, કેવલી મન પરિણામોરે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ તે શય્યા ઉપર
ચંદ્રવે, ઝુંબખડે છે મોતી રે ॥ વિચલું મોતી ચોસઠમણનું, અમમ

જ્ઞાતિમજ્જ્યોતિરે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ બત્રીશ મણના ચઉ પાખલિયે,
શોલમણાં અડ મુણિયાં રે ॥ આઠમણાં શોલશ મુગતાફળ, તિમ
બત્રીસ ચઉ મણિયાં રે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ દોમણુ કેરાં ચોશઠ મોતી,
ઇગશય અડવીશ મણિયાં રે ॥ દોસય ને વળી ત્રેપન મોતી, સર્વ
થઇને મણિયાં રે ॥ સાં ॥ ૬ ॥ એ સઘળાં વિચલા મોતીશું,
આફળે વાયુયોગેરે ॥ રાગ રાગિણી નાટક પ્રગટે, લવસત્તમ સુર
લોગે રે ॥ સાં ॥ ૭ ॥ ભૂખ તરસ છીપે રસલીના, સુરસાગર
તેત્રીશ રે ॥ શાતા લહેરમાં ક્ષણ ક્ષણ સમરે, વીરવિજય જગ-
દીશ રે ॥ સાંભળજો ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં લવતિ દિપં ॥ ૧ ॥ શુચિમનાત્મં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ શાતોત્તરસુખ

પ્રાપણાય ॥ દીપં ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ શાતોત્તરસુખપ્રાપણાર્થ પંચમ દીપકપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અક્ષતપૂજાયે કરી, પૂજે જગતદયાળ ॥

હવે અશાતાવેદની, બંધનાં ઠાણુ નિહાળ ॥

॥ ઢાળ છટ્ટી ॥

(બરાઉની દેશી.)

પ્રભો ! તુજ શાસન મીઠડુંરે, સમતાસાધન સાર ॥ ચો-
ગનાલિકા રૂઝડી, તેતો જ્ઞાનીને ઘરબારરે ॥ હું રોજ્યો એણે
સંસાર રે, ગુણુ અવગુણુ સરિખા ધારરે, હીરો હાથ ખોદ્યો
અંધાર રે, ન કરી જ્ઞાનીશું ગોઠડી મેરે લાલ ॥ ૧ ॥ શોક કર્યો

સંસારમાં રે, પરને પીડા દીધ ॥ ત્રાસ પડાવ્યા જીવને, જીવ
બંધીખાને લીધ રે ॥ મુનિરાજની નિંદા કીધરે, મુનિ સંતાપ્યા
બહુ વિધ રે, રાજા દેવસેનાલિધ રે, એક સરિયશતક પરસિદ્ધ
રે ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ માણસના વધ આચર્યા રે, છેદન ભેદન તાસ ॥
થાપણ રાખી ઓળવી, કરી ચાડી પડાવ્યા ત્રાસ રે ॥ દમિયા
પર ક્રોધ નિવાસરે. કેઇ ઝુઝવિયા રહી પાસ રે, કેઈ જીવની ભાં-
ગી આસ રે, થયો કરપી કપિલાદાસ રે ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ એમ
અશાતાવેદની રે, બાંધે પ્રાણિ અનંત ॥ સૂત્રવિપાકે સાંભળો,
મૃગાપુત્રતણો દ્રષ્ટાંત રે ॥ સુણી કંપે સમકિતવંત રે, સુખ
અક્ષય પામે એકાંત રે, કરો અક્ષતપૂજા સંતરે, શુભવીર ભજે
ભગવંત રે ॥ ન કરી૦ ॥ ૪ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ક્ષિતિતલે૦ ॥ ૧ ॥ સહજભાવ૦ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ઐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ ॥ અશાતાબંધસ્થાન
નિવારણાય ॥ અક્ષતં ય૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અશાતાબંધનિવારણાર્થેષ્ટ અક્ષતપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ સપ્તમ નૈવદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ન કરી નૈવેદ્ય પૂજના, ન ધરી ગુરૂની શીખ ॥

લહે અશાતા પર ભવે, ઘર ઘર માગે ભીખ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

(ઈમનાગિણી—મહારી સહિરે સમાણી—એ દેશી.)

તુજ શાસનરસ અમૃત મીઠું, સંસારમાં નવિ દીઠું રે ॥
મનમોહન સ્વામિ ॥ દીઠું પણ નવિ લાગ્યું મીઠું, નારક દુઃખ
તેણે દીઠું રે ॥ મ૦ ॥ ૧ ॥ દશવિધ વેદન અતુલ તે પાવે, દુઃખમાં

કાળ ગમાવે રે ॥ મં ॥ પરમાધામી દુઃખ ઉપજવે, ભવભાવનાયે
ભાવે રે ॥ મં ॥ ૨ ॥ જેમ વિષભુક્તિ તલાર અવાળ, એક
નગરે એક રાજા રે ॥ મં ॥ શત્રુસૈન્ય સમાગમ પહેલો, ગામ
ગામ વિષ લેજ્યો રે ॥ મં ॥ ૩ ॥ ધાન્ય મિઠાછ મીઠા
જળમાં, ગોળ ખાંડ તરૂ ફળમાંરે ॥ મં ॥ પડહો
વળવ એમ ઉપદેશે, જે મીઠાં જળ પીશે રે ॥ મં ॥ ૪ ॥
ભક્ષ લોભ્ય રસ લીના ખાશે, તે યમમંદિર જાશે રે ॥ મં ॥
દૂરદેશાંગત લોજન કરશે, ખારાં પાણી પીશે રે ॥ મં ॥ ૫ ॥
તે ચિરંજીવ લહે સુખશાતા, કદીય ન હોય અશાતા રે ॥ મં ॥
નૃપઆણા કરી તે રહ્યા સુખિયા, બીજા મરણ લહે દુઃખીયા રે
॥ મં ॥ ૬ ॥ વિષમિશ્રિત વિષયારસ જુતા, બ્રહ્મદત્ત નરક
પહુતા રે ॥ મં ॥ મેઘકુમાર ધનનો સુખભાજ, શ્રી શુભવીર
તે રાજા રે ॥ મનમોહન સ્વામિ ॥ ૭ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ ૐ શ્રી પરમં ॥ અશાતોદયનિવારણાય ॥ નૈવેદ્યં
યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અશાતોદયનિવારણાર્થં સત્તમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

આત્મિક ફળ પ્રગટાવિયું, ટાળી શાત અશાત ॥
ત્રિસલાનંદન આગળે, ફળ પૂજા પરભાત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(નંદકુમાર કેડે પડયો, કેમ ભરિયે-એ દેશી.)

વીરકુંવરની વાતડી કેને કહિયે, કેને કહિયે રે કેને કહિયે ॥
 નવિ મંદિર બેશી રહિયે, સુકુમાળ શરીર ॥ વીરં ॥
 ॥ એ આંકણી ॥ બાળપણથી લાડકો નૃપ ભાવ્યો, મળી ચો-
 શઠ ઇંદ્રે મદ્દહાવ્યો ॥ ઈંદ્રાણી મળી હુલરાવ્યો, ગયો રમવા
 કાજ ॥ વીરં ॥ ૧ ॥ છોડે ઉછાછલાં લોકનાં કેમ રહિયે,
 એની માવડીને શું કહિયે ॥ કહિયે તો અદેખાં થઈયે, ના-
 શી આવ્યાં બાળ ॥ વીરં ॥ ૨ ॥ આમલકી કીડાવશે વો-
 ટાણો, મોટો ભોરિંગ રોષે ભરાણો ॥ હાથે આલી વીરે તા-
 છયો, કાઠી નાંખ્યો દૂર ॥ વીરં ॥ ૩ ॥ રૂપ પિશાચનું દેવતા
 કરી ચળિયો, મુજ પુત્રને લેધ ઉછળિયો ॥ વીર મુષ્ટિપ્રહારે
 વળિયો, સાંભળીયે એમ ॥ વીરં ॥ ૪ ॥ ત્રિશલામાતા મો-
 જમાં એમ કહેતી, સખિયોને આલંબા દેતી ॥ ક્ષણ ક્ષણ પ્રભુ
 નામજ લેતી, તેડાવે બાળ ॥ વીરં ॥ ૫ ॥ વાટ જોવાંતા
 વીરજી ઘેર આવ્યા, જોળે બેસારી હુલરાવ્યા ॥ માતા ત્રિસ-
 લાએ નવરાવ્યા, આલિંગન દેત ॥ વીરં ॥ ૬ ॥ યૌવનવય
 પ્રભુ પામતાં પરણાવે, પછી સંયમશું દિલ લાવે ॥ ઉપસર્ગની
 ફોજ હઠાવે, લીધું દેવળનાણુ ॥ વીરં ॥ ૭ ॥ કર્મસૂદનતપ
 ભાંજિયું જિનરાજે, ત્રણ લોકની ઠકુરાઈ છાજે ॥ રૂળ પૂજા
 કહી શિવકાજે, ભવિને ઉપગાર ॥ વીરં ॥ ૮ ॥ શાતા અશા-
 તાવેદની ક્ષય કીધું, આપે અક્ષયપદ લીધું ॥ શુભ વીરનું
 કારજ સીધું, ભાંગે સાદિ અનંત ॥ વીરં ॥ ૯ ॥

॥ કાવ્યં ॥ શિવતરો; ॥ ૧ ॥ શમરસઃ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ઓમ્ શ્રી પરમં ॥ વેદનીયકર્મદહના
ય ॥ ફલં યં સ્વાહા ॥

॥ અથ કલશ ॥ ગાયો ગાયો રે મહાવીરં ॥

॥ ઇતિ વેદનીયકર્મદહનાર્થં અષ્ટમ ફલપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ તૃતીય દિવસેઽધ્યાપનીય વેદનીયકર્મનિવારણાર્થેતૃતીય
પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ચતુર્થ દિવસેઽધ્યાપનીય મોહનીયકર્મસૂદનાર્થં ચતુર્થ
પૂજાષ્ટક પ્રારંભ ॥

(આ પૂજામાં જોષ્ઠી ત્રીજેનાં નામ.)

(દ્રાખના પાણી, ૨ આવનાચંદન, ૩ જાય, કેવડો અને
જામુલના ફુલ, ૪ દશાંગ ધુપ, ૫ બે દીવેટનો દીપક, ૬ ત્રીહિ
અખંડ. ૭ નૈવેદ્ય. ૮ ફળ.)

॥ અથ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

શ્રી શુભવિજય સુગુર નમી, માતપિતા સમ જેહ ॥ બા-
ળપણે ભત્રાવિયો. આગમનિધિ ગુણગેહ ॥ ૧ ॥ ગુરુ દીવો
ગુરુ દેવતા, ગુરુથી લહિયે નાણુ ॥ નાણુથકી જગ જાણીયે, મો-
હનીનાં અહિઠાણુ ॥૨॥ કષ્ટ તે કરવું સહિલું, અજ્ઞાની પશુ ખેલા
જાણુપણું જગ દોહિલું, જ્ઞાની મોહનવેલ ॥૩॥ અજ્ઞાની અવિ-
ધિ કરે તપ જપ કિરિયા જેહ ॥ વિરાધક પટ કાયનો, આવ-

શ્યકમાં તેહ ॥ મૂળ મુખ આગમ સુણી, પડિયા મોહની પાસ ॥
 આગમ લોપે ખિંહુ જણા, નરય નિગોદે વાસ ॥૫૫॥ મૂળ-
 સંગ અતિ મળે, તો વસિયે વનવાસ ॥ પંડિતશું વાશે વસી,
 છેદો મોહનો પાસ ॥ ૬ ॥ કુચ્છા મિચ્છ કષાય સવિ, લય
 ધ્રુવખંધિ એહ ॥ શેષ અધ્રુવખંધિ કહી, મિચ્છધ્રુવોદય ગેહ ॥૭॥
 સગવીસ અધ્રુવોદય કહી, હવે અધ્રુવ સમમીસ ॥ સત્તાથી દૂર
 કરો, ધ્રુવસત્તા છવીસ ॥ ૮ ॥ મોહની દૂર થયે થકે, નાસે કમ
 સંભાર ॥ કારણથી કારજ સઘે, પૂજા અષ્ટપ્રકાર ॥ ૯ ॥

॥ ઠાળ પહેલી ॥

(આધવ ? માધવને કહેજો—એ દેશી.)

જળપૂજા યુગતે કરીયે, મોહનીખંધ ઠાણ હરિયે, વિનતડી
 પ્રભુને કરીયે રે ॥ ચેતન ચતુર થઈ ચુક્યો ॥ નિજગુણ મો-
 હવશે મૂક્યો રે ॥ ચે૦ ॥ ૧ ॥ જીવ હણ્યા ત્રસ જળ લેટી,
 કંઈ કાંસો મોઘર કૂટી ॥ મુખ દાખી વાઘર વેંટી રે ॥ ચે૦ ॥
 ॥૨॥ કલેશ શમ્યા ઉદેરણીયા, અરિહા અવગુણ મુંખ લણિયા ॥
 બહુ પ્રતિપાલકને હણિયારે ॥ ચે૦ ॥ ૩ ॥ ધર્મી ધર્મથી
 ચૂકવિયા, સૂરિ પાઠક અવગુણ લવિયા ॥ શ્રુતદાયક ગુરુ હેલવિયા
 રે ॥ ચે૦ ॥ ૪ ॥ નિમિત્ત વશીકરણે ભરિયો, તપસી નામ વૃથા
 ધરિયો ॥ પંડિત વિનય નવિ કરિયો રે ॥ ચે૦ ॥૫॥ ગામ
 દેશ ઘર પરજાળ્યાં, પાપ કરી અન્ય શિર ઠાળ્યા ॥ કપટ કરી
 બહુ જન વાળ્યાં રે ॥ ચે૦ ॥ ૬ ॥ બ્રહ્મચારી થઈ ગંવરાણો,
 પરદારાશું મુંઝાણો ॥ પરધન દેખી દુહવાણો રે ॥ ચે૦ ॥ ૭ ॥
 પરદ્રોહી મિથ્યાભાષી, વિશ્વાસઘાતી કૂડશાખી ॥ મુનિ છંડી સે-
 વ્યા ખાખી રે ॥ ચે૦ ॥ ૮ ॥ મોહનીખંધ કરી ફરિયો, સિત્તેર

કોડાકોડી સાગરિયો ॥ હવે તુમ શાસન અવતરિયો રે ॥ ચેતન ૦
॥ ૯ ॥ શ્રી શુભવીર મયા કિજે, જિમ સેવક કારજ સીજે ॥
વાંક ગુનો બક્ષી દીજેરે ॥ ચેતન ચતુર થઇ ચૂક્યો ॥ ૧૦ ॥

॥ કાવ્ય ॥

॥ તિર્થોદ્દકૈઃ ॥ ૧ ॥ સુરનદી ૦ ॥ ૨ ॥ જનમનો ॥ ૩ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ॐ હ્રીં શ્રીં પરમ ॥ મોહનીયબંધસ્થાનનિવારણાય
જલં ય ॥ સ્વાહા ॥

॥ પ્રતિ મોહનીયબંધસ્થાનનિવારણાર્થ પ્રથમજલપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

બીજી ચંદનપૂજના, પૂજે લેળી કપૂર ॥

અડવીસ પચડી માંહેથી, ચારિત્રમોહની દૂર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

(રાગ ખિહાગ-ખિસાવર-ઘડિ ઘડિ સાંભળો સાંઠ સહુણા-એ દેશી)

ચંદનપૂજા ચતુર રચાવે, મોહ મહીપતિ મેહેલ બણાવે
॥ ચંદન ૦ ॥ ચારિત્રમોહની મૂળ જળાવે, જિનગુણ ધ્યાન અનળ
સળગાવે ॥ ચં ૦ ॥ ૧ ॥ ચાર અનુતાનુબંધિ વિષધર, સુર વસુ-
દત્તા મુનિઉપ ધરાવે ॥ ચં ૦ ॥ ત્રણેય નાગ એક નાગણી મ-
હોટી, પડિમોહણ નાગદત્ત ડસાવે ॥ ચં ૦ ॥ ૨ ॥ જાવજીવ
ચારનું વિષ રહેવે, સજ્જનને એણીપરેં સમજાવે ॥ ચં ૦ ॥ ન-
રક લહેસમકિત ગુણધાતે, અંતે સમાધિપણું નવિ પાવે ॥ ચં ૦ ॥
॥ ૩ ॥ આલીસ સાગર કોડાકોડી, બંધ ઉદય સાસ્વાદન ભાવે

॥ ચં ॥ આઠમે ગુણકાણે વિષસત્તા, પર્વતરેખા કોધ કહાવે
 ॥ ચં ॥ આઠ કૃણાલો માન મણિધર, પથ્થરથંભને કોણુ
 નમાવે ॥ ચં ॥ ઘનવંશી મૂળ માયા નાગણી, લોભ કરમજી
 રંગ કોણુ હઠાવે ॥ ચં ॥ પા ॥ મેં વશ કીધા મુનિ કિરિયાથી,
 મંત્રમણિ મોહ રે વશ નાવે ॥ ચં ॥ જાંશુલીવાદીને પાણી ભરાવે,
 નાગદત્ત વસુદત્ત જગાવે ॥ ચં ॥ ૬ ॥ સામાયિક દંડક ઉચરાવે,
 એ સમો મંત્ર ન કો જગ આવે ॥ ચં ॥ શ્રીશુભવીરના શા-
 સનમાંહે, નાગદત્ત અક્ષયપદ પાવે ॥ ચંદન ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્યં ॥ જિનપતે ॥ ૧ ॥ સહજકર્મ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ઐ હ્રીં શ્રીં પરમં ॥ અનંતાનુબંધિદહનાય ॥
 ચંદનં યન્ ॥ સ્વાહા ॥

છતિ અનંતાનુબંધિદહનાર્થ દ્વિતીય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ હોહા ॥

અપચ્ચખખાણી ચોકડી, ટાળી અનાદિની બૂલ ॥

પરમાતમ પદ પૂજ્યે, કેતકી જયને કુલ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(રાણીઓ રૂવે રંગ મહેલમાં રે,—એ દેશી.)

કુલપૂજા જિનરાજની રે, વિરતિને ઘરખાર રે ॥ સનેહા ॥
 તે ગુણલોપક અપચ્ચખખાણીરે, જે કંઠાદિક ચારરે ॥ સનેહા ॥
 ચાર ચતુર ચિત્ત ચોરટા રે, મોહ મહીપતિ ઘેર રે ॥ સં ॥
 ॥ ચાં ॥ ૧ ॥ ચાલીસસાગર કોડાકોડી રે, બંધથિતિ અનુસાર

રે ॥ સં ॥ ઉદયવિપાક અખાધકકાળેરે. વર્ષ તે ચાર હજાર
 રે ॥ સં ॥ ચાં ॥ ૨ ॥ બંધઉદય ચોથે ગુણે રે, નવમે સત્તા
 ટાળ રે ॥ સં ॥ વર્ષલગે તે પાપ કરી રે, ન ખમાવે ગુરૂ
 ખાળ રે ॥ સં ॥ ચાં ॥ ૩ ॥ તિર્યચની ગતિ એહવી રે, પુઠવીરેખા
 ક્રોધ રે ॥ સં ॥ અસ્થિ નમાવ્યું વરષે નમેરે, ખાહુબલી નર-
 ચોદરે ॥ સં ॥ ચાં ॥ ૪ ॥ માયા મિંઠાસિંગ સરીસી રે, લોભ
 છે કર્મમરંગ રે ॥ સં ॥ અનીતિપુરે વ્યવહારિયો રે, રણધંટાને
 સંગરે ॥ સં ॥ ચાં ॥ ૫ ॥ ચાર ધૂતારા વાણિયારે, પાંસેથી
 વાળ્યું વિત્તરે ॥ સં ॥ રત્નચૂડ પરે શુભવીર શું રે, લાગે અ-
 તુરતું ચિત્તરે ॥ સં ॥ ચાં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ સુમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસારં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ॐ હ્રીં શ્રીં પરમં ॥ અપ્રત્યાખ્યાનિ નિવારણાય ॥
 પૂષ્પાણિ યં સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અપ્રત્યાખ્યાનિનિવારણાર્થ તૃતીય પૂષ્પપૂજાસંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

પ્રત્યાખ્યાની ચોકડી, દહન કરેવા ધપ ॥

પૂજક ઉર્ધ્વગતિ લહે, વળી ન પડે ભવકૂપ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ॥

(અને હારે વાદ્દોળ વાયે છે વાંસળીરે,—એ દેશી)

અને હારે ધૂપ ધરો જિન આગળે રે, કૃષ્ણાગર ધપ
 દશાંગ. શ્રેણિ ભલી શુભકાણી રે ॥ અને હારે ધૂપધાણું રચણે

જડયુ' રે, ઘડયુ' જાત્યમયી કનકાંગ ॥ શ્રેણિં ॥ અને હારે ધૂપં
 ॥ ૧ ॥ અં ॥ મુનિવરરૂપ ન દાખવે રે, થિતિ બંધ પૂરવની
 રીત ॥ શ્રેણિં અં ॥ બંધોદય ગુણુઠાણે પાંચમે રે, હવે ક્ષાયક
 શ્રેણિ વદિત ॥ શ્રેણિં ॥ અં ॥ ધૂં ॥ ૨ ॥ અં ॥ સોલ
 સામંતને લોળવી રે, વચ્ચે ઘેરી હણુયા લઈ લાગ ॥ શ્રેણિં ॥
 ॥ અં ॥ નાઠા આઠે સેનાપતિ રે, નવમાને બીજે લાગ ॥
 શ્રેણિં ॥ અં ॥ ધૂં ॥ ૩ ॥ અં ॥ ચદમાસા લગે એ રહે
 રે, મરણે નરની ગતિ જાણુ ॥ શ્રેં ॥ અં ॥ રજરેખાસમ ક્રોધ
 છે રે, કઠથાંલ સમાણો માન ॥ શ્રેણિં ॥ અં ॥ ધૂં ॥ ૪ ॥
 ॥ અં ॥ માયા ગોમૂત્ત સારખી રે, છે લોલ તે બંજનરંગ ॥
 શ્રેણિં ॥ અં ॥ મુનિવર મોહને નાસવેરે, રહી શ્રી શુભવીરને
 સંગ ॥ શ્રેં ॥ અં ॥ ધૂં ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અગરમુખ્યં ॥ ૧ ॥ નિજગુણાક્ષયં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥ ૐ હ્રાં શ્રાં પરમં ॥ પ્રત્યાખ્યાનિદહ-
 નાય ॥ ધૂપંચં સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ પ્રત્યાખ્યાનિદહનાર્થ ચતુર્થ ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

સંજવલનની ચોકડી, જળ જાણે તવ ગેહ ॥

જ્ઞાનદીવો ચરગટ હુવે, દીપકપૂજા તેહ ॥ ૧ ॥

॥ દાળ પાંચમી ॥

(ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્રમા રે—એ દેશી)

જગદીપકની આગળે રે, દીપકનો ઉઘોત ॥ સંજવલનો

જવલતે થકે રે, ભાવ દીપકની જ્યોત ॥ હો જિનજી ॥ ૧ ॥
 તેજે તરણીથી વડો રે, દોય શિખાનેા દીવડો રે, અળકે કેવળ
 જ્યોત ॥ એ આંકણી ॥ અંધસ્થિતિ પૂરવપરેરે, સંજવલનેા
 તિગ જાણુ ॥ અંધ ઉદય સત્તા રહે રે, અનિયતિ ગુણઠાણુ ॥ હો
 જિનજી ॥ તેં ॥ ૨ ॥ લોભદશા અતિ આકરી રે, નવમે
 અંધ પળાય ॥ ઉદયને સત્તા જાણિયે રે, જે સૂક્ષ્મ સંપન્ન ॥
 હો જિનજી ॥ તેં ॥ ૩ ॥ સાહિજ શ્રેણિ સંચર્યો રે, લોભનેા
 અંડ પ્રપંચ ॥ ગુણઠાણુ સરિખો કરી રે, ખેરવ્યો અંડોઅંડ
 ॥ હો જિનજી ॥ તેં ॥ ૪ ॥ પક્ષલગે ગતિ દેવનીરે, જળરેખા
 સમ કોધ ॥ નેત્રલતા સગ માનથી રે, ચરમ ચરણનો રોધ ॥
 ॥ હો જિનજી ॥ તેં ॥ ૫ ॥ માયા અવલેહી સમી રે, લોભ
 હરિદ્રારંગ ॥ ક્ષાયક ભાવે કેવળી રે, શ્રી શુભવીર પ્રસંગ ॥
 હો જિનજી ॥ તેજેં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ભવતિ દીપં ॥ ૧ ॥ શુચિમનાત્મં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ સંજવલનજવલનાય ॥ દીપંયં
 ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ સંજવલનજવલનાર્થં પંચમ દીપક પૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૫ ॥

॥ અથ પઠ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નવ નોકષાય તે ચરણમાં, તે રાગ દ્વેષ પરિણામ ॥

કારણ જેહ કષાયનાં, તિણ નોકષાય તે નામ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ છઠ્ઠી ॥

(સહસ્રાવન જઘ વસિયે ચાલોને સખિ-એ દેશી.)

વીર કને જઘ વસિયે, ચાલોને સખિ ! વીર કને જઘ વસિયે ॥ અક્ષતપૂજા જિનની કરતાં. અક્ષયમંદિર વસિયે ॥ હા-સ્વાદિક ષટ ષટપટકારી, તાસ વદન નવિ પસિયે ॥ આઠા ॥ ૧ ॥ હાસ્યરતિ દશ કોડકોડી, સાગર બંધન કસિયે ॥ અરતિને, ભય, શોક, દુર્ગંધ, વિશ કોડકોડી ખસિયે ॥ આઠા ॥ ૨ ॥ ભય, રતિ, હાસ્ય, દુર્ગંધ અપૂરવ, શેષ પ્રમત્ત બંધ ધસિયે ॥ ઉદય અપૂરવ સત્તા નવમેં, પંચમ ભાગે નસિયે ॥ આઠા ॥ ૩ ॥ કાજવ ઉદ્ધરતાં મુનિ દેખે, સોહમપતિ મોહ વસિયે ॥ મોહ નડિયા નાણથી પડિયા, કાઉસ્સગ્ગમાં મુનિ હસિયે ॥ આઠ ॥ ૪ ॥ મોહની હાસ્ય વિનોદે વસતાં, જેમ તેમ મુખથી ભસિયે ॥ કોઈ દિન રતિ કોઈ દિન અરતિમાં, શોકમતિ લેઈ ધસિયે ॥ આઠ ॥ ૫ ॥ સંસારે સુખ લેશ ન દીકું, ભયમોહની ચિહું દિશિયે ॥ ચરણ દુર્ગંધાકળ ચંડાળે, જન્મ મેતારજ રૂપિએ ॥ આઠ ॥ ૬ ॥ મોહમહિપાત મહા તોફાને, મુંઝાણા અહનિશિયે ॥ શ્રી શુભવીર હજૂરે રહેતાં, આનંદલહેર વિલસિયે ॥ ચાલોને સખિ ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્ય ॥ ક્ષિતિતલે ॥ ૧ ॥ સહજભાવ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર : ॥

॥ ઐં હ્રીં શ્રી પરમ ॥ હાસ્યષટક નિવારણાય ॥ અક્ષત ય ॥ સ્વાહા ॥

॥ અથ સમ્પન્ન નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

આહારે વેદ ઉદય વધે, જેહથી બહુ જંબળ ॥

નિર્વેદી આગળ ઠવે, ભરી નૈવેદ્યનો થાળ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

(રાગ માઝ.—પરજિયાની ચાલ.)

(અમે જાણી તુમારી વાત રે. એ દેશી)

મળીને વિછડશે નહીં કોય રે, મન માન્યા મોહનને ॥
 મળીં ॥ એ આંકણી ॥ વેદે વાહ્યો જીવ, વિષયી થયો ॥ ભવ-
 માંહે ઘણું ભટકાય રે ॥ મનના મોહનીઘર વસ્યો, મોહની ખોળતો
 ॥ મળે મોહન ન ઝોળખાય રે ॥ મનં ॥ ૧ ॥ જે ગુણુશ્રેણે
 ચડયા, વેદ ઉદયે પડયા ॥ આષાઢાભૂતિ મુનિરાયરે ॥ મનં ॥
 એમ અનેક તે ચૂકયા, તપખળ વને મૂકયા ॥ શકયા નહીં વેદ
 છપાય રે ॥ મનં ॥ ૨ ॥ મહાનિશીથે કહ્યા, ભવ બહુલ લહ્યા
 ॥ વેદ ઉદય રૂપીરાય રે ॥ મનં ॥ વદવીલુદ્ધા પ્રાણી, કરે
 સંપદહાણી ॥ રાવણુ નમે સીતાના પાયરે ॥ મનં ॥ ૩ ॥
 દેવ અચ્યુતનિવાસી, પૂરવપ્રિયા પાસી ॥ મણુઅ નારીશું લપટાયરે
 ॥ મં ॥ પત્રવણુાયે કહ્યા, વેદવિવશ રહ્યા ॥ ઘર છંડી વિદેશે
 જાય રે ॥ મનં ॥ ૪ ॥ ગળે કુંસો ધરે, ઝંપાપાત કરે ॥
 માત પિતાશું ન લજાયરે ॥ મં ॥ વેદ ત્રિહું ઉદયાણે, નવમે
 ગુણુકાણે ॥ મિથ્યાતે નપું જાંઘાયરે ॥ મં ॥ ૫ ॥ નવમ
 દ્વજ સુધી, પુરૂષ પ્રિયા બંધી ॥ હવે સત્તાથી છેદાયરે ॥ મં ॥
 નર નપુંસક નારી, નવમેથી હારી ॥ ૬૮ ત્રણ ચોથાને ભાય રે
 ॥ મનં ॥ ૬ ॥ નરીચ્છી નપું જોડી, સાગર કોડા કોડી ॥ દશ
 પન્નર વિશ કહાયરે ॥ મનં ॥ વેદે નડ્યો જડ્યો, સંસારી
 ઘડ્યો ॥ નિર્વેદિ ચડ્યો નહિં છાય રે ॥ મનં ॥ ૭ ॥ અખ
 તું સ્વામિ મળ્યો, નરભવજ ફળ્યો ॥ નૈવેધપૂજા ફળદાય રે
 ॥ મનં ॥ શ્રી શુભવીર હજારે, રહો આનંદ પૂરે ॥ ભવવેદન
 વિસરી જાય રે ॥ મન માન્યા મોહનને ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અનશનં ॥ ૧ ॥ કુમતભોધં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥ ॐ હ્રીં શ્રીં પરમં ॥ વેદત્રિકસૂદનાય ॥
નૈવેદ્યં ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ વેદત્રિકસૂદનાર્થં સત્તમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૭ ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

મોહ મહાભટ કેશરી, નામે તે મિથ્યાત ॥

ફળપૂજા પ્રભુની કરી, કરશું તેહનો ઘાત ॥ ૧ ॥

ઢાળ આઠમી ॥

(રાગ વસંત—ધુમાર—આહો મેરે લલના.—એ દેશી.)

મોહ મહિપતિ મહેલમેં બેઠે, દેખે આયો વસંત ॥ લલના
॥ વીરજિણુંદ રહે વનવાસે, મોહસેં ન્યારો ભગવંત ॥ ચતુરાં
કે ચિત્ત અંદ્રમાં હો ॥ ૧ ॥ મંજરી પિંજરી કાચલ ટહુકે,
કુલીફળી વનરાય ॥ લલના ॥ ધર્મરાજ જિનરાજજી બેલે. હોરિ
ગોરી અજજવીકાય ॥ ચં ॥ રાા સંતોષ મંત્રી વડો મુખ
આગે, સમકિત મંડળી ભૂપ ॥ લલનાં ॥ સામંત પંચમહાવ્રત
છાજે, ગાજે માર્દવ ગજરૂપ ॥ ચં ॥ ૩ ॥ ચરણ કરણ ગુણ પ્યાદલ
ચાલે, સેનાની શ્રુતબોધ ॥ લલના ॥ શીલાંગરથ શિર સાંધ
સુહાવે, અધ્યવસાય જસ યોધ ॥ ચં ॥ ૪ ॥ મોહરાય પણ
ધણે સમે આયો, માયા પ્રિયા સુત દામ ॥ લલના ॥ મંત્રી
લોભ ભટ દુર્દર કોધા, હાસ્યાદિ ષટ્કથ નામ ॥ ચં ॥ ૫ ॥
મિથ્યાતમંડળી રાય અટારો, બંધ બિદય નિજઠાણુ ॥ લલના ॥
સમકિત મિશ્રમોહની લધુ ભાર્ષ, ઉદયે સત્તમ સમ્મ બાણુ ॥
ચં ॥ ૬ ॥ સિત્તેરસાગર કોડકોડી, મિથ્યાત્વનો સ્થિતિબંધ ॥

લલના ॥ સત્તા ત્રણયની અડગુણકાણે, માનહસ્તીયે ચાહે ધંધ
॥ ચ૦ ॥ ૭ ॥ તસ રક્ષક મન જિન પલટાયો, મોહ તે ભાગો
જાય ॥ લલના ॥ ધ્યાન કેશરિયા કેવળ વરીયા, વસંત અનંત
ગુણ ગાય ॥ ચ૦ ॥ ૮ ॥ તે શુભવીર જિણુંદે દાખ્યો, કર્મસૂદન
તપ એહ ॥ લલના ॥ તપકુળ કુળપૂજા કરી ચાચો, સાચો સાંધ
શું કરે નેહ ॥ ચતુરાં ॥ ૯ ॥

॥ કાવ્યં ॥ શિવતરોઃ ॥ ૧ ॥ શમરસૈઃ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ઓમ્ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ દર્શનમોહનીય નિવા-
રણાય ॥ ક્લારાનિ ચ૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ અથ કલશ ॥ ગાયો ગાયો રે મહાવીરં ॥

॥ ઇતિદર્શનમોહનીયનિવારણાર્થં અષ્ટમ ક્લપૂજા સંપૂર્ણા ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ ચતુર્થ દિવસેઽધ્યાપનીય મોહનીયકર્મસૂદનાર્થં
ચતુર્થ પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણં ॥

॥ અથ પંચમ દિવસેઽધ્યાપનીય આયુષ્યકર્મ

સૂદનાર્થં પંચમ પૂજાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

(આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ.)

(૧ સાકરનું પાણી, ૨ કેશર, ૩ જાય અને ચંબેલીનાં ફુલ,
૪ કુંદરું દશાંગ ધુપ, ૫ ચાર દીવેટનો દીપક, ૬ અખંડ ચોખા,
૭ નૈવેદ્ય, ૮ કુળ.)

અથ પ્રથમ જળપૂજા પ્રારંભ

॥ દોહા ॥

પંચમ કર્મતણી કહું, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર ॥ મોહરાય દરબારમાં,

જીવિત કારાગાર ॥ ૧ ॥ ચાર અઘાતી આહુખાં, બંધોદય
 સુવિચાર ॥ સત્તાથે પણુ જોડિયે, અધૂવપદ નિરધાર ॥ ૨ ॥
 ચાર ગતિમાં જીવડો, આયુકર્મને યોગ ॥ બંધ ઉદયથી અનુભવે,
 સુખ દુઃખ કેરા લોગ ॥ ૩ ॥ ચરમશરીરો વિણુ જિકે, જીવ ઇણે
 સંસાર ॥ સમય સમય બાંધે સહી, કર્મ તે સાત પ્રકાર ॥ ૪ ॥
 અંતરમુહુર્તે આહુખું, ભવમાં એકજવાર ॥ બાંધી અબાધા
 અનુભવી, સંચરીયા ગતિ ચાર ॥ ૫ ॥ એમ પુદ્ગલપરાવર્તના,
 કરી સંસાર અનંત ॥ નિર્ભયદાયક નાથજી, મળિયો તું ભગવંત
 ॥ ૬ ॥ જળપૂજા યુગતે કરી, ધરી પ્રભુચરણે શીશ ॥ ચાર પયડીમાં
 સુરગતિ, દાયકઠાણુ કહીશ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

(શીતલજિન સહજનંદી—એ દેશી.)

તીર્થોદક કલશા ભરિયે, અભિષેક પ્રભુને કરીયે ॥ પ્રાતિ-
 હારજ શોભા ધરીયે, લઘુ ગુરૂ આશાતના હરિયે ॥ સલૂણા
 સંત એ રોતે કીજે, દેવઆયુ લહે ભવ બીજે ॥ સં ॥ ૧ ॥
 પરમાતમ પૂજા રચાવે, સમતારસ ધ્યાન ધરાવે ॥ શોક સંતાપ
 અદપ કરાવે, સાધુ સાધ્વિને વોહરાવે ॥ સં ॥ ૨ ॥ ગુણી રાગ
 ધરે વ્રત પાળે, સમકિત ગુણને અનુવાળે ॥ જયણા અનુકંપા
 ઢાળે, કરે ગુરૂવંદન ત્રણય કાળે ॥ સં ॥ ૩ ॥ પંચાગ્નિતાપસહંતા,
 બ્રહ્મચારી વનમાં વસંતા ॥ કળે કરી દેહ દમંતા, બાળ તપસી
 નામ ધરંતા ॥ સં ॥ ૪ ॥ બંધ કરતો સાતમે જાણો, ઉદયે
 ચોથો ગુણઠાણો ॥ બાંધે સુરઆયુ પ્રમાણો, સત્તાઉપશમ ગુણ-
 ઠાણો ॥ સં ॥ ૫ ॥ લોકલોકોત્તર ગુણધારી, અંતે પરિણામ સ-
 મારી ॥ દેવલોકમાંહે અવતારી, શુભવીર વચન બલિહારી ॥
 સલૂણા ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥

॥ તિર્થોદ્દકૈઃ ॥૧॥ સુરનદિં ॥૨॥ જનમનો ॥ ૩ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ૐ શ્રી । પરમં ॥ દેવાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાય ॥ જલં

યં ॥ સ્વાહા ॥

ઇતિ દેવાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાર્થં પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥અથ દ્વિતિય ચંદનપૂજા પ્રારંભ

॥ દોહા ॥

પર્યામિ પૂરી કરી, સમકિતદ્રષ્ટિ દેવ ॥

નહવણ વિલેપન કેસરે, પૂજે જિન તતખેવ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ખીણ ॥

(કોશ્યા વેશ્યા કહે રાગીણ, મનોહર મનગમતા—એ દેશી

હુનિયામાં દેવ ન દૂજાણ, જિનવર જયકારી ॥ કરે અંગ-
વિલેપન પૂજાણ ॥ જિં ॥ તેમ સમકિતી સુર પૂજેણ ॥ જિં
॥ મિથ્યાત્વી પણ કેઇ ગૂઝેણ ॥ જિં ॥ ૧ ॥ તિહાં પહેલી
ભવણનિકાયણ ॥ જિં ॥ એક સાગર અધિકું આયણ ॥
જિં ॥ ઉત્તરથી દક્ષિણ હીણાણ ॥ જિં ॥ નવમ દો પલિય
તે ઉણાણ ॥ જિં ॥ ૨ ॥ વ્યંતર એક પલિયનું આયણ ॥
જિં ॥ સુણ સાહિબ ત્રીણ નિકાયણ ॥ જિં ॥ સહસ લક્ષ
વરસ અધિકેરેણ ॥ જિં ॥ રવિ ચંદ્ર પદ્યોપમ પૂરેણ ॥ જિં ॥
૧૩ ॥ ગહ ગિમ તારક નેડાયણ ॥ જિં ॥ પદ્ય અર્ધને ચોથે
પાયણ ॥ જિં ॥ સાધર્મે સાગર દોયણ ॥ જિં ॥ ખીજે અધિકેરાંડાયણ
૧૪ ॥ દોય કદપે સગહિય બાણેણ ॥ જિં ॥ એ પરમાયુ પરિમાણેણ
॥ જિં ॥ દશ ચઉદશ સત્તર દિનેણ ॥ જિં ॥ મહાશુક લગે

(૬૪)

ચોસઠપ્રકારી પૂજા.

તે લીજેછ ॥ જિં ॥ ૫ ॥ હવે કીજે અધિક એક એકેછ
॥ જિં ॥ એકત્રીશ નવમે શ્રેવેકેછ ॥ જિં ॥ તેત્રીશ તે પંચ
વિમાનેછ ॥ જિં ॥ સમકિતદષ્ટિ તિહાં માનેછ ॥ જિં ॥
॥ ૬ શિવ સાધન બાધક ટાણેછ ॥ જિં ॥ સુરસુખ તે દુઃખ
કરી બાણેછ ॥ જિં ॥ કલ્યાણુક રંગે લીનાછ ॥ જિં ॥ શુભ
વીર વચન રસ લીનાછ ॥ જિનવર ॥ ૭ ॥

કાવ્યં ॥ જિનપતેં ॥ ૧ ॥ સહજકર્મં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ સુરાયુર્નિગડભં
જનાય ચંદનં ચં ॥ સ્વાહા ॥
॥ ઇતિ સુરાયુર્નિગડભંજનાર્થં દ્વિતિય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ત્રીછ કુસુમની પૂજના, પૂજે. નિત્ય જિનરાય ॥
પંડિત સંગ કરે સદા, શાસ્ત્ર ભણે ધરે ન્યાય ॥ ૧ ॥
ન્યાયે ઉપાર્જના કરે, જયણાયુત મુનિદાન ॥
ભદ્રકલાવે નવિ કરે, આરંભ નિંદા ઠાણ ॥ ૨ ॥
પરઉપકારાદિ શુભે, બાંધે માણુઅનુ આય ॥
તુજ શાસન રસિયા થઈ, શિવમારગ કોઈ બાય ॥ ૩ ॥

॥ ઠાળ ત્રીછ ॥

(આસણુરા યોગી—એ દેશી)

કુસુમની પૂજા કર્મ નસાવે, નાગકેતુપરે ભાવેરે ॥ સુણુજે
જગસ્વામિ ॥ આયુનિકાચિત છે પણુ તહવા, કર્મનુજેર હઠાવે રે
॥ સું ॥ ૧ ॥ શ્રેણિક સરિખા તુજ શુણુરાગી, કર્મનિ બેડી ન

ભાંગી રે ॥ સુ૦ ॥ સુકુમાલિકા ઉપનય ધહાં ભાવો, સાર્થવાહ
 ઘર લાગીરે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ત્યાશીલાખ પૂરવ ઘરવાસે, જિન-
 વર વિરતી ન આવે રે ॥ સુ૦ ॥ બંધ તુરિય સત્તા ઉદયેથી,
 કેવળી અંતે ખપાવે રે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રણ પલ્યોપમ
 યુગલિક આયુ, કલ્પતરૂ કુળ લીના રે ॥ સુ૦ ॥ સંખાયુ નર
 શિવ અધીકારી, જાય તે ભવ વ્રતહિના રે ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
 પૂરવકોડી ચરણકુળ હારે, મુનિ અધિકેરે આય રે ॥ સુ૦ ॥ શ્રી
 શુભવીર અચલસુખ પાવે, ચરમ ચોમાસું જાયરે ॥ સુણજો
 જગસ્વામિ ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ સુમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસારં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રી શ્રી પરમં ॥ નરાયુર્નિવારણાય ॥ પૂંપાણિ
 યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નરાયુર્નિવારણાર્થં તૃતીયપૂંપપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૩ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

કર્મ સમિધ દાહન ભણી, ધૂપઘટા નિજ ગેહ ॥
 કનક હુતાશન યોગથી, જાત્યમયી નિજ દેહ ॥ ૧ ॥
 જિનગુણ રંગ સુગંગમે, ઢલકત ઝલકત હંસ ॥
 આયુ કલંક ઉતારતાં, શેલે નિર્મળ વંશ ॥ ૨ ॥
 નિર્મળ વંશ નિહાળીને, કુળવંતી ઘરનાર ॥
 પરઘર રમતો દેખીને, સંમળવે ભરતાર ॥ ૩ ॥

॥ હાળ ચોર્થી ॥

(રાગ યોગ્ય આશાવરિ-ઉડ ભમરા કંકણીપર બેઠા, નથણીસે)

લલકાડંગી. ઉડ જારે ભમરા તુજ માડંગી.--એ દશી.)

જિનશુભ ધૂપઘટા વાસંતી, કુળવંતી પર દાડંગી ॥ મત
જારે પિયા તુજ વાડંગી ॥ બાલ ખેતમેં નવિ ખતલાયો, અખ
નયને લલકાડંગી ॥ મત૦ ॥ ૧ ॥ માત પિતા સયણા લજ-
વાતે, લાજત દશ દોષ ડાડંગી ॥ મત૦ ॥ એ તુજ ખ્યાલ
બૂરો દુનિયામેં, કયા મેં મુખ દેખાડંગી ॥ મત૦ ॥ ૨ ॥ રચણી
ઘોરમેં ચોર ફિરત હે, પિયુહરરોજ પોકાડંગી ॥ મ૦ ॥ ઇતને દીન
ઓજલમેં રહેતી; સહેતી દુનિયા ગાડંગી ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥ તીનલોક
સાહિબકી આના, મેં તેરે શિર ધાડંગી ॥ મ૦ ॥ દીપકી જ્યો-
તસેં મંદીર રહેનાં, પગધર ચાર વિસાડંગી ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥
ચાર સજ્જાયે કુલ બિછાઉં, છતિયાંસે બિલગાડંગી ॥ મત૦ ॥
રંગમહેલમેં સહેલ કરતાં, ગોદમેં પુત્ત રમાડંગી ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥
ગંગાનીરસે અંગ પખાડેં, નાથ સગાંસે તાડંગી ॥ મ૦ ॥ નવલ
વધૂસેં પુત્તસગાર્ધ, મંગળતુર બજાડંગી ॥ મ૦ ॥ ૬ ॥ નાથસેં
હોતી પુત્તપનોતી, સખિયાં ગીત ઉચ્ચાડંગી ॥ મ૦ ॥ શ્રી શુભવીર
ચતુર ચોરીમેં, શિર પર લૂણ ઉતાડંગી ॥ મત૦ ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્ય ॥ અગરમુખ્ય૦ ॥ ૧ ॥ નિજશુભાક્ષય૦ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ ॥ નરાયુર્વિગમાદંતંરંગ કુટુંબ પ્રા-
પ્તયે ॥ ધૂપં ચ૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ પ્રતિ નરાયુર્વિગમાદંતંરંગકુટુંબપ્રાપ્ત્યે ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

મનમંદિર દીપક જિસ્થો. દિપે જાસ વિવેક ॥

નસ તિરિઆયુ નહિ કદા, થાનકબંધ અનેક ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

(ચોરી વ્યશન નિવારિયે.—એ દેશી.)

દીપકપૂજા જિનતણી, નિત કરાં હો અવિવેક તે જાય કે ॥
અવિવેકે કરી આતમા, બંધ પાડે હો તિરિચંચનું આય કે ॥
અજ્ઞાની પશુ આતમા ॥૧॥ એ આંકણી ॥ શીળરહિત પરવંચકા,
ઉપદેશે હો પોષે મિથ્યાત કે ॥ વણિજ કરે કૂડ તોલશું, મુખ
ભાંખે હો કૂકર્મની વાત કે ॥ અં ॥૨॥ વસ્તુ ઉત્તમ હીણુ જા-
તિશું, લેળવીને હો વેચે નાદાન કે ॥ માયા કપટ કૂડ શાખિયો,
કરે ચોરી હો નિત્ય આરતધ્યાન કે ॥ અં ॥૩॥ થઈ ધીરોલી
આધવી, શેઠ સુંદર હો નંદન મણિયાર કે ॥ અવિવેકે પરલવ
લહે, ગોહજાતિ હો ડેડક અવતાર કે ॥ અં ॥૪॥ કૂડ કલંક
અઠાવતાં, નીલકાપોત હો લેશ્યા પરિણામ કે ॥ શ્રી શુભવીરના
દરથકી, તિરિઆયુ હો બાંધે એણે ઠામ કે ॥ અજ્ઞાનીં ॥૫॥

॥ કાવ્યં ॥ ભવતિ દીપં ॥૧॥ શુચિમનાત્મં ॥૨॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ તિર્યગાયુર્બંધસ્થાન નિવારણાય
॥ દીપં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ તિર્યગાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાર્થ પંચમ

દીપકપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા. ॥

અક્ષતપૂજા પૂજ્યે, અક્ષયપદ દાતાર ॥

પશુઆં રૂપ નિવારીને, નિજરૂપે કરનાર ॥ ૧ ॥

॥ હાલ છઠી ॥

(મનમોહન મેરે,—એ દેશી.)

તુમ અમ મળે એકઠા, મનમોહન મેરે ॥ મળિયા વાર
અનંત ॥મંગા ॥ શીઘ્રપણે કેમ સાહિબા ॥મંગા ॥ આપ હુઆ ભગ-
વંત ॥ મંગ ॥૧॥ આગસુ મંદ પરાધીને ॥મંગ ॥ અંતર પડીયો
જાય ॥ મંગ ॥ એકલડાં મેં આગ્રથી ॥ મંગ ॥ તિરિય ગતિનાં
આય ॥ મંગ ॥૨॥ એકેંદ્રિમાંહે રહ્યો ॥મંગા ॥ બાવીશ વરસ હબર
॥મંગા ॥ હુલ્લકલવ સત્તર કર્યા ॥મંગા ॥ શ્વાસોશ્વાસ મોઝાર ॥મંગા ॥૩॥
બેઈંદ્રિય ગુરૂ આયુથી ॥ મંગ ॥ જીવે વરસ તે બાર ॥ મંગ ॥
ઓગણુપચાસ વાસરા ॥ મંગ ॥ ત્રેઈંદ્રિય અવતાર ॥ મંગ ॥ ૪ ॥
છમાત્રી ચઉરિંદ્રિયે ॥ મંગ ॥ પંચ પણિંદીતીન ॥ મંગ ॥ બંધ
કહ્યો સાસ્વાદને ॥ મંગ ॥ ઉદયે પંચ મલિન ॥ મંગ ॥ ૫ ॥ સત્તા
બત્રી ગઠ સાતમે ॥ મંગ ॥ પૂજ્ય હુઆ શુભવીર ॥મંગા ॥ હું પણ
મળિયો અવસરે ॥ મંગ ॥ પૂજું અક્ષત થર્ષ થીર ॥ મંગ ॥ ૬ ॥
॥ કાવ્યં ॥ ક્ષિતિતલેં ॥ ૧ ॥ સહજભલાવ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ તિર્યગાયુર્નિવારણાય ॥

અક્ષતાન્ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ પ્રતિ તિર્યગાયુર્નિવારણાર્થે ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા સંપૂર્ણ ॥૬॥

॥ અથ સમ્પ્ર નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગ્ગહગઈએ અણુંત ॥

નૈવેદ્યપૂજા કરા દિયો, અણાહારી પદ સંત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

(માતા યશોદાજી હુલરાવ્યો, ભાવ્યો મનગોપાલ, બાળપણે
વાહ્યો—એ દેશી.)

આહાર કરંતા અહનિશ માચ્યો, નાચ્યો ઇણે સંસાર ॥ સાં-
ભળ વિશરામી ॥ નૈવેદ્ય થાળ ઠવી જિન આગે, માણુ પદ અણાહાર
॥ સાં ॥ હેતાં નહીં તુજવાર ॥ સાં ॥ તુજ સરિખો દાતાર
॥ સાં ॥ નહીં કોઈ આ સંસાર ॥ સાં ॥ ત્રિશલામાત મહાર
॥ સાં ॥ મુજ અવગુણુ ન વિચાર ॥ સાં ॥ ૧ ॥ મદમચ્છર લોભી
અતિ વિષયી, જીવતણે હણુનાર ॥ સાં ॥ મહારંભી મિથ્યાત ને
રૌદ્રી, ચારીનો કરનાર ॥ સાં ॥ ધાતક જિન અણુગાર ॥ સાં ॥ વ્રતનો
ભંજનહાર ॥ સાં ॥ મહિરા માંસ આહાર ॥ સાં ॥ ભોજન
નિશિ અંધાર ॥ સાં ॥ ગુણી નિંદાનો ઢાલ ॥ સાં ॥ લેશ્યા
ધુર અધિકાર ॥ સાં ॥ નારકીમાં અવતાર ॥ સાં ॥ ઇણે લક્ષણુ
નિરધાર ॥ સાં ॥ અવગુણુનો નહીં પાર ॥ સાં ॥ પણુ આવ્યો તુજ
દરબાર ॥ સાં ॥ નિજરૂપ દિયો એક વાર ॥ સાં ॥ જંમ વિ-
દ્યાધર ઉપગાર ॥ સાં ॥ સંજીવની જુટી ચાર ॥ સાં ॥ સાંજે કીધો
ભરનાર ॥ સાં ॥ શુભવીર વડો આધાર ॥ સાં ॥ ભગ ॥ ૨ ॥

॥ કાવ્ય ॥ અનશનં ॥ ૧ ॥ કુમતગોધં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ શ્રી શ્રી પરમં ॥ નરકાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાય ॥
નૈવેદ્યં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નરકાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાર્થં સત્તમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

બંધની બેડી લંજવા, જિનગુણધ્યાન કુઠાર ॥

ફળપૂજથી તે હુવે, ફળથી ફળ નિર્ધાર ॥ ૧ ॥

॥ ટાળ આઠમી ॥

(પરિબ્રહ્મ ભમતા પરિહરે—એ દેશી)

ફળપૂજા વીતરાગની, કરતાં દુઃખ પગાય ॥ સલૂણે ॥ અરિ
હાપૂજા અરોચકા, જીવ તે નરકે જાય ॥ સલૂણે ॥ ૧ ॥ બંધ સ-
મય ચિત્ત ચેતિયે, શ્યો ઉદયે સંતાપ ॥ સં ॥ શોક વધે સંતાપ-
થી, શોક નરકની છાપ ॥ સં ॥ બંધ ॥ ૨ ॥ ઇંગ તિંગ સગદશ સતરૂ,
બાવીશને ત્રેવીશ ॥ સં ॥ સાગર સાતે નરકમાં, નારકી પાડે
ચીશ ॥ સં ॥ બંધ ॥ ૩ ॥ દશવિધ દાહક વેદના, વૈતરાણીનાં
દુઃખ ॥ સં ॥ પરમાધામી વશ પડયા, ઘડીય ન પામે સુખ
॥ સં ॥ બંધ ॥ ૪ ॥ જાતિસ્મરણે જાણતા, અનુભવિયા અવ-
દાત ॥ સં ॥ તોપણ રાવણ જૂઝતો, લક્ષ્મણશું કરી ઘાત ॥ સં ॥
॥ બંધ ॥ ૫ ॥ પરમાધામી દેખીને, નાખે અગ્નિમંડાર ॥ સં ॥
ચોથી નરકે જૂઝવ્યાં, સીતેંદ્રે તેણી વાર ॥ સં ॥ બંધ ॥ ૬ ॥
રાય વસુ નરકે પડયા, સુભૂમ સરિખા વીર ॥ સં ॥ સાંભળી
હૈડાં કમકમે, ધ્રુજ વછૂટે શરીર ॥ સં ॥ બંધ ॥ ૭ ॥ આદિ
તુરિય બંધ ઉદયથી, સત્તા સાતમે ટાળ ॥ સં ॥ કર્મ સૂદન
તપફળ દીયો, શ્રી શુભવીર દયાળ ॥ સં ॥ બંધ ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્ય ॥ શિવતરો ॥ ૧ ॥ શમરસૈ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ નરકાયુર્નિગડવિક્ષત્વાય ॥
ફલાનિ ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ અથ કળશ ॥ ગાયો ગાયો રે મહાવીરં ॥
॥ ઇતિ નરકાયુર્નિગડવિક્ષત્વાર્થે અષ્ટમ કળપૂજા સંપૂર્ણા ॥

ઇતિ પંચમ દિવસેડધ્યાપનિય આયુઃકર્મસૂદનાર્થે
પંચમ પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ દિવસેડધ્યાપનીય નામકર્મસૂદનાર્થે ષષ્ઠ
પૂજાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

(આ પૂજામાં જોઇતી ચીજોનાં નામ.)

(૧ દુધ અભિષેક, ૨ સુવર્ણ સાથે ધસેલું કેસર, ૩ પંચ-
વર્ણિ કુલે જાળી ભરિયે, ૪ પંચાંગ ધૂપ, ૫ જો દીવેટનો દીપક.
એવા એકશોને ત્રણ દીપક કરી વંશમાલે ધરીયે, ૬ અક્ષત પંચ-
વર્ણ ચોખા, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ કળ,)

॥ અથ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

પ્રણમું શ્રી શંખેશ્વરો, સાહિબ સુગુણ પવિત્ત ॥ મુજ ગુરૂ
ઉપકારે કરી, ક્ષણ ક્ષણ આવે ચિત્ત ॥ ૧ ॥ નામકરમહવે દાખવું,
ચિત્રક સરિખું જોહ ॥ નટ જંમ બહુરૂપી કરે, તેમ શુભ અશુભે
તેહ ॥ ૨ ॥ ઉચ નીચ દેહાકૃતિ, ખંપણ દેહે હોય ॥ કૃષ્ણ નીલ
જાડો ઘણું, અશુભ નામ તે જોય ॥ ૩ ॥ રૂપે હરિબળ સારિખા,
તે શુભનામ વખાણ ॥ મધ્ય તનુ પીત ઉજ્જળો, સુંદર રાતો

વાન ॥ ૪ ॥ જૈનધર્મ રાતો રહે. ગાય ગુણી ગુણુગ્રામ ॥ તેણે
શુભ નામ તે સંપજે, ઇત્વર અશુભ તે નામ ॥ પાા નામકર્મ દ્વરે
કરી, પામ્યા લવનો પાર ॥ સિદ્ધ અરૂપી પદ લણી, પૂજા અષ્ટપ્રકાર ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

(સુતારીના બેટા તને વિનવું રે લોઁ—એ દેશી

પિંડપયડી ચૌદ પખાળવા રે લો, અભિષેક કરું અરિહંત જો ॥
જસ જ્ઞાનદિશા રણિયામણી રે લો, કરે જ્ઞાની કરમનો અંત
જો ॥ જ્ઞાનીની ગોઠડી મીઠડી રે લો ॥ ૧ ॥ નર, દેવ, નરય,
નિરિયા ગઈ રે લો, ઇગ, વિગલ, પણિંદ જાતિ જો ॥ તરૂ,
કીડો, કીડી, માખી, થયો રે લો, શું વખાણું આપણી બુનિયાત
જો ॥ જ્ઞાં ॥ ૨ ॥ તનુ ઉરલવિઉંવાહારગા રે લો, તેજ કર્મ અ-
નાદિનાં સાથ જો ॥ ત્રણ આદિ ઉપાંગતે ટાળવા રે લો, તુજ
સરિખો ન મળિયો નાથ જો ॥ જ્ઞાં ॥ ૩ ॥ ઇણે નામે બંધન
સંઘાતનાં રે લો, પણ બંધન ગ્રાહક પાંચ જો ॥ ૪ ॥ સંઘણ
આદિ કેવલી રે લો, જો વજ્રઋષલનારાય જો ॥ જ્ઞાં ॥ ૪ ॥ સંસારે
ઋષલનારાય છે રે લો, નારાય અરધનારાયજો ॥ કિલિ, છેવટું, પંચમ
કાલમાં રે લો, ગયાં રત્ન રહ્યાં તનુકાય જો ॥ જ્ઞાં ॥ ૫ ॥ સમચ-
ઉરસ નિગોહ સાદિયે રે લો, કુળડું વામણ સંઠાણ જો ॥ હુંડવા-
ળાનું એકે ન પાંસરું રે લો, હવે વર્ણાદિ વિશ પ્રમાણ જો ॥ જ્ઞાં ॥
૬ ॥ ગંધ વર્ણુ ફરસ રસ પુગલા રે લો, વીશ સોલ બોલે
ગ્રહવાય જો ॥ જીવ યોગ્ય ગ્રહણ અડ વર્ગણા રે લો, રાગદોષને
રસ ઘોલાય જો ॥ જ્ઞાં ॥ ૭ ॥ અનુપૂર્વિ કહી ગતિ ચારની રે
લો, જાય તાણ્યો જીવ ઘરનાથ જો ॥ શુભ અશુભ ચાલ છંડી

કરી રે લો, શુભવીરને વળગો હાથ જો ॥ જ્ઞાનીનીં ॥ ૮ ॥

॥કાવ્યં ॥ તિર્થોદ્દૈઃ ॥૧॥ સુરનદીં ॥૨॥ જનમનોં ॥૩॥

॥ અથ મંત્ર ॥

ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ પિંડપ્રકૃતિવિચ્છેદનાય ॥ જલંયં ॥
॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ પિંડપ્રકૃતિવિચ્છેદનાર્થે પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણ ॥૧॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

દશ નિગ જિન ઘર સાચવી, પૂજીશું અરિહંત ॥

દશ યતિધર્મ આરાધીને, કરું થાવર દશ અંત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

(ત્રજના વાલ્હાને વિનતિ રે.-એ દેશી.)

સાતે શુદ્ધિ સમાચરી રે, પૂજીશું અમે રંગે લાલ ॥ કેસર
કંચનશું ઘસી રે, સ્વામિ વિલેપન અંગે લાલ ॥ લાલ સુરંગી
રે સાહિબો રે ॥ ૧ ॥ ભૂ, જળ, જલાણુ, અનિલ, તડ રે, થાવર
પંચ પ્રકારો લાલ ॥ સૂક્ષ્મનામકરમથકી રે, ભરિયા લોક મોઝારો
લાલ ॥ લાં ॥ ૨ ॥ નિજ પ્રચાંસિ પૂર્યા વિના રે, મરતા તે
અપજત્તા લાલ ॥ સાધારણ તડબતિમાં રે, જીવ શરીરે અનંતા
લાલ ॥ લાં ॥ ૩ ॥ અંગ ઉપાંગ જે થિર નહીં રે, નામ
અથિર તે દીઠો લાલ ॥ નાભિ હેઠે અશુભાકૃતિ રે, દુર્ભજલોક
અનિઠો લાલ ॥ લાં ॥ ૪ ॥ ન ગમે જે સ્વર લોકમાં રે,
દુઃસ્વર ખેદનું ધામો લાલ ॥ સાચું લોકને નવિ ગમે રે, વચન
અનાદેય નામો લાલ ॥ લાં ॥ ૫ ॥ અપજસ નામથી નિંદતા રે,
ખેદવિના લોક અનેકો લાલ ॥ શ્રી શુભવીરને નવિ હોવેરે, એ
દશમાંહેની એકો લાલ ॥ લાં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ જિનપતેઠ ॥ ૧ ॥ સહજકર્મં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ શ્રી શ્રી ॥ પરમં ॥ સ્થાવરદશકનિવારણાય ॥ ચંદનં
ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિસ્થાવરદશક નિવારણાર્થ દ્વિતીય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

એ દશ પચડિ પાપની, પાપે બંધ કરંત ॥

ત્રસ દશ પામે જીવડો, જિમ અશે પુણ્યવંત ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(રહો રહો રે જાદવ દો ઘડિયાં.—એ દેશી.)

રહો રહો રે રસભર દો ઘડિયાં, દો ઘડિયાં દિલસેં અડિ-
યાં ॥ રહો ॥ એ આકણી ॥ કુસુમની પૂજા કરી ફળ માગું,
પરમાતમ પાઉં પડિયાં ॥ રહો ॥ પુણ્ય ઉદય ત્રસનામ ધરાયો,
અબ તુમ વાર નહીં ઘડિયાં ॥ રહો ॥ ૧ ॥ વિગલેંદ્રિ પંચેંદ્રિ
કહાયો, પ્રભુ ઓળખાણ હવે પડિયાં ॥ રહો ॥ બાદર નામ
જે નજરે દેખે, ઉવેખે કેમ નજરે ચડિયાં ॥ રહો ॥ ૨ ॥ થઈ
પચાપ્તો લખ્ખિકરણે, ચરણે આયો ન વિછડિયાં ॥ રહો ॥
એક તનુ એક જીવ કહાવે, પ્રત્યેકમાં પણ અમે વડિયાં ॥ રહો ॥
॥ ૩ ॥ દંતાદિક તનુથિર થિર નામે, તહવી મન અમે થિર
કરિયાં ॥ રહો ॥ નાભિઉપર તનુ શુભ સહુ દેખે, તેણે તુમ
હૃદયકમળ ધરિયાં ॥ રહો ॥ ૪ ॥ સરવને વાલ્હો સુલગથી
લાગું, જબ અમ ઘર તુમ પાવડિયાં ॥ રહો ॥ સુસ્વર સુણતાં

લાગે મીઠા, તુજ ગુણ આંખઃમંજરિયાં ॥ રહો ॥ ૫ ॥ આદ્ય-
નામ વચન જગ માને, શ્રી શુભવીર મુખે ચડિયાં ॥ રહો ॥
જસ ગુણ ગાવે લોક બનાવે, તે જસ નામ તે તુમ વડિયાં
॥ રહો ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ સૂમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસારં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રી શ્રી પરમં ॥ ત્રસદશકનિવારણાય ॥
ધૂપાણિ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ ત્રસદશકનિવારણાર્થ તૃતીય ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૩ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ધૂપે જિનવર પૂજ્યે, પ્રત્યેક દાહનહાર ॥

પયડિ ન જાયે મૂળથી, જળ લગે એ સંસાર ॥૧॥

॥ ઠાળ ચોથી ॥

(વીર જિણુંદ જગત ઉપકારી.—એ દશી.)

આજ ગઈ મન કેરી શંકા, જળ તુમ દર્શન દિઠલ ॥
દૂર ગઈ લોકસજા છારી, આગમ અમીય તે મીઠલ ॥ આજં ॥
॥ ૧ ॥ ગુરૂ લઘુ અંગે એક ન હોવે, અગુરૂલઘુ તે જાણલ ॥
સાસઉસાસ લીએ પજજતો, શ્વાસોશ્વાસ પ્રમાણલ ॥ આજં ॥
॥ ૨ ॥ લંબગાત્ર મુખમાં પડળલી, પયડિ ઉદય ઉપઘાતલ ॥
બળિયો પણ નવિ મુખપર આવે, નામ ઉદય પરાઘાતલ ॥ આજં ॥
॥ ૩ ॥ તાપ કરે રવિબિંબ જે લવા, આતપ નામ કહાયલ ॥
અંગ ઉપાંગ સુતાર પુતલિયાં, નિર્માણ ઘાટ ઘડાયલ ॥ આજં ॥

॥ ૪ ॥ વૈક્રિય સુર ખનુઓ શશિખિંબે, તાપ વિના પરકાશજી ॥
 ઉઘોતનામકરમમેળાણ્યું, આગમ નયન ઉજ્જશજી ॥ આજ્ઞ ॥
 ॥ ૫ ॥ કેવલ ઉપજે ત્રિભુવન પૂજે, વર અતિશય ગંભીરજી ॥
 જિનનામ ઉદયે સમવસરણુમાં. બ્રહ્મા શ્રી શુભવીરજી ॥ આજ્ઞ ॥ ૬ ॥
 ॥ કાવ્ય ॥ અગરમુખ્ય ॥ ૧ ॥ નિજગુણાક્ષય ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમ ॥ પ્રત્યેકાષ્ટકપ્રકૃતિનિવારણાય ॥ ધૂપ
 ય ॥ સ્વાહા ॥
 ॥ ઇતિ પ્રત્યેકાષ્ટકપ્રકૃતિનિવારણાર્થ ચતુર્થ ધૂપપૂજાસંપૂર્ણ ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

વીશ કોડાકોડી સાગર, મૂળ શુરૂ થિતિ બંધાય ॥
 ઉત્તરપથડિ નિહાળવા, દીપક પૂજા રચાય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ પાંચમી ॥

(સાહિબા મોતિ ઘો હુમારો--એ દશી.)

દીપકપૂજા જ્યોતિ જગાવું, ઉત્તરપથડિ તિમિર હરાવું ॥
 સાહિબ તેં થિતિબંધ ખપાવ્યો, સેવકનો હવે લાગ તે ફાવ્યો ॥
 સાહિબા સંસાર અટારો, મોહના મુજ તારો ॥ ૧ ॥ એ આકાશી
 ॥ સુદુમ વિગલતિગ બંધ અઢાર, માણુઅદુગે પન્નર અવધાર ॥
 સંઘયણાગિઈ જુગલ કરીશ, દશ ઉપર દુગ વુઢી વીશ ॥ સાં ॥
 ॥ ૨ ॥ સુરભિ મધુર શીત શુભ ચઉ ફાસા, થિર છ સુગંધ
 સુરદુગ દશ ખાસા ॥ પીતામ્હે વળી રક્ત કપાયે, નીલ કટુક

વળી કૃષ્ણ તીખાયે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ સાડાબાર પત્તર યુગ એકે,
સાડા સત્તર વીશ ઠવિયે વિવેકે ॥ વૈકી નિરય તિર ઉરલ દુગંકા,
તેઅ પણ અથિર છ તસ સાસ ચઉકા ॥ સાં ॥ ૪ ॥ થાવર
કુખગઈ જાતિ પણિંદી, પાપ ફરસ દુરગંધ એગિંદી ॥ છત્તીસ
પયડિને વીશશું જોડી, સઘળે સાગર કોડાકોડી ॥ સાં ॥ ૫ ॥
આહારકદુગ જિનનામ કરતો, સાગર એક કોડાકોડી અંતો ॥ જો
જિનનામ નિકાચિત કીજે, તો શુભવીર હુઆ ભવ ત્રીજે ॥
સાહિબ તેં થિતિજંધ ખપાવ્યો ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥ ભવતિ દીપં ॥ ૧ ॥ શુચિમનાત્મં ॥ ૨ ॥
॥ અથ મંત્ર ॥ ઐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ સ્થિતિજંધનિવારણાય
॥ દીપં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ ॥ થિતિજંધનિવારણાર્થં પંચમ દીપક પૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ પઠ્ય અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

વન્ન ચઉ તેઅ કસ્મણુ, અગરૂલધુ નિર્માણુ ॥

ઉપધાન નવ ધૂવખંધિ છે, અડવન્ન અદ્રૂવા જાણુ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ છટ્ટી ॥

(ત્રીજે ભવ વર થાનક તપ કરી.—એ દેશી)

અક્ષતપૂજા જિનની કરતાં, નામકરમ ક્ષય જાવે ॥ નામની
સરવ અધાનિ પયડિયા, વરતે નિજ નિજ ભાવે રે ॥ પ્રાણી,
અરૂપી ગુણુ નિપજાવે ॥ પૂજ્યની પૂજા રચાવે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ થાવર ચઉ આતાપ છેવટું, હુંડ નિરયદુગ જાણું
॥ ઈગ દ્વિતિ ચઉજાતિ જીવ ખાંધી, પામી પ્રથમ ગુણુઢાણું રે ॥

પ્રાણીં ॥ ૨ ॥ મજ્જાગિઈ સંઘયણુ તિરિ દુગ, દોહગ
 તિગ્ ઉઘોત ॥ અશુભવિહાયોગતિ સારસ્વાદન, બંધ કહે ભગવંતરે
 ॥ પ્રાણીં ॥ ૩ ॥ મણુઅ ઉરલદુગ ધૂરસંઘયણુ, ચોથે બંધ
 કહાવે ॥ અજસ અથિર દુગ છઠે બંધે, દશમે જસ બંધાવે રે
 પ્રાણીં ॥ ૪ ॥ અગુરૂલધુ ચઉ જિન નિરમાણુ, સુરદુગ સુહગઈ
 કહિયે ॥ તસ નવ ઉરલ વિણુ તાણુવંગા, વર્ણાદિક ચઉ લહિયે રે
 ॥ પ્રાણીં ॥ ૫ ॥ સમચઉરુ પણિંદી જાતિ, બાંધે અડગુણાણુ
 ॥ બંધહેતુ શુભવીર ખપાવે, ઉજ્જવલ ધ્યાનને ટાણે રે ॥
 પ્રાણીં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ક્ષિતતલેં ॥ ૧ ॥ સહજભાવં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ નામકર્મબંધનિવારણાય ॥

॥ અક્ષતાન્ ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નામકર્મબંધનિવારણાર્થં ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ સપ્તમ નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ચઉવત્તા તેઅ કમ્ભણુ, નિમિત્ત અથિર થિર દોય ॥

અગુરૂલધુ ઉદયિની, શેષ અધુવ તે જોય ॥ ૧ ॥

॥ દાગ સાતમી ॥

(દેખો ગતિ દૈવની રે,—એ દેશી.)

નૈવેદ્યપૂજા ભાવિયે રે, પુદ્ગલ આહાર અહંત ॥ ભાગ
 અસંખે આહારતા રે, નિર્જરે ભાગ અનંત ॥ જગદ્ગુરુ આ-

પળે રે ॥ આપળે પદ અણાહાર ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
એહ રીત દૂરે હુવે રે, નામઉદય જળ જાય ॥ સુહૃમતિગાયવ
ધુર ગુણે રે, ઉદય કહે જિનરાય ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ બીજે વિગલ
ઇંગ થાવડ રે, ચોથે અણાધજ્જ દોઇ ॥ પૂર્વી દુહગ વૈકીદુગે રે,
દેવ નિરયગતિ જોય ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ તિરિગઇ ઉદ્યોત પાંચમે રે,
છઠ્ઠે આહારક દોય ॥ ચરમ સંહનનતિગ સાતમે રે, ઋષભદુગ
ઉપશમ હોય ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥ ઉરલા થિર અગઈ દુગા રે, પત્તે-
યતિગ છ સંઠાણુ ॥ તેઅકમ્મ ધુર સંઘયણુને રે, અગુરલધુ
ચઉ જાણુ ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥ દુસર સુસર અઉવન્ના રે, નિર્માણાદ્યે
સાયોગી ॥ સુલગાઇજ્જ જસ તસ તિગો રે, નરગઇ પણિંદી
અયોગી ॥ જ૦ ॥ ૬ ॥ જો જિનનામ ઉદય હુવે રે, તો તીર્થકર
લીધ ॥ યોગનિરોધ કરી હુઆ રે, શ્રી શુભવીર તે સિદ્ધ ॥
જગત્ત ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્ય ॥ અનશન ૦ ॥ ૧ ॥ કુમતઓધ ૦ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર : ॥

॥ ૐ હ્રી શ્રી પરમ ૦ ॥ નામકર્મઉદયવિચ્છેદનાય ॥ નૈવેદ્ય
ય ૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નામ કર્મઉદયવિચ્છેદનાર્થ સત્તમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

આહારકસગ જિણુ નરદુગં, વૈકિયની અગિયાર ॥
એ અધુવસતા કહી, બીજી ધ્રુવ સંસાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(પ્રભાતે ઉઠીને માતા મુખ્યદુઃ જોવે—એ દશી.)

આવી રૂઢી લગતિ મેં, પહેલાં ન જાણી ॥ પહેલાં ન જાણી રે સ્વામિ, પહેલાં ન જાણી ॥ સંસારની માયામાં મેં, વલોવ્યું પાણી ॥ આવીં ॥ એ આંકણી ॥ કલ્પતરૂનાં ફળ લાવીને, જે જિનવર પૂજે ॥ કાળ અનાદિ કર્મ તે સંચિત્ત, સત્તાથી ધુજે ॥ આવીં ॥ ૧ ॥ થાવર તિર નરયાયવ એ દુગ, ઇગ વિગલા લીજે ॥ સાધારણુ નવમે ગુણુઠાણુ, ધુરભાગે છીજે ॥ આવીં ॥ ૨ ॥ કેવળ પામી શિવગતિ ગામી શૈલેશી ટાણુ ॥ ચરમ સમય દોમાંહે સ્વામિ, અંતિમ ગુણુઠાણુ ॥ આવીં ॥ ૩ ॥ બાકી નામ કરમની પચડિ, સઘળી તિહાં જાવે ॥ અજરામર નિકલકંઠસ્વરૂપે, નિઃકર્મા થાવે ॥ આવીં ॥ ૪ ॥ તે સિદ્ધકેરી પડિમાં પૂજે, સિદ્ધમયી હાવે ॥ નાઇ ધોઇ નિરમળ ચિત્તે, આરીસો જોવે ॥ આવીં ॥ ૫ ॥ કર્મસૂદન તપ કેરી પૂજા, ફળ તે નર પાવે ॥ શ્રી શુભવીર સ્વરૂપ વિલોકી, શિવવહુ ઘર આવે ॥ આવીં ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં શિવતરોઃ ॥ ૧ ॥ શમરસૈઃ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

ૐ ૐ શ્રી પરમં ॥ નામકર્મસત્તાવિચ્છેદનાય ॥
ફલાનિ ચં ॥ સ્વાહા ॥

॥ અથ કલશ ॥ ગાયો ગંગા રે માહાવીરં ॥

॥ ઇતિ નામકર્મસત્તાવિચ્છેદનાર્થે અષ્ટમ ફલપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ ઇતિ ષષ્ઠ દિવસેડધ્યાપનીય નામકર્મ નિવારણાર્થે

ષષ્ઠ પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ સપ્તમ દિવસેઽધ્યાપનીય ગોત્રકર્મસૂદનાર્થ સપ્તમ પૂજાષ્ટક પ્રારંભ. ॥

(આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ;)

(૧ સાકરનું પાણી, ૨ ચંદન કેસર, ૩ વિવિધ ફુલ, ૪ અગરબત્તી, ધૂપ. ૫ જે દીવેટનો દીપક, ૬ ગોધૂમ અક્ષત, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ફળ,)

॥ અથ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ગોત્રકરમ હવે સાતમું, વ્યાખ્યું ઈણે સંસાર ॥
ગોત્રકરમ છેવા વિના, નવિ પામે ભવ પાર ॥૧॥
ચક્રદંડ સંયોગથી ઘડતો ઘટ કુંભાર ॥
ધી ભરિયો ઘટ એકમેં, બીજે મદિરા છાર ॥ ૨ ॥
ઉંચ નીચ ગોત્રે કરી, ભરિયો આ સંસાર ॥
કર્મદહન કરવા ભણી, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર ॥ ૩ ॥

(રાગ એલૈયો—ખિસાવલ.)

(મેં કીનો નહીં, પ્રભુ વિના આરશું રાગ.—એ દેશી.)

કેશરવાસિત કનકકળશશું, જગપૂજા અભિષેક ॥ સમકિત રંગે સદ્ગુરુ સંગે, ધરતો વિનય વિવેક ॥ મેં કીનો સહી, આ રીત ગોત્રકો બંધ ॥ આ રીત ગોત્રકો બંધ ॥ મેં કીં ॥ ॥ આં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ બહુશ્રુતભક્તિ કરતાં સઘળા, પૂજ્યા યુગપરધાન ॥ ગીતારથ એકાકી રહેતાં, પામે જગ-બહુમાન ॥ મેં કીં ॥ ૨ ॥ અજ્ઞાની ટોળે પણ ભોળે, ભોળે પથ્થર નાવ ॥ આલોચણુ દેતો ભદ્રકને, પામે વિરાધક ભાવ

॥ મેં કી૦ ॥ ૩ ॥ બોધગુરુને બાણે હણતો, પગ અણકરસી
 રાય ॥ અજ્ઞાની મુની ઉચ્ચવિહારી, બાણગરનો ન્યાય ॥ મેં કી૦
 ॥ ૪ ॥ મંડુઆ શ્રાવકને કહે સ્વામિ, હોય જિનધર્મ આશાત ॥
 અણુજાણ્યો શ્રુતઅર્થ વદતાં, સાચી ગુરુગમ વાત ॥ મેં કી૦ ॥
 ॥ ૫ ॥ જ્ઞાની ગુરુની સેવા કરતાં, આરાધે જિનધર્મ ॥ અણુવ્રત
 ધરતો તપ અનુસરતો, નિર્મળગુણુચ્છે પર્મ ॥ મેં કી૦ ॥ ૬ ॥
 ભણે ભણાવે વળી જિનઆગમ, અશાતન વરજાંત ॥ શ્રી શુભવીર
 જિનેશ્વરભક્તે, ઉત્તમ ગોત્ર બાંધાંત ॥ મેં કીનો ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્ય ॥

॥ તિર્થોદ્દકૈઃ ॥ ૧ ॥ સુરનદી ॥ ૨ ॥ જનમનો ॥ ૩ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ઐ હ્રીં શ્રી પરમ ॥ ગોત્રબંધનિવારણાય ॥ જલંય ॥
 ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ ગોત્રબંધનિવારણાર્થ પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

જ્ઞાનાદિક ગુણ નવિ હણે, બંધ ઉદયમેં કોય ॥

તિણે અઘાતી તે કહી, ગોત્રની પયડી હોય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

(પ્રતિમા લોપે પાપિયા, યોગવદ્દન ઉપધાન જિનજી.—એ દશી.)

જિનતનુ ચંદન પૂજતાં, ઉત્તમકૂળ અવતાર ॥ જિનજી ॥
 ગોત્રવડે પ્રાણી વડો, માન લહે સંસાર ॥ જિનજી ॥ તું સુખિયો
 સંસારમાં ॥ ૧ ॥ ઉત્તમકૂળના ઉપન્યા, સૂત્ર કહ્યા અણુગાર

॥ જિનજી ॥ વાચક સૂરિપદવી લહે, ઉચ્ચગોત્ર અવતાર ॥ જિ-
નજી ॥ તું ॥ ૨ ॥ ઉગ્રલોગ વળી રાજવી, હરિવંશે જિનદેવ
॥ જિનજી ॥ વાસવકલ્પે આવતાં, ચક્રી હરિ બળદેવ ॥ જિનજી
॥ તું ॥ ૩ ॥ નીચગોત્ર થાવરસમા, મણિ હીરો ઝલકંત
॥ જિનજી ॥ ગંગા ક્ષીરસમુદ્રનાં, યમુના જળ વદંત ॥ જિનજી ॥
॥ તું ॥ ૪ ॥ કદપતર સહકારનાં, કેતકી પત્રને કુલ ॥ જિનજી ॥
મંગળ કારણ શિર ધરે, મંદપવન અનુકૂળ ॥ જિનજી ॥ તું ॥ ૫ ॥
એન સંસારે પ્રાણિયા, ઉત્તમગોત્ર વિશેષ ॥ જિનજી ॥ માન લહે
મધવા વળી, બાહુબળી ભરતેશ ॥ જિનજી ॥ તું ॥ ૬ ॥ ધર્મ-
રચણની યોગ્યતા, ઉચ્ચગોત્ર કહાય ॥ જિનજી ॥ શ્રી શુભવીર
જિનેશ્વર, સિદ્ધારથકૂળ જાય ॥ જિનજી ॥ તું ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્ય ॥ જિનપતે ॥ ૧ ॥ સહજકર્મ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ઐ હ્રી શ્રી પરમ ॥ ઉચ્ચૈર્ગોત્રાતીતાય ॥
ચંદનં યમ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ ઉચ્ચૈર્ગોત્રાતીતાર્થ દ્વિતીય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૨ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

જિનવર કુલે પૂજતાં, ઉચ્ચગોત્ર બંધાય ॥

ઉત્તમકૂળમાં અવતરી, કર્મરહિત તે થાય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(સુણ ગોવાલણી ગોરસડાં.—એ દેશી.)

સુણ દયાનિધિ, ઉત્તમકૂળ અવતરતાં પાર ન આવ્યો ॥
સદ્ગુર મળે, તુમ આગમ અજવાળે મુજ સમજાવ્યો ॥ એ

આંકણી ॥ સમકિતસંબુત વ્રત આચરતાં, જિનપૂજા કુલપગર
ભરતાં ॥ શ્રાવક મુનિ દશમું ગુણ ધરતાં, ઉંચગોત્ર તણા બંધજ
કરતાં ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ તુમે સત્તાઉદયે અનુભવિયો, શૈલેશીકરણ
કરી ખવિયો ॥ તે રસ ચખવી મુજ હેલવિયો, એક ખામી જે
નવિ ભેળવિયો ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ એક સમયે એક બંધાયે, તેણે
એ અમુવબંધી થાયે ॥ સત્તોદય અમુવ કહેવાયે, સુખિયા થઇયે
જળ એ જાયે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ લઘુબંધે અડમુહૂરત કરિયો,
ઉંચગોત્રે ગુરૂ ઠિઠ આચરિયો ॥ દશ કોડાકોડી સાગરિયો, દશસેં
વરસે ભોગવી કરિયો ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ હવે મેં તુજ આણા શિર
ધરિયો, થઇ અંત કોડાકોડી સાગરિયો ॥ મોટો દરિયો પણ મેં
તરિયો, શુભવીરપ્રભુ સેવન કરિયો ॥ સુણ દયાનિધિ ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સુમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસાર ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમ ॥ ઉચ્ચૈર્ગોત્રસ્થિતિવિચ્છેદનાય ॥
પૂષ્પાણિ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ ઉચ્ચૈર્ગોત્રસ્થિતિવિચ્છેદનાર્થે તૃતીય પૂષ્પપૂજાસંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

પચડિ દોય અઘાતિની, ગોત્રકરમની એહ ॥

નીચગોત્ર કારણ કહું, જે અનુભવિયાં તેહ ॥ ૧ ॥

॥ દાળ ચાથી ॥

(ગાયો ગૌતમ ગોત્ર મુણીંદ, રસ વૈરાગ્ય ઘણા આયો—એ દશી.)

જિનવર અંગે પૂજા ધૂપ, ધૂપગતિ ઉંચે ભાવી ॥ પામી

પંચેદ્રીનાં રૂપ, નીચગતિ મુજ કેમ આવી ॥ ૧ ॥ કહિયે કારણ
 સુણજો દેવ, તુજ આગમરસ નવિ લાવ્યો ॥ ન કરી બહુ શ્રુત
 કેરી સેવ, અરૂચિપાણું અંતર લાવ્યો ॥ ૨ ॥ ભણે ભણાવે
 મુનિવર જેહ, નિંદા તેહતણી ભાખી ॥ પરગુણ ઢાંકી અવગુણ
 દોહ, ફૂડી વાતતણે સાખી ॥ ૩ ॥ વિણદીઠી અણસાંભળી વાત,
 દોહવચ્ચે ચલવે પાપી ॥ ચાડી કરતાં પાડી જાત, વાડી ગુણ-
 તણી કાપી ॥ ૪ ॥ ગુણ અવગુણ મેં સરિખા કીધ, અરિહા-
 ભકિત નવિ કીધી ॥ ઉત્તમકૃપા જાતિ પ્રસિદ્ધ, વાહ્યો મદ ગારવ
 રિદ્ધિ ॥ ૫ ॥ નીચદાણ સેવતા નાથ, બંધે નીચ ગોત્ર કરીયો
 ॥ શ્રી શુભવીરનો ઝાલ્યો હાથ, સહેજે ભવસાયર તરિયો ॥ ૬ ॥
 ॥ કાવ્ય ॥ અગરમુખ્ય ॥ ૧ ॥ નિજગુણાક્ષય ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

ૐ ૐ શ્રી પરમ ॥ નીચૈર્ગોત્રબંધસ્થાનોચ્છેદનાય ॥ ધૂપ
 ય ॥ સ્વાહા ॥
 ॥ ઇતિ નીચૈર્ગોત્રબંધસ્થાનોચ્છેદનાર્થ ચતુર્થ ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

કામપ્રસંગે હંસ નૃપ, બાણ પ્રાણ પરિહાર ॥
 ગંગાજળ જળધિ મળે, નીચ ઠાણ સુવિચાર ॥
 ॥ ઠાણ પાંચમી ॥

(જીવદું કોઇ રમશે નહીં રે—એ દેશી.)

જ્ઞાનસદ્દીપક જ્યોતિ ધરી રે, પૂજા રચું મનોહાર ॥ પ્ર-
 ભુજ ॥ નીચકૂળે હવે નહીં રહું રે ॥ પૂજા અરૂચિ ભાવે

કરી રે, નીચકૂળે અવતાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥ તુજ આગળ નવિ
 દીપ ધર્યો રે, નાપિક હાથ મશાલ ॥ પ્ર૦ ॥ માતંગ ભુંગિત
 જાતિ કહી રે, કાઠે અશુચિ ખાલ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ માળી ગોવાળી
 કોળી તેલી રે, મોચી ને શુચિકાર ॥ પ્ર૦ ॥ ત્રણ વનેચર
 પાપીયો રે, દોય અક્ષા સવિચાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ વણીક્ષ મગમાહણ
 રાંક કુલીરે, ભિક્ષુકકૂળ અવતાર ॥ પ્ર૦ ॥ જિનદર્શન નવિશીશ
 નમે રે, તે શિર વહેતા ભાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ગર્દભ જંબુક
 નીચ તિરી રે, કિલ્વિષિયા જે દેવ ॥ પ્ર૦ ॥ આડુ દિયે સુર
 આગળે રે, પરભવ નિંદક ટેવ ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ જીવ મરીચિ
 કૂળમદ્ધી રે, વિપ્ર ત્રિદંડિક થાય ॥ પ્ર૦ ॥ શ્રી શુભવીર જિને-
 થર રે, દેવાનંદા ઘર જાય ॥ પ્રભુજી ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્ય ॥ ભવતિ દીપ ॥ ૧ ॥ શુચિમનાત્મ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રી શ્રી પરમ ॥ નીચૈર્ગોત્રૌદયનિવારણાય ॥ દીપ
 ય ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નીચૈર્ગોત્રૌદયનિવારણાર્થ પંચમ દીપક પૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નીચકૂલોદય જિનમતિ, દૂરથકી દરબાર ॥

તુજ મુખદરશન દેખતાં, લોક વડો વ્યવહાર ॥૧॥

॥ ઢાળ છઠી ॥

(વંદા વીર જિનેશ્વર રાયા-એ દેશી)

અક્ષતપૂજા ગોધૂમ કેરી, નીચૈર્ગોત્ર વિખેરી રે ॥ તુજ

આગમ પુર સુંદર શેરી, વક્ર નહીં લવકેરી રે ॥ અક્ષત ૦ ॥
 ॥ ૧ ॥ સાસાયણ લગે બંધ કહાવે, પાંચમે ઉદયે લાવે રે ॥
 ગુણઠાણું જળ છઠું આવે, ઉદયથી નીચ ખપાવે રે ॥ અ ૦ ॥
 ॥ ૨ ॥ હરિકેશી અંડાલે જાયા, સંયમધર મુનિરાયા રે ॥ નીચ-
 ગોત્ર ઉદયેથી પલાયા, ઉચ્ચકૂળે શ્રુત ગાયા રે ॥ અ ૦ ॥ અમ્બુવ-
 બંધી ઉદય કહાવે, ધ્રુવસત્તા તિરિલાવે રે ॥ અ ૦ ॥ ૪ ॥ સાત
 ધ્યા દોય લાગલ ઘેરી, જીવવિપાકી વડેરી રે ॥ વીશ કોડકોડી
 સાગર કેરી, એ યિતિબંધ ઘણેરી રે ॥ અ ૦ ॥ ૫ ॥ એ યિતિ-
 બંધ કરતાં સ્વામિ, તુમ સેવા નવિ પામી રે ॥ શ્રી શુભવીર
 મળ્યા વિસરામી, હવે કેમ રાખું ખામી રે ? ॥ અક્ષતપૂજા ॥ ૬ ॥
 ॥ કાવ્ય ॥ ક્ષિતિતલે ૦ ॥ ૧ ॥ સહજલાવ ૦ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમ ૦ ॥ નીચૈર્ગોત્રસત્તાસ્થિતિબંધનિવારણાય ॥

॥ અક્ષતાન્ ય ૦ ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ નિચૈર્ગોત્રસત્તાસ્થિતિબંધનિવારણાર્થે ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા
 સંપૂર્ણ ॥ ૬ ॥

॥ અથ સપ્તમ નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નૈવેદ્યપૂજા સાતમી, સાત ગતિ અપમાન ॥

કરવા વરવા શિવગતિ, વિવિધ જાતિ પકવાન ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

(રાગ સારંગ-હ્રમ મગન બયે પ્રભુજ્ઞાનમાં—એ દેશી.)

મીઠાઈ મેવા જિનપદ ધરતાં, અણાહારી પદ લીજીયે ॥

જિનરાજની પૂજા કીજિયે ॥ વિગ્રહગતિમાં વાર અનંતી, પામે
 પણ નવિ રીઝીયે ॥ જિં ॥ ૧ ॥ ઉંચ નીચ ગોત્રે તે હોવે,
 કારણ દૂર કરીજીયે ॥ જિં ॥ અરિહા આગે રાગે માગો,
 સેવકને શિવ હીજીયે ॥ જિં ॥ ૨ ॥ અગુરલધુપદ ગોત્રવિનાશી,
 પામ્યા અંધન છીજીયે ॥ જિં ॥ યોગી વિયોગી વીરહત અયોગી,
 ચરમ તિલાગ ઘટીજીયે ॥ જિં ॥ ૩ ॥ આત્મપ્રદેશમયી અવ-
 ગાહન, શિવક્ષેત્રે તે રહીજીયે ॥ જિં ॥ બત્રીશ અંગુલ લધુ
 અવગાહન, ખેત્રસમી ગુરૂ હીજીયે ॥ જિં ॥ ૪ ॥ મસ્તકસમ
 સઘળે લોકાંતે, ગુરૂગમભાવ પતીજીયે ॥ જિં ॥ અગુરલધુ અવ-
 ગાહન એકે, સિદ્ધ અનંત નમીજીયે ॥ જિં ॥ ૫ ॥ દ્રસિત દેશ
 પ્રદેશ અસંખ્ય, ગુણા અનંત ઠવીજીયે ॥ જિં ॥ શ્રી શુભવીર
 જિનેશ્વર, આગમ અમૃતનો રસ પીજીયે ॥ જિનરાજનીં ॥ ૬ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ અગુરલધુગુણપ્રાપ્તયા ॥ નૈવેદ્યં
 યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અગુરલધુગુણપ્રાપ્ત્યર્થં સમમ નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણા ॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા મારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ગોત્રકરમ નાશે કરી, સિદ્ધ હુઆ મહારાજ ॥

ફળપૂજા તેહની કરી, માગો અવિચળ રાજ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(કેરખાની દેશી.)

મેંબી સેવક તોરા પાયકા, હુનિયાં કે સાંઈ ॥ સેવક હમ

કેઈ કાલકા, દુનિયાં કે સાંઈ ॥ મેંબી સેવકં ॥ એ આંકણી ॥
 સુણિયે દેવાધિદેવા, ફળપૂજકી સેવા, દીણ્યે શિવફળ રાજિયે
 ॥ હું ॥ મેં ॥ પરિશાટન થઈ, અકુસમાણુ ગઈ, જીત્યો જગત
 કેરી બાણ્યે ॥ હું ॥ મેં ॥ ૧ ॥ ગોત્રકરમ હરી, જ્યોતસેં
 જ્યોત મળી, આપ બિરાજે રંગમહેલમેં ॥ હું ॥ મેં ॥ સુખ
 અનંત લહે, સેવક દૂર રહે, લાજિયે અમો સારા શહેરમેં
 ॥ હું ॥ મેં ॥ ૨ ॥ સંસારસુખ લીયો, વગ્ગ અનંત કીયો,
 તોલી ન એક પ્રદેશમેં ॥ હું ॥ મેં ॥ સિદ્ધકો સુખ લીનો,
 તાકો એકાંશ કીનો, માવેન લોકાકાશમેં ॥ હું ॥ મેં ॥ ૩ ॥
 તાકો જો અંશ દેવે, તામેં ક્યા હાનિ હોવે, સાહિબ ગરીબ
 નીવાણ્યે ॥ હું ॥ મેં ॥ મેહર નજર જોવે, સેક કામ
 હોવે, લોક લોકોત્તર છાણ્યે ॥ હું ॥ મેં ॥ ૪ ॥ કર્મ કઠિન
 જડ્યો, સાંયું કે સુખ અડ્યો, બાત કરત હમ લાણ્યે ॥ હું ॥
 ॥ મેં ॥ આપહિતે જે ગાયો, કર્મપડલ છાયો, એતનો અંતર
 ભાંજિયે ॥ હું ॥ મેં ॥ ૫ ॥ શ્રેણિક આદે નવા, ઓળી સાંયુંકી
 દવા, જિનપદ લેત બિરાજિયે ॥ હું ॥ મેં ॥ સારી ભગતિ કહી,
 કારણ યોગ સહી, કરજે કોડી દિવાજિયે ॥ હું ॥ મેં ॥ ૬ ॥
 કર્મસૂદન તપે, નામ પ્રભુકો જપે, જાગીયે જ્ઞાન અવાજિયે ॥ હું ॥
 ॥ મેં ॥ કોઈ ન નામ લેવે, સ્વામિ આશિષ દેવે, શ્રી શુભવીર
 બળે ગાજિયે ॥ દુનિયાં કે સાંઈ ॥ મેંબી ॥ ૭ ॥

॥ કાવ્યં ॥ શિવતરોઃ ॥ ૧ ॥ શમરસૈઃ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ ગોત્રાતીતાય ફલાનિયં ॥ સ્વાહા ॥

॥ અથ કળશ ॥ ગાયો ગાયો રે મહાવીર૦ ॥
 ॥ ઇતિ ગોત્રાતીતાર્થ અષ્ટમ કળ પૂજા સંપૂર્ણ ॥૮॥

॥ ઇતિ સસમ દિવસેઽધ્યાપનીય ગોત્રકર્મસૂદનાર્થ
 સસમ પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણ ॥

અથ અષ્ટમ દિવસેઽધ્યાપનીય અંતરાયકર્મસૂદનાર્થ અષ્ટમ
 પૂજાષ્ટક પ્રારંભ ॥

(આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ.)

૧ પંચામૃત જળ, ૨ કેસર, ૩ માલતી જળનાં ફુલ, ૪
 અષ્ટાંગ ધૂપ ૫. દીવેટનો દીપક, એમજ વળી અહીં એકશા ને
 અકાવન દીપકની શ્રેણિ વંશમાલે ધરિયે, ૬ તાંદૂલના નંદાવર્ત
 રકેઓમાં કરાયે, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ કળ,)

॥ પ્રથમ જલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

શ્રી શંખેશ્વર શિર ધરી, પ્રણમી શ્રીગુરૂ પાય ॥
 વંછિતપદ વરવા લણી, ટાળીશું અંતરાય ॥ ૧ ॥
 જેમ રાજા રીજ્યો થકો, દેતાં દાન અપાર ॥
 ભંડારી ખીજ્યો થકો, વારતાં તેણી વાર ॥ ૨ ॥
 તેમ એ કર્મ ઉદયથકી, સંસારી કહેવાય ॥
 ધર્મ કરમ સાધનલણી, વિધન કરે અંતરાય ॥ ૩ ॥
 અરિહાને અવલંબિને, તરિયે ઇણે સંસાર ॥
 અંતરાય ઉચ્છેદવા, પૂજા અષ્ટપ્રકાર ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

(મારી અંબાના વડલા હેઠ, ભર્યાં સરોવર લહેર્યાં
લે છે રે,—એ દશી.)

જળપૂજા કરી જિનરાજ, આગળ વાત વીતી કહો રે ॥ ક-
હેતાં નવિ આણો લાજ, કર જોડીને આગળ રહો રે ॥ જળ૦ ॥
॥ ૧ ॥ જિનપૂજનો અંતરાય, આગમ લોપી નિંદા લજરે ॥
વિપરીત પડપણા થાય, દિનતણી કરણ તજ રે ॥ જળ૦ ॥ ૨ ॥
તપસી ન નમ્યા અણગાર, જીવતણી મેં હિંસા સજરે ॥ નવિ
મળિયો આ સંસાર, તુમ સરિખો રે શ્રીનાથજી રે ॥ જળ૦ ॥ ૩ ॥
રાંક ઉપર કીધો કોપ, માઠાં કર્મ પ્રકાશિયાં રે ॥ ધરમ મારગનો
લોપ, પરમારથ કેતાં હાંસિયા રે ॥ જળ૦ ॥ ૪ ॥ લણતાંને કર્યો
અંતરાય, દાન દીયતાં મેં વારિયાં રે ॥ ગીતારથને હેલાય, જૂઠ
બોલી ધન ધારીયાં રે ॥ જળ૦ ॥ ૫ ॥ નર પશુઆ બાળક દીન,
ભૂખ્યાં રાખી આપે જમ્યોરે ॥ ધર્મવેળાયે બગદીન, પરદારાશું
રંગે રમ્યો રે ॥ જળ૦ ॥ ૬ ॥ કૂડે કાગળિયે વ્યાપાર, થાપણ
રાખીને ઝોળવી રે ॥ વેચ્યાં પરદેશ મોઝાર, બાળ કુમારિકા
ભોળવીરે ॥ જળ૦ ॥ ૭ ॥ પંજરીયે પોપટ દીધ, કેતી વાત કહું
ઘણી રે ॥ અંતરાયકરમ એમ કીધ, તે સવિ જાણો છે જગ-
ઘણી રે ॥ જળ૦ ॥ ૮ ॥ જળે પૂજતી દિજનારી, સોમેસરી મુગતિ
વરી રે ॥ શુભવીર જગત્ આધાર, આણા મેં પણ શિર ધરી
રે ॥ જળ૦ ॥ ૯ ॥

॥ કાવ્યં ॥

॥ તિથોદ્ઠકૈઃ ॥ ૧ ॥ સુરનદી ॥ ૨ ॥ જનમનો ॥ ૩ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ૐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ વિઘ્નસ્થાનકોચ્છેદનાય ॥ જલં
યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ વિઘ્નસ્થાનકોચ્છેદનાર્થં પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણા ॥૧॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

શીતળગુણુ જેમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુમુખ રંગ ॥
આત્મશીતળ કરવા ભણી, પૂજો અરિહાત્યંગ ॥૧॥
અંગવિલેપન પૂજના, પૂજો ધરી ધનસાર ॥
ઉત્તરપચડિ પંચમાં, દાનવિધન પરિહાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ બીજી ॥

(કરપી ભૂંડો સંસારમાં રે—એ દેશી.)

કરપી ભૂંડો સંસારમાં રે, જેમ કપીલા નાર ॥ દાન ન દીધું
મુનિરાજનેરે, શ્રેણિકને દરબાર ॥ કરપીં ॥૧॥ કરપી શાસ્ત્ર ન
સાંભળે રે, તેણે નવિ પામે ધર્મ ॥ ધર્મવિના પશુ પ્રાણીયો
રે, છંડે નહીં કૃકર્મ ॥ ૧ ॥ ૨ ॥ દાનતણા અંતરાયથી રે, દા-
નતણો પરિણામ ॥ નવિ પામે ઉપદેશથી રે, લોક ન લે તસ
નામ ॥ ૩ ॥ ૪ ॥ કૃપણતા અતિ સાંભળી રે, નાવે ઘર અણુગાર
॥ વિશ્વાસી ઘર આવતાં રે, કલ્પે મુનિ આચાર ॥૫॥ ૬॥ કરપી
લક્ષ્મીવંતને રે, મિત્ર સજ્જન રહે દૂર ॥ અલ્પધની ગુણુ દાનથી
રે, વંછે લોક પંડૂર ॥૭॥ ૮॥ કલ્પતરૂ કનકાયલે રે, નવિ કરતાં
ઉપકાર ॥ તેથી મરૂધર રૂડો કેરડોરે, પંથગ છાય લગાર ॥૯॥

॥ ૬ ॥ ચંદનપૂજા ધન વાવરે રે, ક્ષય ઉપશમ અંતરાય ॥ જિન
જયસૂરને શુભમતિ રે, ક્ષાયિક ગુણ પ્રગટાય ॥ ૬૦ ॥ ॥૭॥ શ્રા-
વક દાન ગુણે કરી રે, તુંગિયા ભંગ દુવાર ॥ શ્રી શુભવીરે
વખાણિયા રે, પંચમ અંગ મઝાર ॥ ૬૦ ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં ॥ જિનપતેઁ ॥ ૧ ॥ સહજકર્મં ॥૨॥

॥ અથ મંત્ર ॥

॥ ॐ ૐ શ્રી પરમં ॥ દાનાંતરાયનિવારણાય ॥ ચંદનંચં
॥ સ્વાહા ॥

॥ ઋતિ દાનાંતરાયનિવારણાર્થં દ્વિતીય ચંદનપૂજા સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ તૃતીય પૂજપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

હવે ત્રીજી સુમનસતાણી, સુમનસ કરણ સ્વભાવ ॥
ભાવસુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્ય કુસુમ પ્રસ્તાવ ॥ ૧ ॥
માલતી કુલે પૂજતી, લાલવિધન કરી હાણ ॥
વાણિકસુતા લીલાવતી, પામી પદ નિરવાણ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

(ઓરા ઓરાજી આવો રે, કહું એક વાતલડી.--એ દેશી.)

મનમંદિર આવો રે, કહું એક વાતલડી ॥ અજ્ઞાની સંગે
રે, રમિયો રાતલડી ॥ મનં ॥ ૧ ॥ વ્યાપાર કરેવા રે, દેશ
વિદેશ ચલે ॥ પરસેવા હેવા રે, કોડી ન એક મળે ॥ મનં ॥૨॥
॥ રાજગૃહી નયરે રે, હુમક એક ફરે ॥ ભિક્ષાચરવૃત્તિયે રે, હુઃખે
પેટ ભરે ॥ મનં ॥૩॥ લાભાંતરાયે રે, લોક ન તાસ દીયે ॥ શિક્ષા
પાડંતો રે, પોહોતો સાતમીયે ॥ મનં ॥૪॥ ઢંઢણ અણગારે રે,
ગોચરી નિત્ય ફરે ॥ પશુઆં અંતરાયે રે, આહારવિના વિચરે

॥ મન ॥ ૫ ॥ આદિશ્વર સાહેબ રે, સંયમભાવ ધરે ॥ વરસીતપ
પારણું રે, શ્રેયાંસરાય ધરે ॥ મન ॥ ૬ ॥ મિથ્યાત્વે વાહ્યો રે,
આરતિધ્યાન કરે ॥ તુજ આગમવાણી રે; સમકિતી ચિત્ત ધરે ॥
॥ મન ॥ ૭ ॥ જેમ પૂણિયો શ્રાવક રે, સંતોષ ભાવ ધરી ॥
નિત્ય જિનવર પૂજે રે, કુલપગર ભરી ॥ મન ॥ ૮ ॥ સંસારે
ભમતાં રે, હું પણ આવી ભળ્યો ॥ અંતરાર્યાનવારક રે, શ્રી શુ-
ભવીર મળ્યો ॥ મન ॥ ૯ ॥

॥ કાવ્ય ॥ સુમનસાં ॥ ૧ ॥ સમયસાર ॥ ૨ ॥

॥ ઐં છો શ્રી પરમ ॥ લાભાંતરાયોચ્છેદનાય ॥

પૂષ્પાણિ ય ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ લાભાંતરાયોચ્છેદનાર્થ ૧ તૃતીય પૂષ્પપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૩ ॥

॥ અથ ચતુર્થ ધૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

કર્મ કઠિન કઠ દાહવા, ધ્યાન હુતાશન યોગ ॥

ધૂપ જિન પૂજ દહો, અંતરાય જે ભોગ ॥ ૧ ॥

એકવાર જે ભોગમાં, આવે વસ્તુ અનેક ॥

અશન પાન વિલેપને, ભોગ કહે જિન છેક ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ॥

(રાગ આશાવરી.-છંદો નાંજ.-એ દશી,)

બાજ બાજ બાજ ભૂદ્યો બાજ, ભોગ વિઘનઘન ગાજ ॥

॥ ભૂદ્યો ॥ આગમન્યોત ન તાજ ॥ ભૂદ્યો ॥ કર્મ કુટિલવશ

કાજ ॥ ભૂદ્યો ॥ સાહિબ સુણ થઈ રાજ ॥ ભૂદ્યો ॥ એ આં-

કણી ॥ કાળ અનાદિ ચેતન રજળે, એકે વાત ન સાજી ॥ મગ્નજ્ઞા
ભઈણી ન રહે છાની, મળિયા માત પિતાજી ॥ ભૂદ્યો ॥ ૧ ॥
અંતરાય થાનક સેવનથી, નિર્ધન ગતિ ઉપરાજી ॥ કૂપની છાયા કૂપ
સમાવે, ઈચ્છા તેમ સવિ ભાંજી ॥ ભૂદ્યો ॥ ૨ ॥ નૌતમ એક
નારી ધૂતી પણ, ઘેવર ભૂખ ન ભાગી ॥ જમી જમાઈ પાછો
વળિયો, જ્ઞાનદિશા તવ જાગી ॥ ભૂદ્યો ॥ ૨ ॥ કબહી કપ્ટે
ધનપતિ થાવે; અંતરાયફળ આવે ॥ રોગી પરવશ અન્ન અરૂચિ,
ઉત્તમધાન ન ભાવે ॥ ભૂદ્યો ॥ ૪ ॥ ક્ષાયિકભાવે ભોગની લખધે,
પૂજા ધપ વિશાળા ॥ વીર કહે ભવ સાતમે સિદ્ધા, વિનયધર
ભૂપાળા ॥ ભૂદ્યો બાજી ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્ય ॥ અગરમુખ્ય ॥ ૧ ॥ નિજગુણાક્ષય ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ॐ ૐ શ્રી પરમ ॥ ભોગાંતરાયદહનાય
॥ ધૂપં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ ભોગાંતરાયદહનાર્થં ચતુર્થ ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમ દીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ઉપભોગ વિધન પતંગિયો, પડત જગત્ જીઉ જ્યોત ॥

ત્રિશલાનંદન આગળે, દીપકનો ઉદ્યોત ॥ ૧ ॥

ભોગવી વસ્તુ ભોગવે, તે કહિયે ઉપભોગ ॥

ભૂષણ ચીવર વદ્ધલા, ગેહાદિક સંયોગ ॥ ૨ ॥

॥ ઠાળ પાંચમી ॥

(રાગ કાર્દી—અરનાથકું સદા મોરી વંદના—એ દશી)

જિનરાજકું સદા મોરી વંદના ॥ વંદના વંદના વંદના રે ॥

જિનરાજકું સદા ॥ એ આંકણી ॥ ઉપભોગાંતરાય હઠાવી,
ભોગીપદ મહાનંદના રે ॥ જિં ॥ અંતરાય ઉદયે સંસારી, નિર્ધ-
નને પરછંદના રે ॥ જિં ॥ ૧ ॥ દેશે વિદેશે ઘર ઘર સેવા,
ભીમસેન નરિંદના રે ॥ જિં ॥ સુણિય વિપાક સુખી
ગિરનારે, હેલક તેહ મુણીંદના રે ॥ જિં ॥ ૨ ॥ બાવીશ વરસ
વિયોગે રહેતી, પવનપ્રિયા સતી અંજના રે ॥ જિં ॥ નળ દમયંતી
સતી સીતાજી, પદ્માસી આકંદના રે ॥ જિં ॥ ૩ ॥ મુનિવરને
મોદક પડિલાલી, પછી કરી ઘણી નિંદના રે ॥ જિં ॥ શ્રેણિક
દેખે પાઉસ નિશિયે, મમ્મણુશેઠ વિટંબના રે ॥ જિં ॥ ૪ ॥
એમ સંસારવિટંબન દેખી, ચાહું ચરણ જિનચંદના રે ॥ જિં ॥
ચકવી ચાહે ચિત્ત તિમિરારિ, ભોગીબ્રમર અરવિંદના રે ॥ જિં ॥
૫ ॥ જિનમતિ ધનસિરિ દો સાંહેડી, દીપક પૂજ અખંડના
રે ॥ જિં ॥ શિવ પામી તેમ ભવિ પદ પૂજે, શ્રી શુભવીર જિ
ણુંદના રે ॥ જિનરાજકું સદા ॥ ૬ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ભવતિ દીપં ॥ ૧ ॥ શુચિમનાત્મં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ॐ ૐ શ્રી પરમં ॥ તુર્યવિધ્નોચ્છેદનાય
॥ દીપં યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ તુર્યવિધ્નોચ્છેદનાર્થં પંચમ દીપકપૂજ સંપૂર્ણ ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ અક્ષતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

વીર્ય વિધન ધનપડલસેં, અવરાણું રવિ તેજ ॥

કાળગ્રીષ્મ સમજાનથી, દીપે આત્મ સતેજ ॥ ૧ ॥

અક્ષત શુદ્ધ અખંડશુ, નંદાવર્ત વિશાળ ॥

પૂરી પ્રભુ સન્મુખ રહી, થુણીયે જગત દયાળ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ છઠ્ઠી ॥

(સફળ ભધ મેરી આબુકી ઘરિયાં.—એ દશી.)

જિણુંદા ખ્યારા મુણીંદા ખ્યારા, દેખોરી જિણુંદા ભગવાન ॥
દેખોરી જિણુંદા ખ્યારા ॥ એ આંકણી ॥ ચરમ પચડિંકો મૂલ
વિખરિયાં. ચમર તીરથ સુલતાન ॥ દેં ॥ દર્શન દેખત મગન
ભયે હે, માગત ક્ષાયિક દાન ॥ દેં ॥ ૧ ॥ પંચમ વિધનકો
ખય ઉપશમસેં, હોવત હમ નહીં લીન ॥ દેં ॥ પાંગલ બળ-
હીણા દુનિયામેં, વીરો સાલવી દીન ॥ દેં ॥ ૨ ॥ હરિબળ
ચક્રી શક જ્યું બળી એ, નિર્જાળકૃળ અવતાર ॥ દેં ॥ બાહુ-
બળી બળ અક્ષય કીનો, ધન ધન વાલીકુમાર ॥ દેં ॥ ૩ ॥
સફળ ભયો નર જન્મ હમેરો, દેખત જિનદેદાર ॥ દેં ॥
લોહચમક જ્યું ભગતિસેં હલિયે, પારસ સાંઘ વિચાર ॥ દેં ॥
॥ ૪ ॥ કીરચુગલ વ્રીહિ ચંચુમે ધરતે, જિન પૂજત ભએ દેવ
॥ દેં ॥ અક્ષતસેં અક્ષયપદ દેવે, શ્રી શુભવીરકી સેવ ॥ દેખો-
રીં ॥ ૫ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ક્ષિતિતલેં ॥ ૧ ॥ સહજભાવં ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્ર ॥ ઐ હ્રીં ક્રીં પરમં ॥ વીર્યાતરાયદહનાય ॥
અક્ષતાન્ યં ॥ સ્વાહા ॥

॥ છાંત વીર્યાતરાયદહનાર્થં ષષ્ટ અક્ષતપૂજ સંપૂર્ણ ॥ ૬ ॥

॥ અથ સપ્તમ નૈવેદ્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નિર્વેદી આગળ ધરો, શુચિ નૈવેદ્યનો થાળ ॥

વિવિધન્તિ પકવાન્નશુ, શાળીઅમલકદાળ ॥ ૧ ॥

અણાહારીપદ મેં કર્યાં, વિગ્ગહ ગધઅ અનંત ॥

હૂર કરો એમ કીજીએ, દિઓ અણાહારી વદંત ॥ ૨ ॥

॥ હાળ સાતમી ॥

(રાગ કાફી-અખિયનમેં ગુલઝારા.—એ દેશી)

અખિયનમેં અવિકારા, જિણુંદા તેરી અખિયનમેં અવિ-
કારા ॥ રાગ દોષ પરમાણું નિપાયા, સંસારી સવિકારા ॥ જિં ॥
શાંતરૂચિ પરમાણું નિપાયા, તુજ મુદ્રા મનોહારા ॥ જિં ॥
॥ ૧ ॥ દ્રવ્ય ગુણ પરબંધ ને મુદ્રા, ચઉગુણ ચૈત્ય ઉદારા
॥ જિં ॥ પંચ વિધન ઘન પડલ પલાયા, દીપત કિરણ હજારા
॥ જિં ॥ ૨ ॥ કર્મ વિનાશી સિદ્ધસ્વરૂપી, ઇંગતીસ ગુણ
ઉપચારા ॥ જિં ॥ વરણાદિક વિશ હૂર પલાયા, આગિઈ પંચ
નિવારા ॥ જિં ॥ ૩ ॥ તીન વેદકા છેદ કરાયા, સંગરહિત
સંસારા ॥ જિં ॥ અશરીરી ભવળીજ દહાયો, અંગ કહે
આચારા ॥ જિં ॥ ૪ ॥ અરૂપી પણ રૂપા રોપણસેં, ઠવણા
અણ્યોગદ્વારા ॥ જિં ॥ વિષમકાલ જિન બિંબ જિનાગમ,
ભવિયણકું આધારા ॥ જિં ॥ ૫ ॥ મેવા મિઠાઈ થાળ ભરીને,
ષટરસ લોજન સારા ॥ જિં ॥ મંગળ તૂર બજાવત આવો,
નર નારી કર થારા ॥ જિં ॥ ૬ ॥ નૈવેદ્ય ઠવી જિન આગે
માગો, હલિ નૃપ સુર અવતારા ॥ જિં ॥ ટાળી અનાદિ આહા
રવિકારા, સાતમે ભવ અણાહારા ॥ જિં ॥ ૭ ॥ સગવિહ
શુદ્ધિ સાતમી પૂજા, સગગર્ભ સગભય હારા ॥ જિં ॥ શ્રી
શુભવીર વિજય પ્રભુ પ્યારા, જિન આગમ જયકારા ॥ જિ-
ણુંદા ॥ ૮ ॥

॥ કાવ્યં ॥ અનશનં ॥ ૧ ॥ કુમતબોધં ॥ ૨ ॥

॥ ઐ હ્રીં શ્રી પરમં ॥ સિદ્ધપદપ્રાપણાય ॥ નૈવદ્યં ॥

॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ સિદ્ધપદપ્રાપણાર્થં સસમ નૈવદ્યપૂજા સંપૂર્ણા ॥૭૧॥

॥ અથ અષ્ટમ ફલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

અષ્ટ કર્મદળ ચૂરવા, આઠમી પૂજા સાર ॥

પ્રભુ આગળ ફળ પૂજતાં, ફળથી ફળ નિર્ધાર ॥૧॥

મંદ્રાદિક પૂજા ભાગી, ફળ લાવે ધરી રાગ ॥

પુરૂષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફળ ત્યાગ ॥૨॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(રાગ ધન્યાશ્રી-ગિર્યા રે ગુણુ તુમતણા-એ દેશી.)

પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલું, માને સુરનર રાણો રે ॥
મિચ્છ અલબ્ધ ન ઓળખે, એક અંધો એક કાંણો રે ॥ પ્રં ॥
॥ ૧ ॥ આગમવયણે જાણીયે, કર્મતાણી ગતિ ખોટી રે ॥ ત્રીસ
કોડાકોડી સાગર, અંતરાય થિતિ ખોટી રે ॥ પ્રં ॥ ૨ ॥ ધ્રુવ
બંધી ઉઠ્યો તથા, એ પાંચે ધ્રુવસત્તા રે ॥ દેશઘાતિની એ
સહી, પાંચે અપરિચ્છતા રે ॥ પ્રં ॥ ૩ ॥ સંપરાય બધે કહી,
સત્તાઉદયે થાકી રે ॥ ગુણુડાણું લહી બારમું, નાઠી જીવ વિપાકી
રે ॥ પ્રં ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનમહોદય તેં વર્યો, ઋદ્ધિ અનંત વિલાસી
રે ॥ ફળપૂજા ફળ આપીએ, અમે પણુ તેહના આશી રે ॥ પ્રં
॥ ૫ ॥ કીરયુગલશું દુર્ગતા, નારી જંમ શિવ પામી રે ॥ અમે
પણુ કરશું તેહવી, ભક્તિ ન રાખું ખામી રે ॥ પ્રં ॥૬॥ સાચી

(૧૦૦)

ચોસઠપ્રકારી પૂજા.

લકતે રિઝવી, સાહિબ દિલમાં ધરશું રે ॥ ઉત્સવ રંગ વધા-
મણાં, મન વાંછિત સવિ કરશું રે ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥ કર્મસૂદનતપ
તરૂંજો, જ્ઞાન અમૃતરસ ધારા રે ॥ શ્રી શુભવીરને આશરે,
જગમાં જય જયકારા રે ॥ પ્રભુનાટા ॥

॥ કાવ્ય ॥ શિવતરો ॥ ૧ ॥ શમરસૈઃ ॥ ૨ ॥

॥ અથ મંત્રઃ ॥

॥ ૐ ૐ શ્રી પરમ૦ અપ્રમકર્મોચ્છેદનાય ॥ ક્લાનિય૦

॥ સ્વાહા ॥

॥ ઇતિ અપ્રમકર્મોચ્છેદનાર્થ ॥ અપ્રમ ક્લપૂજા સંપૂર્ણ ॥ ૮ ॥

(હવે પ્રત્યેક દિવસે આઠમાં પૂજાને અંતે કળશ લણીને પછી)
કાવ્ય અને મંત્ર લણુવો. તે કળશ પ્રારંભીયે છીયે.)

॥ અથ કલશ ॥

(રાગ ધન્યાશ્રી, - તુઠો તુઠો રે, - એ દેશી)

ગાયો ગાયો રે, મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો ॥ ત્રિશલામાતા પુત્ર
નગીનો, જગનો તાત કહાયો ॥ તપ તપતાં કેવળ પ્રગટાયો,
સમવસરણુ વિરચાયો રે ॥ મહા ॥ ૧ ॥ રચણુ સિંહાસન બેશી
ચૌમુખ, કર્મસૂડણુતપ ગાયો ॥ આચાર દિનકરે વર્દમાનસૂરિ,
ભવિ ઉપગારે રચાયો રે ॥ મહાનાર ॥ પ્રવચનસારોદ્ધાર કહાવે,
સિદ્ધસેન સૂરિરાયો ॥ દિન ચઉસકૃતિ પ્રમાણે એ તપ, ઉજમણે
નિરમાયો રે ॥ મહા ॥ ૩ ॥ ઉજમણાથી તપકળ વાધે, ઇમ
ભાંખે જિનરાયો ॥ ॥ જ્ઞાન ગુરુ ઉપગરણુ કરાવો, ગુરુગમ વિધિ
રચાયોરે ॥ મહા ॥ ૪ ॥ આઠ દિવસ મળી ચોસઠ પૂજા,
નવ નવ ભાવ બનાયો ॥ નરભવ પામી લાહો લીજે, પુણ્યે
શામન પાયો રે ॥ મહા ॥ ૫ ॥ વિજયજિનેંદ્ર સૂરીશ્વરરાજ્યે,

તપગચ્છ કેરો રાયો ॥ ખુશાલવિજય માનવિજય વિબુધના,
આગ્રહથી વિરચાયો રે ॥ મહા ॥ ૬ ॥ વડચોશવાલ ગુમાન-
ચંદ્રસુત, શાસનરાગ સવાયો ॥ ગુરૂલકિત શા લવાનચંદ્ર નિત્ય,
અનુમોદન ક્ષણ પાયો રે ॥ મહા ॥ ૭ ॥ મૃગ બળદેવ મુનિ
રથકારક, ત્રણ્ય હુઆ એક ઠાયો ॥ કરણ કરાવણ ને અનુમોદન,
સરિખાં ક્ષણ નિપજાયો રે ॥ મહા ॥ ૮ ॥ શ્રી વિજયસિંહ
સૂરિશ્વર કેરો, સત્યવિજય બુધ ગાયો ॥ કપૂરવિજય તસ ખિ-
માવિજય જસ, વિજય પરંપર ક્યાયો રે ॥ મહા ॥ ૯ ॥
પંડિત શ્રી શુભવિજય સુગુર મુજ, પામી તાસ પસાયો ॥ તાસ
શિષ્ય ધીરવિજય સલૂણા, આગમ રાગ સવાયો રે ॥ મહા ॥
॥ ૧૦ ॥ તસ લઘુબાધવ રાજનગરમેં, મિથ્યાત્વપુંજ જલાયો
॥ પંડિત વીરવિજય કવિરચના, સંઘ સકળ સુખદાયો રે
॥ મહા ॥ ૧૧ ॥ પહેલો ઉત્સવ રાજનગરમેં, સંઘ મળી
સમુદાયો ॥ કરતા જેમ નંદીશ્વર દેવા, પૂરણ હર્ષ સવાયો રે
॥ મહા ॥ ૧૨ ॥

॥ કળશ ॥ શ્રુતજ્ઞાન અનુભવ તાન મંદિર, બળવત
ઘંટો કરી ॥ તવ મોહપુંજ સમૂલ જલતે, ભાંગતે સગ ઠીક-
રી ॥ હમ રાજતે જગ ગાજતે દિન, અખયતૃતીયા આજથે
॥ શુભવીર વિક્રમ વેદ મુનિ વસુ, ચંદ્ર વર્ષ વિરાજતે ॥ ૧ ॥
(સંવત ૧૮૭૪)

॥ ઇતિ અષ્ટમ દિવસેડબ્યાપનીય અંતરાયકર્મ-

સૂદનાર્થ અષ્ટમ પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણ ॥

અહીં આઠે કર્મનું મૂળ ઉચ્છેદવાને અર્થે, પ્રત્યેક કર્મ આશ્રયી ઉપવાસયકી માંડીને અષ્ટકવલપર્યંતનું તપ દિન આડસુધી કરવું, તેને કર્મસૂદનતપ કહે છે. તે તપ આઠ કર્મનું ચોસઠ દિવસપર્યંત કરવું, તેનો યંત્ર લખીયે છીયે.

કર્મની સંખ્યાના અંક	જે કર્મસૂદન આશ્રી તપ કરવું, તે કર્મના નામનું કોષ્ટક.	ઉપવાસ.	ઐકાસજી.	ઐકસીથ.	ઐકલસાજી.	ઐકદ્વાતી.	નીત્રી.	આયંબિલ.	અષ્ટકવલ.
૧	જ્ઞાનાવર્ણીકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૨	દર્શનાવર્ણીક.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૩	વેદનીયકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૪	મોહનીયકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૫	આયુઃકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૬	નામકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૭	ગાત્રકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૮	અંતરાયકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮

॥ ઇતિ પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત ॥

॥ ચોસઠપ્રકારી પૂજા સમાપ્ત ॥

અથ

શ્રીમદ્દશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત

નવપદપૂજા પ્રારંભ.

॥ વિધિ ॥

આ પૂજામાં જે જે ચીજો અવશ્ય જોઈયે, તેમાંની કેટલીએક ચીજોના નામ લખીએ છીએ:—

દુધ, દહિ, ઘૃત, શર્કરા, શુદ્ધજળ, એ પંચામૃત, તથા કેશર, સુગંધીચંદન, કર્પૂર, કસ્તૂરી, અમર, રોલી, મૌલી, છુટાં ફુલ, ફુલોની માળા, ફુલોના ચંદ્રુવા, ધૂપ, તંદુલપ્રમુખ નવ જાતિનાં ધાન્ય, નવ પ્રકારના નૈવેદ્ય, નવ પ્રકારનાં ફળ, નવ પ્રકારની પકવ વસ્તુ, મિશ્રી, પતાસાં, ચોલા પ્રમુખ, તથા અંગૂઠાણાંને વાસ્તે સપેત વસ્ત્ર, અને પહેરવાને વાસ્તે ઉત્તમ રેશમી વસ્ત્ર, વાસકોષ, ગુલાબજળ, અત્તર, ઇત્યાદિક બીજા પણ નવ નવ નાલાના કળશ, નવ રકેબી, પરાત (ત્રાસ), તસલા, આરતી, મંગલહીપક, ભગવાનની આંગી, સમવસરણ, ઇત્યાદિક સર્વ વસ્તુ પ્રથમથી ઠીક કરીને રાખવી, એ થકી પૂજામાં વિઘ્ન નહોાય. એ સંક્ષેપ વિધિ કહ્યો. વિશેષ વિધિ ગુરૂથકી જાણવો.

॥ કળશઢાલન વિધિ ॥

ચૈત્ર તથા આશ્વિન માસમાં એ પૂજાઓ ભણાયે, તેવારે નવ સ્નાત્રિયા કરિયે, મહોટા કળશ પ્રમુખમાં પંચામૃત ભરિયે,

સ્થાપનામાં શ્રીકૃષ્ણ તથા રોકડ નાણું ધરિયે, તેને ગુરૂની પાસે મંત્રાવી કેશરથી તિલક કરે, કંકણદોરો હાથે બાંધે, ડાબા હાથમાં સ્વસ્તિક કરીને વિધિસંયુક્ત સ્નાત્ર લાણાવે, પછી શ્રી અરિહંત-પદમાં તાંદુલ, ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય પ્રમુખ અષ્ટ દ્રવ્ય, વાસશ્લેષ, નાગરવેલ પ્રમુખનાં પાન, રકેબીમાં ધરીને તે રકેબી હાથમાં રાખે. નવ કળશને મૌલીસૂત્ર બાંધી, કુંકુમના સ્વસ્તિક કરી, પંચામૃતથી ભરીને તે કળશો હાથમાં લેઈ, પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદની પૂજા ભણે, તે સંપૂર્ણ લાણી રહ્યા પછી મહોટી પરાતમાં (થાલમાં) પ્રતિમાજીને પધરાવે. પછી “ૐ -હ્રી નમો અરિહંતાણું” એ પ્રમાણે કહેતો થકો, શ્રી અરિહંતપદની પૂજા કરે. અષ્ટદ્રવ્ય અનુક્રમે ચઢાવે. ઇતિ પ્રથમપદ પૂજા વિધિ.

૨ બીજું સિદ્ધપદ રક્તવર્ણું છે, માટે ઘઉં રકેબીમાં ધરી શ્રીકૃષ્ણ તથા અષ્ટ દ્રવ્ય લેઈને નવકળશ પંચામૃતથી ભરીને બીજી પૂજા ભણે. તે સંપૂર્ણ થયાથી “ૐ -હ્રી નમો સિદ્ધસ્સ. એમ કહી કળશ ઢાળે, અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવે. ઇતિ દ્વિતીયપદપૂજા વિધિ.

૩ ત્રીજું આચાર્યપદ પીળે વર્ણું છે, માટે ચણાની દાળ, અષ્ટ દ્રવ્ય શ્રીકૃષ્ણ પ્રમુખ લઇ, નવ કળશ પંચામૃતથી ભરીને ત્રીજી પૂજાનેા પાઠ ભણે. તે સંપૂર્ણ થયાથી “ૐ -હ્રી નમો આચરિયાણું” એમ કહી કળશ ઢાળે, અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવે, ઇતિ તૃતીયપદપૂજા વિધિ.

૪ ચોથું ઉપાધ્યાયપદ નીલ વર્ણું છે, માટે મગ પ્રમુખ તથા અષ્ટ દ્રવ્ય લઈને પૂર્વોક્ત વિધિયે પૂજા ભણી સંપૂર્ણ થયાથી ૐ

-હ્રી નમો ઉપાધ્યાયેભ્યઃ ” એમ કહી કળશ ઢાળે. અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવે. ઇતિ ચતુર્થપદપૂજા વિધિ.

૫ પાંચમું શ્રી સાધુપદ શ્યામવર્ણે છે, માટે અડદ પ્રમુખ લેઇ બીજા સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિ કરી પૂજા ભણે તે સંપૂર્ણ થયાથી “ ૐ -હ્રી નમો સર્વસાધુભ્યઃ; ” કહે. ઇતિ પંચમપદ પૂજા વિધિ.

૬ તેમજ છઠું દર્શનપદ સ્વેતવર્ણે છે. માટે તાંદુલ પ્રમુખ લેઇ “ ૐ હ્રી નમો દંસણસ્સ ” કહેવું. બીજા સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિ કરવો. ઇતિ ષષ્ઠપદપૂજા વિધિ.

૭ સાતમું જ્ઞાનપદ સ્વેતવર્ણે છે, માટે ચાવલ પ્રમુખ લેઇ “ ૐ હ્રી નમો નાણસ્સ ” કહેવું. બીજા સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિ કરવો. ઇતિ સપ્તમપદપૂજા વિધિ.

૮ આઠમું ચારિત્રપદ પાણી સ્વેતવર્ણે છે, માટે ચાખા પ્રમુખ લેઇ “ ૐ -હ્રી નમો ચારિત્તસ્સ ” કહેવું, બીજા સર્વ પૂર્વોક્ત વિધિ કરવો. ઇતિ અષ્ટમપદ પૂજા વિધિ.

૯ નવમું તપપદ સ્વેતવર્ણે છે, માટે ચાખા પ્રમુખ લેઇ પૂર્વોક્ત વિધિ કરીને “ ૐ -હ્રી નમો તવસ્સ ” કહી કળશ ઢાળે. અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવે, પછી અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરે, આરતિ કરે, ઇતિ શ્રી નવપદપૂજા વિધિ.

॥ ઇતિ નવપદપૂજા વિધિ સમાપ્ત ॥

॥ પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ તત્ર ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઉપજાતિવૃત્તમ્ ॥

ઉપ્પન્નસન્નાણુમહોમયાણું, સપ્પાડિહેરાસણુસંઠિયાણું ॥

સંદેસણુણુંદિયસન્નજણુણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણુણું ॥૧॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

નમોઽનંતસંતપ્રમોદપ્રદાન, પ્રધાનાય ભવ્યાત્મને ભાસ્વતાય
॥ થયા જેહના ધ્યાનથી સૌખ્યભાન, સદા સિદ્ધચક્રાય શ્રીપાલ-
રાજ ॥ ૨ ॥ કરયાં કર્મ દુર્મર્મ ચકચૂર જેણે, ભલાં ભવ્ય
નવપદ ધ્યાનેન તેણે ॥ કરી પૂજના ભવ્ય ભાવે ત્રિકાળે, સદા
વાસિયો આતમા તેણે કાળે ॥ ૩ ॥ જિંકે તીર્થકર કર્મ ઉદયે
કરીને, દિયે દેશના ભવ્યને હિત ધરીને ॥ સદા આઠ મહાપા-
ડિહારે સમેતા, સુરેશે નરેશે સ્તવ્યા બ્રહ્મપુત્રા ॥ ૪ ॥ કરયાં
ઘાતિયાં કર્મ ચારે અલગ્ગાં, ભવોપગ્રહી ચાર જે છે વિલગ્ગાં ॥
જગત પંચ કલ્યાણકે સૌખ્ય પામે, નમો તેહ તીર્થકરા
મોક્ષકામે ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

તીર્થપતિ અરિહા નમું, ધર્મ ધુરંધર ધીરો જી ॥ દેશના
અમૃત વરસતા, નિજવીરજ વડ વીરોજી ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥ વર-
અખય નિર્મળ જ્ઞાનભાસન, સર્વભાવ પ્રકાશતા ॥ નિજ શુદ્ધ
શ્રદ્ધા આત્મભાવે, ચરણથિરતા વાસતા ॥ નિજનામ કર્મપ્રભાવ
અતિશય, પ્રાતિહારજ શોભતા ॥ જગજંતુ કંઈણાવંત ભગવંત,
ભવિકંજનને થોભતા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

ત્રીજે ભવ વરસ્થાનક તપ કરી, જેણે બાંધ્યું જિન નામ ॥
ચોસઠ ઇંદ્રે પૂજિત જે જિન, કીજે તાસ પ્રણામ રે ॥ ભવિકા ॥
સિદ્ધચક્રપદ વંદો, જેમ ચિરકાળે નંદો રે ॥ ભવિકા ॥ સિં
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જેહને હોય કડ્યાણુક દિવસે, નરકે પણ
અજવાળું ॥ સકળ અધિક ગુણ અતિશય ધારી, તે જિન નમી
અથ ટાળું રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૨ ॥ જે તિહું નાણુ સમગ્ગ
ઉપ્પન્ન, ભોગકરમ ક્ષીણુ જાણી ॥ લેછે દિક્ષા શિક્ષા દિયે જનને,
તે નમિયે જિનનાણી રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩ ॥ મહાગોપ
મહામાહણુ કહિયે, નિર્ધામક સથવાહ ॥ ઉપમા એહવી જેહને
છાજે, તે જિન નમિયે ઉત્સાહ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૪ ॥ આઠ
પ્રાતિહારજ જસ છાજે, પાંત્રીસ ગુણયુત્ત વાણી ॥ જે પ્રતિબોધ
કરે જગ જનને, તે જિન નમિયે પ્રાણી રે ॥ ભવિકા ॥ સિદ્ધ-
ચક્ર ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

અરિહંતપદ ધ્યાતો થકો, દંવહ ગુણ પજ્જાય રે ॥ ભેદ
છેદ કરી આતમા, અરિહંતરૂપી થાય રે ॥ ૧ ॥ વીર જિનેસર
ઉપદિશે, સાંભળજો ચિત્ત લાઇ રે ॥ આતમ ધ્યાને આતમા,
ઋદ્ધિ મળે સવિ આઈ રે ॥ વીર ॥ ૨ ॥

ઇતિ પ્રથમ અરિહંતપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય શ્રી સિદ્ધપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

સિદ્ધાણુમાણુંદરમાલયાણું ॥ નમો નમોઽણુંતચઉક્લ્યાણું ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

કરી આઠકર્મ ક્ષયે પાર પામ્યા, જરાજન્મમરણાદિભય જેણે
વામ્યા ॥ નિવારણુ જે આત્મરૂપે પ્રસિદ્ધા, થયા પાર પામી સદા
સિદ્ધધુદ્ધા ॥ ૧ ॥ ત્રિભાગોનદેહાવગાહાત્મદેશા, રહ્યા જ્ઞાનમય
જાતવર્ણાદિ લેશ્યા ॥ સદાનંદ સૌખ્યાશ્રિતા જ્યોતિરૂપા, અનાયાધ
અપુનર્ભવાદિસ્વરૂપા ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ઉલાલાની દેશી ॥

સકલ કરમમલ ક્ષય કરી, પૂરણ શુદ્ધ સ્વરૂપો ॥ અ-
વ્યાયાધ પ્રભુતામયી, આત્મ સંપત્તિભૂપો ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥ જેહ
ભૂપ આત્મ સહજ સંપત્તિ, શક્તિ વ્યક્તિપણે કરી ॥ સ્વદ્રવ્ય
ક્ષેત્ર સ્વકાલ ભાવે, ગુણ અનંતા આદરી ॥ સુસ્વભાવ ગુણપર્યાય
પરિણુતિ, સિદ્ધિસાધન પરલાણી ॥ મુનિરાજ માનસહંસ સમવડ
નમો સિદ્ધ મહાગુણી ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

સમયપએસંતર અણુકરસી, ચરમ તિલાગ વિશેષ ॥ અવ-
ગાહન લહી જે શિવ પોહોતા, સિદ્ધ નમો તે અશેષ રે ॥ ભવિ-
કા ॥ સિં ॥ ૬ ॥ પૂર્વ પ્રયોગને ગતિ પરિણામે, બંધન છેદ અ-
સંગ ॥ સમય એક ઉર્ધ્વગતિ જેહની, તે સિદ્ધ પ્રણુમો રંગ
રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૭ ॥ નિર્મળ સિદ્ધશિલાની ઉપરે, જ્યેષ્ઠ
એક લોગંત ॥ સાદિ અનંત તિહાં સ્થિતિ જેહની, તે સિદ્ધ

પ્રણમો સંત રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૮ ॥ જાણે પણ ન શકે
કહી પરગુણ, પ્રાકૃતિ તેમ ગુણ જાસ ॥ ઉપમા વિણ નાણિ ભવ-
માંહે, તે સિદ્ધ દીયો ઉલ્લાસ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૯ ॥
જ્યોતિશું જ્યોતિ મળી જસ અનુપમ, વિરમી સકલ ઉપાધિ ॥
આતમરામ રમાપતિ સમરો, તે સિદ્ધ સહજ સમાધિ રે ॥ ભવિ-
કા ॥ સિદ્ધચક્ર ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાળ ॥

રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવળ દંસણુનાણી રે ॥ તે ધ્યાતાં
નિજ આતમા, હોયે સિદ્ધ ગુણખાણી રે ॥ વીર ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ દ્વિતીય સિદ્ધપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

॥ અથ તૃતીય શ્રી આચાર્યપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્ય ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

॥ સૂરીણદુરીકચક્રગહાણું ॥ નમો નમો સૂરસમપ્પહાણું ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

નમું સૂરિરાજ સદા તત્ત્વતાજ, જિનેંદ્રાગમે પ્રૌઢ સામ્રા-
જ્યભાજ ॥ ષટ્વર્ગ વર્જિત ગુણે શોભમાના, પંચાચારને પાલવે
સાવધાના ॥ ૧ ॥ ભવિપ્રાણીને દેશના દેશ કાળે, સદા અપ્રમત્તા
યથા સૂત્ર આલે ॥ જિકે શાસનાધારદિગ્દંતિ કલ્પા, જગે તે
ચિરંજીવજો શુદ્ધ જલ્પા ॥ ૨ ॥

ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

આચારજ મુનિપતિ ગણિ, ગુણછત્રીશી ધામોજી ॥ ચિદા-
નંદ રસ સ્વાદતા, પરભાવે નિઃકામોજી ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥ નિઃકામ
નિર્મળ શુદ્ધચિદ્ધન, સાધ્યનિજ નિરધારથી ॥ નિજ જ્ઞાન દર્શન

ચરણ વીરજ, સાધનાવ્યાપારથી ॥ ભવિષ્ય ભોધક તત્વશોધક,
સયલગુણ સંપત્તિધરા ॥ સંવરસમાધિ ગતઉપાધિ, દુવિધ તપ-
ગુણ આગરા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

પંચ આચાર જે સુધા પાળે, મારગ ભાળે સાચો ॥ તે
આચારજ નમિયે તેહશું, પ્રેમ કરીને જાચે ॥ ભવિકા ॥ સિંઘા ॥
॥૧૧॥ વર છત્રીશ ગુણે કરી સોહે, યુગપ્રધાન જન મોહે ॥ જગ
મોહે ન રહે ણિણ કેહે, સૂરિ નમું તે જોહે રે ॥ ભવિકા ॥
સિંઘ ॥૧૨॥ નિત્ય અપ્રમત્ત ધર્મ ઉવએસે, નહીં વિકથા ન કષા-
ય ॥ જેહને તે આચારજ નમિયે; અકલુષ અમલ અમાય રે ॥
ભવિકા ॥ સિંઘ ॥ ૧૩ ॥ જે દિયે સારણ વારણ ચોચણ, પડિ-
ચોચણ વળી જનને ॥ પટધારી ગચ્છ થાંભ આચારજ, તેમાન્યા
મુનિમનને રે ॥ ભવિકા ॥ સિંઘ ॥૧૪॥ અત્યમિયે જિન સૂરજ
કેવળ, ચંદ્રે જે જગદીવો ॥ ભુવન પદારથ પ્રકટન પદુ તે, આ-
ચારજ ચિરંજીવો રે ॥ ભવિકા ॥ સિદ્ધચક્ર ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

ધ્યાતા આચારજ લલા, મહામંત્ર શુભ ધ્યાનીરે ॥ પંચ
પ્રસ્થાને આતમા, આચારજ હોય પ્રાણી રે ॥ વીર ॥ ૪ ॥

ઈતિ તૃતિય આચાર્યપદપૂજા સમાપ્ત ॥૩॥

॥ અથ ચતુર્થ શ્રીઉપાધ્યાયપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્ય ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

॥ સુતત્યવિત્થારણુતપ્પરાણુ ॥ નમો નમો વાયગકુંજરાણુ ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

નહીં સૂરિ પણ સૂરિગણને સહાયા, નમું વાચકા ત્યકત
મદમોહમાયા ॥ વળિ દ્વાદશાંઆદિ સૂત્રાર્થદાને, જિકે સાવધાના
નિરૂધ્ધાભિમાને ॥૧॥ ધરે પંચને વર્ગ વર્ગિત ગુણૌધા, પ્રવાદિ
દ્વિપોચ્છેદને તુલ્ય સિંધા ॥ ગણી ગચ્છસંધારણે સ્થંભભૂતા, ઉ-
પાધ્યાય તે વંદિયે ચિતપ્રભૂતા ॥૧॥

॥ ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

ખંતિબુઆ મુત્તિબુઆ, અજજવ મદ્ધવ બુત્તાણ ॥ સચ્ચ
સોચં અકિંચણા, તવ સંજમ ગુણુરત્તાણ ॥૧॥ ઉલાલો ॥ જે
રમ્યા પ્રહ્મસુગુત્તિ ગુત્તા, સમિતિ સમિતા શ્રુતધરા ॥ સ્યાદ્વાદવાદે
તત્ત્વવાદક, આત્મપરવિભજનકરા ॥ ભવભીરૂ સાધન ધીરશાસન,
વહન ધોરી મુનિવરા ॥ સિદ્ધાંત વાચણુ દાન સમરથ; નમો પાઠક
પદધરા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

દ્વાદશ અંગ સિજ્જાય કરે જે, પારગ ધારગ તાસ ॥ સુત્ર
અર્થ વિસ્તાર રસિક તે, નમો ઉવજ્જાય ઉદ્ધાસરે ॥ ભવિકા ॥
॥ સિં ॥ ૧૬ ॥ અર્થ સુત્રને દાન વિભાગે, આચારજ ઉવ-
જ્જાય ॥ ભવ ત્રીજે જે લહે શિવસંપદ, નમિયે તે સુપસાય રે ॥
ભવિકા ॥ સિં ॥૧૭॥ મૂરખ શિષ્ય નિપાધ જે પ્રભુ, પાહાણુને
પદ્મવ આણે ॥ તે ઉવજ્જાય સકલજન પૂજિત, સુત્ર અર્થ સવિ-
જ્જણે રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥૧૮॥ રાજકુમાર સરિખા ગણચિં-
તક, આચારજ પદ યોગ ॥ જે ઉવજ્જાય સદા તે નમતાં, નાવે
ભવ ભય સેગ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૧૯ ॥ બાવનાચંદન

(૧૧૨)

શ્રી નવપદપૂજા.

રસ સમવયણે; અહિતતાપ સવિ ટાળે ॥ તે ઉવજાયા નમી જે
જે વળી, જિનશાસન અનુવાળે રે ॥ ભવિકા ॥ સિધ્ધચક્ર પદ
વંદે ॥ ૨૦ ॥

॥ ઢાળ ॥

તપસજાએ રત સદા, દ્વાદશ અંગના ધ્યાતા રે ॥ ઉપા-
ધ્યાય તે આતમા, જગઅંધવ જગભ્રાતા રે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥

॥ ઇતિ ચતુર્થ ઉપાધ્યાયપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમશ્રી મુનિપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્ય ॥ ઇંદ્રવજાવૃત્તમ્ ॥

સાહુણુ સંસાહિઅ સંજમાણું ॥ નમો નમો શુદ્ધદયાદમાણું ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

કરે સેવના સૂરિવાયગ ગણિની, કરે વણુના તેહની શી
મુણિની ॥ સમેતા સદા પંચસમિતિ ત્રિગુણ, ત્રિગુણે નહીં કામ
ભોગેષુ લિપ્તા ॥ ૧ ॥ વળિ બાહ્ય અભ્યંતર ત્રિયંત્ર ટાળી, હોયે
મુક્તિને યોગ્ય ચારિત્ર પાળી ॥ શુભાષ્ટાંગયોગે રમે ચિત્તવાળી,
નમું સાધુને તેહ નિજ પાપ ટાળી ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

સકલ વિષય વિષ વારીને, નિઃકામી નિઃસંગી જી ॥ ભવ-
દવતાપ શમાવતા, આતમસાધન રંગીજી ॥૧॥ ઉલાલો ॥ જે રમ્યા
શુદ્ધ સ્વરૂપ રમણે, દેહ નિર્મદ નિર્મદા ॥ કાઉસ્સગ્ગ મુદ્રા ધીર
આસન, ધ્યાન અભ્યાસી સદા ॥ તપ તેજ દીપે કર્મ ઝીપે; નૈવ
છીપે પરભણી ॥ મુનિરાજ કરુણાસિંધુ ત્રિભુવન, અંધુ પ્રણમુ હિત
ભણી ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

જેમ તરફુલે ભમરો એસે, પીડા તસ ન ઉપાવે ॥ લેઇ
રસ આતમ સંતોષે; તેમ મુનિ ગૌચરી જાવે રે ॥ ભવિકા ॥
॥ સિં ॥ ૨૧ ॥ પંચ ઇંદ્રિયને જે નિત્ય ઝીંપે; ષટકાયક પ્રતિ-
પાલ ॥ સંયમ સત્તરપ્રકારે આરાધે, વંદુ તોહદયાળ રે ॥ ભવિકા
॥ સિં ॥ ૨૨ ॥ અઢાર સહસ્ત્ર શીલાંગના ધોરી, અચળ
આચાર ચરિત્ર ॥ મુનિમહંત જયણાયુત વંદી, ડીજે જન્મ
પવિત્ર રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૨૩ ॥ નવવિધ બ્રહ્મશુભિ જે
પાળે, ખારસવિહ તપ શૂરા ॥ એહવા મુનિ નમિયે જો પ્રગટે,
પૂરવપુણ્ય અંકૂરા રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૨૪ ॥ સોનાતણી પેરે
પરિક્ષા દીસે, દિન દિન ચઢતે વાને ॥ સંજમખપ કરતા મુનિ
નમિયે, દેશ કાળ અનુમાને રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૨૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

અપ્રમત જે નિત્ય રહે, નવિ હરખે નવિ શોચે રે ॥ સાધુ
સુધા તે આતમા, શું મૂંડે શું લોચે રે ॥ વીરં ॥ ૬ ॥

.. ॥ ઇતિ પંચમ મુનિપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ શ્રીસમ્યક્ત્વદર્શનપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

જિજ્ઞૃત્તતત્તે રૂઢલખખણ્ણસ ॥ નમો નમો નિમ્મલદંસણ્ણસ ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

વિપર્યાસ હઠવાસનારૂપ મિથ્યા, ટળે જે અનાદિ અચ્છે
જેમ પથ્યા ॥ જિનોકતે હોયે સહજથી શ્રદ્ધધાનં, કહિયેદર્શનં
તેહ પરમં નિધાનં ॥ ૧ ॥ વિના જેહથી જ્ઞાન મજ્ઞાન રૂપં,

ચરિત્રં વિચિત્રં ભવારણ્યકૂપં ॥ પ્રકૃતિ સાતને ઉપશમે ક્ષયે તે
હોવે, તિહાં આપરૂપે સદા આપ જોવે ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

સમ્યગ્દર્શન ગુણુ નમો, તત્ત્વ પ્રતીત સ્વરૂપો ॥ જ-
સુ નિરધાર સ્વભાવ છે, ચેતનગુણુ જે અરૂપો ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥
જે અનુપ શ્રદ્ધા ધર્મ પ્રગટે, સયલ પરછંહા ટળે ॥ નિજશુદ્ધ-
સત્તા પ્રગટ અનુભવ, કરણરૂચિતા ઉચ્છળે ॥ બહુ માન પરિણુતિ
વસ્તુતત્ત્વે, અહુવ તસુ કારણુપણે ॥ નિજ સાધ્યદૃષ્ટે સર્વ કરણી,
તત્ત્વતા સંપત્તિ ગણે ॥ ૨ ॥

પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

શુદ્ધદેવ શુદ્ધધર્મ પરિક્ષા, સદૃહણા પરિણામ ॥ જેહ પા-
મીજે તેહ નમીજે, સમ્યગ્દર્શન નામ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥
॥ ૨૬ ॥ મલ ઉપશમ ક્ષયઉપશમ ક્ષયથી, જે હોય ત્રિવિધ
અભંગ ॥ સમ્યગ્દર્શન તેહ નમીજે, જિનધર્મે દઢરંગ રે ॥ ભ-
વિકા ॥ સિં ॥ ૨૭ ॥ પંચ વાર ઉપશમિય લહીજે, ક્ષયઉપશ-
મિય અસંખ ॥ એકવાર ક્ષાયિક તે સમકિત, દર્શન નમિયે
અસંખ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૨૮ ॥ જે વિણુ નાણુ પ્રમાણુ
ન હોવે, ચારિત્ર તરૂ નવિ ફળિયો ॥ સુખ નિર્વાણુ ન જે વિણુ
લહીયે, સમકિતદર્શન બળિયો રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૨૯ ॥
સડસકુ જોલે જે અલંકરિયો, જ્ઞાનચારિત્રનું મૂળ ॥ સમકિત-
દર્શન તે નિત્ય પ્રણુમું, શિવપંથનું અનુકૂળ રે ॥ ભવિકા ॥
॥ સિદ્ધચક્રં ॥ ૩૦ ॥

॥ ઢાળ ॥

શમ સંવેગાદિકે ગુણા, ક્ષયઉપશમ જે આવે રે ॥ દશ ન

તેહિજ આતમા, શું હોય નામ ધરાવે રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ ષષ્ઠ સમ્યક્ત્વદર્શનપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૬ ॥ .

॥ અથ સપ્તમ શ્રી સમ્યગ્જ્ઞાનપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઈંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

અન્નાણુસંમોહતમોહરસ્સ ॥ નમો નમો નાણુદિવાયરસ્સ ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

હોયે જેહથી જ્ઞાન શુદ્ધ પ્રબોધ, યથાવર્ણુ નાસે વિચિત્રા-
વબોધ ॥ તેણે જાણિયે વસ્તુ પડવ્યભાવા, ન હુયે વિતત્થા
(વાદ) નિજેચ્છા સ્વભાવા ॥ ૧ ॥ હોય પંચ મત્યાદિ સુજ્ઞાન-
ભેદે, ગુરૂપાસ્તિથી યોગ્યતા તેહ વેદે ॥ વળી જ્ઞેય હેય ઉપાદેય
રૂપે, લહે ચિત્તમાં જેમ ધ્વાંત પ્રદિપે ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

ભવ્ય નમો ગુણજ્ઞાનને, સ્વપર પ્રકાશક ભાવેજી ॥ પર-
બાય ધર્મ અનંતતા, ભેદાભેદ સ્વભાવે જી ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥
જે મુખ્યપરિણતિ સકલજ્ઞાયક, બોધ ભાવવિલચ્છના ॥ મતિ આદિ
પંચ પ્રકાર નિર્મળ, સિદ્ધ સાધન લચ્છના ॥ સ્યાદ્રાદસંગી તત્ત્વ-
રંગી, પ્રથમ ભેદાભેદતા ॥ સવિકલ્પને અવિકલ્પ વસ્તુ, સકલ
સંશય છેદતા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

લક્ષાલક્ષ ન જે વિણુ લહિયે, પેય અપેય વિચાર ॥ કૃત્ય
અકૃત્ય ન જે વિણુ લહિયે, જ્ઞાન તે સકલ આધાર રે ॥ ભવિકા
॥ સિ૦ ॥ ૩૧ ॥ પ્રથમ જ્ઞાન ને પછી અહિંસા, શ્રી સિદ્ધાંતે
ભાખ્યું, જ્ઞાનને વંદો જ્ઞાન મ નિંદો, જ્ઞાનીયે શિવસુખ ચાખ્યું

રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩૨ ॥ સકલ ક્રિયાનું મૂળ જે શ્રદ્ધા,
તેહનું મૂળ જે કહિયે ॥ તેહ જ્ઞાન નિત નિત વંદીજે, તે વિષ્ણુ
કહો કેમ રહિયે રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩૩ ॥ પંચ જ્ઞાનમાંહિ
જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ ॥ દીપકપરે ત્રિભુવન ઉપ-
કારી, વળી જેમ રવિ શશિ મેહ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩૪ ॥
લોક ઉર્ધ્વ અધો તિર્યગ્ જ્યોતિષ, વૈમાનિક ને સિદ્ધ ॥ લોકા-
લોક પ્રગટ સવિ જેહથી, તેહ જ્ઞાન મુજ શુદ્ધ રે ॥ ભવિકા ॥
॥ સિદ્ધચક્ર ॥ ૩૫ ॥

॥ ઢાળ ॥

જ્ઞાનાવર્ણી જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તસ થાય રે ॥ તે
હુએ એહિજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા જાય રે ॥ વીં ॥ ૮ ॥

॥ ઇતિ સપ્તમ સમ્યગ્જ્ઞાનપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૭ ॥

॥ અથ અષ્ટમ શ્રી ચારિત્રપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

આરાહિઅખંડીઅસકિકઅસ્સ ॥ નમો નમોસંજમવીરિઅસ્સ ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

વળી જ્ઞાનકૂળ ચરણ ધરીયે સુરંગે, નિરાશંસતા દાર-
રોધ પસંગે ॥ ભવાંલોધિસંતારણે યાનતુલ્યં, ધરૂં તેહ ચારિત્ર
અપ્રાપ્તમૂલ્યં ॥ ૧ ॥ હોયે જાસ મહિમાથકી રંક રાજા, વળી
દાદશાંગી ભણી હોય તાજા ॥ વળી પાપરૂપોપિ નિઃપાપ થાય,
થઇ સિદ્ધ તે કર્મને પાર જાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥ ઉલાલાની દેશી ॥

ચારિત્રગુણ વળી વળી નમો, તત્ત્વરમણ જસુ મૂલોજી ॥

પરરમણીયપણું ટળે, સકલસિદ્ધ અનુકૂલોછ ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥
પ્રતિકૂળ આશ્રવ ત્યાગ સંયમ, તત્વથિરતા દમમયી ॥ શુચિ પરમ
ખંતિ મુત્તિ દશ પદ, પંચ સંવર ઉપચય ॥ સામાયિકાદિક લેહ
ધર્મે, યથાખ્યાતે પૂર્ણતા ॥ અકષાય અકલુષ અમલ ઉજ્જવલ,
કામકર્મલ ચૂર્ણતા ॥ ૨ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

દેશ વિરતિને સરવ વિરતિ જે, ગૃહિ યતિને અભિરામ ॥
તે ચારિત્ર જગત્ જયવંતુ, કીજે તાસ પ્રણામ રે ॥ ભવિકા ॥
॥ સિં ॥ ૩૬ ॥ તૃણપરે જે ષટ્પાંડ સુખ છંડી, ચક્રવર્તી પણ
વરિયો ॥ તે ચારિત્ર અક્ષયસુખ કારણ, તે મેં મનમાંહે ધરિયો
રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩૭ ॥ હુઆ રાંક પણ જે આદરી,
પૂજિત ઇંદ નરિંદે ॥ અશરણ શરણ ચરણ તે વંદ, પૂર્યુ જ્ઞાન
આનંદે રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩૮ ॥ બાર માસ પર્યાયે જેહને,
અનુત્તર સુખ અતિક્રમિયે ॥ શુકલ શુકલ અભિજ્ઞાત્ય તે ઉપરે,
તે ચારિત્રને નમિયે રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૩૯ ॥ અય તે આઠ
કરમનો સંચય, રિક્ત કરે જે તેહ ॥ ચારિત્ર નામ નિરૂત્તે ભાંખ્યું,
તે વંદ શુભગેહ રે ॥ ભવિકા ॥ સિદ્ધચક્ર ॥ ૪૦ ॥

॥ ઢાળ ॥

બાણ ચારિત્ર તે આતમા, નિજ સ્વભાવમાં રમતો રે ॥
લેશ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહવને નવિ ભમતો રે ॥વીનાદા॥

॥ ઇતિ અષ્ટમ ચારિત્રપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૮ ॥

॥ અથ નવમ શ્રી તપઃપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કાવ્યં ॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

કમ્મદુભોમ્મૂલણુકુંજરસ્સ ॥ નમો નમો તિવ્વતવોભરસ્સ ॥

॥ માલિનીવૃત્તમ્ ॥

ઈયનવપયસિદ્ધં, લદ્ધિવિજ્ઞાસમિદ્ધં ॥ પ્રકટિતસ્વર વગ્ગં
અઆર્ધ્યાદિ સ્વરાઃ કુચુટુપુવર્ણાઃ ॥ પયડિયસરવગ્ગં, ઊંતિરે-
હાસમ્મગ્ગં ॥ દિસિવઈસુરસારં, ખોણિપીઠાવયારં ॥ તિજયવિજય
ચકકં, સિદ્ધચકકં નમામિ ॥ ૧ ॥

॥ ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્ ॥

ત્રિકાલિકપણે કર્મ કષાય ટાળે, નિકાચિતપણે બાંધિયાં
તેહ બાળે ॥ કહ્યું તેહ તપ બાહ્ય અંતર દુલેદે, ક્ષમાયુકત નહિંતુ
દુધ્યાન છેદે ॥ ૨ ॥ હોયે જાસ મહિમાથકી લખિધ સિદ્ધિ,
આવાંછકપણે કર્મ આવરણશુદ્ધિ ॥ ૩ ॥ તપો તેહ તપ જેહ મહા-
નંદ હેતે, હોય સિદ્ધિ સીમંતિની જિમ સંકતે ॥ ૪ ॥ ઇંસ્યા
નવપદ ધ્યાનને જેહ ધ્યાવે, સદાનંદ ચિદ્રુપતા તેહ પાવે ॥
વળી જ્ઞાન વિમલાદિ ગુણરત્નધામા, નમું તે સદા સિદ્ધચક
પ્રધાના ॥ ૫ ॥

॥ માલિનીવૃત્તમ્ ॥

ઇમ નવપદ ધ્યાવે, પરમ આનંદ પાવે ॥ નવ ભવ શિવ જાવે,
દેવ નરભવ પાવે ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે, સિદ્ધચક પ્રભાવે ॥
સવિ દુરિત સમાવે, વિશ્વ જયકાર પાવે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ ॥ ઉક્તાલાની દેશી ॥

ઇચ્છારોધન તપ નમો, બાહ્ય અભ્યંતર લેદેજી ॥ આતમ

સત્તા એકતા, પરપરિણતિ ઉચ્છેદે ॥ ૧ ॥ ઉલાલો ॥ ઉચ્છેદ
કર્મ અનાદિ સંતતિ, જેહ સિદ્ધપણું વરે ॥ યોગ સંગે આહાર
ટાળી, ભાવ અક્રિયતા કરે ॥ અંતર સુદૂરત તત્ત્વ સાધે, સર્વ
સંવરતા કરી ॥ નિજ આત્મસત્તા પ્રગટ ભાવે, કરો તપ ગુણ
આદરી ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ॥

એમ નવપદ ગુણ મંડલં, ચઉ નિશ્લેષ પ્રમાણે ॥ સાત
નયે જે આદરે, સમ્યગ્જ્ઞાને જાણે ॥ ૩ ॥ ઉલાલો ॥ નિર્દારસેતી
ગુણી ગુણનો, કરે જે બહુમાન એ ॥ તસુ કરણ ઇહા તત્ત્વ રમણે,
થાય નિર્મળ ધ્યાન એ ॥ એમ શુદ્ધસત્તા ભળ્યો ચેતન, સકલ
સિદ્ધિ અનુસરે ॥ અક્ષય અનંત મહંત ચિદ્ધન, પરમ આનં-
દતા વરે ॥ ૪ ॥

॥ અથ કળશ ॥

ધ્ય સયલ સુખકર ગુણપુરંદર, સિદ્ધચક્ર પદાવળિ ॥ સવિ
લદ્ધિ વિજ્ઞા સિદ્ધિમંદિર, ભવિક પૂજો મનરૂલી ॥ ઉવઝાયવર
શ્રી રાજસાગર, જ્ઞાનધર્મ સુરાજતા ॥ ગુરૂ દીપચંદ્ર સુચરણ
સેવક, દેવચંદ્ર સુશોભતા ॥ ૧ ॥

॥ પૂજા ॥ ઢાળ ॥ શ્રીપાળના રાસની ॥

જાણુંતા ત્રિહું જ્ઞાને સંયુત, તેભવ મુક્તિ જિણુંદ ॥ જેહ
આદરે કર્મ અપેવા, તે તપ શિવતરૂ કંદ રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥
॥ ૪૧ ॥ કર્મ નિકાચિત પણ ક્ષય જાયે, ક્ષમાસહિત જે કરંતાં ॥
તે તપ નમિયે જેહ દીપાવે, જિનશાસન ઉજમંતાં રે ॥ ભવિકા ॥
॥ સિં ॥ ૪૨ ॥ આમોસહી પમુહા બહુલદ્ધિ, હોવે જાસ પ્રભાવે ॥

અષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ પ્રગટે, નમિયે તે તપ ભાવે રે ॥ ભવિકા ॥
 ॥ સિં ॥ ૪૩ ॥ કૃણ શિવસુખ મહોદું સુર નરવર, સંપત્તિ જેહનું
 કુલ ॥ તે તપ સુરતરૂ સરિખો વંદું, સમ મકરંદ અમુલ રે
 ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૪૪ ॥ સર્વ મંગલમાં પહેલું મંગળ, વરણવીથે
 જે ગ્રંથે ॥ તે તપપદ ત્રિહુ કાળ નમીજે, વર સહાય શિવપંથે
 રે ॥ ભવિકા ॥ સિં ॥ ૪૫ ॥ એમ નવપદ થુણુતો તિહાં લીનો,
 હુઓ તન્મય શ્રીપાળ ॥ સુજશવિલાસ છે ચોથે ખંડે, એહ અગ્યા-
 રમી ઢાળ રે ॥ ભવિકા ॥ સિદ્ધચક્રં ॥ ૪૬ ॥

॥ ઢાળ ॥

ઇચ્છારોધે સંવરી, પરિણુતિ સમતા યોગે રે ॥ તપ તે
 એહિજ આતમા, વર્તે નિજગુણુ ભોગે રે ॥ વીરં ॥ ૧૦ ॥ આગમ
 નોઆગમતણો, ભાવ તે જાણો સાચો રે ॥ આતમ ભાવે થિર
 હોજો, પરભાવે મત રાચો રે ॥ વીરં ॥ ૧૧ ॥ અષ્ટક સકલ સમુ-
 દ્ધિની, ઘટમાંહે ઋદ્ધિ દાખી રે ॥ તેમ નવપદ ઋદ્ધિ જાણુજો,
 આતમરામ છે સાખી રે ॥ વીરં ॥ ૧૨ ॥ યોગ અસંખ્ય છે
 જિન કહ્યા, નવપદ મુખ્ય તે જાણો રે ॥ એહતણે અવલંબને,
 આતમ ધ્યાન પ્રમાણો રે ॥ વીરં ॥ ૧૩ ॥ ઢાળ ખારમી એહવી,
 ચોથે ખંડે પૂરી રે ॥ વાણી વાચકજસતણી, કોઈ નયે ન અધૂરી
 રે ॥ વીરં ॥ ૧૪ ॥

॥ ઇતિ નવમ તપ:પદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૬ ॥

॥ અથ કાવ્યં ॥ દુતવિલાંબિતવૃત્તમ્ ॥

વિમળકેવળભાસનભાસ્કરં, જગતિજંતુમહોદયકારણું ॥ જિ-
 નવરં બહુમાનજલૌઘનં. શુચિમનાઃ સ્વપયામિ વિશુદ્ધયે ॥ ૧ ॥
 ઇતિ કાવ્યમ્ ॥ (આ કાવ્ય પ્રત્યેક પૂજાદીઠ કહેવું.)

આત્ર કરતાં જગદ્ગુરુ શરીરે, સકલદેવે વિમલ કળશ નીરે
 ૧ ॥ આપણાં કર્મમલ દૂર કીધાં, તેણે તે વિબુધ અંથે પ્રસિદ્ધા
 ૨ ॥ હર્ષ ધરી અપ્સરાવૃંદ આવે, સ્નાત્ર કરી એમ આશિષ
 પાવે ॥ જિહાં લગે સુરગિરિ જંબુદીવો, અમતણા નાથ દેવા-
 ધિદેવો ॥ ૩ ॥

॥ અથ નવપદ કાવ્યાનિ પારમ્યતે ॥

॥ શ્રી અરિહંતપદ કાવ્યમ્ ॥

॥ ઇંદ્રવજ્રાવૃત્તમ્ ॥

જિયંતરંગારિગણે સુનાણે, સપ્પોઠિહરાધસયપ્પહાણે ॥
 સંદેહસંદોહરયં હરંતો, આએહુ નિચ્ચપિજિણેરંહંતો ॥૧॥

॥ શ્રી સિદ્ધપદ કાવ્યમ્ ॥

હુહુહુમ્ભાવરણ પ્પમુકકે, અનંતનાણાઈ સીરીચ્છકકે ॥
 સમગ્ગલોગગ્ગ પયત્થસિદ્ધ, આએહુ નિચ્ચપિ સમગ્ગસિદ્ધે ॥

॥ શ્રી ઉપાધ્યાયપદ કાવ્યમ્ ॥

નનંસુહં નહિ પીયા ન માયા, જેદંતિ જિવાન્હિ. સૂરિસ-
 પાયા ॥ તમ્હાહુ તે ચેવ સયા લજ્જહ, જંમુખખ મુખખાઈ લહુ
 લહેહ ॥ ૩ ॥

॥ શ્રી આચાર્યપદ કાવ્યમ્ ॥

સુતત્થસંવેગમયં સુએણં, સંનીરખીરામયવિસુએણં ॥
 પીનંતી જે તે ઉવઝ્ઝાયરાએ, આએહુ નિચ્ચપિ ક્યપ્પસાએ ॥

॥ શ્રી સાધુપદ કાવ્યમ્ ॥

ખંતેય દંતેય સુશુત્તિશુત્તો, મુત્તેય સંતે શુણ્ણેગણુત્તો ॥
 ગયપ્પમાએ ગયમોહમાએ, આએહુનિચ્ચંમણિરાયપાએ ॥૫॥

(૧૨૨)

શ્રી નવપદ પૂજા.

॥ શ્રી સમ્યગ્દર્શનપદકાવ્યમ્ ॥

જં દવત્થિકાયેસુ સદ્દહાણું, તંદંસણું સંવગુણપદાણું ॥
કુગ્ગહિ વાહી ઉવયંતિ જેણે, જહા વિધેણ રસાયણેણું ॥૬॥

॥ શ્રી સમ્યગ્જ્ઞાનપદ કાવ્યમ્ ॥

નાણું પદાણું નયચક્કસિદ્ધ, તતવ્વખોહીકમયં પસિદ્ધં ॥
ધરેહ ચિત્તાવસથે કુરંતં, માણિચ્છદિઓવંતમોહરંતં ॥૭॥

॥ શ્રી ચારીત્રપદ કાવ્યમ્ ॥

સુસંવરં મોહનિરોધસારં, પંચખપયારં વિગમાઈયારં ॥
મૂલોત્તરાણેગણું પવિત્તં, પાલેહનિચ્ચપિહુસચ્ચરિત્તં ॥૮॥

॥ શ્રી તપઃપદ કાવ્યમ્ ॥

બજાં તહા ભિંતરલેયમેયં, કયાય દુહલેય કુકમ્મ લેયં ॥
દુખખખયત્થે કયપાવનાસં, તવેણદાહાગમયં નિરાસં ॥૯॥

॥ ઇતિ નવપદ કાવ્યાનિ સંપૂર્ણં ॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્દશેવિજયજી ઉપાધ્યાયકૃત ॥

॥ નવપદ પૂજા સમાપ્ત ॥

અથ પંડિત શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત
નવપદજીની પૂજા પ્રારંભ.

॥ પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

શ્રુતદાયક શ્રુત દેવતા, વંદુ જિન ચોવીશ ॥ શુભ સિદ્ધચ-
કના ગાયતાં, જગમાં હોય જગીશ ॥ ૧ ॥ અરિહંત સિદ્ધસૂરિ

નમું, પાઠક મુનિ ગુણધામ ॥ દંસણ નાણ ચરણ વળી, તપગુણ
માંહે ઉદ્ધામ ॥૨ ॥ ઇમ નવપદ ભક્તિ કરી, આરાધો નિત્યમેવ
॥ જેહથી ભવદુઃખ ઉપશમે, પામે શિવ સ્વયમેવ ॥ ૩ ॥ તે
નવપદ કાંઈ વરણવું, ધરતો ભવિ ઉદ્ધાસ ॥ ગુણિગુણ ગણ
ગાતાં થકાં, લહિયે જ્ઞાન પ્રકાશ ॥૪॥ પ્રતિષ્ઠા કલ્પે કહી, નવપદ
પૂજા સાર ॥ તેણે નવપદ પૂજા ભણું, કરતો ભક્તિ ઉદાર ॥૫॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥ રાગ ભૈરવ ॥

પ્રથમ પદ જિનપતિ, ગાઈએ ગુણતતિ, પાઈએ વિપુલ ફળ
સહજ આપ ॥ નામ ગોત્રજ સુણ્યાં, કર્મ મહા નીર્જર્યાં, જાય
ભવ સંતતિ બદ્ધ પાપ ॥ ૧ ॥ એક વર રૂપમાં, વરણ પંચે
હોયે, એક તુજ વર્ણુ તે જગ ન માયો ॥ એક તિમ શ્લોકમાં,
વરણ બત્રીસ હોએ, એક તુજ વર્ણુ કિણુહી ન ગવાયો ॥૨॥ વાચ
ગુણ અતિશયા, પાડીહેશ સયા, બાદ્ય પણ એ ગુણા કુણે ન ગ-
વાયા ॥ કેવળ નાણ તહ, કેવળ દંસણ, પમુહ અભયંતરા જનપ
પાયા, તેહ મુહ મદ્યથી કેમ કહાયા ॥૩॥

॥ દોહા ॥

જિણુ ગુણ અનંત અનંત છે, વાચ કમ મિત દીહ ॥
બુદ્ધિરહિત શક્તિ વિકલ, કેમ કહું એકણ જીહ ॥૬॥

॥ ઢાળ બીજી ॥ રાગ દેશાખ ॥

ભાવ ધરી ભવિ પૂજ્યે, તિગ અડ પણ લેય ॥ તિમ સ-
ત્તરભેદે કરી, પૂજે જત ખેય ॥ ભાવ૦ ॥ ૧ ॥ ઇગવીશ અડસય
લેદથી, જિન ભાવ સંભારી ॥ પૂજે પરિગલ ભાવશું, પ્રભુ આ-

(૧૨૪)

શ્રી નવપદજીની પૂજા.

જાકારી ॥ ભાવ૦ ॥૨॥ પૂજા કરતાં પૂજ્યની, પૂજ્ય પોતે થાવે ॥

તુજ પદપદ્મ સેવક તિજે, અક્ષય પદ પાવે ॥ભાવ૦ ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય શ્રી સિદ્ધપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

સિદ્ધ સ્વરૂપી જે થયા, કર્મ મેલ સવિ ઘોય ॥

જેહ થશે ને થાય છે, સિદ્ધ નમો સહુ કોય ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી ॥

નમો સિદ્ધાણું હવે પદ બીજે, જે નિજ સંપદ વરીયા ॥
જ્ઞાન દર્શન અનંત બળનો, અવ્યાબાધસુખ દરિયા કે ॥ સિદ્ધ
સુખુદ્ધકે સ્વામિ નિજ રામી કે, હારે વાલા પ્રણમો નિજ ગુણ
કામી રે ॥ ગુણકામી ગુણકામી ગુણવંતા, જે વચનાતીત હુઆ
રે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ ક્ષાયિક સમકિત ને અક્ષય સ્થિતિ, જેહ
અરૂપી નામ ॥ અવગાહન અશુર લધુ જેહની, વીર્ય અનંતનું
ધામ કે ॥ સિદ્ધ૦ ॥૨॥ ઇમ અડકર્મ અભાવે અડ ગુણ, વળી
ઇગતિસ કહેવાય ॥ વળી વિશેષે અનંત અનંત ગુણ, નાણુ નયણુ
નિરખાય ॥ નિત્ય નિત્ય વંદના થાય કે ॥સિદ્ધ૦ ॥ ૩ ॥

॥ દોહા ॥

જિહાં નિજ એક અવગાહના, તિહાં નમું સિદ્ધ અનંત ॥

ફરસિત દેશ પ્રદેશને, અસંખ્યગુણા ભગવંત ॥ ૮ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ॥ રાગ કાગ ॥

સિદ્ધ ભજે ભગવંત, પ્રાણી પૂર્ણાનંદી ॥સિદ્ધાંભા લોકાલોક

લહે એક સમયે, સિદ્ધિ વધૂ વરકંત ॥ પ્રાણીં ॥ અજ અવિનાશી
અક્ષય અજરામર, સ્વદ્રવ્યાદિકવંત ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૧ ॥ વર્ણ ન
ગંધ ન રસ નહીં ફરસન, દીર્ઘ-હ્રસ્વ ન હુંત ॥ પ્રાણીં ॥
નહીં સૂક્ષ્મ ખાદર ગત વેદી, ત્રસ થાવર ન કહંત ॥ પ્રાણીં ॥
૧૨ ॥ અકોહી, અમાની, અમાયી, અલોભી. ગુણ અનંત ભદંત
॥ પ્રાણીં ॥ પદ્મવિજય નિત્ય સિદ્ધ સ્વામિને, લગિ લગિ લગિ
પ્રણમંત ॥ પ્રાણીં ॥ ૧૩ ॥

॥ ઇતિ દ્વીતીય શ્રી સિદ્ધપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

॥ અથ તૃતીય શ્રી આચાર્યપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

પડિમા વહે વણિ તપ કરે, ભાવના ભાવે ખાર ॥

નમીયે તે આચાર્યને, જે પાળે પંચાચાર ॥ ૬ ॥

ઠાળ પાંચમી ॥

(સંભવ જિનવર વીનતિ—એ દેશી.)

આચારજ ત્રીજે પદે, નમીયે જે ગચ્છ ઘોરી રે ॥ ઇન્દ્રિય
તુરંગમ વશ કરે, જે લહી જ્ઞાનની દોરી રે ॥ આચાં ॥ ૧૧ ॥
શુદ્ધ પ્રરૂપક ગુણુથકી, જે જિનવર સમ ભાખ્યારે ॥ છત્રીશ
છત્રીશી ગુણે, શોભિત સમયમાં દાખ્યા રે ॥ આં ॥ ૧૨ ॥ ઉત્કૃષ્ટા
ત્રીજે ભવે, પામે અવિચલ ઠાણુ રે ॥ ભાવાચાર્ય વંદના, કરિયે
થઈ સાવધાન રે ॥ આચારજં ॥ ૧૩ ॥

॥ દોહા ॥

નવવિધ બ્રહ્મ શુભિ ધરે, વર્જે પાપ નિયાણુ ॥

વિહાર કરે નવ કલપ નવ, સૂરિ તત્ત્વના જાણુ ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાળ ॥ છટ્ટી ॥ રાગ બિહાગડો ॥

(મુજ ઘર આવજોરે નાથ—એ દેશી.)

સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, શોભિત જાસ શરીર ॥ નવકોટી
શુદ્ધ આહાર લે, ઇંમ ગુણ છત્રીશે ધીર ॥ ભવિજન ભાવશું
નમો આજ ॥ ૧ ॥ જિમ પામો અક્ષયરાજ ॥ ભવિં ॥ એ
આંકણી ॥ જે પ્રગટ કરવા અતિ નિપુણ, વરલગ્ધિ અઠ્ઠાવીશ ॥
અડવિહ પ્રભાવકપણું ધરે, એ સૂરિગુણ છત્રીશ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
તજે ચૌદ અંતરગ્રથીને, પરિપહ જીતે બાવીશ ॥ કહે પદ્મ આ-
ચારય નમો, બહુ સૂરિ ગુણ છત્રીશ ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ તૃતિય શ્રી આચાર્યપદ પૂજા સમાપ્ત. ॥ ૩ ॥

॥ અથ ચતુર્થ શ્રી ઉપાધ્યાયપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ચોથે પદ પાઠક નમું, સકલ સંઘ આધાર ॥

ભણે ભણાવે સાધુને, સમતા રસ ભંડાર ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥ રાગ વસંત ॥

(તુંતો જિન ભજ વિલંબ ન કર હો, હોરીકે ખેલધયા—એ દેશી.)

તુંતો પાઠક પદ મન ધર હો, રંગીલે જીઉરા ॥ રાય રાંક
જમ્મુ નિકટ આવે, પણ જસ નહિ તિજ પરહો ॥ રંગીલેં ॥
॥ ૧ ॥ સારણાદિક ગચ્છ માંહે કરતાં, પણ રમતા નિજ ધર
હો ॥ રંગીલેં ॥ ૨ ॥ દ્રાહશાંગ સજ્જાય કરણકું, જે નિશદિન ત-
ત્પર હો ॥ રંગીલેં ॥ ૩ ॥ ઉવજ્જાય નિર્યામક પામી, તુંતો
ભવસાયર મુખે તરહો ॥ રંગીલેં ॥ ૪ ॥ જે પરવાદિ મતં-

ગજ કેરો, ન ધરે હરિપરે ડર હો ॥ રંગીલેં ॥૫॥ ઉત્તમ ગુરુ
પદપદ્મ સેવનથેં, પકડે શીવવ કશહો ॥ રંગીલેં ॥૬॥

॥ દોહા ॥

આચારજ સુખ આગળે, જે યુવરાજ સમાન ॥

નિદ્રા વિકૃથા નવિ કરે, સર્વ સમય સાવધાન ॥૧૨॥

॥ ઢાળ આઠમી ॥

(જિનવચને વેરાગીચો હો ધત્તા.—એ દેશી.)

નમો ઉવજાયાણું જપો હો મિત્તા, જેહના ગુણુ પચ્ચવીશ
રે, એકાગર ચિત્તા ॥ એ પદ ધ્યાવો એ ॥ એ પદ ધ્યાવો ધ્યા-
નમાં રે મિત્તા, મૂકી રાગ ને રીશ રે ॥ એકાં ॥૧॥ અંગ
ઇગ્યાર પૂર્વધરા હો મિત્તા, પરિષહ સહે ભાવીશ ॥ ત્રણ ગુપ્તિ ગુપ્તા
રહે હો મિત્તા, ભાવે ભાવના પચ્ચવીશ રે ॥ એકાં ॥૨॥ અંગ
ઉપાંગ સોહામણુ હો મિત્તા, ધરતા જેહ ગુણીશ ॥ ગણુતા સુખ
પદપદ્મથી હો મિત્તા, નંદી અણુયોગ જગીશ રે ॥ એકાગર
ચિત્તાં ॥૩॥

॥ ઇતિ ચતુર્થ શ્રી ઉપાધ્યાયપદપૂજા સમાપ્ત ॥૪॥

॥ અથ પંચમ શ્રી સાધુપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

હવે પંચમપદે સુનિવરા, જે નિર્મમ નિઃસંગ ॥

દિન દિન કંચનની પરે, દીસે ચઢતે રંગ ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાળ નવમી ॥ રાગ વસંત ॥

(મો મન ભવન વિસાલ સાંધ્યાં, મોમન—એ દેશી,)

સુનિવર પરમ દયાલ ભવિયાં ॥ સુનિં ॥ તુમે પ્રણુમોને

ભાવ વિશાલ ॥ ભવિયાં ॥ મુનિં ॥ એ આંકણી ॥ કુંખી
 સંખલ મુનિવર ભાંજ્યા, આહાર દોષ ટાળે બિયાલ ॥ ભવિયાં
 ॥ મુનિં ॥ બાહ્ય અભ્યંતર પરિગ્રહ છાંડી, છાંડી સવિ જન્મલ
 ॥ ભવિયાં ॥ મુનિં ॥ ૧ ॥ જિજ્ઞે એ ઋષિનું શરણ કર્યું તિજે,
 પાણી પહેલી બાંધી પાળ ॥ ભવિયાં ॥ મુનિં ॥ જ્ઞાન ધ્યાન
 કિરિયા સાંધતા, કાઢે પૂર્વના કાળ ॥ ભવિયાં ॥ મુનિં ॥ ૨ ॥
 સંયમ સત્તર પ્રકારે આરાધે, છ જીવના પ્રતિપાળ ॥ ભવિયાં ॥
 ॥ મુનિં ॥ ઇમ મુનિગુણ ગાવે તે પહેરે, સિદ્ધિવધૂ વરમાળ ॥
 ॥ ભવિં ॥ મુનિં ॥ ૩ ॥

॥ દોહા ॥

પાંચે ઇન્દ્રિય વશ કરે, પાળે પંચાચાર ॥

પંચ સમિતિ સમિતા રહે, વંદે તે અણુગાર ॥ ૧૪ ॥

॥ ઢાળ દશમી ॥

(ગિરિરાજકું સદા મોરી વંદના રે,—એ દેશી.)

મુનિરાજકું સદા મોરી વંદના રે ॥ મુનિં ॥ ભોગ વમ્યા
 તે મનશું ન ઈચ્છે. નાગ જ્યું હોય અગંધના રે ॥ મુનિં ॥
 પરિસહ ઉપસર્ગે સ્થિર રહેવે, મેરૂપરે નિકંપના રે ॥ મુનિં ॥
 ॥ ૧ ॥ ઇચ્છા મિચ્છા આવસિયાનિહિયા. તહકારને વલિ છંદના રે
 ॥ મુનિં ॥ પૃચ્છા પ્રતિ પૃચ્છા ઉપસંપદા, સામાચારી નિમંત-
 નારે ॥ મુનિં ॥ ૨ ॥ એ દશવિધ સામાચારી પાળે, કહે પદ્મ
 લેઉં તસ ભામણા રે ॥ મુનિં ॥ એ ઋષિરાજ વંદનથી હોવે,
 ભવ ભવ પાપ નિકંદના રે ॥ મુનિરાજકું ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ પંચમ શ્રી સાધુપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ શ્રી દર્શનપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

સમકિત વિણુ નવ પૂરવી, અજ્ઞાની કહેવાય ॥

સમકિત વિણુ સંસારમાં, અરહો પરહો અથડાય ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાળ અગીઆરમી ॥ રાગ સારંગ ॥

પ્રભુ નિર્મલદર્શન કીજીયે ॥ એ આંકણી ॥ આતમજ્ઞાનકા
અનુભવ દર્શન, સરસ સુધારસ પીજીયે ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥ જસ
અનુભાવ અનંત પરિયટ્ટા, ભવ સંસાર સૌ છીજીયે ॥ પ્રભુ ॥
લિન્ન મુદૂર્ત્ત દર્શન ફરસનથે, અર્ધ પરિયટ્ટે સીઝીયે ॥ પ્રભુ ॥
॥ ૨ ॥ જેહથી હોવે દેવ ગુરુ કુનિ, ધર્મ રંગ અકિ મિજીયે
॥ પ્રભુ ॥ ઇસ્યો ઉત્તમ દર્શન પામી, પદ્મ કંઠ શિવ લીજીયે
॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥

॥ દોહા ॥

સમકિતી અડપયવણુ ધણી, પણ જ્ઞાની કહેવાય ॥

અર્ધ પુણ્ડલ પરાવર્ત્તમાં, સકલ કર્મમલ જાય ॥ ૧૬ ॥

॥ ઢાળ બારમી ॥

(ધન્ય ધન્ય સંપ્રતિ સાચો રાજા.—એ દેશી.)

સમ્યગ્ દર્શન પદ તુમે પ્રણમો, જે નિજ ધુર ગુણ હોય
રે ॥ ચારિત્ર વિણુ લહે શાશ્વત પદવી, સમકિત વિણુ નહિ કોય
રે ॥ સમ્યગ્ ॥ ૧ ॥ સદૃહણા ચઉ લક્ષણુ દૂષણુ ભૂષણુ પંચ
વિચારો રે ॥ જયણા ભાવણુ ઠાણુ આગારા, ષટ્ ષટ્ તાસ
પ્રકારો રે ॥ સમ્યગ્ ॥ ૨ ॥ શુદ્ધિ લિંગ ત્રણુ આઠ પ્રભાવક,
દશવિધ વિનય ઉદારોરે ॥ ઇમ સડસકુ ભેદે અલંકરિયો, સમ-

(૧૩૦)

શ્રી નવપદજીની પૂજા.

કિત શુદ્ધઆચારો રે ॥ સમ્યગ્ ॥ ૩ ॥ કેવલી નિરખીત સૂક્ષ્મ
અરૂપી, તે જેહને ચિત્ત વસિયો રે ॥ જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની
સેવા, કરવામાં ઘણું રસિયો રે ॥ સમ્યગ્ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ ષષ્ઠ શ્રી દર્શનપદપૂજા સમાપ્ત ॥

॥ અથ સપ્તમ શ્રી જ્ઞાનપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

નાણુ સ્વભાવ જે જીવનો, સ્વપર પ્રકાશક તેહ ॥
તેહ નાણુ દીપક સમું, પ્રણમો ધર્મ સ્નેહ ॥ ૧૭ ॥
॥ ઢાળ તેરમી ॥ નારાયણાની દેશી ॥

(જિમ મધુકર મન માલતી રે—એ દેશી.)

નાણુ પદારાધન કરો રે, જેમ લહો નિર્મલ નાણુ રે
॥ ભવિક જન ॥ શ્રદ્ધાપણુ થિર તો રહે રે, જોનવ તત્ત્વ વિદ્યાણુ
રે ॥ ભવિં ॥ નાણુ ॥ ૧ ॥ અજ્ઞાની કરશે કિશ્યું રે, શું લહેશે
પુણ્ય પાપ રે ॥ ભવિં ॥ પુણ્ય પાપ નાણી લહેરે. કરે નિજ
નિર્મલ આપ રે ॥ ભવિં ॥ નાણુ ॥ ૨ ॥ પ્રથમ જ્ઞાન પછીદયા
રે, દશવૈકાલિક વાણી રે ॥ ભવિં ॥ ભેદ એકાવન તેહના રે,
સમજો ચતુર સુઝણુ રે ॥ ભવિં ॥ નાણુ ॥ ૩ ॥

॥ દોહા ॥

બહુ કાંડયો વરસેં બપે, કર્મ અજ્ઞાને જેહ ॥
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કર્મ બપાવે તેહ ॥ ૧૮ ॥

॥ ઢાળ ચૌદમી ॥

(હો મતવાલે સાજનાં—એ દેશી.)

નાણુ નમો પદ સાતમે, જેહથી બાણુ દ્રવ્યભાવ ॥ મેરે

લાલ ॥ જાણે જ્ઞાન ક્રિયા વળી, તિમ ચેતનને જડલાવ ॥ મેરે ॥
 ॥ નાણું ॥ ૧ ॥ નરગ સરગ જાણે વળી, જાણે વળી મોક્ષ સંસાર
 ॥ મેરે ॥ હેય જોય ઉપાદેય લહે, લોહ નિશ્ચય ને વ્યવહાર
 ॥ મેરે ॥ નાણું ॥ ૨ ॥ નામ ઠવણુ દ્રવ્યલાવ જે, વળી સગનયને
 સમભંગ ॥ મેરે ॥ જિન મુખપદ દ્રહથકી લહો, જ્ઞાન પ્રવાહ
 મુગંગ ॥ મેરે ॥ નાણું ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ સત્તમ શ્રી જ્ઞાનપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૭ ॥

॥ અથ અષ્ટમ શ્રી ચારિત્રપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

ચારિત્ર ધર્મ નમો હવે, જે કરે કર્મ નિરોધ ॥

ચારિત્ર ધર્મ જસ મન વસ્યો, સફલો તસ અવબોધ ॥૧૮॥

॥ ઢાળ પંદરમી ॥

(હુંક અને યોડ વચેરે, મેઢી કેરો છાડ, મેઢી રંગ લાગ્યો-એ દેશી.)

ચારિત્ર પદ નમો આઠમે રે, જેહથી ભવ ભય જાય ॥ સંયમ
 રંગ લાગ્યો ॥ સત્તર ભેદ છે જેહના રે, સીતેર ભેદ પણ થાય
 ॥ સંયમ ॥ ૧ ॥ સમિતિ ગુપ્તિ મહાત્રત વળી રે, દશ ખંત્યા-
 દિક ધર્મ ॥ સંયમ ॥ નાણુ કારય વિરતિય છે રે, અનુપમ
 સમતા શર્મ ॥ સંયમ ॥ ૨ ॥ બાર કષાય ક્ષય ઉપશમે રે,
 સર્વ વિરતિ ગુણુઠાણુ ॥ સંયમ ॥ સંયમ ઠાણુ અસંખ્ય છે રે,
 પ્રણમો ભવિક સુબાણુ ॥ સંયમ ॥ ૩ ॥

॥ દોહા ॥

હરિકેશી મુનિ રાજ્યો, ઉપન્યો કુલ ચંડાલ ॥

પણુ નિત્ય સુર સેવા કરે, ચારિત્ર ગુણુ અસરાલ ॥૨૦॥

(૧૩૨) શ્રી નવપદજીની પૂજા.

॥ ઢાળ સોલમી ॥

(સાહિબ કબ મિલે, સસનેહી ખ્યારો હો સાં-એ દેશી.)

સંયમ કબ મિલે, સસનેહી ખ્યારો હો ॥ સંયમ ॥ એ
આંકણી ॥ યું સમકિત ગુણ ઠાણગવારા, આતમસેં કરત બિચારા
હો ॥ સંયમ ॥ ૧ ॥ દોષ બહેંતાલીશ શુદ્ધ આહારા, નવકદપ
ઉચ્ચ વિહારા હો ॥ સંયમ ॥ ૨ ॥ સહસ તેવીશ દોષ રહિત
નિહારા, આવશ્યક દોય વારા હો ॥ સંયમ ॥ ૩ ॥ પરિસહ
સહનાદિક પરકારા, એ સખહે વ્યવહારા હો ॥ સંયમ ॥ ૪ ॥
નિશ્ચય નિજ ગુણ ઠરણ ઉદારા, લહત ઉત્તમ ભવપારા હો ॥ સં-
યમ ॥ ૫ ॥ મોહાદિક પરભાવસેં ન્યારા, દુગ નય સંયુત ત્રારા
હો ॥ સંયમ ॥ ૬ ॥ પદ્મ કહે ઇમ સુખી ઉજમાલા, લહે
શિવવધૂ વરહારા હો ॥ સંયમ ॥ ૭ ॥

॥ ઇતિ અષ્ટમ શ્રી ચારિત્રપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૮ ॥

॥ અથ નવમ શ્રી તપઃપદપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દોહા ॥

દ્રઢપ્રહારી હત્યા કરી, ક્રીધાં કર્મ અધાર ॥

પણ તપના પ્રભાવથી, કાઢયાં કર્મ કઠોર ॥ ૨૧ ॥

॥ ઢાળ સત્તરમી ॥

(પુરૂષોત્તમ સમતા છે તાહુરા ઘટમાં-એ દેશી.)

તપ કરિયે સમતા રાખી ઘટમાં ॥ તપ ॥ તપ કરવાલ
કરાલ લે કરમાં, અડીએ કર્મ અરિભટમાં ॥ તપ ॥ ૧ ॥ આવત

પીવત મોક્ષ જે માને, તે સિરદાર બહુજટમાં ॥ તપ૦ ॥ ૨ ॥
એક અચરિજ પ્રતિશ્રોતે તરતાં, આવે ભવસાયર તટમાં ॥ તપ૦
॥ ૩ ॥ કાલ અનાદિકા કર્મ સંગતિથે, જીઉ પડીયો જ્યું બટ-
પટમાં ॥ તપ૦ ॥ ૪ ॥ તાસ વિયોગ કરણુએ કરણું, જેણે નવિ
ભમિયે ભવનટમાં ॥ તપ૦ ॥ ૫ ॥ હોયે પુરાણા તે કર્મ નિર્જરે,
એ સમ નહિ સાધન ઘટમાં ॥ તપ૦ ॥ ૬ ॥ ધ્યાન તપે સવિ
કર્મ જલાઇ, શિવવધૂ વરિયે ઝટપટમાં ॥ તપ૦ ॥ ૭ ॥

॥ દોહા ॥

વિઘ્ન ટળે તપ ગુણુથકી, તપથી જાય વિકાર ॥

પ્રશંસ્યો તપ ગુણુથકી, વીરે ધન્નો અણુગાર ॥ ૨૨ ॥

॥ ઢાળ અઢારમી ॥

(સત્ત્વા સાંઈ હો, ડંકા જોર બળયા હો—એ દેશી)

તપસ્યા કરતાં હો ડંકા જોર બળયા હો ॥ એ આંકણી ॥
ઉજમણા તપ કેરા કરતાં. શાસન સોહ ચઢાયા હો ॥ વીર્ય ઉ-
દ્ધાસ વધે તેણે કારણુ, કર્મ નિર્જરે પાયા ॥ તપ૦ ॥ ૧ ॥
અડસિદ્ધિ અણુમા લગિધમાદિક. તિમલાધિ અડવીસા હો ॥ વિષ્ણુ
કુમારાદિક પરે જગમાં, પામત જયત જગીશા ॥ તપ૦ ॥ ૨ ॥ ગૌતમ
અષ્ટાપદ ગિરિ ચઢિયા, તાપસ આહાર કરાયા હો ॥ જે તપ કર્મ
નિકાચિત તપવે, ક્ષમાસહિત મુનિરાયા ॥ તપ૦ ॥ ૩ ॥ સાડા-
બાર વર્ષ જિન ઉત્તમ, વીરજી ભૂમિ ન ઠાયા હો ॥ ઘોર તપે
કેવળ લહ્યા તેહના, પદ્મવિજય નમે પાયા ॥ તપ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ નવમ શ્રી તપપદપૂજા સમાપ્ત ॥ ૯ ॥

॥ અથ કળશ ॥

(રાગ ધનાશ્રી)

આજ મહારે ત્રિભુવન સાહેળ ત્રૂઠો, અનુભવ અમૃત વૂઠો
 ॥ ગુણિ અનુયાયી ચેતના કરતાં, કિશુંઅ કરે મોહ રૂઠો ॥ ભવિ
 પ્રાણી હો ॥ આજઠ ॥ ૧ ॥ એ નવપદનું ધ્યાન ધરતાં, નવ નિધિ
 ઋદ્ધિ ઘરે આવે ॥ નવય નિયાણાનો ત્યાગ કરીને, નવ ક્ષાયિક
 પદ પાવે ॥ ભવિઠ ॥ આજઠ ॥ ૨ ॥ વિજયસિંહ સૂરિ શિષ્ય
 અનુપમ, ગીતારથ ગુણ રાગી ॥ સત્ય વિજય તસ શિષ્ય વિભુ-
 ધવર, કપૂરવિજય વડભાગી ॥ ભવિઠ ॥ આજઠ ॥ ૩ ॥ તાસ શિષ્ય
 શ્રી ખિમાવિજયવર, જિનવિજય પન્યાસ ॥ શ્રી ગુરુ ઉત્તમવિજય
 સુશિષ્યો, શાસ્ત્રાભ્યાસ વિલાસ ॥ ભવિઠ ॥ આજઠ ॥ ૪ ॥
 ૮ ગજ ૩ વન્હિ ૮ મદં ૧ચંદ્ર (૧૮૩૮) સંવત્સર, મહા વદિ
 બીજ ગુરુવારો ॥ રહી ચોમાસું લીંબડી નગરે, ઉઘમ એહ ઉદારો
 ॥ ભવિઠ ॥ આજઠ ॥ ૫ ॥ તપગચ્છ વિજય ધર્મસૂરિ રાજે,
 શાંતિજિણુંદ પસાયો ॥ શ્રી ગુરુ ઉત્તમ કમ કંજ અલિ સમ,
 પદ્મ વિજય ગુણ ગાયો ॥ ભવિઠ ॥ આજઠ ॥ ૬ ॥ ઇતિ કળશ ॥

॥ ઇતિ પંડિત શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત ॥

॥ શ્રી નવપદ પૂજા સમાપ્ત ॥

અથ

શ્રી સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાય કૃત સત્તરલેદીપૂજા પ્રારંભ.

॥ વિધિ ॥

પ્રથમ સ્નાત્ર કરે, પછી અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરે, ઉજ્જવલ રૂપા પ્રમુખની રંકેળીમાં કુંકુમ તથા કેશર વિગેરેનો સ્વસ્તિક કરે, પછી સુંદર કળશ, કેશરપ્રમુખ મિશ્રિત શુદ્ધજળે ભરી સ્થાપનાનો રૂપેયો કળશમાં નાખે. પછી કળશ રંકેળીમાં રાખી સ્નાત્રીયા મુખ-કાશ ઉત્તરાસંગથી કરી ત્રણ નવકાર ગણી નમસ્કાર કરે, હાથે ધૂપ દેઈ રંકેળી હાથમાં ધારણ કરે, મન સ્થિર રાખે, છીંક વર્જન કરે, સ્નાત્રીયા પ્રભુજી સન્મુખ ઉભા રહે, પંચામૃતનો કળશ અડગ રાખે, અને મુખથકી પહેલી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પછી પ્રભુને પંચામૃતનું નહવણ કરે તથા પ્રભુની ડાબી બાજુને અંગુઠે જળધારા આપે.

૨ પછી સુંદર સૂક્ષ્મ અંગલૂડણે જિનખિંબ પ્રમાણે કેશર, ચંદન, મૃગમદ, અગર, કર્પૂરાદિકથી કચોલી ભરી હાથમાં લઈ ઉભો રહીને મુખથકી બીજી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને વિલેપન કરી નવ અંગે પૂજન કરે.

૩ પછી અત્યંત સુકોમલ સુગંધિત અમુલક વસ્ત્રયુગ્મ ઉપર કેશરનો સ્વસ્તિક કરી, પ્રભુજી આગળ ઉભો રહી, મુખથકી ત્રીજી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પ્રભુજી આગળ વસ્ત્રયુગ્મ ચઢાવે.

૪ પછી અગરચંદન, કપુર, કુંકુમ, કસ્તુરીનું ચુર્ણ કરી, કચોલી ભરી, પ્રભુ આગળ ઉભો રહી, મુખથકી ચોથી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને વાસચુર્ણ ખિંખ ઉપર છાંટે. જિનમંદિરમાં ચુર્ણ ઉછાળે.

૫ પછી ગુલાબ, કેતકી, ચંપો, કુંદ, મચકુંદ, સોવનન્તિ જૂથ, વિઉલસરા. ઇત્યાદિ સુગંધયુક્ત પંચવર્ણ કુલ લેઈ, ઉભો રહી, મુખથકી પાંચમી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને, પંચવર્ણ કુલ ચઢાવે.

૬ પછી નાગ, પુન્નાગ, મરૂઓ, દમણો, ગુલાબ, પાડલ, મોગરો, સેવંત્રી, ચંબેલી, માલતી પ્રમુખ પંચવર્ણનાં કુસુમની સુંદર માળા ગુંથીને હાથમાં લેઈ ઉભો રહી છઠી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પ્રભુને કંઠે કુલની માળા પહેરાવે.

૭ પછી પંચવર્ણ કુલની કેશરથી આંગી રચી, હાથમાં લેઈ મુખથકી સાતમી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને સુગંધિત પુષ્પે કરી, અત્યંત ભક્તિયે સહિત ભગવંતના શરીરે આંગી રચે.

૮ પછી ઘનસાર, અગર, સેતારસ પ્રમુખ સુગંધવટી ઇત્યાદિક સુગંધિચુર્ણ રકેળીમાં નાંખી, હાથમાં લઈ પરમેશ્વર આગળ ઉભો રહી, મુખથકી આઠમી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પ્રભુને સુગંધિચુર્ણ ચઢાવે.

૯ પછી સઘવા સ્ત્રીઓ એકઠી થઈને, પંચવર્ણી ધ્વજ, ધૂપ સહિત સુવર્ણમય દડો કરી સંયુક્ત, ઉજ્જવલ થાળમાં કુંકુમનો સ્વસ્તિક કરી અક્ષત, શ્રીફળ, રૂપાનાણું ધરીને તે થાળમાં ધ્વજ ધારણ કરે, પછી તે સઘવા સ્ત્રીના મસ્તકે રાખી ગીતગાન ગાતાં

સર્વ જાતિનાં વાજિત્ર વાજતાં. ત્રણ પ્રદક્ષિણા આપે, પછી ધ્વજ ઉપર ગુરૂ પાસે વાસક્ષેપ કરાવે. પ્રભુ સન્મુખ ગહુળી કરે, ઉપર અક્ષતથી સ્વસ્તિક કરે, સાપારી ચઢાવી મુખથકી નવમી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે પાઠ ભણી ધ્વજ ચઢાવે.

૧૦ પછી પીરોજા, નીલમ, લસણીયા, મોતી માણેકથી જડેલા એવા મુકુટ, કુંડલ, હાર, તિલક, ખેરખા, કંદોરા, કડાં ઇત્યાદિક આભરણ લેઈ મુખથકી દશમી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને આભરણ તથા રોકડનાણું ડબલ ચઢાવે.

૧૧ પછી કોલ, અકોલ, કુંદ, મચકુંદ, એવાં સુગંધિત પુષ્પોનાં ગૃહ બનાવી, છાજલી; ગોખ, કોરણી પ્રમુખની રચના કરી, હાથમાં લેઈ મુખથકી અગીઆરમી પૂજાનો પાઠ ભણે, તે ભણીને ફુલગર ચઢાવે. ફુલની ચંદનમાળા, ફુલના ચંદ્રવા, પુંડીયાં પ્રમુખ બાંધે.

૧૨ પછી પંચવર્ણી સુગંધિત પુષ્પ લેઈ, ફુલનો મેઘ વરસાવતો બારમી પૂજાનો પાઠ ભણે; તે ભણીને, પુષ્પ ઉછાળે.

૧૩ પછી અખંડ તંદુલને રંગી, પંચવર્ણી કરી, એક થાળમાં દર્પણ, ભદ્રાસન, નંદાવર્તી. શરાવસંપુટ. પૂર્ણકુંભ; મત્સ્યુગ્મ, શ્રીવત્સ, વદ્ધર્માન અને સ્વસ્તિક, એ અષ્ટ માંગલિક રચી, તે થાળ હાથમાં લેઈ પ્રભુજીની આગળ ઉભો રહી તેરમી પૂજાનો પાઠ ભણે. તે ભણીને રૂપાનાણે સંયુક્ત તે થાળ પ્રભુજી આગળ ધરે,

૧૪ પછી કૃશ્નાગરૂ, કુંદરૂક, સેલારસ, સુગંધવટી, ઘનસાર, ચંદન, કસ્તૂરી, અંબર ઇત્યાદિક વસ્તુનું ધૂપધાણું રકેબીમાં ધરી મુખથકી ચૌદમી પૂજાનો પાઠ ભણે. તે ભણીને ધૂપધાણું ઉખખેવે.

૧૫ પછી સુંદર સ્વરૂપવાન એવાં કુમાર કુમારિકાઓ મધુર સ્વરે પ્રભુજીની આગળ ઉભાં થકાં ગીત ગાન કરે, અને મુખથકી પંદરમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પંદરમી પૂજા કરે.

૧૬ પછી પંચદ્રિયે પરિપૂર્ણ એવાં સુંદર કુમાર અને કુમારિકાઓ અથવા સમાન અવસ્થાવાળી સઘવા સ્ત્રીઓ અથવા એકલી કુમારિકાઓ સુંદર વસ્ત્ર આભૂષણ પહેરી પ્રભુની સન્મુખ ઉભી રહી; શંકા કાંક્ષારહિત નાટક કરે, કદાપિ સ્ત્રીયોનો યોગ ન બને તો સમાન અવસ્થાવાળા પુરૂષ મળી નાટક કરતા થકા મુખથકી સોલમી પૂજનો પાઠ ભણે; તે ભણીને સોલમી પૂજા કરે.

૧૭ પછી મદલ, કંસાલ, તબલ, તાલ, ઝાગ, વેણા, સત્તાર, તૂરી, ભેરી, ફેરી, હુંદુભિ શરણાઈ, ચંગ, નદેરી પ્રમુખ સર્વ જાતિનાં વાજિંત્ર બજાવતા થકા મુખથકી સત્તરમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને સત્તરમી પૂજા કરે.

પછી આરતિ કરે. તેનો વિધિ કહે છે.—પૂજા ભણી રહ્યા પછી સર્વ વસ્ત્રપ્રમુખ પહેરી, ઉત્તરાસંગ કરે. પછી અંતરપટ કરી પોતાને લલાટે કુંકુમનું તિલક કરે; પછી અંતરપટ દૂર કરી, રોકળીમાં સ્વસ્તિક કરી માંહે રૂપાનાણું, તંદૂલ, સોપારી ધરે. પછી આરતિ દીપક સાથે સંયોજીને પ્રભુની સન્મુખ દક્ષિણાવર્ત્તથી સર્વ વાજિંત્ર વાજતાં આરતિ કરે.

॥ ઇતિ સત્તરલેદીપૂજાની વિધિઃ ॥

॥ દોહા ॥

અરિહંત મુખકજ વાસિની. ભગવતિ ભારતિ દેવિ ॥
સમરિય પૂજાવિધિ ભણું, તું મુજ મુખપદ સેવિ ॥૧॥

॥ આર્યા, ગાથા ॥

ન્નવણુ વિલેપન અંગે, ચખખુ જુઅલંચ વાસ પૂઆઓ ॥
પુષ્કારોહણું માલા, રોહણું તહય વન્નારોહણું ॥ ૧ ॥ ચુ-
ન્નારોહણું જિણપું, ગવાણુ (જમયારોહણુ) આહરણુરોહણું ચેવ ॥
પુષ્કગિહ પુષ્કપગરં, આરતી મંગલ પધવો ॥ ૨ ॥ દીવો ધૂ-
વખખેવા, નેવજ્ઞં સુહ ફલાણુ ઢોવણુયં ॥ ગીયું નદું વજ્ઞં;
પૂયા લેયા ઇમે સત્તર ॥ ૩ ॥

॥ પ્રથમ ન્હવણપુજા પ્રારંભ ॥

॥ ઢાળ રત્નમાળાની ॥ દેશાખરાગેણુ ગીયતે ॥

પ્રથમ પૂરવ દિશે, કૃત શુચિ સ્નાનકો, દંતમુખશુદ્ધિકો,
ધોતિ રાણુ ॥ કનક મણિ મંડિત, વિશુદ્ધ ગંધોદકે, ભરિય મણિ
કનકની, કલશરાણુ ॥ ૧ ॥ જિનપલવનં ગતો, ભગવદાલોકિને,
નમતિ તં પ્રથમતો, માર્જતીશં ॥ દિવિ યથેંદ્રાદિક, સ્તીર્થ ગંધો-
દકે, સ્વપયતિ શ્રાવકો તિમ જિનેશં ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ અડાણુ, મદ્ધાર-કેદારમિશ્રિત ॥

ભવિ તુમ દેખો, અખ તુમ દેખો, સત્તરલેદ જિનભક્તિ ॥
અંગ ઉપાંગ કહી જિન ગણધરે, કુગતિ હરી દે મુક્તિ ॥ ભવિ
તુમ ॥ ૧ ॥ શુચિતનુ ધોતિ ધરી ગંધોદકે, ભરી મણિ (કનક)
ની કલશાલિ ॥ જિન દીઠે નમી પૂજી પખાળી, દે નિજ પાતક
ગાળી ॥ ભવિ તુમ ॥ ૨ ॥ સમકિત શુદ્ધ કરી દુઃખહરણી,
વિરતાવિરતિકી કરણી ॥ યોગીસર પણુ ધ્યાને સમરી, ભવસમુદ્રકી
તરણી ॥ ભવિ તુમ ॥ ૩ ॥ દેખાવતી નહીં કખહું વૈતરણી,

કુમતીકું રવિભરણી ॥ સકલ મુનીસરકું શુભ લહરી, શિવમંદિર
નીસરણી ॥ ભવિ તુમ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ પ્રથમ ન્દવણપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચંદનવિલેપનપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ ઢાળ જયમાલાની ॥ રામત્રી રાગેણુ ગીયતે ॥

બાવના ચંદના, સરસ ગોસીસમા, ઘસિય ઘનસારશું કુંકુમા
એ ॥ કનકમણિ ભાજનાં, સુરભિરસ પૂરિયાં, તિલક નવ પ્રભુ
કરો, અંગમાં એ ॥ ૧ ॥ ચરણુ જાનુ કરે, અંસ શિર ભાલ ગળે,
કંઠ હ્રદિ ઉદર જિન, હીજીયે એ ॥ દેવના દેવનું, ગાત્ર વિલેપનાં,
હર પ્રભુ દુરિત, કહી લીજીયે એ ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ ટોડી, અથવા વૈરાડી ॥

તિલક કરો પ્રભુ નવ અંગે, કુંકુમ ચંદન ઘસી શુચિ ઘન-
સાર ॥ પ્રભુ પગે જાનુ કર અંસ શિર ભાલ, ગળા કંઠી હ્રદિ
ઉદરે ચાર ॥ અહો ભાલ ગળા કંઠ હ્રદિ ઉદરે ચાર, સ્વયં પૂજા-
કાર ॥ તિલક ॥ ૧ ॥ કરિ યક્ષ કર્દમ અગરચુઓં મર્દન, લેંપા
મેરે જગશુર ગાત ॥ હરિ જિમ મેરૂપર ઋષભકી પૂજા કરી,
દેખાવતી કૌતક ઔર ઔર ભાતિ ॥ તિલક ॥ ૨ ॥ હમે તુમ
તન લીંખ્યો, તોભી ભાવ નાંહી છીંખ્યો. દેખો પ્રભુ વિલેપનકી
ગાત ॥ હરિયો હમ તાપ, એ દૂજી પૂજા વિલેપનકી, હરો દુરતિકું
શુચિ કીનો ગાત ॥ તિલક ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ દ્વિતીય ચંદનવિલેપનપૂજા સમાપ્ત ॥ ૨ ॥

॥ અથ તૃતીય ચક્ષુયુગલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ રામત્રી રાગેણુ ગીયતે ॥

તિમિર સંકોચનાં, રચણનાં લોચનાં, એમ કહી જિન મુખે,
ભવિક થાપો ॥ કેવળજ્ઞાન ને કેવળદર્શન, લોચન હોય હમ, દેવ
આપો ॥ ૧ ॥ અહવ પાઠંતરે ત્રીજીય પૂજામાં, ભુવનવિરોચન,
જિનપ આગે ॥ દેવચીવર સમું, વસ્ત્ર યુગ પૂજતાં, સકલ મુખ
સ્વામિની, લીલ માગે ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ અધરસ ॥

રચણુ નયણુ કરી દોય લે કે, મેરે પ્રભુમુખ દીને ॥ કેવળ
જ્ઞાન ને કેવળદર્શન, હમપર કૃપા કર પ્રસાદ કીને ॥ રચણુ ॥
॥ ૧ ॥ દેવદુષ્યસમ વસ્ત્ર જોડ અહવા, ત્રીજી પૂજા કીને ॥ ઉપશમ
રસ ભરી નયણુ કચાલડે, દેખી દેખી પ્રભુમુખ રસ પીને ॥ રચણુ ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ તૃતીય ચક્ષુયુગલપૂજા તથા વસ્ત્રયુગલ દેવદુષ્ય વસ્ત્ર,

(અંગલૂહણાં એ પૂજા સમાપ્ત ॥ ૩ ॥

॥ અથ ચતુર્થ વાસપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ રામત્રી રાગેણુ ગીયતે ॥

નંદન વનતાણાં, આવના ચંદનાં, વાસ વિધિ ચૂરણુ, વિરચિયાં
એ ॥ જાઈ મંદારશું, શુદ્ધ ઘનસારશું, સુરભિસમ કુસુમશું ચરચિયાં
એ ॥ ૧ ॥ ચઉથીય પૂજામાં, સુગંધ વાસે કરી, જે જિન સુરપતે,
અરચિયાં એ ॥ પ્રભુતાણે અંગ, મન રંગ ભરી પૂજતાં, આજ
ઉચ્ચાટ સવિ ખરચિયા એ ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ રામઘ્રી ॥

સૂનો જિનરાજ, તવ મહનં ॥ એ આંકણી ॥ ઇંદ્રાદિક પરે
કિમ હમ હોવત, તોભી તુમ સખ સહનં ॥ સૂનો ॥ ૧ ॥
સત્તરભેદે દુપદરાયકી, કુમરી પૂજતિ અંગે ॥ જેમ સૂરિયાભ
સુરાદિક પ્રભુને, પૂજત ભવિ મન રંગે ॥ સૂનો ॥ ૨ ॥ વિવિધ
સુગંધિત ચૂરણવાસે, મુંચતિ અંગ ઉવંગે ॥ ચઉથીય પૂજા કરત
મન જાનંત, મિલાવતિયા સુખ સંગે ॥ સૂનો ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ ચતુર્થ સુગંધવાસપૂજા સમાપ્ત ॥ ૪ ॥

॥ અથ પંચમ પુષ્પપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ આશાવરી રાગેણુ ગીયતે ॥

મોગરલાલ ગુલાબ માલતી, ચંપક કેતકી વેલી ॥ કુંદ પ્રિયંશુ
નાગવર જાતિ, બોલસિરી શુચિ મેલી ॥ મો ॥ ૧ ॥ ભૂમંડલ
જળ મોકલે કુલે, તે પાણુ શુદ્ધ અળંડે ॥ જિનપદ પંકજ જેમ
હરિ પૂજે, તેણીપરે ભવિ તું મંડે ॥ મો ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ નૃત્યકી, આશાવરી નટ, તથા શ્રીરાગ ॥

પારગ તેરે પદપંકજપર, વિવિધ કુસુમ સોહે ॥ હારે વિવિધ
કુસુમ સોહે ॥ આર દેવનકું આક ધતુરે, તુજ સમો નહીં કેહો
॥ પારગ ॥ ૧ ॥ વિવિધ કુસુમજાતિશું, જળ પંચમી પૂજા પૂજે ॥
તબ ભવિજનકે રોગ શોગ, સવિ ઉપદ્રવ ધુજે ॥ પારગ ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ પંચમ પુષ્પપૂજા સમાપ્ત ॥ ૫ ॥

॥ અથ ષષ્ઠ પુષ્પમાલપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ દેશાખ રાગેણુ ગીયતે ॥

ચંપકશોગ પુન્નાગ વર મોગરા, કેતકી માલતી મહમ-

હંતી ॥ નાગ પ્રિયંશુ શુચિકમલસું બોલસિરી, વેલિ વાસંતિકા
દમનજાતિ ॥ ૧ ॥ કુંદ મચકુંદ નવમાલિકા વાલંકા, પાડલ કોમલ
કુસુમ ગુંથી ॥ સુરભિવર દામ જિનકંઠે બેઠી વદે, ભ્રમર મુખ
હું તુમ્હે સુખીઅ મુંથી ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ સખાખ ॥

કંઠપીઠે દામ દીઠે પ્રભુ હમે રે પાપ નીઠે, જ્યું ગશી દેખત
જાય તનુ તાપ ॥ પંચવર્ણી સખ કુસુમકી કંઠ ઠવી, ગગને સો-
હંતી જેસેં સુરપતિ આપ ॥ કંઠો ॥ ૧ ॥ લાલ ચંપ ગુલાલ-
વેલી, બાધ મોગર દમન લેલી ॥ ગુંથી વિવિધ કુસુમ જાતિ,
છઠી માલ ચઢે દિશિ વાસતી ॥ તવ સુરકી વધૂપરેં નરવધૂ ગાતી
॥ કંઠો ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ ષષ્ઠ પુષ્પમાલપૂજા સમાપ્ત ॥ ૬ ॥

॥ અથ સપ્તમ કુસુમઆંગી રચના રૂપપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ ગોડી રાગેણુ ગીયતે ॥

સાતમી પૂજામાં વરણિક કુલશું ભવિ કરે એ ॥ ચંપક
દમણલો મરૂઓ જાસુલશું ચિત્તરે એ ॥ આંગીય કેતકી વિચ
વિચ શોભતી દેખીયેં એ ॥ આંગીગ મિશ શિવનારી ને કાગળ
લેખીયેં એ ॥ ૧ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ માલવી-ગોડી ॥

કુસુમ જાતિ આગી મન ખતે, પંચવર્ણની જાતે રે ॥ માંહે
વિવિધ કથીપા ભાતે રે ॥ સૂરિયાભાદિ કરે જિન પૂજા, સકલ
સુરાસુર ગાતે રે ॥ કુસુમ ॥ ૧ ॥ ચંપકશું દમણો મનરમણો,
સંજારાગ જ્યું શ્યામા રે ॥ પંચવર્ણ આંગી પ્રભુ અંગે, વિર-

અંતિ જ્યુ સુરરામા રે ॥ ઋષભ કૃટ ચક્રિ નામા રે ॥ કુસુમગારા ॥

॥ ઇતિ પંચવર્ણ કુસુમજાતિ આંગીરચનારૂપ

સપ્તમ પૂજા સમાપ્ત ॥ ૭ ॥

(હમણાં પણ તે સંપ્રદાયે વિવિધ જાતિનાં કુલની

આંગી કરતા દેખાય છે.)

॥ અથ અષ્ટમ ચૂર્ણપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કેદાર, કમોદ, કટ્યાણુ રાગેણુ ગીયતે—દોહડા ॥

ઘનસારાદિક ચૂરણું, મનહર પાવન ગંધ ॥ જિનપતિ અંગ
સુપૂજતાં, જિનપદ લવિ કરે બંધ ॥૧॥ અગર ચૂઓ અતિ મ-
દિયો, હિમવાલુકા સમેત ॥ દશ દિશિ ગંધે વાસતાં, પૂજો
જિનપદ હેત ॥ ૨ ॥

॥ ગીત રાગ કાનરો ॥

ચૂરોરી માર્છ જિનવર અંગ સાર કપૂરે ॥ સખ સુખ પૂરણ
ચૂરણુ ચર્ચિત, તનુ, ભરી આણુંદ પૂરે ॥ ચૂરોરી ૦ ॥૧॥ પાવન
ગંધિત ચૂરણુ ભરશું, મુંચિત અંગ ઉવંગે ॥ આઠમી પૂજા કરત
તિમ લવિજન, મિલાવતીયા સુખ અંગે ॥ ચૂરોરી ૦ ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ અષ્ટમ ચૂર્ણપૂજા સમાપ્ત ॥ ૮ ॥

(યદ્યપિ વાસપૂજા પહેલી પણ છે, પરંતુ તે વાસ ચંદનનોજ
જાણવો. અને આ ચૂર્ણપૂજા તે વાસવિના બીજા

સુગંધિદ્રવ્ય કપૂરાદિકની છે.)

॥ અથ નવમ ધ્વજપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ ગોડી રાગ—વસ્તુ છંદ—જાફરતાલેન ગીયતે ॥

દેવનિર્મિત દેવનિર્મિત, ગગને અતિ ઉતુંગ ॥ ધર્મધ્વજ

જનમનહરણુ, કનક દંડગત સહસ્સ જ્યેષ્ઠ, રણઝણુતિ કિંકિણી
નિકર ॥ લઘુપતાકયુત નયનભૂષણુ, જેમ જન આગળ સુર વહે ॥
તેમ નિજ ધન અનુસાર, નવમી પૂજા ધ્વજતણી, કહે પ્રભુ તું
હમ તાર ॥ ૧ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ ગાંડી નટ ॥

માઘ સહસ્સ જ્યેષ્ઠ દંડ ઉંચા, જિનકા ધ્વજ રાજ ॥ લઘુ-
પતાક કિંકિણીભૂત, પવન પ્રેરિત વાજ ॥ માર્ગ ॥ ૧ ॥ સુરનર
મનમોહન સોહન, જેમ સુરધ્વજ કીનો ॥ તેમ ભવિ ધ્વજપૂજા
કરતાં, નરભવકળ લીનો ॥ માર્ગ ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ નવમ ધ્વજપૂજા સમાપ્ત ॥ ૯ ॥

॥ અથ દશમ પૂજાભૂષણજા પ્રારંભ ॥

॥ ગાંડી-ધવલરાગેણુ ગાયંતે ॥

લાલવર હીરડા, પાંચ પીરોજડા, વિધિ જડ્યા એ ॥ મો-
તીય નીલુઆ, લસણિઆ ભૂષણુ, તિહાં ચડ્યા એ ॥ કાને રવિ
મંડળા. અમજિન કુંડલ, દીજ્યે એ ॥ અંગદ રચણુનો, મુકુટ
કંઠાવલી કીજ્યે એ ॥ ૧ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ ગાંડી ત્રિતાલ ॥

મુકુટ દીયો કનક ઘડ્યો. રચણુ જડ્યો જિનવર શીશ ॥
ઉરવર હાર રચિત કહે ભૂષણુ, દ્વષણુ હર જગદિશ ॥ મુકુટ ॥
॥ ૧ ॥ લાલડે ખરે હીરે, પાંચ મોતીયન રચણુજડે દો કુંડળા ॥
અંગદ જડિત સિંહાસન ચામર, દિઓ પદલિયો આખંડલ
॥ મુકુટ ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ દશમ આભૂષણપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧૦ ॥

॥ અથ એકાદશ કુસુમગૃહપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ કેદાર-ગોડી રાગેણુ ગીયતે ॥

વિવિધ કુસુમે ખચ્યું, વિશ્વકર્મા રચ્યું, કુસુમગેહં ॥ રચિ-
રસમ ભાગશું, સુરવિમાના નિશ્યું, રચણુરેહં ॥ ૧ ॥ તોરણુ
જાલીશું, કુસુમની માળશું, શોભતુ એ ॥ ગુચ્છ ચંદ્રોદય, ઝું-
મખાવૃંદ જે, શોભતુ એ ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ કેદારો અને બિહાગ ॥

મેરો મન રમ્યો જિનવર કુસુમધરે, હારે કુસુમધરે ॥ મેરોના
વિવિધ જીગતિવર કુસુમકી જાતિ ભાતિ, જેસે અમર ઘરે ॥
॥ મેરોના ॥ ૧ ॥ કુસુમ ઝુમખ ચંદ્રોદય તોરણુ, જાલિક મંડપ
ભાગ ॥ એકાદશમી પૂજા કરતાં, અવિચળ પદ ભવિ ભાગ
॥ મેરોના ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ એકાદશ કુસુમગૃહપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧૧ ॥

॥ અથ દ્વાદશ કુસુમમેઘપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ મલ્લાર રાગેણુ ગીયતે ॥

પંચવર વરણુનો, વિખુધ જેમ કુસુમનો, મેઘ ખરસે ॥
બ્રમર બ્રમરીતાણાં યુગળ રસિયાપરે, ત્રિજગ હરખે ॥ ૧ ॥ પગરવર
કુલનો, પંચવર્ણી કરી, સુકૃત તરશે ॥ બારમી પૂજામાં, હર્ષતી
તેમ જેમ મળે, કનક પુરસે ॥ ૨ ॥

॥ ગીત રાગ મેઘમલ્લાર ॥

મેહુલા જ્યું મળી વરસે, કરી કરી કુલપગર હર્ષે ॥ મેહુના
પંચવર્ણી જાનુમાને, તતતાથેઈ સમવસુરણુ જેમ સુર મળી, તેમ

કરે શ્રાવક લોક. દ્વાદશમી એમ જિન પૂજતાં, જન મન મુદ્ધ પર-
સે ॥ મેહુલા ॥ ૧ ॥ ભમરપેં કહાવતી જીડતે, જાનુ અધોવૃંદ પડતે,
તાકું અધોગતિ નાંહીં, જો હમપરે પ્રભુ આગળ પડે ॥ હમપરે
તસ નહીં પીડા, કુસુમપૂજા કરી સુખ લહે, દિન દિન જશ ચઢતે
॥ મેહુલા ॥ ૨ ॥

ઇતિ દ્વાદશ કુસુમમેઘપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧૨ ॥

॥ અથ ત્રયોદશ અષ્ટમાંગલિકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ વસંત રાગેણ ગીયતે ॥

રચણહીરા જિસાં, શાલિવર તંદુલા. વર કૃપ્યા એ ॥ સ્વ-
સ્તિક દર્પણ, કુંલ ભદ્રાસન, શું મળ્યા એ ॥ નંદ્યાવર્તક,
ચાડૂ શ્રીવત્સક વર્દ્ધમાનં ॥ મત્સ્યુગલં લિખિ અષ્ટમાંગલ હુસે,
શોભમાનં ॥ ૧ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ વસંત ॥

જિનપ આગળ વિરચ્યા ભવિ હોઈ, જસુ દર્શન શુભ હોઈ,
જયું રે દેખત સખ કોઈ ॥ જિનપ ॥ અતુલ તંદુલેં કરી અષ્ટ
માંગલાવલી, તેમ કરો જેમ તુમ ઘરે ફરિ હોઈ ॥ જિનપ ॥ ૧ ॥
સ્વસ્તિક શ્રીવચ્છ. કુંલ ભદ્રાસન, નંદ્યાવર્તક, વર્દ્ધમાનં ॥ મત્સ્ય-
યુગલ દર્પણ, તેમ વરકલ ગુણ, તેરમી પૂજા સખ કુશલ નિધાનં
॥ જિનપ ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિ ત્રયોદશ અષ્ટમાંગલિક પૂજા સમાપ્ત ॥ ૧૩ ॥

॥ અથ ચતુર્દશ ધૂપદીપકપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ માલવી ગોડી રાગેણ ગીયતે ॥

કૃષ્ણાગડતાણું, ચૂરણ કરી ઘણું શુદ્ધ ધનસારશું, લેળીયું

એ ॥ કુંદરૂકકો તુરુકા સુકસ્તુરિકા. અંબર તગરશુ, મેલીયું એ
 ॥ ૧ ॥ રચણ કંચનતાણું, ધૂપધાણું ઘાણું, પ્રગટ પ્રદીપશુ. શોભતું
 એ ॥ દશ દિશે મહામંડ, અગર ઉખેવતાં ચઉદમી પૂજારજ.
 શોભતું એ ॥ ૨ ॥

॥ ગીત રાગ કટ્યાણ ॥

આંનીએ ધૂપી ધૂમાવળી, જિનમુખ દાહિણાવર્ત કરંતી,
 દેવગતી સૂચતી આલી ॥ ધૂપીં ॥ કૃપણાગર અંબર મૃગમદશું ભેળી
 તેમ ઘન સારો ॥ ધૂપ પ્રદીપ દશાંગ કરંતાં. ચૌદમી પૂજા ભવિ
 તારો ॥ ધૂપીં ॥ ૧ ॥

॥ ઇતિ ચતુર્દશ ધૂપદીપકપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧૪ ॥

॥ અથ પંચદશ ગીતપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ ત્રીવેળી ગોડી, રાગ ગાથાબંધેન ગીયતે ॥

ગગન તણું નહીં જેમ માનં, તેમ અનંતકળા જિનગુણ
 ગાનં ॥ તાન માન લયશું કરી ગીતં, સુખ દીયે જેમ અમૃત
 પીતં ॥ ૧ ॥ વીણા વંશ તલ તાલ ઉવંગે, સુરતિ રાખી વરતંતિ
 મૃદંગે ॥ જ્યતિમાન પડતાલિક તાલો. આયત ધરીને પાતક
 ગાળે ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ શ્રીરાગ ॥

તું શુભ પાર નહીં સુચણે, માનાતીત યથા ગયણે ॥
 ॥ તું ॥ તાન માન લય શું જિનગીતં, દુરિત હરે જેમ રજ
 પવણે ॥ તું ॥ ૧ ॥ વંશઉપાંગ તાલ સિરિમંડલ, ચંગ મૃદંગ
 તંતિ વીણે ॥ વાજતિ તાન માન કરી ગીતં, પીતાં મૃતપરે કર
 લીને ॥ તું ॥ ૨ ॥ ગાવતિ સુર ગાયન જેમ મધુરે, તેમ જિન

ગુણગણ મણિરયણે ॥ સકલ સુરાસુર મોહન તું જિન, ગીત
કહ્યો હમ તુમ નયણે ॥ તું ૦ ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ પંચદશ ગીતપૃથ્વ સમાપ્ત ॥ ૧૫ ॥

॥ અથ ષોડશ નૃત્યપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ સારઠ-મધુમાદન રાગેણ ગીયતે ॥

સરસ વય વેષ મુગ્ધરૂપ કુચ શોભતી, વિવિધ ભૂષાંગિની
સુરકુમારી ॥ એકશત આઠ સુરકુમર કુમરી નિહાં, વિવિધ
વીણાદિ વાજ્રાંત્ર ધારી ॥ સરસ ૦ ॥ ૧ ॥ અભિનવ હસ્તક્રી હાવભાવે
કરી, વિવિધ વ્યુગત બહુ નાચકારી ॥ દેવના દેવને દેવરાજ યથા,
દ્રરતિ નૃત્યં તથા ભૂમિચારી ॥ સરસ ૦ ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ શુદ્ધ નટ ॥

એકશત આઠ નાચે, દેવકુનર કુમરી, દોંદોંદોં મુરજ ગુજતી,
નાચતી દર્પ ભમરી ॥ એક ૦ ॥ ૧ ॥ ઘનકુચયુગ હાર રાજિ,
કશિ કંચક્રી અંધી ॥ સોલસ સિંગારશોભિત, વેણી કુસુમગંધી
॥ એક ૦ ॥ ૨ ॥ નટ કટિકટ ડણ ડણ: વિચ પદ્મિ તાલ વાજે ॥
દેખાવતી જિન હસ્તક્રી, નૃત્યક્રી નવિ જાજે ॥ એક ૦ ॥ ૩ ॥
તિન તિનાતિ તતિ વાજે, રણજણુતિ વીણા ॥ તાંડવ જેમ સુર
કરંત. તેમ કરો ભવિ લીણા ॥ એક ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ ષોડશ નૃત્યપૃથ્વ સમાપ્ત ॥ ૧૬ ॥

॥ અથ સપ્તદશ સર્વવાચપૂજા પ્રારંભ ॥

॥ સામેરી રાગેણ ગીયતે ॥

સમવસરણ જેમ વાતાં વાજે, દેવ હુંહુભિ અંબર ગાજે,
કોલ નિશાન વિશાળ ॥ ભૂંગળ જલ્લરિ પલ્લવ નેરેરી, કંસાલા

(૧૫૦)

સત્તરલેદી પૂજા,

દડબડી વર લેરી, શરણાર્થ રણુકાર ॥ ૧ ॥ મુરજ વંશ સુરતી
નવિ મૂકે, સત્તરમી પૂજા ભવિ નવિ ચૂકે, વીણાવંશ કહે જિન જીવે,
આરતિ તેમ મંગળ પઢવા ॥ ૨ ॥

॥ ગીત ॥ રાગ ગુર્જરી ॥

ઘણું જીવ તું જીવ જિનરાજ જીવે ઘણું, શંખ સરણાર્થ
વાજિંત્ર જોલે ॥ મહુઅરી પરિ પરિ દેવકી હુંદુભી, હે નહિ
જિન તણે કોઈ તોલે ॥ ઘણું ॥ ૧ ॥ ઢોલ નિશાન કંસાલ તલ
તાલશું, ઝલ્લરી પણવ લેરી નેરેરી ॥ વાજતાં દેવ વાજિંત્ર જાણે
કહે, સકલ ભવિકોં પ્રભો ભવ ન ફેરી ॥ ઘણું ॥ ૨ ॥ એણી-
પરે ભવિક વાજિંત્રપૂજા કરી, કહે મુખે તું પ્રભુ ત્રિજગ દીવો ॥
ઈંદ્રપરે કેમ અમે જિનપૂજા કરે, આરતિ સાખિ મંગળ પઢવા
॥ ઘણું ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ સપ્તદશ સર્વવાદ્યપૂજા સમાપ્ત ॥ ૧૭ ॥

॥ અથ કળાશ ॥

(ધનાશ્રી રાગેણ ગીયતે.)

થુણીયો થુણીયો રે પ્રભુ તું સુરપતિ જેમ થુણીયો ॥ તીન
ભુવન મનમોહન લોચન, પરમ હર્ષ તબ જણીયો રે ॥ પ્રભુ ॥
॥ ૧ ॥ એક શત આઠ કવિત નિત અનુપમ, ગુણ મણિ ગુંથી
ગુણીયો ॥ ભવિક જીવ તુમ થય થુઈ કરતાં, દુરિત મિથ્યામતિ
ખણીયો રે ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ તપગણ અંબર દિનકર સરિખો,
વિજયદાન ગુરૂ મુણીયો ॥ જિન ગુણ સંઘ ભગતિ કર પસરી,
ક્રુમતિ તિમિર સળ હુણીયો રે ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ એણીપરે સત્તર
લેદ પૂજા વિધિ, શ્રાવકકું જિને ભણીયો ॥ સકલ મુનિશ્વર કાઉ-

સ્સગ્ગ ધ્યાને, ચિતવિત તસ ક્ષણ ચુષિયો રે ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિકળશા ॥

॥ ઇતિ શ્રી સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાયકૃત

સત્તરભેદી પૂજા સમાપ્ત ॥

॥ આરતિઓ ॥

॥ અથ શ્રી શાંતિજિન આરતિ ॥

જય જય આરતિ શાંતિ તુમારી, તોરા ચરણ કમલકી મેં
જાઉં બલિહારી ॥ જય ૦ ॥ ૧ ॥ વિશ્વસેન અચિરાજિકે નંદા, શાં-
તિનાથ મુખ પૂનમચંદા ॥ જય ૦ ॥ ૨ ॥ ચાલીશ ધનુષ સોવનમય
કાયા, મૃગ લંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા ॥ જય ૦ ॥ ૩ ॥ ચક્રવર્તિ પ્રભુ
પાંચમા સોહા, સોલમા જિનવર સુરનર મોહા ॥ જય ૦ ॥ ૪ ॥ મંગળ
આરતિ તોરહિ કીજે, જન્મ જન્મનો લાહો લીજે ॥ જય ૦ ॥ ૫ ॥
કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે, સો નર નારી અમરપદ પાવે ॥ જય ૦ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી આદિજિન આરતિ, ॥

અપચ્છરા કરતી આરતિ જિન આગે ॥ હારે જિન આગે
રે જિન આગે ॥ હારે એતો અવિચળ મુખડાં માગે ॥ હારે
નાભિનંદન પાસ ॥ અપચ્છરા કરતી આરતિ જિન આગે ॥ ૧ ॥
તા થેઈ નાટક નાચતી પાય ઠમકે ॥ હારે દોય ચરણે આંઝર
ઝમકે ॥ હારે સોવન ધુધરી ઘમકે ॥ હારે લેતી કુદડી બાળ ॥
અ ૦ ॥ ૨ ॥ તાલ મૃદંગને વાંસળી ડફ વીણા ॥ હારે રૂડા ગાવંતી
સ્વર ઝીણા ॥ હારે મધુર સુરા સુર નયણાં ॥ હારે જોતી મુખડું
નિહાલ ॥ અ ૦ ॥ ૩ ॥ ધન્ય મરૂ દેવી માતને પ્રભુ જાયા ॥
હારે તોરી કંચનવરણી કાયા ॥ હારે મેંતો પૂરવ પુન્યે પાયા ॥

(૧૫૨) શ્રી પ્રતિમા પૂજનની પ્રાચિનતા.

હારે દેખ્યો તોરો દેદાર ॥ અં ॥ ૪ ॥ પ્રાણુજીવન પરમેશ્વર
પ્રભુ પ્યારો ॥ હારે પ્રભુ સેવક છું હું તારો ॥ હારે ભવોભવનાં
દુઃખડાં વારો ॥ હારે તુમે દીનદયાળ ॥ અં ॥ ૫ ॥ સેવક જાણી આપણો
ચિત્ત ધરજો ॥ હારે મોરી આપદા સધળી હરજો ॥ હારે મુનિ
માણેક સુખીઓ કરજો ॥ હારે જાણી પોતાનો જાળ ॥ અપચર
કરતી આરતી જિન આજે ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી આદિજિન આરતિ ॥

જં જં આરતિ આદિ જિનંદા, નાભિરાયા મરૂદેવિકા નંદા
॥ જં જં આરતિ ॥ ૧ ॥ પંડતી આરતિ પૂજા કીજે, નરભવ
પામી લાવે લીજે ॥ જં જં આરતિ ॥ ૨ ॥ દુસરી આરતિ
દીન દયાળા, ધુળેવ મંડપમાં જગ અજવાળ્યાં ॥ જં જં આરતિ ॥
૩ ॥ ત્રીસરી આરતી ત્રિભોવન દેવા, સુરનર ઇંદ્ર કરે તોરી
સેવા ॥ જં જં આરતિ ॥ ૪ ॥ ચાથી આરતિ ચઉગતિ ચરે,
મનવાંછિત કૃપા શિવસુખ પૂરે ॥ જં જં આરતિ ॥ ૫ ॥ પાંચમી
આરતિ પુન્ય ઉપાયો, મુળચંદ્ર શિખવ ગુણ ગાયો ॥ જં જં
આરતિ ॥ ૬ ॥

॥ શ્રી મંગળદીવો ॥

દીવો રે દીવો પ્રભુ મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારોને બહુ ચિરં-
જીવો; સોહામણો ઘેર પરવ દીવાળી, અમર ખેલે અબજા નારી.
દીપાળ ભણે એને કરે અનુઆળી. લાવે ભગતે વિઘન નિવારી;
દીપાળ ભણે જેને એ કળી કાળે, આરતિ ઉતારી રાત્ર કુમાર-
પાળે. તમ ઘર મંગલિક અમ ઘર મંગલિક, મંગલિક ચતુરવિધ
સંઘને હોજે; દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારોને
બહુચિરંજીવો.

પ્રતિમા પૂજનની પ્રાચિનતા, તીર્થયાત્રાનો પ્રભાવ તથા શ્રી નવપદ આરાધક સમાજને અંગે કિંચિત્ વક્તવ્ય.

નામાકૃતિ દ્રવ્યભાવૈઃ પુનતન્નિજગત્જનમ્,
ક્ષેત્રે કાલેચ સર્વ સ્મિન્ન. હિતઃ સમુપાસ્મહે.

આ સુરમ્ય પદ્યરત્નમાં કલિકાલ સર્વજ્ઞ ભગવાન હેમચંદ્ર સૂરિશ્વર કહે છે કે સર્વ કાલમાં અને સર્વ ક્ષેત્રમાં નામ-આકૃતિ દ્રવ્ય અને ભાવ કરીને ત્રણે જગતના જનોને પવિત્ર કરતા અરિહંતની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ.

ઉપર્યુક્ત માંથી એજ ભાવાર્થ નિકળે છે કે અરિહંત ભગવંતોની મૂર્તિઓ અને તેની પૂજા આજકાલની નથી પરંતુ સદાની છે. સમ્યગ્ દ્રષ્ટિઓ માટે ચારે નિશ્કેપાઓ ઉપાસ્ય છે. ચારમાંથી એકપણ નિશ્કેપાની અવગણના સમ્યક્ત્વનો નાશ કરનાર છે. કોઈ પણ કાલ એવો નથી કે જે કાલમાં મૂર્તિ પૂજાની હયાતિ ન હોય અને કોઈ પણ ક્ષેત્ર એવું નથી કે જે ક્ષેત્રમાં અરિહંત દેવની મૂર્તિઓ તેના ઉપાસકોને પવિત્ર કરતી ન હોય. મૂર્તિ પૂજા પણ આત્મ કલ્યાણનું એક આવશ્યક અંગ છે. અધિકાર અને યોગ્યતા પ્રમાણે સાધુઓ તેમજ શ્રાવકો માટે ભાવ પૂજા અને દ્રવ્ય પૂજા ખાસ જરૂરની છે. એનો અમલ નહિ કરનાર સાધુ અને શ્રાવકને સૂત્રકારોએ પ્રાયશ્ચિતના ભાગી જણાવેલ છે.

ભરત અને ઐરવત ક્ષેત્રમાં દરેક ઉત્સર્પિણી અને અવસર્પિણી કાળમાં એકેક ચાવીસી થાય છે. દરેક ચાવીસીમાં ચાવીસ ચાવીસ તીર્થકરો થાય છે. એવી અનંતી ચાવીસીઓ અતિત કાલે

થઈ ગઈ અને અનાગત કાળે થશે. અને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં તે તીર્થંકરોનો વિરહજ નથી. એટલે જ્યારે જ્યારે અને જ્યાં જ્યાં તે પરમોપકારી તીર્થપતિઓનું તારક તીર્થ પ્રવર્તતું હોય ત્યારે ત્યારે અને ત્યાં ત્યાં શ્રીજીનના મંદિરો અને શ્રી જીનની મૂર્તિઓ અને તેની ઉપાસનાનું અસ્તિત્વ કાયમનુંજ છે, કેમકે શ્રી જીનના પવિત્ર માર્ગમાં સમ્યક્ત્વની શુદ્ધીનું તે પરમ અંગ છે અને તે-ટલા માટે સમ્યગ્ દ્રષ્ટિ આત્માઓને તેની ઉપાસના એક આવશ્યક કર્તવ્યરૂપ થઈ પડે છે. સિદ્ધાન્તવેદી પુરૂષોએ પ્રમાણભૂત માનેલા શ્રી જીન ચૈત્ય અને જીન પ્રતિમા સર્વને માન્ય હોય એ વાતમાં આશંકાને સ્થાન જ નથી. કારણ કે આગમ ગ્રંથોમાં સ્થળે સ્થળે પ્રતિમા અને તેની વંદના પૂજના વિગેરેને દર્શાવતા અનેક ઉલ્લેખો મૌખિક છે. પરમાત્માની ગેરહાજરીમાં તેમની મૂર્તિ અને તેમના આગમ સિવાય આ જીવનનું ખીજું આલંબન શું? તીર્થંકર દેવોની હયાતિમાં પણ ક્ષાયક સમ્યક્ત્વના સ્વામિ શ્રી કૃષ્ણ મહારાજ અને શ્રેણિક મહારાજ એક પણ દિવસ શ્રી જીનેશ્વર ભગવંતની ત્રિકાલ પૂજને ચૂક્યા નથી. સાક્ષાત તીર્થંકર દેવોની ગેરહાજરીમાં તેા ઉન્નતિના અભિલાષીઓ માટે તે પરમ ઉપકારી પુરૂષોની મૂર્તિઓ અને તેમના આગમોજ એક આધાર ભૂત છે. યથાજ્યાત ચારિત્રને ધારણ કરવાવાળા, લોકા લોકનું સ્વરૂપ એક સમયમાં જાણવાવાળા, રાગ દ્વેષના જીતનાર તથા પરમ ઉપશમરસમાં લીન એવા પરમાત્માની મૂર્તિના દર્શનથી આત્મા જાગૃત થાય છે. પોતાના ગુણો સ્મૃતિ પથમાં ઉપસ્થિત થાય છે. હૃદયમાં તેના રહસ્યની અપૂર્વ ઝાંખી થાય છે અને તેમ થવા પછીજ તેને ખીલવવાની ઉત્કટ અભિલાષાનો ઉદ્ભવ થાય છે. તે અભિલાષાનો ઉદ્ભવ થવાથી પૌદ્ગલિક પ્રેમનો વિલય થવા

માંડે છે અને એથી વસ્તુ માત્રનું સત્ય સ્વરૂપ સમજાય છે, એનાજ પ્રભાવે સમ્યક્ત્વની શુદ્ધિ થાય છે. અને પરિણામ એ આવે છે કે આત્મા સ્વપરના શ્રેયમાંજ મસ્ત બની જાય છે. આ સઘળાનું નિમિત્ત પરમાત્માની મૂર્તિનું દર્શન છે. તથા તેની પૂજા પણ અનેક પ્રકારે સમ્યક્ત્વ રત્નને નિર્મલ કરનારી થઈ શકે છે. શાસ્ત્રાશાને અનુસરી પરમાત્માની પૂજામાં પોતાની લક્ષ્મિનો સદુપયોગ કરવો એ શીવ સુખના રસીઆઓ માટે આનંદનો વિષય છે. સન્માર્ગને સમજનારાઓ સારી રીતે સમજે છે કે આંગી વિગેરેની રચના કરી અવનવા અલંકારોથી પરમાત્માની મૂર્તિને અલંકૃત કરી પુણ્યલાનંદી આત્માઓને પણ તેના દર્શનના લાભ વડે સન્માર્ગના અનુયાયી બનાવવા એ પણ ઉત્તમોત્તમ કાર્ય છે. શ્રી જીનની મૂર્તિનું, જીનના મુકુટનું અને જીનની આંગી વિગેરેનું દર્શન એજ નેત્રોનું સાક્ષ્ય છે અને શ્રી જીનની ચર્યા માટે ઉપયોગમાં લેવાતી વસ્તુઓ તે તે વસ્તુઓની સાર્થકતા કરવામાં અપૂર્વ સહાયક છે. એ સાક્ષ્યતા અને સાર્થકતાના પ્રભાવે નરકના દ્વાર બંધ થાય છે અને સ્વર્ગના દરવાજા ખુલ્લા થાય છે. પરિણામે શિવનગરમાં પહોંચવાની સુગમતા થઈ જાય છે; શ્રીમાન હરિભદ્ર સૂરીશ્વરનું કથન છે કે ॥ આરંભમાં આસક્ત થયેલાં છકાય જીવના વધથી નહિ બચેલા અને ભવાટવીમાં ભટકતા ગૃહસ્થોને નિશ્ચય પછે દ્રવ્યસ્તવ એ આલંબન ભૂત છે. પ્રભુ પૂજામાં વીતરાગ ભાવ સ્ફૂરાયમાન થાય છે અને વિષયના વિશિષ્ટ ત્યાગથી આત્મા અહિંસક ભાવમાં વર્તે છે માટે પ્રભુ પૂજામાં થતી હિંસા તે હિંસા નથી. શુભયોગોમાં કારણભૂત હોવાથી શ્રી જીનપ્રતિમા શ્રીજીનની સમાનજ છે તેથી ભવ્ય આત્મા શ્રીજીન-

પ્રતિમાની ભક્તિથી સાક્ષાત શ્રીજીનેંદ્ર દેવની પૂજના ફલને પામી શકે છે. ”

શ્રી જીન શાસનના મર્મને સમજનારાઓ અધિકાર પ્રમાણે શ્રી જીનની ઉપાસના કરવામાંજ પોતાનું આત્મશ્રેય સમજે છે. આજે પણ ઉત્તરિના અર્થિઓએ ઉભા કરેલાં ગગન ચુંબી મનોહર મંદિરો જે દુનિયાના દિલને આકર્ષિ રહ્યા છે, તે આ વાતની પ્રત્યક્ષ સાક્ષી પૂરી રહ્યા છે. તીર્થ ભૂમિઓ અને તે સ્થાને ઉભા થયેલા અનેક સુરમ્ય તીર્થો આત્માને નિર્મળ બનાવવા માટે અદ્વિતિય સાધનો છે. મન્દુજિણાણુંની સજ્જાયમાં બતાવેલા શ્રાવકોના યોગ્ય છત્રીસ કર્તવ્યોમાં તીર્થયાત્રા કરવી તે પણ એક કર્તવ્ય છે, સાધુઓમાં ચારણ લગ્ધિવાલા સાધુઓ પોતાની શક્તિથી નંદીશ્વરાદિક તીર્થની યાત્રાએ જાય છે ત્યાં શાશ્વત ચૈત્યોમાં રહેલી શાશ્વતી પ્રતિમાઓને નમીને પાછા મનુષ્ય લોકમાં આવીને અશાશ્વત પ્રતિમાઓને નમસ્કાર કરે છે. સમ્યગ્દષ્ટિ દેવો પણ પોતાના ભુવનો તથા વિમાનોમાં રહેલા શાશ્વત ગિઓનું અહર્નિશ પૂજન અર્ચન સ્તુતિ ધૃત્યાદિક કરે છે. અને તીર્થકરોના કલ્યાણક આદિ દિવસોમાં દેવો અને તેમના સ્વામિ ઇંદ્રો નંદીશ્વર દ્વિપમાં જાય અને ત્યાં અષ્ટાણ્લક મહોત્સવો કરે છે આથી ત્રણે ભુવનમાં શ્રી જીન મંદિરો વિદ્યમાન છે. એમ સાબીત થાય છે. અને તેના પવિત્ર આલંબનથી ત્રણે જગતના જીવો પોતાની નિર્મળતા સાધી રહ્યા છે.

પ્રતિમા પૂજન તથા તીર્થ યાત્રાના ઉપરોક્ત વિશિષ્ટ લાભોને નજર સન્મુખ રાખીને દર વર્ષની ચૈત્ર માસની આયંજિલની

ઓળી વર્તમાન કોઈ પણ તીર્થ સ્થાનમાં કરવા સકળ સંઘને આમંત્રણ આપીને જઈ શકાય તેના માટે ગત વર્ષમાં શ્રી નવ-પદ આરાધક સમાજ નામની એક સંસ્થા પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણિય શાસન ઘોરી શ્રીમાન સાગરાનંદ સૂરીશ્વરજીના અધ્યક્ષ પણાનીચે સ્થાપન કરવામાં આવી છે. જોકે આ પ્રવૃત્તિનો આરંભ તો તે અગાઉ પાંચ વર્ષથી કરવામાં આવેલો હતો. અને મુખ્ય-ઈથી પટવા ચીમનલાલ જેશીંગલાઈ (હાલ મુનિ શ્રી ચંદ્રસાગરજી) ના નેતૃત્વ નીચે છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં બુદ્ધાં બુદ્ધા તીર્થ ઉપર સકળ સંઘની સાથે ચૈત્ર માસની ઓળીનું આરાધન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં પ્રથમ શરૂઆત સં. ૧૯૮૦ ની સાલમાં તીર્થાધિરાજ શ્રી શેત્રુંજય ગીરીથી કરવામાં આવી હતી. ત્યાર પછી અનુક્રમે શ્રી આબુજી, શ્રી શંખેશ્વરજી, શ્રી જામનગર અને શ્રી તારંગાજી તીર્થ ઉપર દર સાલ નિયમિત જઈને સકલ સંઘ અતિ ઉલ્લાસ પૂર્વક શ્રીનવપદનું આરાધન કરીને કૃતાર્થ થયો હતો. આ પ્રવૃત્તિને નિયમિત અને સુવ્યવસ્થિત બનાવવાને ગત વર્ષમાં તારંગાજી ગયેલા ત્યારે સારી રીતે ઉહાપોહ કરવામાં આવ્યો હતો તે વખતે સંયોગાના અભાવે કાંઈ બની શક્યું નહોતું અને તેજ વર્ષમાં જ્યારે આસો માસની ઓળી માટે રાજનગર નિવાસી શેઠ મનમુખલાઈ ભગુલાઈના સુપુત્ર શેઠ માણેકલાલભાઈ તરફથી ઓળી કરવા સકલ સંઘને નિમંત્રણ કરવામાં આવ્યું ત્યારે ધર્મ પ્રેમી આગેવાનોના ઉત્સાહથી આ સંસ્થાનું બંધારણ નક્કી કરીને સં. ૧૯૮૪ ના આસો સુદ ૧૫ ને દિવસે સકળસંઘ સમક્ષ બહાર પાડવામાં આવ્યું હતું અને સર્વની સમ્મતિ પૂર્વક પસાર કરવામાં આવ્યું હતું. તે વખતે ત્યાં ઓળી કરવા આવેલામાંથી ઘણા ખરા બુદ્ધા બુદ્ધા વર્ગના સલાસદો તરીકે સંસ્થામાં જો-

ડાઈ ગયા હતા. અને કુલ ૪૦૦ સલાસદો પુરૂષ અને સ્ત્રી વર્ગ મળીને અત્યાર સુધી આ સમાજની અંદર નોંધાઈ ગયેલ છે. સમાજના બંધારણનો અહેવાલ સર્વની જાણ માટે આ સાથે આપવામાં આવેલ છે. તે વાંચી વિચારીને દરેક ધર્મ પ્રેમી સજ્જનોએ આ સંસ્થામાં વગર વિલંબે જોડાઈ જવું અને તીર્થ યાત્રા સાથે શ્રીનવપદજી મહારાજની અપૂર્વ આરાધનાને પોતાની શારીરિક અને આર્થિકશક્તિ વડે કરી, કરાવી અને અનુમોદી મહાન આત્મિક લાલ ઉડાવવા ચુકવું નહિ. આ સમાજની યોજના વડે જૈન સંઘને જે અગત્યના લાલ સહેજે સાંપડી શકે તેમ છે તે અત્રે ટુંકમાં આ પ્રસંગે જણાવી દેવાની જરૂર છે.

૧ દર વર્ષે નવીન નવીન તીર્થ ભૂમિની યાત્રાનો લાલ.

૨ જુદા જુદા ગામના ધર્માનુરાગી સાધર્મિક લાઈઓનો મેળાપ,

૩ સામુદાયિક ક્રિયાથી થતો વીર્યોદ્લાસ અને વિધિની શુદ્ધતા,

૪ તીર્થોની યાત્રાર્થે પધારેલા મુનિઓનો સમાગમ અને તેમના ઉપદેશામૃતનો લાલ.

૫ પ્રતિમા પૂજનથી થતા લાભનો પ્રચાર.

તથા તેની અંતર્ગત રહેલા બીજા અનેક ફાયદાઓ મેળવી શકાશે. એક તો તીર્થની ભૂમિ, શાશ્વતિ અફાઈના પવિત્ર દિવસો, અને મહાન પ્રભાવ સંપન્ન શ્રી નવપદનું વિધિ વિધાનપૂર્વક આરાધન, તે ઉત્કૃષ્ટ પુન્ય પ્રાપ્તિ અને કર્મ નિર્જરાના બળવાન નિમિત્તો છે. અનાદિ અનંત કાળથી સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતા જીવને ધર્મ આરાધવાની આવી પ્રબળ સામગ્રીઓ સહેલાઈથી મળી શકતી નથી, એ સર્વજ્ઞ સિદ્ધાંતના મર્મને સમજનારાઓ

સારી રીતે સમજી શકે છે. માટે જન્મ જરા અને મરણરૂપ દુઃખ જળથી ભરપૂર સંસાર સમુદ્રને તરી જવાને અપૂર્વ સહાયક સમ્યગ્ રત્નત્રયી (જ્ઞાન; દર્શન, ચારિત્ર)ની શુદ્ધિ કરવામાં અમોઘ સાધનરૂપ આ સંસ્થાના ઉદ્દેશોને પોતાના તન, મન અને ધનથી ટેકો આપી, સંસ્થામાં જોડાઈ અનુપમ લાભને હાંસલ કરે. એવી શુભેચ્છા સાથે વિરમીએ છીએ.

ઉદ્દેશ અને બંધારણ.

ઉદ્દેશ—શ્રી નવપદજી (સીદ્ધચક્રજી) મહારાજનું આરાધન વિધિ વિધાન સાથે સકલ સંઘ વિના સંકોચે પૂર્ણ વીર્યોદ્ધાસથી દીન પ્રતિદિન ભાવ વૃદ્ધિ સાથે લાભ મેલવી શકે તેટલા સાડે દર વર્ષે ચૈત્ર માસની ચોલી કોઈ તીર્થ સ્થાન અગર ઉત્તમ સ્થલે જઈ આરાધન કરવું. વલી આવા જડવાદ પ્રધાન જમાનામાં સમાજમાં જન સમુહની કીચા રૂચી દીનપ્રતિદિન ઘટતી જાય છે તે પુનઃ જાગ્રત કરવા અને લોકો સહેલાઈથી સર્વજ્ઞ કથિત અનુષ્ઠાનોમાં ઉદ્ધાસ પૂર્વક જોડાઈ શકે તેવા સાધનો મેલવી આપવા અને દેશ વિરતિ ગુણ સ્થાનકમાં રહી તદ્દયોગ્ય કર્તવ્યમાં તત્પર રહી ઉચ્ચ ઉચ્ચ ગુણ સ્થાનકો ચઢવાનો ચાલુ ભાવ વૃદ્ધિગત રહ્યા કરે તેવા હિતનો પ્રબંધ કરી આપવો.

બંધારણ—૧૦૦૧ પેટ્રન (મુરખી સભાસદ વાર્ષિક સભાસદ
૫૦૧) લાઇફ મેમ્બર (પહેલોવર્ગ) ૧૧ પહેલો વર્ગ
અગર રૂ. ૧૦૧ પાંચ વર્ષે સુધી ૫ બીજો વર્ગ
બીજો વર્ગ

૨૫૧) અગર રૂ. ૫૧ પાંચ વર્ષ સુધી

૧૦૧) લાઇફ મેમ્બર ત્રીજો વર્ગ

૧ ત્રીજો વર્ગ

અગર રૂ. ૨૧ પાંચ વર્ષ સુધી.

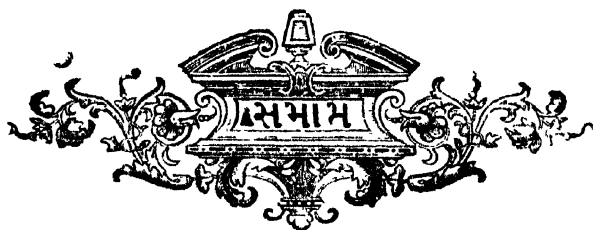
ઉપર મુજબ ઉદ્દેશ અને બંધારણ રાખેલ છે. વધુ ખુલાસો મહર સમાજના રીપોર્ટ તથા કાર્યવાહકો પાસેથી મેલવી સંસ્થામાં પોતે જોડાઈ બીજાઓને જોડાવી અત્યુત્તમ લાભ લેવા ચુકવું નહીં.

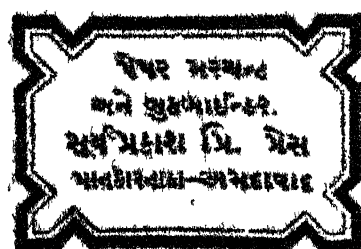
લી૦

શ્રી નવપદ આરાધક સમાજ

કે. મુંબઈ વર્ધમાન તપ આચંબીલ ખાતું

પાયધુની મુંબઈ નં. ૩

पिपर मङ्गल
कने सुवर्ण-६२.
सुप्रसिद्धा प्रि. मेस
भारतवर्ष-अभिलेख

